

AUTHOR _____

NO. 1166

TITLE COMMENTARY ON PROVERBS

RR _____

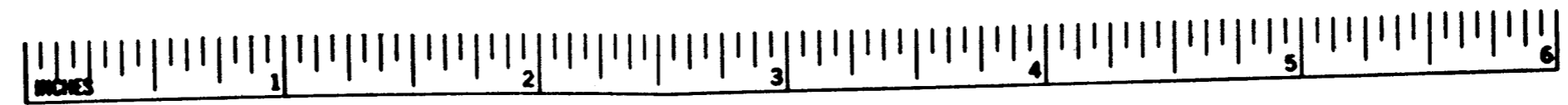
הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תשע"א

IMPRINT _____

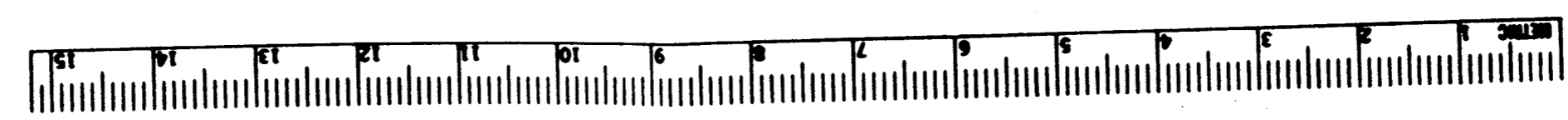
CALL NO. LUT2K1 1046 ; ENA 541

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

DATE MICROFILMED _____

C2399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.
A SUBSIDIARY OF XEROX CORPORATION

97ll.

26 lines

22 x 15.7

Adler 541

כ"ל
33

אברהם אבינו

זוהר הקדוש

אברהם אבינו

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תשע"א

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הדין נחמך כן להכדיק עליו את הדין ובזכות זה ~~מכבד הקנה~~
 שהקנה קטן ששלו חמור זה נקבל מהמורה באותה שהאזנה הדברים
 בפה נפנו ל החיים ולזה חמור כי חיים הם ענייני הנפש והתבונה -
 למזכאיהם בפה נקבדיק עליו את הדין ולכל בשחזו מרפח יחמור על -
 דרך שחמור דאור בלב איש ישמחה אל תבדו ישמחה אל ישמחה
 לחמור וכן כשיכדיק עליו האדם את הדין יקבל עליו דאור שיש לו יתב
 ויתחמק ויתחמם כשיוכיח ~~בזכות~~ לחמור ~~מכל~~ ~~משמור~~ ~~נכדי~~ ~~הדין~~
 לפי שחמור חיים הם למזכאיהם ולפעמים

של אדם נוקט כי יראה הפסק כי כל מה שיש בו חוק ואורח לב בשביל
 יהי כן יראה וכן יפוזר הענין השבר והחיים מלפניו לזה יראה ~~הכל~~
 מ יראה מה שחמור שהשמור בלבד יורה מכל ~~משמור~~ ~~הדין~~ ~~הדין~~
 בהמחה משמחה כי מלפניו יורה משמחה חיים כלומר כי ~~הדין~~ ~~הדין~~
 תבונה כי יש לך להחמיק כי לחיים תבונה יקום ~~אל~~ יודע קסדר הנסן
 והחמור לך ויהי חיים לפיכך כאשר הבמיקד ואם החיים נקשרו ~~הדין~~
 הקסר מרפח עקשות פה ל לפי שיש אדם שיזקק אליו יקבל לשון
 קדמ ויש כל זה אם יחמור על קביוו כד וכן דבר

פליט עליו רעה עם כל זה ישק שבו ושתרבו נדחור ~~הדין~~ ~~הדין~~
 לחים כזה אעפ"י שלם קבל את הלשון קדמ עם כל זה בתקנות כי
 האדם שטוב מעט מוטא בלבו אדם היה שלם ~~במורה~~ ~~הדין~~ ~~הדין~~
 אל תדבר ל מפליט שחם יודע שלם דבר כן על ואקר קורה חמור
 וזה קשור וזהר ארה להסיר ממך תפיל עקשות פה וכה ~~הדין~~
 שפטים קרחק ממך שהנח הלשון קדמ עמור ~~הדין~~ ~~הדין~~ ~~הדין~~
 ק ענייני חמור יעל ענייני השכל ועפעפים על

עבומם ולפי שיקרה על האדם להשיח עשו ולהחמור מלחמה ברע ועני
 יראו זורה לחם אם ישיר והם ענייני השכל ~~הדין~~ ~~הדין~~ ~~הדין~~
 לנכח המקורה והוא קשול הבח שהנח קטוב ~~הדין~~ ~~הדין~~ ~~הדין~~

יקל עליך ששעמך הנשמים ישינו יתב נחום על דרך שאמר הרמב"ם וכו'
מחשב קטור מנחה סנוב שכה ושכר עביה סנוב הפסדה ... פלס
מנעך יולך ל' חפשי סכונ למה שחלנו רז"ל בדרך שמה
דואה לילך בה מעלכין אורכ ולמה אמר סוחר לעלם מעלך יולך איה
טוב ושר כ' כ' מע שמה הבחר בו כ' יכונ דרכך מן השמים
חל דרמ יען ושמהל יחמר זה שחוקרתיך שהעין לעלם מעלך
יולך היינו קודם שגם לךד מכאן קשן אמנם חס
בפרע פמאס בא דבר עביה לךד אז חן ראו שרפג יולך ושמהל
לען חס דרך טוב הוא חס דרך רע חן קסר מעד יולך מערע שחס
שחס רערה יורה יעמד קיצר לעור שחוס דרך טוב רען למחלה

ה

במה וא בלב ז' ב' מכלל הקטבה
החכמה והרבוה קח לשמור ממלוח ירבה שימלנו ממלוחך וחס
המחשבות שכלב קדעה שטרך יכנסו וידעו בופים ורביק נורה
דורש נמה חלקים נחל יקרך בעשמה קמטה זיה נהין קוונה קמטה
שמה זיה למרס ט בורה המופנה ל' ילכה כ' קוונה רבבר לבוח
דברים יתרוקים מנוטה ורכס נחל חנה מן קשפה ולחון כ' לח
מבשח שחן בלבה קמטקור קחוס חלח חפיל חמד קמלך לשפרס
ל' טבר ב' נלמורע קמטקור חן נחלך מעמך חכה ולכן קמטקור
שחן יקיה לך חן חן שיהו פקד ולךד שום" (קמטקורה כמרה ל'
יחל ופיל אור קמטקור קמטקור לח

קמטקור וכו' למען תימנה

יפלעדי' סות וקמטקור קחוס להורה מל' כלענה חנה כלענה לח כמחורה
קלענה לבר חן חנה חנה כמחורה שש בחורב פורה נחום קמטקור שקשן
ממנה בה קמטקור שחמור ז' כ' יסבה שלשה ספרה מעור ח' שחמנה
מנה נח שחמנה למסדית נח שחמנה פשו למחיקות נחום מנה סנוב מנה
חנה קמטקור כמחורה חסר עכבול למחיקות המופה נחום קמטקור

קמטקור וכו' למען תימנה
קמטקור וכו' למען תימנה
קמטקור וכו' למען תימנה
קמטקור וכו' למען תימנה
קמטקור וכו' למען תימנה
קמטקור וכו' למען תימנה
קמטקור וכו' למען תימנה
קמטקור וכו' למען תימנה
קמטקור וכו' למען תימנה
קמטקור וכו' למען תימנה
קמטקור וכו' למען תימנה

זכרם לעבוד ולהחיל את אונקב השכר האמת שיש בו ממשותף
גמול נחמי וזש יש כי טובות העולם הזה כאלו וכאפס כי אין
להם קיום והעמדה ואוצרותיהם אמלל ירכה אם יקחו משכרם
בעולם הזה יחסר להם לעולם הבא ולכן ימלל אוצרות וכוננת
לעלה אוצרות לעולם הבא **ה ק** ראשית דרכו לא קנה חיל
אחרו שהתורה היא משכנה דברים שקדמו לעולם שנת
ה קנה ראשית דרכו לא ובחנה בעקבותיהם נבאר הפסוקים על הנח
זו ונחמר כחל התורה הדבר הזה הוא ית קנה כלומר המצאת בראשית
הקווה כלל וזש ראשית דרכו קדם ולפעול מלמד יחמד ומלמד התורה
הקווה כלל כגון שקדמות מפעול ית כלומר ראשית הנסים והמוקד
שעצו ית בעולם הם הנעשים בתנאים שכלל דין חמור יש יתלן וישיר
זש מלמד והמשיל הנחל הזה כי הוא הבורק והוא יקוח הנח המורה
כי כגון שבשכל התורה נבדק העולם כי בזכות שבטל זכר העולם
בתורה כחל ישראל ממצרים וזש הנחל אם וירק ישראל את קוד
הנחל לא ונחמנו בה ובמשה נבדו לו ישיר לא כלומר כי פשרתו
וקרבנו בעצב שכלם בתורה יעמד מכות שהם רמז כי פירן ית
לשמה קטבעים כלם והוא תהיה בכלים הנמדד וקטעם השומעם
הנה תליק בקיום התורה כגון שכל מעשה בראשית לך נבדק חל
בשכל התורה או שורדו שירק גדשק קבל על עצמם להחזק כלומר
הנה לעבוד ולהלך לך חמד או שר חלם או ישיר למה שקבלה לשר
לעבד וזה נחמד ולחמד שקבל לחמד לעבד **לעולם** נחמד
מבחיט לא ית נחמד למה קקנב ית בראשית כל כח
הקעלם עמנו יקבל ויסוכט לראש חזר שבחנת תלנה כי כחמנה
אל בראשית בשכל התורה שנקדחת לחשיה צדק חלקים לא חש
מעולם נחמד לא יחמד ולכן די כי מקעלם יעמנו נחמד נחמד
וקדמות לעולם חלם סוף קדמת לעמד קסעה דברים חמרים שקדמו

והוא מקובל

לפי שהם כבוד קטור ונתן וחסדו לו / כן והגלות זו יראה
לה שאלו ספרים צילע המבול בעולם

בבקש כל תענית תהום רבה / יאמר הנה יש לך לעשר כן בעבור
שלא קיימו אנשי דור המבול את הטהרה שבה עליהם הטרענות הקדוש
כא כעברותיה אב עד שלא חסדו לה מורה עליהם זה וזה וכן
סדרם קדים המבוע נכחו שחזר ניכחו כל הקדים הנבונה ועל לה
עשה כן וקודם כל ישוב העולם לה ינוב עליהם שום פורענות

וכן זה הנה להוציא מלב הפלסופים שחילתו שהנח יה לה שנה המבוע
ביום המבול לקריעתים סוף וכיוצא באלו כן שמשקרא המבוע על
זה שלחן פלוגתו שנה ונחמה ונחמה חלש יעשו השמש
באר המבוע וקודם כן קריעת הים ושאר קטבי

המבוע וזה שקר שקרי היא נבואה
המבוע וזה שקר שקר המבוע וזה שקר שקר המבוע שום
מבוע על אלה שחזר יה ומה המבוע כנרע אם לרע
למוב נזם ברוך וזה שקר שקר / ירכה קודם שכתבה נרע
שיבקע תענות תהום חולל המבוע שלא קונבוע שום מבוע על קודם

הוא רק שקרי שנתעלה קודם המבוע בהכחו שלום ק'
יכח בשחק יה / כן הסתעף ומה קודר הקולעם על נפשו
הוא המבוע ולעולם לעולם המבוע ויש שראשיתו בקר
הוא למרח ובכל זאת לא דאית ^{המבוע} קטמא שיטעור צילע

כן במקו חור על פני תהום וכמה צורת בשבול שלא יכח
הם הייה ולא ^{המבוע} שבימי המבול יכח במלואו שחקים ירכה
הוא יכח יה השחקים כבודו מלה נכיד מל ומלך ^{המבוע} שחקים
כל זה מלה וכן בעצו ענות תהום כלומר כשתקן תענות לה שקור
לה ^{המבוע} ששחקו ישראלי ארכם כמקושה שחק
ובשמו להם חקו וכוה ^{המבוע} שלא יעברו פו

שחקים

עלם //

בשבוע נשך ישראל ונחתה מושבע על זק מרה סוף הנהן חרהו הנה
למקל יחד כאל תקעה לה כפק ירבה כלם הוא כשבעה בחקיעה
הנהן חקע לתירו להדיוט שחכל להמלא לומר מה לו ולבנה ומה
עבוד אהרן וכהנה באינא תהנה לו יא נהני און קדבר סן אלה
אקשה באמרי פך ירבה כה תמורה לנה כמסירה להדיוט נחאר שחמו
כך נלבדה באמרי פך מעה שיארה ערב עליו נסוך רשאי לחזור כך
נריך לרנוף אחירו להחוינו למוטב ולהוציא יקר מעולד עשה זכר אופן
אמר ולכן זכרה עשה כדו שהכל נהני ידו תוכהך בערבותה נחזיק
לזאה בכף חל ששבעה על זק בהקיעה כפ בעבוד נשך ונחה נחבע
עלו לק הרתפס ירה ארך שהשים עכמך כרפס נחיס תרה סתה
יאל יעך ולא שקום ולא הנח על שהחיינה בהשננה סלמה נחמך בו
להקבהו בכל תחומי סך אולי תבזא יקר מעולד נחם לה יאמה לק
היום להחזירו בהשנה חל חנה שיה לעבוד כללה נדי לק בהנה
סרבה מעשה הנומה לעמפק לקיים קברינה ושאי קללה העמפק בען
זק עד שהוציא לחור מעשיך קרכל ככה מער ח חמר ומד
היא הטעה שהחמר על להחזירו קרכל ככה מער ירבה
אל הטיח מהשבעה בהביך חונך זמן הנדוק להליה ונחמר חך
חובל לחזור ונחה עור ביד היצר ולא תוכל להמלא מחמו כ קח סקר
כי בידך להכבש ולהנצל מחמו והלמד מנכב שחפץ סקוא עור ולחם
ביד היצר לא יחאס תלהשגדל להנצל מעדו וכבשר שיחבול להנצל
מעד הקוש סן אהרן אס לא שבה עד קנה לתורה השבס מלחן ולתורה

לך אל טהור וכה אשתיקה לה
הנהן חקע לתירו להדיוט שחכל להמלא לומר מה לו ולבנה ומה
עבוד אהרן וכהנה באינא תהנה לו יא נהני און קדבר סן אלה
אקשה באמרי פך ירבה כה תמורה לנה כמסירה להדיוט נחאר שחמו
כך נלבדה באמרי פך מעה שיארה ערב עליו נסוך רשאי לחזור כך
נריך לרנוף אחירו להחוינו למוטב ולהוציא יקר מעולד עשה זכר אופן
אמר ולכן זכרה עשה כדו שהכל נהני ידו תוכהך בערבותה נחזיק
לזאה בכף חל ששבעה על זק בהקיעה כפ בעבוד נשך ונחה נחבע
עלו לק הרתפס ירה ארך שהשים עכמך כרפס נחיס תרה סתה
יאל יעך ולא שקום ולא הנח על שהחיינה בהשננה סלמה נחמך בו
להקבהו בכל תחומי סך אולי תבזא יקר מעולד נחם לה יאמה לק
היום להחזירו בהשנה חל חנה שיה לעבוד כללה נדי לק בהנה
סרבה מעשה הנומה לעמפק לקיים קברינה ושאי קללה העמפק בען
זק עד שהוציא לחור מעשיך קרכל ככה מער ח חמר ומד
היא הטעה שהחמר על להחזירו קרכל ככה מער ירבה
אל הטיח מהשבעה בהביך חונך זמן הנדוק להליה ונחמר חך
חובל לחזור ונחה עור ביד היצר ולא תוכל להמלא מחמו כ קח סקר
כי בידך להכבש ולהנצל מחמו והלמד מנכב שחפץ סקוא עור ולחם
ביד היצר לא יחאס תלהשגדל להנצל מעדו וכבשר שיחבול להנצל
מעד הקוש סן אהרן אס לא שבה עד קנה לתורה השבס מלחן ולתורה

הנהן חקע לתירו להדיוט שחכל להמלא לומר מה לו ולבנה ומה
עבוד אהרן וכהנה באינא תהנה לו יא נהני און קדבר סן אלה
אקשה באמרי פך ירבה כה תמורה לנה כמסירה להדיוט נחאר שחמו
כך נלבדה באמרי פך מעה שיארה ערב עליו נסוך רשאי לחזור כך
נריך לרנוף אחירו להחוינו למוטב ולהוציא יקר מעולד עשה זכר אופן
אמר ולכן זכרה עשה כדו שהכל נהני ידו תוכהך בערבותה נחזיק
לזאה בכף חל ששבעה על זק בהקיעה כפ בעבוד נשך ונחה נחבע
עלו לק הרתפס ירה ארך שהשים עכמך כרפס נחיס תרה סתה
יאל יעך ולא שקום ולא הנח על שהחיינה בהשננה סלמה נחמך בו
להקבהו בכל תחומי סך אולי תבזא יקר מעולד נחם לה יאמה לק
היום להחזירו בהשנה חל חנה שיה לעבוד כללה נדי לק בהנה
סרבה מעשה הנומה לעמפק לקיים קברינה ושאי קללה העמפק בען
זק עד שהוציא לחור מעשיך קרכל ככה מער ח חמר ומד
היא הטעה שהחמר על להחזירו קרכל ככה מער ירבה
אל הטיח מהשבעה בהביך חונך זמן הנדוק להליה ונחמר חך
חובל לחזור ונחה עור ביד היצר ולא תוכל להמלא מחמו כ קח סקר
כי בידך להכבש ולהנצל מחמו והלמד מנכב שחפץ סקוא עור ולחם
ביד היצר לא יחאס תלהשגדל להנצל מעדו וכבשר שיחבול להנצל
מעד הקוש סן אהרן אס לא שבה עד קנה לתורה השבס מלחן ולתורה

לא יוכלו לראות את פניו
לא יוכלו לראות את פניו
לא יוכלו לראות את פניו

על מלת עכל ק' לך
מרב עכלות
במלה קולת מה תקום משנתך כי מן הזרות קום שישב האדם מלה
כשיקסך כדי שיקום בחנה בזריות באשמורה הבק' מלעבן שיכונתו
יחמור שהמנוול עכמו נמשך ל במעמ שיכור זה
יבארו שיחמק אפעל במעמ המנוול והמנוול עכמו במעמ המנוול זה
לא קבעה יהיה ער שיחמקו מעמ חיבוק ידיים לשכב ולא יקרה
מכאן אצל אשת כהן ויריעה הפרטים אחת כי מי שירבה בשינה
אחרי המנוול ילמד אחרי המנוול יזהר
אכל שמה הדיוט עכמו והדרת
יה' בן חנוך יה' ישלם לך מנה כתר מלה שאם יקרב עליך ענות ורש
לפניה שיחמק יבאנו יה' בהדיות באופן שתכל לאכול ולא תקן בו
נש אפא כמלה דל דרך ובער יבא רשך ידעה כמע שקנא מעשר בכל
ער למע ולהק ומחמורך ק' כלעמ זה קמאר נהרש שיבא עליך יהיה
למען לק בפע הפרעות על דרך שאמרו ז"ל השובה ומעשים טובים
בגרים בפע הפרעות אדם כלעמ אים און ק' דל אם הרכה
לעמ גע שקנא אים
במעמ נאם און כדי שרבה

המנוול שישטן ק' שיזכר אחר זה נהם ענים רמלה ק' / ק' ק' ק' ק'
המנוול שישטן ק' שיזכר אחר זה נהם ענים רמלה ק' / ק' ק' ק' ק'
המנוול שישטן ק' שיזכר אחר זה נהם ענים רמלה ק' / ק' ק' ק' ק'
המנוול שישטן ק' שיזכר אחר זה נהם ענים רמלה ק' / ק' ק' ק' ק'
המנוול שישטן ק' שיזכר אחר זה נהם ענים רמלה ק' / ק' ק' ק' ק'

על זמן
יהודה
המנוול
אם
אשבע
המנוול
באב
אחר הק
שיחמק
משפח
זכין ק'
עלמן אל
לבנותן
חזר ק'

על זמן
יהודה
המנוול
אם
אשבע
המנוול
באב
אחר הק
שיחמק
משפח
זכין ק'
עלמן אל
לבנותן
חזר ק'

עם רמות / וכן על שקרא מולך ברחל קמח ברחלם חמדי נאמן
אמור חוב אפיה

והיא קמחה קרביעה וכן על שהבין למה שקר בדבריו חמד דע
מלך על הנהגתו בלב וק' ז'

הוא כי בלב חורט דע נלבן יתקף בדבריו כדי שלא יסרו
לכן הקר מענו כי קמח בעל קמחה הקמחית נהיה לה חורט מחשבות

אין / וכן אם כאית איה בעל מציבה וכל ער שלם מדעם נריב ל' עם
כל אדם הרבהק מענו כי הוצא מקמחה הששית והוצא קמחלה מדעם בן איתם

אדם וכן טח סימן לביב קמחה השביעה והוצא לשון שקר לפי שקמח
בעל עם הראשונה שקיה יפח כובאם עד שקר כי קמח בחא תלם

על כן פראם יבא אידו / יאמר על כן מע שקיה עלול מקמחה
הרעה קחל פראם יבא אידו וימלה מיהת משונה שלם יבאו

ל' זמן לשוק מקם כי רבו כמו רבו מספר זדונותו ולא ידע על איוה מקם
ימדה רחלה ויחול לפזכר הטבע מדות ששטח ק' שטח בהם סימנים על

דרך שבארנו / ואמר שש קמח שטח ק' / יבא קמחה ~~ל' חוסה~~
סם טבע מדות חל לבד למי שפס שפחה חלע יבא חוסה ל' חוסה

אטבע תועבה נחשו וכן הנהגתך מאור בהם ל' חוסה סימנים כדי שלא
תשאל בחמה / נכור ד' מלכות אביך / יחס שמערת המצות

באב כאנחנו מלכות אביך שכן דרך קמח להוסיף
את הקן ולתבו במלכות והכונה שישלר ויקיים כוננת קמח במה

שיחבבו ויישרהו בעשיית המצות ולעלד הפרה יחס את האם לפי שקיה
משתלה להולכו לבית המדרש ולהבאו ובעלמלם ז' קט נשי במלכות

וכן / ועל קיום המצות אמר קמח על ל' חן חמד שקר לשום לב
עלמן ולדות אחריהן כעפא חפעה ועל למוד קמחה אמר עבדם על

ובנתיך לפי שהדבור יבא מהנבונה שהוצא קמחה ובעלמלם ז' חור
חור / שביך לחור חורף בהחלה ולהודק מהסכנה וקבוצה היא לחור

אמור חוב אפיה
מלך על הנהגתו בלב וק' ז'
הוא כי בלב חורט דע נלבן יתקף בדבריו כדי שלא יסרו
לכן הקר מענו כי קמח בעל קמחה הקמחית נהיה לה חורט מחשבות
אין / וכן אם כאית איה בעל מציבה וכל ער שלם מדעם נריב ל' עם
כל אדם הרבהק מענו כי הוצא מקמחה הששית והוצא קמחלה מדעם בן איתם
אדם וכן טח סימן לביב קמחה השביעה והוצא לשון שקר לפי שקמח
בעל עם הראשונה שקיה יפח כובאם עד שקר כי קמח בחא תלם
על כן פראם יבא אידו / יאמר על כן מע שקיה עלול מקמחה
הרעה קחל פראם יבא אידו וימלה מיהת משונה שלם יבאו

וקמחה עליו ואמר
קמח חוסה ל' חוסה
ל' חוסה ל' חוסה
קמחה חוסה ל' חוסה
ויחזור ויבא חוסה ל' חוסה
ל' חוסה ל' חוסה
חוסה ל' חוסה ל' חוסה
חוסה ל' חוסה ל' חוסה
חוסה ל' חוסה ל' חוסה
חוסה ל' חוסה ל' חוסה
חוסה ל' חוסה ל' חוסה

אמור חוב אפיה
מלך על הנהגתו בלב וק' ז'
הוא כי בלב חורט דע נלבן יתקף בדבריו כדי שלא יסרו
לכן הקר מענו כי קמח בעל קמחה הקמחית נהיה לה חורט מחשבות
אין / וכן אם כאית איה בעל מציבה וכל ער שלם מדעם נריב ל' עם
כל אדם הרבהק מענו כי הוצא מקמחה הששית והוצא קמחלה מדעם בן איתם
אדם וכן טח סימן לביב קמחה השביעה והוצא לשון שקר לפי שקמח
בעל עם הראשונה שקיה יפח כובאם עד שקר כי קמח בחא תלם
על כן פראם יבא אידו / יאמר על כן מע שקיה עלול מקמחה
הרעה קחל פראם יבא אידו וימלה מיהת משונה שלם יבאו

לפי כי קטנה השלמות הלא בקיום חפזם בקיום חמדות ולענין
במחשבתך ושמך ל' כ' ע' מצד ק' יאמר שגם של
שכני **במחשבת יקדם לעשה כ' אין**
ועד **במחשבת חיה מניח קלם לעשה כל** במה שנתעסקים בה
התעסק **מניח ונתעסק** אפילו כשאין להתעסק בה וכמחשבת ז' וז'
במחשבת י' כ' אפילו שחיה ק' ששאלך בדרך שאין דרך ק'
מחשבות לעסוק במה שחיה ארוך דרך מעב וישלך מפעשים רעים
ולא מבעל השלך בדרך כ' אפס שיקרה בדברי העד קלם אפילו
בשפך שפסוקים י' כ' א' אפס לעמוד ולא להדיר עם כל זה השאל
עלך וכמחשבת ז' על ושבבילן כל יפקד דע שהמשביע שבמו מדברי
תורה כל יפקד דע ויקראתה היא השיק יאמר והראיה על זה שבהקיצ
היא השיק כ' כמה פעמים קום האדם ופסוק בפיו עד שחמנו ז' שהיא
במחשבת קטנה וזה יורה מנודל המעלה שהיא קטנה היא מעלה שעסקה
בלמוד התורה ביום ולא ישימו בפע הפסוק ההוא לרמז לו כי שמתו
במחשבת שבאות שחבל קטנה קטנה יראה היות ראוי והע' שהתלמוד
יקדם לעשה לה אומר כ' ע' מצד ק' י' כ' עם כל זה צריך
שיקדים האדם במחשבת קיום המצות קודם לעמוד התורה ויהי ספק
למה נראה כי לעשה המצות נמשל לבד ולמוד התורה לאחר נאם למ
תקדים קט על מה הראוהו האור והכוונה היא שחם למ ינעור האדם
במחשבת בדעת לקיים כל מה שילמד ולבדוק אחר כך על המצות למ
לקיים הלכות בדרך על ידי חיזוק מעשה שיחזק יזכור הקלבה אם
לא יעשה בעשיית המצות וז' כ' ע' מצד ק' ומה שחמנו נדריך
חיים ק' הוא להבא ראיה אחרת נהיה שהרי אחת מקדובים שחמו
על ידי ייסובין היא קדשה כמנו ארשן רז' בפסוק זה בעצמו נאמר
הוא קדוש קדוש וזהו קדשה קטנה אלא על ידי תפלות מוסר קרי
ק' יורה **שחמנו** קודם שאין לק מעשה וכול מקבלה

והוא נחשב פנים יפות ונש' נדך קיים תכונה מלמד

לפיכך נקראת בע' ק' יאמר אם תבנה לה שמו מלמדה בע' ז

ומתקנה אמריה צדיק הנשי אחר נחמ' מלש' זל

אמר אדם ביום ולא יבא לבי קרוי בלילה נש' אל הממד יפה בלבד

אמר מלמד אשפיל שבמקרה פועה בה פתחם אל הקודך בעפעפיק

אמר אם לא קרהה בה לא תפעל מלמדיה ^{או יאמר למען יאמר מה} ז' ילל חשה

ק' במנה פקח קמח אמר רבא קבא על

אמר זנת לערפ מבקש להם נשינו מלכא .. נדענו לעקדק מה ענין זה אצל זה

ואך עמנו זה בפסוק .. אמנם הכנה היא שאשה של אדם תקראה להם נכחנה

כי אם קלום אשר הוא אובל ולא אמר שמו שבא על אשה זונה שאם

בה זונה סוף ועשו שיבט אהבה זונה שהיא קלום של ולא ימלא

נהוא מלה כנה מלה נשער הפסוקים כך אם צדיק את להזדיק יותר

מלמי קיינו שהאמר מלמדה בע' שהיא האשה איה נקראה אשה בע'

לפי שאין ממונה לחדם אשה אלא לפי מעשיו ולהיות קנא איה בע' בזרונה

ל אשה רעה ועל כיוצא בה צדיק את להזדיק כי עשה מעובה נכחמה

לא יתקן כל המנוע בה כי בעד אשה זונה ר' כי הוא על אשה זונה

אחיה אשה איה עם שנינו עלה מלמדה כהר יש לו תקנה וכל עושו

איה אלא עד כהר להם שלא ימלא בה זונה ולכן את מלמדה בה כל

כך כעו בון שפע יקרה תבד שיש בה כח לבד אפילו שפס יקרה

היקרה איה אם בחיקו ק' ידוע כי שם יק קונה בין האיש

(ב) האשה קינד באיש נחא באשה נאמרו רז' כי

כשהם רשעים ומתללק קשם מביטקם ונשאריום שיהם אם נש' היקרה

איה אם ק' דרך המלך אפשר שהנעצת קנעם שיסתלק קשם מביטקם

על ידי שנואם באשה קבירו ויתנה אם בחיקו של בעל אשה זו

אפשר שבדין לא השרפה ונבול מלשון תמחו נאם האמר נהי לא

תרה קנא קאש כי אם קאשק עבמק שהיא נאפיה עם כל אדם שאם

על פסוק ונאמר מלך
לפי דע מלך

ואתו זמן רב אלו
זה קאיר ק' אה ש
אמר אהרן נאם
השקם זמש
האור קל כהן
ז' אמר מונח
עלוב כרש אמה
המורה נדה אמה
זונה זו נה ונעול
אמר נר זונה נאם
מלך לקול מלה נעול

למ המאפ פה זה המאפ עם אחר לזמן שחפלה שלם חתה
אלה שהקל על התלמיד שחולקו כבר מעצמם נזם אם יקל
התלמיד סוף סוף אפשר שדלוק לא תבנית כן הוא הבא על
למ יתקן כל הנושאים בין שיהיה הוא המורה כלעבר התלמיד
המאפ אחר חתה נחמא קל על התלמיד ושם אחריו למ יתקן
הנושאים " לא יבאזו לו ועלכא לו נראת אשה לו כלעבר
לפ ראה

עם המאפ שהרי הנושאים עם שידע שלם יבאזו על ועברת שינוי
כשהוא ללמד נפשו כי ירעב עם כל זק אם ימלאו אים במחמרת
ומלא יולם לו שבעתם שלם ילך קדבר כדי שלם יתבס נפ כל ז
הן בורא יתן אם ימנך וישע כל תמנצי כמו שלם ירנשו בו כל ז
שכן נראת אשה לו נראי הוא הקשר לו ומשחית נפשו כי הנושאים למ יסקיה
נפשו כי למ כבאנו עשה רק הקשרו הביאנו לך אמנם הנושאים נפשו ז
מפרנסם שבשכל ששקיה ונפשו נפשו לבאור התאופ הוא ישעיה
שזה נראי נושאים ימלא ומרפח למ המאפ " כי קבאק חמלה בדי לו
יחמרו כי חמלה והכעם שיכעם בעל הנושאים
אוינו בעבור

שנושאים בכבודו או לפרוה אחרת שדריך אנשים להקפיד עד שבשיתחנן
אלו הנושאים יתעשר אמנם יכעם מלצר קטנה שבנפשו בו נלבן למ יתמול
באם תקם נלבן למ ישא פת כל כפר נלם יאבה כי תבה שתר נחפלו
ארון התבאים חמלה אלפ מעורה ולם קטנה אחרת נאין למל ידו שיסוף

~~שנושאים בכבודו או לפרוה אחרת שדריך אנשים להקפיד עד שבשיתחנן~~
~~אלו הנושאים יתעשר אמנם יכעם מלצר קטנה שבנפשו בו נלבן למ יתמול~~
~~באם תקם נלבן למ ישא פת כל כפר נלם יאבה כי תבה שתר נחפלו~~
~~ארון התבאים חמלה אלפ מעורה ולם קטנה אחרת נאין למל ידו שיסוף~~

שנושאים בכבודו או לפרוה אחרת שדריך אנשים להקפיד עד שבשיתחנן
אלו הנושאים יתעשר אמנם יכעם מלצר קטנה שבנפשו בו נלבן למ יתמול
באם תקם נלבן למ ישא פת כל כפר נלם יאבה כי תבה שתר נחפלו
ארון התבאים חמלה אלפ מעורה ולם קטנה אחרת נאין למל ידו שיסוף

שנושאים בכבודו או לפרוה אחרת שדריך אנשים להקפיד עד שבשיתחנן
אלו הנושאים יתעשר אמנם יכעם מלצר קטנה שבנפשו בו נלבן למ יתמול
באם תקם נלבן למ ישא פת כל כפר נלם יאבה כי תבה שתר נחפלו
ארון התבאים חמלה אלפ מעורה ולם קטנה אחרת נאין למל ידו שיסוף

שנושאים בכבודו או לפרוה אחרת שדריך אנשים להקפיד עד שבשיתחנן
אלו הנושאים יתעשר אמנם יכעם מלצר קטנה שבנפשו בו נלבן למ יתמול
באם תקם נלבן למ ישא פת כל כפר נלם יאבה כי תבה שתר נחפלו
ארון התבאים חמלה אלפ מעורה ולם קטנה אחרת נאין למל ידו שיסוף

שנושאים בכבודו או לפרוה אחרת שדריך אנשים להקפיד עד שבשיתחנן
אלו הנושאים יתעשר אמנם יכעם מלצר קטנה שבנפשו בו נלבן למ יתמול
באם תקם נלבן למ ישא פת כל כפר נלם יאבה כי תבה שתר נחפלו
ארון התבאים חמלה אלפ מעורה ולם קטנה אחרת נאין למל ידו שיסוף

עצמם ופניו פתקן זועה זע שיה
... חקרים שקיף זועה מלפני דדיה נחמד שקל
... קיחה קיחה
... יתפנה בעי אדם ושאלה למע
... כאלו קיחה כאלו שבוהק לא ישכנו ילנה
... שבוהק לא תהמה בראותה שבוהק שקנה במעונה לא ישכנו
... נידור בה חסר לא עמל בה ולא קטנה נחיה ילק מגמי אלהות
... פנים בתוך פנים ברחובות... לא יתמר פנים בתוך פנים ברחובות
... שאלות עלמה לחנה יאכנה פנים בתוך פנים ברחובות לקנות
... אדם ביה עם שאינה צריכה כדי ששאלה אצל כל פנה לננות
... לא יחשדו כי יתמנו זה דרכה לבאה תלמד לקנה צרכיה (החזיקה
... כן / ילב ערב פריכות כי קורס שרבר עמו המזיק
... בו והשקטו כדי לקמיר תמוק בושק מעל פיה כדי שלא תסביש
... אחר לבד עמו כל חפכה נוש קטנה פיה ותאמר לו " זכתי שלמים
... על / יתמר שלעול שמחה פניו מעד ותאמר קרי
... זכתי שלמים על שמארתך עם שעין קורס שלמה עדים אחריק
... שדרה עלך " על כן יאנה / כלעל לפ שלמה עדי קורס
... על כן קדמה לבאה לקראתך לשחק פתך כי ידעה טמנה
... כי נחאי אמוצק וזש ואמוצק ומשחה שמה יתמה מה עד יתבא מקום
... להעלה עמה לה אנומה לו שאל יתעב בזק כי היא פניה קבוח
... ונתנה כל קמבנות הצריכות... מלכרים רבדה / נפת
... / ולכן להק נרוק דודים / ט אין קאיש
... ב קל עידך ומחוק בצופן שלח יחזור לקנה כי יש לו עסקים
... לא יתאמר קמותר בקלשה סמורת לפ שאין

מצותים ט אין זה השבר האמנה נוש וחיו ותמוכו למוסר הדין
שמן לחם קץ וחיו תחשו ותבוננו דרך הבינה ט עד שמה
טבוחס בג' ינסר לן לקח ל קלן ג' מי שירצה לפרק אדם
צריך קורס שיפשה במעשיו שלם יתאז בו
דופ וקלן כדי שלם ושיב ל קלן מול קורה מבין עסק נוש לקח
קלן לל צריך שימיר ניקח ממנו כל דבר שקנא דופ וקלן וחיו יפסל
לפוסק לזות רשע תועמו ירכה שאפלו שאותה מלס שקנא מלכותו קנא
המס שקיה בו במלוכח מקודס שקנה ממנו וכמעשה שאמרו
בגל' בחכס אחד שבאו לעצו שע אנשים לבין על עסקי חילן אמרו
שהיה נוסה לחוס חבירו ותזיקו וכו' שהרוב החכס על מה היו באים
אלה להם שימיהנו מעט נקרא לעתיד מעבדיו נאמר לו בלחם שילך
ויקוצ חילן אחד שהיה לו לחכס עצמו נוסה נל לשוב הרבים
ואחז טאחייב את החייב לקוצ את האילן אמר לו החייב ולמה לט
יקח נפ קנא את אילנו שקיה נוסה לשוב הרבים ותזיק את הקבוס
והשיב לו שילך ויראה אם אינו קבוצ שלם יקוצ נפ הנא והלך ומצאו
קבוצ ושאר בפני נפס " חל' תוכת לן ג' יתאר העבד
הכונע היא שאל תכח לן שישעך לפי שימשוב
שלישן ולפרט אתה מכון אמנם קנח לחכס ויאקבך ט יודע ט
קנחיה דח אחר מעבדותיה יל' וכאמרו הוכח תכח את עצונך
לפני ד' שאל ישעך אבל אדרבא יאקבך כ' קיימה מכורה עשך
טכסין דין לחכס נוחם ג' יאמר ~~אם ברכה~~
שהתנו לחכס בעטו שהתנו לו לפי
שיתק כחם חכס אתה נחה שלם במדורתך לנה הוכחתיך כ'
הנה שנקל לנה וחיו לה די שלם יתלבץ כך אבל אדרבא ישאל
למה לא תתן לן כ' יתבייש שיראה שיחזיקהו לחכס וסוף דין
הנחה לנה לה אמר לחכס הודע לצדיק בפני כ' הכונה שהתנו

הנה למה
למה למה
למה למה
למה למה

הנה למה
למה למה
למה למה
למה למה
למה למה
למה למה
למה למה
למה למה
למה למה
למה למה

ועל ענין זה יאמר לך יאמר וכו' וכו' וכו'

לכבוד מורינו שאנו מחזיקים בך - תתן חכמה לך אפי
רבות את חכמתך
הקדמה אחת אלך חכמה לך את המור דרשך לך
הקדמה להניע לחכמה נועה קחשים לך יאמר נמדעה הקדושים
בארץ חמה רבין זה כי לא נמצאה להם חכמה אחת על שקשיל
חכמה אלך חכמה נזקו ודעה קדושים ביה " כן ירבו ימך לך
ימור קדמית שקדמה היא החכמה האמתית שקדי בקיום
החכם עם קדמית ירבו ימך ותעמוד תמיד על קו הבריאות ואם ירצה
אחר לעמוד בבריאות על ידי שאר החכמות כדרך החכמה רבות
אין וזו זה נאמן הוא יכול לכל המאיר הרפואה ואפילו
איש חכם לא יספיק לו חיים על שט חיון רק ישעיהו על בוכיו נחמה
החכמה הרבה ימך ותפסית לך שנות חיים כשהקדים לה החכמה
חכמה לך " אם חכמה חכמה לך לך יאמר אם כשחכמה
חכמה לך נשך חכמה חכמה ולא נהנו אחרים
מחכמתך כמו כן מה שלבך לדרך השא כי המזכה לבכס אין חסד
בא על ידו כדי שלא יהא הוא בוקים ותלמידיו בנפך נאם יסב
תלמידיו יזילהו כל מאיר את אלשע אחר נחמה הנחיל ולא זכור
למורה לחכמים בחכמתך לא יפיק לך משיע ולזה לא אמר נאם לבך
אלך ולבך שקוא נבנה לעש " אשתר כמילת קומה לך יתעיל
לשאר החכמות הקדושה לשאר כמילת שקומה פרה לך
כי כל דבריהן קבץ ואין בהם מועיל וכל ידעה ירצה כל ימצא מקנה
אמיתה בכל עמטה " וישבה למען ביתה לך לקרוא לך קנה למורה
לבד עובר דרך תלמידים אורחותם ושומרים דרך חכמה
ועומקים בחיי השלם קבא חומר להם מי פנה ימור קנה כלומר לך
המורה מורה אחרת לשיחתה בה עם רב פנתה אלך חכמה
אמיתה חכמה קנה יחכם קנה נזקו מי פנה לך ירצה שנה שנה

... יצא דבר יסוד ללמוד באופן קהילות לפתח שכל פעולה
... ביום ימים במחשבתו כי באים מקום הקדש ללמוד שם להודיע
... חזק שוקבם אלה שנתנו בחלקות אמריק ותמוע לשם כי
... חזק ונתקו ממשנה כותום לפי שהיא נכונה ולקוננה מכל
... קהילות קהילות ונעלמה לניווה כנתי המלק ולק תלמוד
... וזה לשם נכונים ק' (ולא ידע כי רפאים שם ק' יאמר כי זה
... הפה למ ידע כי
... אדרכא רפאים שם רבני מלכא
... המבחישים תורה משה רבינו ע"ה ובעמק שאול קרואיה שקקורא
... במשנים הקדומים אין לה קלק לעולם רבא ... משלך שלמה בן
... חכם ק' לפי שש ערה תקן משלם
... תרבר מדרשים ודרושים ומשלים יקרים להייסיר קהילות קהילות
... והקויב בהם הביאור ערה קהילות ואמר משלך שלמה ז"ל שמכאן
... ושלמה כל פסוק ופסוק הוא ענין ומשל בפע עכמו עם שקראשונה נ
... הם משל שלמה ואמר בן חכם ישלח אב כלומר מל שזכה לבן חכם למ
... די שחל יולדת והשלח קשה בפי בנה אבל אביו נקראו שישתעב
... באושה שלמה אבל הן הכפול אין ראוי שהראו אלא אמנו ולא ישתעב
... קאב באושה תלפ כולו שישתעב בשלמה ומשנה קא כי כוב קבעם
... דותים לחמי קאם כי כפי כעשה קאשה יזכו קבעם כי קצונעק
... תפסו לפי כפי נדול בקהילות חולמה שלשיה כי כוב הרבות הנע
... הלי באמו לחולכו לבה קשת ולהכאן וכמשל ז"ל קט ששי במלכו
... זכין ק' ותכל קסבור קאל נרבי הן הכפול אחר אמנו וכן דוד אביו
... ושלמה פרחונו באמו וכמשל ובתלמי יתלמד אמנו ולזה למ אמר
... ידעו כולו שאמר ישלח אב לרמו זה ... לא יועיל אנציות
... רשע ק' הנה רז"ל אמרו שמשל וברקה תכל
... מעור
... קהילות משנה ובפסוק למ יועיל הן ביום עבירה וברקה תכל
... משל חזקו שקולמה קהיא שמעלה אורח מדיע של נתיים וראוי

על מעשה מה דאז על ככה לנה חילוק בין חיותה זו לחיותה - ואפשר
הקם דקדקו אומרו פה אובדנות רשע שקוא לרמוז על מלכו המלך -
מבין אובדנותו בשבב בזכות ולפי ששה מעשה אובדנותו שקם נמו
חזרו ממנו רב והוא שיה מהם ופזר הכל למה יוכל מעשה משונה
שהיא מלה כנגד מלה וזה הביאם לרוש שהמיתה האמורה פה היא מעשה
משונה ובפסוק האחר הנכחו לרוש ל שהיא מדינה של נפיש לפי
שאזו נזקים כמה אנשים שעשו צדקה ומע מעבור שנים למה אמרו
שהמיתה המזכרת שם היא מדינה של נפיש - לא ירעב ק -
נפש צדיק / יאמר לא ירעב ק נפש צדיק אפי'
אם נחייבו אנשי דורו שיקרא רעב על הארץ ויש שם צדיק אחר
לא יבא רעב בארץ ההיא שלם להרעב נפש הצדיק וזהו שאמר נקור
בדנים יודפ ירצה שהור הבונים הקם שהיה מאני שיבא עליהם רעב יקדפו
ויאריך להם נבוס פקדו יפקוד עליהם - ראש עשה כפ מלה ק / יאמר
הראש יעשה כפ מלונם ומזוייפה
רעה העשיר אורתי והוא לא ידע כי יד החרוכים בראש שלים היא -
העשיר ירצה אשר יקח בידו יתברך בידו עבמה וכמש זל על פסוק
ה מבלע בידו שביד ממש היה מוצלם ואם היו אומרים לו למה קבאר
קשאים נדלעים שלנו ממך מעד היו נהפכים לדלעים בידו - אנוב
בקץ ה ידוע כי יש שם כתר באנשים כה אחר יש שלם
מלאכה בבחנותה ולא בזקנותה וכה זו אומרה אשרי במחנותו שלם
בישה אה זקנותנו ומע שמנא בבחנות נשב בזקנות אומר אשרי
ילדנו שכפרה על זקנותנו ויש פה האנוב בקץ דקיינו קשב בינו
הזקנה כמו שקץ קוא סוף זמן האסיפה יהרא בו משכיל אחר -
שבסוף ילנו אנוב ואמר מלצה ומעשים טובים נזכר לומר אשרי -
זקנותנו שכפרה ה עם כל זה אחר שערס בקצר דקיינו במע
הבחנות כמו שקצרי הוא המלה האסיפה בין מביש ירצה לא עבא -

מפני זה מלקחת בן זמנו שבבישה בחנות אה זקנות ולא יוכל ל
אשרי בחנות שלם ביישה אה זקנות " זכור לראש כדיק ק'
יאמר יחול ברכות על ראש הדיק אשר בחסידות
יבא ע רשעם מחלם כלומר ימער מעבורתם באופן שלם יקדי
באם מעלם ומחלם דבריהם יבאם בשה " זכור לראש לברכה ק'
כלומר זכור יהיה לדיק ובכל עה זכור לטוב ז'
בעבור הדיק שיבא אדם אה בנו לער ישימך אלהים כפלט הדיק
ועל ידי הדיק יזכר לטובה ושם רשעם ירקב שלם יזכרו אלם
לבעה " אן יאמר הדיק שיזכרו בו הדיק החול שם הברכה
נהגלה כמו שאומרים משל הדיוט ששלח כירים שם כדיק
שבוע טוב יהיה לנו שהזכרנו אהק זה ושם רשעם וקבוצ שיזכרו
שם רשעם ירקב ולא יתבך " חכם לב יקח מצות ק' בבר ז'
חכם לב יקח מצות זה משל שכל ישראל היו בבזק נחל
הוא ונהעם בעצמות ינאם שאמר ויקח משל אה עבדות ינאם עמו
נהה הם זל למ דרשו כי אם ראש הפסוק נראנו לשאול מה דרשו ז'
במפת שאמר ואויל שפרטם ילבא שראה שאן ל קשר עם האמר "
וככל למר לפי דרכם זה שבמפת הפסוק יסיר לנו ספק אחד נהוא שהיה
אפשר למר שהמעם שהשה למ נמפל בבזק הנא לפי שלם מצאן
בעט מצדום לפי שעל ידו הוכר בכל המכות והיו שונאים אותו ולא
רבו להשאיל ולמדה זו למ נמפל בבזק לה אמר שמי שיאמר בן ז'
והנא אויל שפרטם ילבא שהה הפסוק אמר ויהן ה אה מן העם בעט
מצדום וסמך לה לפי האיש משל ועל מלאך בעט פרעק ובעט
העם שכת הקמלה ראו לער מה קשר יש לענן זה עם הקודם "
והנא לער הוא שבא להסיר מעמו ספק זה שלם כמשוב שמה
ששה למ נמפל בבזק אה היה שלם רבו להשאיל מרוב המשמחה
שהיה להם עמו לה סמך ואמר מער לפי האיש משל ועל ק' ירבה

האיש אשר היה עול מעד ומאז אם הוא חן ופן הוא אדם ירא
שאלו היו משאולס לו ועם כל זה קשה קבוצ ונמפל במצוק נבדוך
ה שאמרנו יבאו הפסוקים מקושרים על נכון " הולך כרתס ל'
יאמר המהמון בחגיגות ילק המד במח נייטב
לבו בחיו כ בחב המימות למ ירוש ולמ יתפעל כי תבא עליו זק
ולמ ירא על שלש שאינו של אמנס המעקס דרכו ומתהדר אחר
מדותו יא יודע לשון נודע בקם אה אנשי סוכות כלומר יבגע נתי
בער יחיה כי ישוב כל בער שיבא עליו כי הוא דרך תקלה וכל ז
אובה שיראה לולת סאל מנלה ממנו " קורץ ען ית עבבה ל'
יאמר הקולק אחר ראיה ענו ולמ יתנע מבנות ברע ותחשבו
שאין איסור בענין נזה תקרא קורץ ען ית עבבה כלומר קנה סל
סיה מנהג ללן כמו שכתב בספר הזוהר שנותן כח ומקריב אותו
דונן למתא אחרא ועבבה הוא סמרא אמרא שחא ע"ז כמו לעזר פירש עבבה
שם ואויל שפרס ל' יאמר נקראיק שראית קעטם עשה רושם שקרי
הדבור המונח שידבר תו שהוא אויל שפרס והוא המספר לשון ז
הרע עם שאין בו נפ ממש אנו ראים שיעשה רושם עד שילבן
בו האויל שדברו בזדון בבאות עזם הרע המעשך מלבו ומלס רבם
למ יוכל לבנות ועל המחלקה שמכב בדבור הקל נכמלן קיא
הראיה האסוק עם שאין בה ממש עשה רושם עזם נחמון ועל ז
בעשו " מקור קיים פ כדק ל' יאמר מקור קתור קנה הוא
נהג בעי הכדק כז חטא בן דומא שקיה מהחלל על
החולס ואומר זה תו נזה מנה נהרבה מקמדיס שקין מחזירים ז
נשמות לפנים מנהג בחללקים שחלבה היתה בוקעה ועלה
נהמם הוא כי למ היה בהם ען שיעבבה נפ רשעים יכמק תלמ
יאמר אמנס קתלם שיעשו הרשעים יכמק פקס ניעבב חלבה
ועבורתם מבדילים בפקס לבן אלהיקס נפאל פקס מלכומה נאמר

מחייב זה מלקחות בן מלכש שבישה בחיות אה זקנות ולא יוכל לעת
אשרי בחיות שלם ביישה אה זקנות ... זכרות לראש צדיק ק'
יחמר יחולל ברכות על ראש הצדיק
אשר בחסידות
יכסה פ' רשעים מחמת כלומי יסתר מעיניהם באותן שלא יהיה
בהם תענה ומחמת דבריהם יכסם בושק ... זכר צדיק לברכה
כלומר זכר יהיה לצדיק ובכל עה יזכר
לעוב
בעבור הבה שיבך אדם אה בנו לער ישמך אלהים כפולת ה
ועל ידי הבה יזכר לעובד ושם רשעים ירקב שלם יזכרו אלם
לעובד ... או יחמר הבה שיזכרו בן הצדיק וחול שם קברכה
נהקלחה כחו שאומרים משל קדייט בשמאכרים שגם צדיק
שבוע טוב יהיה לנו שהזכרנו צדיק זה ושם רשעים והבה שיזכרו
שם רשעים ירקב ולא יתבך ... חכם לב יקח מצות ק' בבר
חכם לב יקח מצות זה נמשך
שכל ישראל היו בבזק נהק
הוא ונהעסק בעצמות ינספ שממר ניקח משק אה עצמות ינספ עתו
נהה הם זל למ דרשו כ' אם ראש הפסוק נראנו לשאל מה ידרשו
בסוף שאמר וחייל שפרנס ילבא שנהא שאין לו קשר עם האמור
וככל לער לפי דרכם זה שבסוף הפסוק יסיר לנו ספק אחד והוא שה
חפזר לער שהטעם שהמה לא נטפל בבזק הוא לפי שלם מצא ק'
בעט מצרים לפי שעל ידו הוכן בכל המכות והיו אומרים אורג ולא
רצו להשאיל ולמה זו לא נטפל בבזק לה אמר שגם שיאמר בן
והוא אויל שפרנס ילבא שהרי הפסוק אמר ויהי ה' אה ה' העם בעט
מזרים ושמעך לה ופ' האיש משה ודול מאד בעט פרעק ובעט
העם שכתב האמור ראו לער מה קשר יש לעגן זה עם הקודם ...
והבה לער הוא שבא להסיר ממנו ספק זה שלם נשוב שמר
שמשה לא נטפל בבזק אולי היה שלם רצו להשאיל מעובד המשמאל
שהיה להם עמו לה סוף ואמר מעד ופ' האיש משה ודול ק' ירצה

5. האיש מעשה היה נדול מאד ומצא נפ הוא חן ונפ הוא אדם יראה
 שאול ק"י משאול'ס לו ועם כל זה קטן הבזה ונטפל. במצוק נבדוק
 שצמרתו יבאו הפסוקים מקוששים על נכון " הולך כרתס ק
 צמר המצטנן במעלות ילק המעל במח וי"טב
 בו בחי"ו כ כחב המעלות למ ירוש' ולא יתפעל כ רבא עליו זה
 לא ידאן על שלם שאינו של אמתם המעקש דרכו ומקרהר אחר
 גדותו יר' יודע לשון נודע בקם אה אנשי סוכות כלומר יבדע וח"י
 ער יחיה כ יחשוב כל בער שיבא עלו כ הנא דרך נקלה וכל ז
 אובה שיראה לולג פאל סולג מומנו " קורץ ען יה עבבה ק/
 אמר הקולק אחר ראיה ענו ולא יתנע מראות ברע ורחשבו
 אמן איסור בעשן נזה תקרא קורץ ען יה עבבה כלומר קנה קנא סת
 יה מרנה ללג כמו שכתב בספר הזוהר שנותן סח ומקריב אותו
 וכו' למטרא אחרא ועבבה קנא סתבא אמרלן שקנא ע"ז כמל לעשר פת עבבה
 וכו' ואויל שפרס ק יאמר וקראיק שראיה קעעם עשה רושם שקני
 דבור המועג שידבר מן שקנא אויל שפרס וקנא המלספר השון ז
 הרע עם שאין בו נפ ממש אנו רואים שיעשה רושם ער שילבא
 די קדויל שדברו בזדון בבאות עזם הרע הנמשך מלגו ומלס רבם
 לא יוכל לבנות נדל הממלקתה שמכב בדבור הקל וכמו כן קנא
 קראיה קאסוה עם שאין בה ממש עשה רושם עזם נחמרון ונדל ז
 בעשן " מלקור מים פנ כדיק ק יאמר מלקור קתוור קנה קנא
 מלה כש קכדיק כז חטא בן דומא שקיה מרבלל על
 קחול'ס נאמר זה סו נזה מלה נקרה מלקחידים שקין מקזירים ז
 בשמות למקריב מרס במעלהקם שחלבה היתה בוקעה ועלה
 נה מעם קנא כ לא היה בקם ען שיעבבה נפ רשעים יכמק קמם
 יאמר אמנם קתמם שיעשו קרשעים יכמק פקם ניעבב חלבה
 ושדוהקם מבדיל'ס בועקם לבן אלהיקם נפאל פקם מלכנסה נחמון

יוכל לעמ
 בדיק ק/
 מחסידות
 לא יהיה
 לברכה ק
 לטוב
 פלג ק
 קנא
 דכר
 בדיק
 סיוכינו
 בז
 קה נקל
 עמנו
 שו
 מור
 קן שקי
 כא
 קנא
 קן
 בעע
 עע
 ק
 שמו
 דכר

במהלך זמן לבל האז תפלה לחן " שפחה תעזר מדתם /
יאמר השפה תעזר מדתם בל שום

בהפך שהבמה תפושע והסקיט המריבות נקמדתם " כשפחה
בבן הבח / יאמר כי מני שקוא נבון נחכם כשיכעסוקו

או ידברו עליו רעה במתק ספרטו יוכח לפי שהעה סנכרו נוסדר דבר
באכמה נשבת לל חמר לב יאמר אמנם מני שקוא חמר לב אין ז

מעבר לזמן להוכח בדברים כי מני יריס אהידו בשבת נקמדתם
ההיא למ יקובל כי לשון רכב השבר נכס ונאלע אמר נשבת המאכ
בני חמר לב " חכמים יכפיו דעה יאמר מני שקוא חכם אינו
נבול להשיב אבל ימתן נכפין דעה עד שידבדו חכמיו

נכפ יכפן סכרת נפ סמיל מחנה קרובה יאמר אמנם האויל ימנה
להשיב ויכשל בדבריו באופן שיקרב המהנה במהירות השובה "

הזן עשיר קריה עזו / יאשים ויננה מעלה העשיר מכלה סכונה
זזה שקעשיר תמיד נבול להון נענו למ השבע אם ל

בהון רב נוש הון עשיר כלומר מכלל דאנונה קעשיר הוה שיבול המנה
להון נידאן עד על שמערתו עד שיהיה צריך לדור בקריה חזקה נבער

המלכה שחם ידור בער קמנה יבזו זכים ינעו נצריך לפי שאורה
קריה יהיה קריה עזו כל שיהיה הוה מכלל האדריכים החשובים שבה

שחם למ כן אנשי הקריה עבמה ישודדוהו באופן שקעשיר ידאן
ויכמע תמיד מכלל המבור האלע ולמנה דלם / יאמר אמנם מלת

נדאנונה קולם איה אלע חמה שקיא רישם כלומר שהם רשים ויכעל
מכלל קדאנונה האלע " פעולה צדיק לחיים / אול ירמזו למעז זל
מה ראה משה לבר אה הקמורה לעצור המעפה להוכיח

מלבן של רשעים שהיו אומרים שהקמורה היה נכס כי היה בו סם
המורה כי על ידו מנה נכס ואכיהווא ועל ידו מנה חמשים איש למ

החאה להם שאדרבא נכס חיים שיעצור המעפה אלע שלצדיק הוה

חיים ולשע מעלה נוקן שאמר פה פעולה כביד מ' ידכ הפעולה
 שהיה לבדיק לחיים היא עמק הבא לשע לחמרה .. נחמרה לשון ז
 חמרון ר' יהיה להם לחמרון ולבלה ויהיה מלה רבנא לשון ביאה נכ' ז
 דרש באלה הדברים רב' בפסוק זה שאמרו רבנא רשע לחמרה ז
 ביאה אחת שבה מעשה לביה קדש הקדשים היא חמרה לשראל ..
 אחרת חיים שומר מוסר ק' יאמר האורח הישר להניע לחיים ז
 הנכחיים בקלה וכל יניעה קנה הוא להמער ולשמר
 דרך המוסר כ' העוז הטכחה ולא יתערהו ידמה לעו שעה בדרך
 שיאריך הילכו וילך בהקפס וילאק לעצא קדרך נכ' הוא מע' של ז
 יתער במוסר יקשה עלו לחזור לשמור דרך המוסר .. ועוזב תכחה
 מעשה יאמר אמנם מע' של יתער התחבר ויעזבו לו די של ישיב
 החיים הנכחיים אלם שלעבירה יקשב לו שהנא מעשה לחמרים שילמדו
 מעמנו וכן יעשו .. מלכסה שעה שפה שקר ק' יאמר מע' שיכסה
 שיש לו על כבידו על שקרעמו נידב
 עמנו במלה שפה וינכ דעה בחלקה אמרין נישאר קמיטא בלבו
 זה יקרא שפה שקר כי אדרבא מלכה היא להוכיחו ולמד לו לער
 עשיה כך נכך משיכסה השטה בלבו נמוכא דבה ק' יאמר נזר
 ברגאי של יוכחנו ברבים כ' אם בינו לבינו כ' אם יוכיא דבה לבינו
 ברבים הוא יקרא כסיל ולא האמר שקרעמו .. קרנ' דברים ק'
 יאמר ברבוי הדברים אי אפשר שלם יטל
 נאי אפשר להמלט מעמנו אמנם הקושך שפנו לו די שלם יפסע ז
 ולא יכיל אבל יקרא מושכל וכאמרו נפ' אורח תתריש חכם יתשב ..
 כסא נבחר לשון כדוק ק' יאמר כל דבריו של כדוק הם ככס
 נקי מכל סין נאין בהם נפול ועקש לב רשעם ק' יאמר
 נאם רבא שהרשעם לא ינעמו מהם אין זאת אלם שלב הרשעם בלמד
 השכל שלהם הוא כמעט ר' שדערה הארז ולמה לא ימארו ק' ברהקם

טס ק'
 נחמרה
 חמרון
 דרש
 ביאה
 אחרת
 הנכחיים
 דרך
 שיאריך
 יתער
 מעשה
 החיים
 מעמנו
 שיש
 עמנו
 זה
 עשיה
 ברבים
 ברבים
 יאמר
 נאי
 ולא
 כסא
 נקי
 נאם
 השכל

והחמירו הוא מקום " שפתיך כדק ידע רבם / יאמר אע"פ שעל ז

ירי שפתיך קדיק ידע רבם מלקחמו כי על ידי תפלה

יבאו שפע לעולם נאם יעברו נשמנס בתפלה ידון עם כל זק האילים

בחסר לב ימנה כלומר בשביל חסר לב אחב שקוא היצר הרע בעבורו

שמשכים אחריו ימנה ולכן יתנו לבם לשוב בתשובה כשיראו מעלת

קדיק שהכל צריכין לו " ברכת ה' היא תעשירי / ידוע קוא ז

שיש עשר שקוא שמור לבטל לרעה ולהקם ממנו ז

למה אמר אם תצא לרעה אם קעשר הוא מלמד יתבך ברכה ושברכה

ה' היא היא שתעשיר אהן לק סימני קוא אורה שלם תמימי עבב ז

ובעליו שמך בה שכשהעשר הוא דרך תקמה לעולם תצא בעליו דואב

ומצד בו כמנו שיש כמנה אנשים שעם שקם עשירים מלמד קב י

צריכין שן נא פול לעולם למ יועלי יק יתעקן בקרתי ויעבו תפס

אן יאמר ברכה ה' שתעשיר באמיתות היא אורה שלם ימימי עבב ז

עלה שקוא השכר קרוק לעלם קבא שאין לו קפח כי יש ברכה

ה' אחרת שימימי עבב ענה שקם הייעדים קשלים שיש להם קפח

וכשיפסקו ימימי לראבה עוד " כשחוק לבסיל עשורה זמנה יאמר

כמו שישתקן מלקחמו בעשותו הזמנה כן ישתקן ממנו שקוא

איש תבונה שיש בו קבנה להתבונן ולהבין דבר מלמד דבר ולח ילמד

כי אם תפסן הקבלה ולח שם לבו להעתיק בה נזם וקבלה לאיש תבונה

מעוררת רשע היא תבואנו ותאור צדיקים יהן יאמר קענש שקרשע

מפחד שינעשקו על מעשיו קיא תבואנו נכשישאלקו על

מה זה בא לו קבלה הקיא תאור צדיקים יהן לנענה כלומר יאמר ז

שליש שקדיקים היו מתאווים שהבא עליו קענש קוא על כן באה אליו

קצרה הזאת ולח ידע כי על רוב ענין לקה " כעבור אופה נא

רשע אופה לשון אופ שקוא אחריה וכלה יאמר כשחצק

שתעבור כלנה מדבר או רעב בעולם חזן נאן שום רשע תלבר בה נזם

(א) רשע דע שיש באוהה מצוה און באוהה מקום אחזק צדיק שעל
ידו מרתיים המהום קמוץ וז"ל נצדיק יסוד עלם " כחומץ לשנים ב'
יחזר כמו שהחומץ עם שיש בו קצה רטחה
קחנטיים עם כל זה יקשה לחדם לשמעה ב יקרה אה השם נכחו שהשן
עם שיש בו יצ רטחה שיבהיק לבן העץ ויטקו ועם כל זה יזיק לצות ז'
ב העצל ידאן ויכמע כשוישלוהו בשלמות חפ שיהיה לשודת ויקוז באוהה
הקלכה עם שהיא לנודת בעך העלה היולה שיקחו בקלכה ואתה
שהוא משל לנו שחטת במלכות בעולם הזה ניחזיקו בלילה שוראי יקשה
עלנו להזור בעולם היה הנשתי עם שהוא לנודת לכן אה אשר עת " ז'
יראה ה' תמים ימים ב' יחזר היראה שתמים ימים היא יראה המעלה
ב ירא ממנו יח מצד מעלה ב ירא מצד הענש אותה
היראה לה תמים ימים דק שיהיה הקצוב לחיו אמנם שנות השעלים שאים
יראים כלל האברות אפילו מהמך הקצוב לנו שט חיים " רחוק
צדיקים שמהם ב' לפי שידוע שמהם שכן של צדיקים הוא
לעמד לבא לה אחר תחלה צדיקים ב' יראה הראיה שהחלה הצדיקים
היא שמהם לעמד לבא ויש שכר לעולם למעד ואה אה
מעלה שאנו נוטים שהחלה רשעים האבר וידיעה הפרטים אחר נהוא ז'
על הדרך שכתב הרב בעל העיקרים על פסוק קנה אלהי ב' / יענין שם
(לעין) להם דרך ה' ב' יחזר מע שיקח מצותו יח במעלותיו יחיו
ל לעמוד וירחוק וירתיים וישמה בהם ומלתה ב' / יחזר ז'
אמנם הפועל און יקשה עליהם לקיים המצות נודת עליהם במלתה
כ יקרהו אחרי מצותו יח ויקצבו בהם " צדיק לעולם בל ימלא ב'
יחזר הנה הצדיק לעולם בל ימלא יראה
שאפילו במעלתה
קרוי חי לפי שהוא מרעהך בארץ חיים הרי הוא פאל למע אמונם
הרשעים אפילו בחיים קרויים מרעם ופאל למע היו שוככי בארץ ז'
ונשבים במרעם שהם שוככי עמך ולא שוככי ארץ "

אוי ימצא על אפי של חסד
לך שיקח וקנין רחמים
שנעשה גלגל קנין שיקח לו
קנינותו וזה דין הדין וזה
אזכרה וידוע כי לא ימלא
לך שמהם דין וזה
ענין זה יחזק יחזק
בשם יחזק יחזק
אזכרה וידוע כי לא ימלא
און אפילו רשעים יבנו
על זה שכתב הרב נדבך
ומה שכתב על תנאים
על מלש מה שכתב עליו
נפתח מלמד לראש
ישדר למע ועל ידי
זמנה לו ענין אחר
לשון ארבע אנשים נעשו
אלה שילתו מלמען יחזקו
שנזלה לראש ענין זה
ענין זה יחזק יחזק
ש יחזק יחזק ענין זה
זמנה ענין זה יחזק
אנשים אף בלתי ידעו
שולח קרן למען זה
קושט יחזק יחזק
ויחזקו חזק יחזק זה
אלה אלא אה שיע
והם יחזק יחזק על

שעל ז'
תפלה
האילים
בעבורו
מעלה
קוצ ז'
למנו ז'
ושברכה
ב ז'
יון נואם
ק ב י'
פסעם
כב ז'
ב ב י'
הפער
יחזק
שקנה
ילמד
ה הבוט
שקדש
קו על
ז ז'
חלבו
ה נחי
יראה
וה
שעל

פי כדוק ינוב חבלה ק' שפה כדוק ק' יאמר כשאכדוק ינוב חבלה לחץ ויפכו מעטות חבלה חובה אז לשון התוכחה שהוא המלה פנים בתורה שלם כהלכה תבנה ויפכו מעטות וינוב האלה מלמד ק' שקר חתום כששפה כדוק ידען רבון כלמד שאין רבום וכוונתם רק שיהיה קס לעבמם אההתה ולמ יחושו להוצאה כפה וללמד את בע האדם אז יתבר פהם של רשעים לבר ההפכות " ולכאזנ מלמה תעבה ק' יאמר אחר שמאזנ מלמה קנא תעבה ק' לכן צדיק שזהר האדם שכל משקל שיהיה לו שלם יהיה כי אם אבן שלמה זל שקאוקייא של יהיה אבן אחר ולכן שהם שלם ימנה בשקל ולפעמים לא ישקול כי אם באחר חתום כשהיה אבן אחר לבר אז אפשר לנענה נזם וכן שלמה רבון ירבה שנה שלם יהיה לו כי אם אבן אחר לבר לבל (אבן) שלמה רבון ירבה שנה שלם יהיה לו כי אם אבן אחר לבר לבל

מע שהאז זדונת הנה הוא תעשה שחלף קלנו בהקל כי על ידי זדונו יזדעזעו ויבזוהו לכן מה יעשה האדם וירבהק מלמה זו יתחבר עם הקבועים נזם וזה כנועם חבלה ירבה מעו שיתחבר עם הקבועים ילמד מלמעשיקים ויתקבם מלם " והוא על דרך שכתב קרמלכם זל מע שהוא כעמך ונראה לעמיר מלמה מדרת קבועם כדוק ח לדויל עכמו בשפלף בקצה האחרון כדי שיבא אל המעצונת תולת ישרים העם ק' יאמר תולת הישרים העם כשיראן שמלפ בולבים ישדם ירבה כשיראן הישרים קנה הישרים שיאכלו ח

תפרי דרכם אז יחזקו בצדקתם ויאסיף בתעמלם כי אין קאור כבר אלמ מלמד הקשר " (לא ינעל קן ביום עברה ק' קנה זל דרשו על פסוק זה ואמרו של ופינס דכטב ביק כי יום עברה קנים קהוא " וראני לביק כי ח בשלמדן אול אמר קפסוק וצדקה רביל מלום עברה עמא חתום לה אמר אלמ וצדקה רביל מעלה אמר קיבו תקרא בשום מקום

הוא שיהיה יתעורר ויבא אל המעצונת תולת ישרים העם ק' יאמר תולת הישרים העם כשיראן שמלפ בולבים ישדם ירבה כשיראן הישרים קנה הישרים שיאכלו ח תפרי דרכם אז יחזקו בצדקתם ויאסיף בתעמלם כי אין קאור כבר אלמ מלמד הקשר " (לא ינעל קן ביום עברה ק' קנה זל דרשו על פסוק זה ואמרו של ופינס דכטב ביק כי יום עברה קנים קהוא " וראני לביק כי ח בשלמדן אול אמר קפסוק וצדקה רביל מלום עברה עמא חתום לה אמר אלמ וצדקה רביל מעלה אמר קיבו תקרא בשום מקום

הוא שיהיה יתעורר ויבא אל המעצונת תולת ישרים העם ק' יאמר תולת הישרים העם כשיראן שמלפ בולבים ישדם ירבה כשיראן הישרים קנה הישרים שיאכלו ח תפרי דרכם אז יחזקו בצדקתם ויאסיף בתעמלם כי אין קאור כבר אלמ מלמד הקשר " (לא ינעל קן ביום עברה ק' קנה זל דרשו על פסוק זה ואמרו של ופינס דכטב ביק כי יום עברה קנים קהוא " וראני לביק כי ח בשלמדן אול אמר קפסוק וצדקה רביל מלום עברה עמא חתום לה אמר אלמ וצדקה רביל מעלה אמר קיבו תקרא בשום מקום

דינה של נפיש ואפשר שהם זל ירשו הפסוק כך לא יועיל הן ביום
 עבד כלומר ביום קדין לא יועיל הקון להכל מדינה של נפיש כי אם
 הצדקה נצדקה תכל מעלות יחמד ואחר שהיא כך-טלוא שהצדקה תכל
 והבטח יותר מהמור ניהיה מלם מהמור מלם היתרון והעבן הוא שהנה
 המור עם שהיא מכפרת על חילול ה' להיותה מצרבעה חלקי כפה עם
 כל זה אינה מצלה מדינה של נפיש והצדקה מצלה טלוא שהצדקה
 מצלה והענין יותר ומכפרת יותר מן המור צדקה תעילם תישר ז
 דרכו ב' יחמד אמנם הצדקה שיהן קתעילם שלם יפחד מעעבשי ז
 נפיש לפי שלם חמא כל יתנו מה תועילנו לה אחר שתועילנו והישר

דרכו כלומר יזכהו שידרוך העיר בדרך המילות וימנעו מהחמא
 כי הצדקה אינה מצלה מדינה של נפיש אלא על מה שקדם לו לאדם
 מהחמא אומנם אם ישוב לקרשיע אחרי הת הצדקה ברשעה יפול
 רשע ולא תכלנו מדינה של נפיש ולכן אמר כי שבר קתעילם יהיה
 שהישר דרכו שלם יכשל לעשי " צדקת ישרים תכלם ק'
 יחמד קראיק שצדקה קתעילם וקישר קיינו שהישר דרכו
 והכלם לבל יחמאן עוד שקרי אנו רואים שבהור בוננים ילכו כלמ'
 בען קבוננים והרשעם קם נחמאים בען הדור נזק נדאי הוא לפי
 שכבר השיון שלעלם ונחמפים קורם שיהלבו בחמא נחמא קדא
 תהי שיזכו נפ' להיות כפה על אנשי דורם " צמורת אדם
 רשע ב' יהן מעם שט על אסיפת הצדיק בקור קבוננים
 ויחמד במור אדם רשע כלומר שאם לא יהמא הצדיק בעד קרשע
 אלא שילוח קרשע ברשע רצא מזה פרכה נבילה נחמא שתאכר תקון
 זל ירעם קרשע לעור אם היו מנחמים לו הייה קוזר בתשנכר
 וענה אברה תקנה ולכן יאריך אפי יה' לבנות אונל ישובו ז
 ותחלה אונם ב' יחמד נער מענה שט שפטר שאונל רשע ז
 עמר לעשות צדקה ולפרש עשם באונל ובמלונל ולכן יאריך

אפשר איננו על מע
 א' אונל

ל בני שלח המזבד התחלה המלכות מלחם אונם ועשיר כמלה ..
צדיק מצדק נחמן ק/ יאמר נאמר שאסיפת הצדיק בהנה קרשע
הוא למבנה שאמרנו נמצא שהצדיק מצדק יאמר נחמן כ
יכל בלעה כ שם ימותו יושע כח נזאה שעה כ לצדקה תושב ל
שנתם בעון הדור ניכר רשע תחתו כלומר ישאר הרשע בתלמלה
קיצר שלח האריכו ל רק לצדקה אם ישוב והוא מעשה בכל עת
לצהר קיצר לכל יתרבו .. צדקה חטפ ישחיה רעהו ק/ יאמר פה
החפץ לה ישחיה ולא יפנה בחלקה אמריו כ אם לויש
חטפ אחר רעהו כמלה נזע ישחיה רעהו נבדעה צדיקים ק/ יאמר
כ הצדיקים בגוה דעה נבחכמה יבול ויחלבו מאנה חיפה ..
צדק צדיקים תעלץ קריה ק/ יאמר אפ כ בגוה הצלחה
הצדיקים תעלץ קריה עם כל זה לא תרון לפי שפ
הרשעם הם מוצלים ואין ביטחם הפרט אמנם באכור רשעם אז
תרון שאז נכר שבהשנה הצלחה הצדיק נמנרד הרשע .. צדק
ישרים רבוס קריה ק/ יהן מעם שש למע שצאכור
רשעם ראוי לרון ולשיר והוא שאם בעת הצלחה הצדיק ישאר
הרשע ישאר הרשע קיים נשקט על שמעיו תבא מנה פדק נדלה
והוא כ כל מה שיתקן הצדיק בצדקתו והרומם הקריה בברכה
יהרומ הרשע בפניו כ יאמר הרשע שמתקרה הוא לצדיק ולרשע
ההצלחה שהרי נפ הוא מוצלח נזע נכפ. רשעם ק/ אמנם באכור
רשעם יוכר שהצלחה הצדיק היא בהשנה כ אכור הרשע יוכי ..
בז לרעהו חמר לב ק/ יאמר המבזה את רעהו על שנפ
בכבודו הנה הוא חמר לב לפי שכבודו בקלן שתוף
את חבירו המלכו אמנם מו שהוא איש רבונה כשלבזים אונם
יחריש כ אדרבא בשהקה הקיא יתחידקו יתר מלכשיבזהו כ
יאמר המבזה הנה קלע שככה בנה שקשיב ל ניהיה זה תחזה

אמנם השותק יוכיח שיש בידו יכולת להקדים ולמה יחריש .. הולך
 רכיל מלפני פור ק/ יאמר מי שהנא רכיל בין אדם לחבירו
 פורטו שיהיה רכיל נק' במהרי התורה ויורה פנדות התורה למה שאינו
 ראוי אמנם מי שהנא נאמן רוח שהנא נאמן במור שהנדו לו ולא ילבו
 ויש מעבור לרוחו זה ודאי שמכל שכן שיכסה דבר הראוי לבמות
 נדבדים שהם בבשוננו של עלם יהיו תורה לשוננו .. רכין תחבולות
 יפל עם ק/ ישכח דרך הביטנות אפילו בעצק כ

הקצווה לא יושעו נז' באין תחבולות יפל עם כלמר בהשיר העצה
 והתחבולות ודאי יפל עם והשונע ברב ינעץ יאמר נכן תפול התשונע
 נכ' ברוב היועצים כמו שהפול בשאין שום ינעץ כלל נהיה מלח ז
 יפל מושך עצמו ואחר עמו אמנם הביטנות להתגן על פ שנים
 או שלשה ינעצים הוא הדרך הנכון .. רע ירוע ט עב זר ק/
 הנה האדם יאמן אה בעל חובו על . אמה תשכ ז

פנים או יאמינו על ידי ערב אנו שיטביעו שבעה חמורה נבזק
 יהיה במנוח יאמר מי שהנא אדם רע שיטביע אה חבירו שישלם
 לו למתן פלג זה ראוי שיקרא אדם רע לפי שהנא סבה שאם יושע ז
 הזמן נאין לו לשלם שיעבור זה על שבועתו ואיש כזה ירוע כלומר
 יתרועע ויפסיד אה חובו אפילו האמינו על ידי עבד נאפלו הירי

הערב זר ללגה שאינו קרובו נז' ט ערב זר רל אעפ' שהערב זר ז
 הערב שיצא על חוב זה הנא זר ללגה כ נדאי לא יהפך בזכות עם
 כל זה עונותו של אדם רע התולה ולבדנו ויפסיד ממנו שהלגה בען
 שהשבע ללגה ושונא התקעים ק/ יאמר אמנם מי שהנא כדוק נמלתינו
 למ' קשביע שום אדם לעפחדו שמה יעבורו על השבועה זה יהיה
 במנוח אפילו בלא ערב זכותו יעמוד לו שלא יפסיד כלום מענה שחייב
 לו נז' ושונא התקעים כלומר מי ששונא קשביעם בהקיעה כפ
 זה יהיה בוחם .. אשור חן התמורך כבוד ק/ יאמר הא שק שהיא

אשה חן ותמוך כבוד כן על ידי שהוא חן בשפתיה יכבדוה עש
עם ועריכים יהלכו עשר יאמר נכן קעריכים קעזים יהלכו ויעשו
עשר ולא במשפט כן איה זנוע לן הארץ ומלחן דאלים נבר ונמלל

נפשו איה חסד ק/ יאמר כן ידוע כן קתלכע הוא קנכון
בכל קדברים לזק אמר אפ כן קנומל נפשו לקרנל חל המדות ז
קחמלדות ולמוכע מקחמלדות קנופעת ולחמוס כסוורת קרא איה
חסד לן מפי זק ראוי להחזיק בקצה האחרון שאם יספ ונפ יורת
מלאו בסופים ובהענות ועכר שאנו דקיינו בשנו ונפ קרא ז
אכזרי רשע עשה פעולה שקר ק/ יאמר אף כן הרשע שהו
שכר יום עשה פעולה שקר פעולה בעל קבית שלח ז
יעמוק בה כראוי עם כל זק כשקבעל קבית הוא בעל צדקה ונדיב
מלאר עד שיקרא זורע צדקה לן ידקדק עמו לכה לן כפעולה חלח ז
יהן לן שכר אמר כלומר שכרו משלם באלו עשה פעולה באמיתות
כן צדקה לחיים ק/ יאמר נכן ~~הוא יאמר עשה עש~~ עם קמים
שלח ידקדק עמקם לשלם להם כפעלה ומרדפ
רעה לעות יאמר עם שהאדם מלכלק בחמוק וכלעשו הרשע מרדפ
רעה לעות רעברת ק עקשי לן יאמר קנה הוא יא מרעב העקשי
לב והם קמלוקדים אחרי מרדפו ולכן חל יאמר ז
אדם הואיל והמלאכע הוא קנכון בכל קעשעם אהיה מלמוכע במלה זן
לזק אמר נכאנו תעמני דרך ירכה אין רכונו יא שיהעם האדם במלה
זו בקצה הא חלח בקצה האחר שקווא קרמלמלה וכלח תעם ז
תהיה עם ק אלהיך יד לך לן יתק רע ק/ יאמר קנה מענה
בית דינו יא חינו כמקנה בת דינע של בשר נרם
כי מקנה בן אס יחמוק איה לעלק ואחכ יעשה חינו עבוקה מרוב
לעלק לן יעשהו חמלק על פתם מעשה הרעע שעה כן ינכה
לן המעשה קמוב בעד מעשה הרעע שעה אמנם הוא יא לן כן

אשה חן ותמוך כבוד כן על ידי שהוא חן בשפתיה יכבדוה עש
עם ועריכים יהלכו עשר יאמר נכן קעריכים קעזים יהלכו ויעשו
עשר ולא במשפט כן איה זנוע לן הארץ ומלחן דאלים נבר ונמלל
נפשו איה חסד ק/ יאמר כן ידוע כן קתלכע הוא קנכון
בכל קדברים לזק אמר אפ כן קנומל נפשו לקרנל חל המדות ז
קחמלדות ולמוכע מקחמלדות קנופעת ולחמוס כסוורת קרא איה
חסד לן מפי זק ראוי להחזיק בקצה האחרון שאם יספ ונפ יורת
מלאו בסופים ובהענות ועכר שאנו דקיינו בשנו ונפ קרא ז
אכזרי רשע עשה פעולה שקר ק/ יאמר אף כן הרשע שהו
שכר יום עשה פעולה שקר פעולה בעל קבית שלח ז
יעמוק בה כראוי עם כל זק כשקבעל קבית הוא בעל צדקה ונדיב
מלאר עד שיקרא זורע צדקה לן ידקדק עמו לכה לן כפעולה חלח ז
יהן לן שכר אמר כלומר שכרו משלם באלו עשה פעולה באמיתות
כן צדקה לחיים ק/ יאמר נכן ~~הוא יאמר עשה עש~~ עם קמים
שלח ידקדק עמקם לשלם להם כפעלה ומרדפ
רעה לעות יאמר עם שהאדם מלכלק בחמוק וכלעשו הרשע מרדפ
רעה לעות רעברת ק עקשי לן יאמר קנה הוא יא מרעב העקשי
לב והם קמלוקדים אחרי מרדפו ולכן חל יאמר ז
אדם הואיל והמלאכע הוא קנכון בכל קעשעם אהיה מלמוכע במלה זן
לזק אמר נכאנו תעמני דרך ירכה אין רכונו יא שיהעם האדם במלה
זו בקצה הא חלח בקצה האחר שקווא קרמלמלה וכלח תעם ז
תהיה עם ק אלהיך יד לך לן יתק רע ק/ יאמר קנה מענה
בית דינו יא חינו כמקנה בת דינע של בשר נרם
כי מקנה בן אס יחמוק איה לעלק ואחכ יעשה חינו עבוקה מרוב
לעלק לן יעשהו חמלק על פתם מעשה הרעע שעה כן ינכה
לן המעשה קמוב בעד מעשה הרעע שעה אמנם הוא יא לן כן

אשה חן ותמוך כבוד כן על ידי שהוא חן בשפתיה יכבדוה עש
עם ועריכים יהלכו עשר יאמר נכן קעריכים קעזים יהלכו ויעשו
עשר ולא במשפט כן איה זנוע לן הארץ ומלחן דאלים נבר ונמלל
נפשו איה חסד ק/ יאמר כן ידוע כן קתלכע הוא קנכון
בכל קדברים לזק אמר אפ כן קנומל נפשו לקרנל חל המדות ז
קחמלדות ולמוכע מקחמלדות קנופעת ולחמוס כסוורת קרא איה
חסד לן מפי זק ראוי להחזיק בקצה האחרון שאם יספ ונפ יורת
מלאו בסופים ובהענות ועכר שאנו דקיינו בשנו ונפ קרא ז
אכזרי רשע עשה פעולה שקר ק/ יאמר אף כן הרשע שהו
שכר יום עשה פעולה שקר פעולה בעל קבית שלח ז
יעמוק בה כראוי עם כל זק כשקבעל קבית הוא בעל צדקה ונדיב
מלאר עד שיקרא זורע צדקה לן ידקדק עמו לכה לן כפעולה חלח ז
יהן לן שכר אמר כלומר שכרו משלם באלו עשה פעולה באמיתות
כן צדקה לחיים ק/ יאמר נכן ~~הוא יאמר עשה עש~~ עם קמים
שלח ידקדק עמקם לשלם להם כפעלה ומרדפ
רעה לעות יאמר עם שהאדם מלכלק בחמוק וכלעשו הרשע מרדפ
רעה לעות רעברת ק עקשי לן יאמר קנה הוא יא מרעב העקשי
לב והם קמלוקדים אחרי מרדפו ולכן חל יאמר ז
אדם הואיל והמלאכע הוא קנכון בכל קעשעם אהיה מלמוכע במלה זן
לזק אמר נכאנו תעמני דרך ירכה אין רכונו יא שיהעם האדם במלה
זו בקצה הא חלח בקצה האחר שקווא קרמלמלה וכלח תעם ז
תהיה עם ק אלהיך יד לך לן יתק רע ק/ יאמר קנה מענה
בית דינו יא חינו כמקנה בת דינע של בשר נרם
כי מקנה בן אס יחמוק איה לעלק ואחכ יעשה חינו עבוקה מרוב
לעלק לן יעשהו חמלק על פתם מעשה הרעע שעה כן ינכה
לן המעשה קמוב בעד מעשה הרעע שעה אמנם הוא יא לן כן

הוא כי לא יטב עבירה אחת בעד זכות א' המאל אדם שקיים יד
 על חבירו שנקרא רשע לא יחשוב שאם יהא באותה יד עבירה כדקה ז'
 שיטתו מהעונש ויקרה זה תורה זה נפש יד לא כלומר טהרה קדוקה ז'
 ביד לבטח על מעשה הרעה שעשה קוד לא ינקד כע יזכה לא בשביל
 כך יטב קרע שעשה ידו כי הוא יתברך יעניש לאדם ראשונה על
 הרעה נאחז יאלם לו מעשה הטוב שעשה וזרע צדיקים נמלץ יאמר
 אמנם אם יזכה זה האיש שזרעו יהיו צדיקים אז ימלץ מהעונש ז'
 מכל וכל כי ברא מצבה אבא נזהר שאמר וזרע צדיקים נמלץ
 נזכר זקב באפ חזיר ק/ יהא סבה למען שלא ינקד ק' עבירה אחת
 תורה זכות אחד נקנא שאם הוא ית' היה נהג עם האדם ז'
 היה אדם מלבלק המעור בעבירות נאינו נמנע שיאמרו אחר שזכות
 א' מנכה עבירה אחת אשביע עבילו מהעבירות כחפז נארכה נפ'
 אהב במעשיך טובים ויכפרו אלו בעד אלו ונמארו אורח המצוות
 מלכבוד וזכות בעבירות כנזם זקב באפ חזיר נכאשק יפה וסרה
 נעם ולבן ית' יאלם לאדם המעשה הרע החלק באופן יתלבן ויטהר
 מלבלק העבירות נאחז יאלם שכר מעשיו הטובים " רצונך
 צדיקים אך טוב ק/ יאמר הנה הצדיקים לא יראו ולא
 יקחו ממנו כהעלם הזה כי אם מעט מעט נהקברו נז' אך טוב
 כי אכן נקין מעשיו הם תקוה רשעים עבירה יאמר ואפעל אורח
 המעשה לא יאנו אורח אלא לתקוה שיטהם של רשעים המאנוס ומקוים
 לראות עבירה נזעם נבדק בצדיקים נז' תקוה רשעים עבירה " יש
 מלחך ונאמפ עד ק/ יאמר יש קצת דברים מעוקדים

שכפ מה שיפזר האדם כן מוקיפם לו והוא מע' דול
 שכל מזונותו של אדם קצובים לו מראש השנה ולבן צריך האדם
 לבחור בהוצאותיו חוץ מעמך שיפזר בשבתה וימים טובים ושכר
 נמור בעו' לכה שכפ הוצאה שינאכא כן יאסיף לו נחושך מיושר ק/
 ידע נחמה והכ טעם כע אדם אולכבה אר'וס השג' כר'ל'ת' ית' ל'ס'
 דותים שגם הנפטר כחמנו ל'ת' אג' ונחשך מיושר ט' ל'ת' ש'ת' אג'
 הכוונה היא הרמיה ארביה כפמור ההוא אלא כעו' לעבד את האדני
 ה להרבות ראוה ולען היה אך לעמנו אולם אם היה שמש ולקוח
 האדני והשום איה ל'ת' קיים בהוצאת עבדות ויא' וכא' אהו' י' היה
 י' וקט' ל' על ח' יהו' נלמדה קל' לו על' וקט' פורע' זה יאמר י' ויש
 ול' א' ג'

יתעלה אמתו על שיחשק הקואקה בימים אלו מעושר לבו שאין לו מה
 לפזר ופומך על מה שאמרו רז"ל עשה שבתך קול ואל תבטחך לבריית
 זה יהיה אך למחסור יראה אפ"ש לא היה למחסור מעשה לפחור יהיה
 אך מעט למחסור ולא ימלט מקנאות שהיה לו למנוך על מה מע
 החקר שאמרו שהוא יא' אומר לו על וא"כ פרה... (כ"ג) ברכה
 גדושה ק' ידוע הוא כי באכילה שהאדם אוכל על אולתו
 ומברך עליו שהנפש והנפש הנפש מהאכילה והנפש מהברכה
 שמברך על מזונו ולזה אמר אחר שהנפש לו הדושה כי אם מהברכה
 שהאדם מברך לקונו לכן יזהר האדם אם לא יוכל לכבד את השבת
 באכילה שיכבדו לפחור בדברי תורה שיאמר על אולתו וזהו שאמ'
 ומהו פ' הוא יורא יראה על סיוה אורה בדברי תורה יזכה שפ'
 הוא יורה כלומר שמתברך חרמתי באופן שפ' הוא ר"ל הו"פ יורה
 ויזכה ויכבד את השבת כראוי... מלכות בר יקבחו לאוס ק' יאמר
 נכריך תמאי שט והוא להרחיק מה מהמוב שבשולחנו
 לעניים שאם לא יהן יקבחו העניים ואפילו שיאנו להוסיף לו מן
 השמים כפי הקואקה שהאדם לבוד שבת קללה העניים העב
 וז"ל וברכה לאט משביר יראה אמתם החול ברכה שיברכחו
 מן השמים לאט משביר כלומר בשבת לעניים... שומר
 טוב יבקש רבון ק' שומר טוב לעי שהוא משמים
 בשחר ~~אם יקרא שומר טוב להחיל~~ להתחיל לפי קונו
 יאמר השומר שהוא טוב ר"ל עקר הקסמה שברך שישים
 השומר הטוב הנז' הוא שישהיל לבקש העת רבון שהוא יתברך
 ברכה בו שהוא בחז' קללה שאז ה"כ מה משתעשה עם

ע"ה מה שכתב שש
 ע"ה נען חוליה לזו
 אלה שכתב ז"ל
 ע"ה פ'

הקדיקים נדורם רעה תבאנו יאמר אמתם כפי יזכה שבת
 שידורם רעה עליו תבואו ר"ל תהיה עק הרעה ותבוא לנפש
 נכמלו כי הקללה שיהיה האדם בעת הקים רבוי מלאך ורבו

אלו שכותב בת דבור
 יבוא עת קום בתם קללה
 או יאמר ירא כמי איתך
 אעשה אמתם עין קללה
 אדם שאלה קללה והוא
 אלו שכותב בת דבור
 יבוא עת קום בתם קללה
 או יאמר ירא כמי איתך
 אעשה אמתם עין קללה
 אדם שאלה קללה והוא

אמתם קללה לנפש

פנימה בעשרו יתן
 קמח וסוד מלאכה
 לקמח ולחם וסוד
 וסוד מלאכה לא יסוד
 וסוד מלאכה לא יסוד
 וסוד מלאכה לא יסוד
 וסוד מלאכה לא יסוד
 וסוד מלאכה לא יסוד
 וסוד מלאכה לא יסוד
 וסוד מלאכה לא יסוד

מהו כל נפש רעה .. כותלך בעשרו הוא יתן / אמה הוא יתן
 לא פקדו הנכסיו שלם יאבדו על כד הענש רק הוא לבדו
 ימות ולא ישלח בהם לפי שלם נשאלת החטא מצד הנכסיו עבדן
 כי לא מנע מלך קדוקה עד סיפלה רק החטא הוא שנתחבב בהם לפי
 חומר כי הוא שנתחבב בהם ובחם בהם הוא יתן וישאר העשר שמו
 לזרע אם יזכה שיהיו בטו צדיקים ויש דרך משל וכעלה צדיקים
 יתחנן ירכה וכלו שנתחבב העולם היבשים לא יתן האילן כן
 בנפילה הקדים על עץ כזה לא יפלה נכסיו וכלו שהעולם לא
 יפלה כי אם בנשיבה הרוא שנטב בהם חמם ויש האילן אפלה
 כל הרמות שבעולם אין מליצין אמת מלקנות כן הקדים שנטב
 בו נפוח הרוח לבנות בעשרו הוא יתן וישאר הנכסיו לבדו שקומת
 תחתו נהם כמעט העולם הקדשים שיפרתו באילן .. עוכר בית
 יתן רוח / יאמר מי שיטבור את אנשי בית
 בבעשו יבאית ויחיל את רוחו ויהיה יתן לשון נחלה מכה כי על
 ידי קבעם והיו יחלה רוחו של אדם נעבד אנוני לחכם לב ואתר
 זכך יחיל ויבאית העבד האנוני לדוננו הקכם לב ואין לק ייסנדין
 קשים אלם שאיש חכם נשפט את איה חמיל .. פרי צדיק
 עץ חיים / יאמר האמת היא כי פרי ויהי יהיה
 לצדיק העסק בתורה שהיא עץ תיים ולקח נפשוה חכם יאמר
 חמם המזכה את הרבים ומבניח נפשוה רבוא משראם שיחזים
 בתשובה הוא חכם יותר מאותו שישמק בתורה לבד ולא ישרב
 לחכה לאחרים כמקו כי שכרו כסול ומבופל נחן חמם כח על
 יתן צדיק בארץ יסולם / יאמר קדמיה שהוא יתן חפץ
 בלקח נפשוה יורה מלמי שילמוד לעבדו שהרי חכם
 נאיים שהצדיק העסק בתורה ולא יזכה לאחרים בארץ יסולם כל
 בען קדמיה יקשר הוא נחפץ ובדאי שאין זה אלא כי בען שהוא

היה מכה שימצא הרשע והחוטא לפי שלם הוכיחם לפי הווא יתפס בשם
וז"ש אפ"כ רשע וחוטא דל אפ"כ לבנת רבו קרשעם והחוטאים
וז"ה יורה היות הווא יא' חפץ להכדיק שיקשטו אחרים עמו להחיות
למנוב... אורה מוסר אורה דעה ק' יאמר אם תבא לעה
באיש א' אם הווא בעל שכל ואורה דעה תבא תחלה
בדברי מוסר אם יקבל המוסר דעה נדאי שהווא בעל דעה כי אורה
מוסר אורה דעה נדאי כי מ' שאין בו דעה יקוץ במוסר כי אין
בו קשכלה לעה מעלה המוסר נז"ש ושווא תבא בע"י טור
יפיק רצון מלה ק' יאמר מ' שהווא איש כדיק נטוב למ
ישתל להטק ולשאול ממה יא' כי אם מ' שהווא רבנו יא' נמה
שיקיה טוב בעטו יא' ישאל ממה שיקיים בו אעפ"י שלמראה עטו
יראה שהווא דעה נמה אעפ"י שיקרה פוע דעה במלכותו ולא ירשיע
ולא יקוץ ויבטח בו יא' כי לערבה יבטח ואיש מלכות ק' יאמר
אמנם מ' שהווא איש מלכות לא יתלה בחינת בחינת יא' ולא
ישאל ממנו יא' רק מ' שהווא טוב למראה עטו ואם תבא עליו
כדי יקוץ וירשיע בתבונה יא' כי להיות בעל מלכות יקשוב על
הטוב שהווא דעה ועל קרע שהווא טוב... לפי יכוון אדם ברשע
ק' יאמר מ' שהווא אדם המעלה נאיש

שעבר עבירה בלילה אל הקההר אחריו ביום כי לפי יכוון האדם
הכדיק ברשע להחזיק ברשע ונדאי ששק השובה נשר כדיקים
ק' יאמר וכו' מ' שהווא מאורש כדיקים אם יבא באחרת ק' יאמר
כל ימותו מכל וכל ומוט לשוב בהשובה זונה חוטא למורכא
אעקרא קאי... אשיר חיל עמדת בעלה יאמר קאשר חיל קאי
לבעלה בעמדה
האשה המבישה היא בהפר שהיא תהיה כרקב בכל עמדתו אעפ"י
שלם נבאה כי אם מעבם אחד והיא אחרת מעלשה עב' אשיר

אין יאמר לא יאמר אדם ברשע
ש"א אומר הווא וכו' רשע
רשע שמתן וכו' אשיר ג' יאמר
ל' רשע שמתן רשע שמתן
ק' רשע יאמר רשע רשע
וע"י רשע יאמר רשע רשע
אמר פגמו רשע וכו' שכל
אשיר מלכות ק' יאמר
ר' יאמר רשע רשע רשע
אמר שמתן רשע רשע
אמר רשע רשע רשע
אמר רשע רשע רשע

אין יאמר לא יאמר אדם ברשע
ש"א אומר הווא וכו' רשע
רשע שמתן וכו' אשיר ג' יאמר
ל' רשע שמתן רשע שמתן
ק' רשע יאמר רשע רשע
וע"י רשע יאמר רשע רשע
אמר פגמו רשע וכו' שכל
אשיר מלכות ק' יאמר
ר' יאמר רשע רשע רשע
אמר שמתן רשע רשע
אמר רשע רשע רשע
אמר רשע רשע רשע

בשאר העמלות העשק נושם נירקבם " מלח שבות צדיקים
משפטן / יאמר כל מלח שבותו של צדיק על הרשע
ומה שיחשבו לרעה הנא מלחק המשפט נישובה על זה שדיניהן -
לבא חובה לפי שהחבולה רשעים כלם קם מרמה ותך נזקו על
דרך שאמר יהודה בן מנא וכושינו בעלי הנס שאלדים למשך יקין
בעשך ברשעים " דברי רשעים ארבע דם / יאמר אף כי
כל דבריהם של רשעים שיעדו על שקר ז
כוונתם היא לחוב דם ויעדו שקר לשטרך דם נקים עם כל זרה
כשחזמו ומכאן שקדעם פה הישנים שהם הקטגורין יזילם וישתל
לגזילם על ידי רב הדיקוה והקירור שהיו עשים כמע שהתפארו
ז מרשן וז עקיבא שאמרו אל קיינו במקדשין למ הורג אדם ז
מעולם " הקטך רשעים נאום / ברכה פק בריון דקו ז
גשבותה דר מליר קו מבעי לה מוכא קנה קז בע
דלמורת אמרה לה ברוריא מלאו דעשך משום דכרוב יתו חמאים
מ קאין מע ברב חומאים תמאים כרוב ועד שפיל לביטק דקרא
דכרוב ורשעים עד אינם כון דלכף חמאים רשעים עד אינם ז
אלך בע רחמל עלקו דלהדרו בהגברא בעא רחמל נאקדרינהו ז
בהגברא " עב " אפשר שזקו בעצמל הנא מה שכו פה נאמר קטר
רשעים כעמר השתל להטך אורם מדדך רעה לךך מונה ולהחזירם
לעלות נאן התפלל עליהם שילוחו וכשיחזרו בתשובה כבר נשגו
ואינם על דרך שאמר ורשעים עד אינו ובה צדיקים יעלי יאמר
אמנם אם הזכך עד שהעליד ביה מלא צדיקים כי קם יחזרו אה
בעה ובעה לבעה נמצא שהיה סיבה שבה צדיקים יתקיים
בעולם " לפי שכל יחולל אור / כלומר ולא לפי מעשיו שאפילו ז
ירבה במעשים טובים ולא עשק כפי רובם הבחנה
זכה למ יחולל וכי אם יתעב בעבודה אמנם עשה יתר על מלך ז

היה מכה שימצא הרשע והחוטא לפי שלח הוכיחם לפי קוץ יהפך בעים
 נזש אפ כ רשע וחוטא כל אפ כ לבחור רבו הרשעים והחוטאים
 וזה יורה הינה הנא יא חפץ מהכדיק שיקשטו אחרים עלו, להחיות
 לעולם. **אורה** מוסר אורה דעה ק/ יאמר אם תבא לעה
 באיש א/ אם הנא בעל שכל נאורה דעה תמאן תחלק
 בדברי מוסר אם יקבל המוסר תבע נדאי שהנא בעל דעה כי אורה
 מוסר אורה דעה נדאי כי תע שאין בו דעה יקוץ במוסר כי אין
 בו קטלה לעה מעלה המוסר נזש ושנא תבמה בעי. **טוב**
 יפיק רצון מה ק/ יאמר מי שהנא איש כדיק ונעב לא
 ישגל להפק ולשאול מזה יא כי אם מה שהנא רכונו יא נמה
 שיהיה טוב בעינו יא ישאל מזה שיקיים בו אעפ שלמראה עינו
 יראה שהנא רע ולמה אעפ שיקרהו פצע רע במלמונו ולא ירשיע
 ולא יקוץ ויבמה בו יא כי לערובה ימאן נאיש מזהמה ק/ יאמר
 אולם מי שהנא איש מזהמה לא יתלב בחירת בחירת יא ולא
 ישאל ממנו יא רק מה שהנא טוב למראית עינו ואם תבא עליו
 כרה יקוץ נירשיע בהכחה יא כי להיות בעל מזהמה יחשוב על
 הטוב שהנא רע ועל קרע שהנא טוב. **לפי** יכוון אדם ברשע
 ק/ יאמר מי שהנא אדם המעלה נאיש

שבער עבירה בלג אל תהיהר אחריו ביום כי לא יכון קאדם
 הצדיק ברשע להחזיק ברשע ונדאי שעה תשובה נשרש כדיקים
 ק/ יאמר נכו' מי שהנא משורש כדיקים אם יבאל באמה השועה
 כל ימותו מכל נכל נמוט לשוכ בהשובה זרנה חומרה לתוידא
 אעקרא קאי. **אשר** חיל עמרה בעל יאמר קאשר חיל היא
 לבעלה בעמיה
 קאשר המבישה היא בהפר שהיא חרה כרקב בכל עמרה אעפ
 שלם נבירה כי אם מעבם אחר נהיה אמה מכלשהו עבה אפלה

אנו יאמר לא יאן אדם ברשע
 שגא אמהר הולח וכל פני רשע
 רשע שמעך ופניו אפירה ואלה
 לא ירשיע ושמך רשע שמעך
 עך רשע יאמר רשע רשע
 ועד מי יאמר לך מאה לרה
 עמך פגמו רשע ושמך שכל
 אבא יאמר מעורר לך ידעלם חלל קרואה
 נ יאמר רשע רשע רשע רשע
 כמלך שמך רשע רשע רשע רשע
 יאן רשע רשע רשע רשע רשע
 רשע רשע רשע רשע רשע רשע

אנו יאמר לא יאן אדם ברשע

בשאר השמות העשק נרשם נירקבם " מלח שבות צדיקים
משפטן / יאמר כל מחשבותו של צדיק על הרשע
ולתה שיחשבו לרעה הנא מחוק המשפט נשובה על זה שדיניהן -
לבא חובה לת שחבולה רשעים כלם הם מרמה ותך נזקו על
דרך שאמר יהודה בן טבאי (כשיהיו בעל הנס שולדים לבגין יקין
בעשך ברשעים " דברי רשעים ארבעים / יאמר אף כי
כל דבריהם של רשעים שיעדו על שקר -
כוונתם היא לחוב דם ויעדו שקר לשטך דם נקים עם כל זרה
כשחזמו ומאכאו שקדעם פה קישרים שהם קמקדנין יכילם וישתלע
להכילם על ידי רב קבדיקוה נחקירורה שהיו עשים כמע שהתפארו
ו' מרשן וז' עקיבא שאמרו אל קיינו במקדנין לה נהר אדם -
מעלם " הפוך רשעים נאום / ברכה פק בריוט דקוו -
משבחה דר' מאיר קוו מצעי לה טובא קוק קא בע
למלכות אמרה לה ברוכיא מאו דעתיך משום דכתיב יתנו חמאים
מ' קארן מע כתיב חומאים תמאים כתיב ועד שפיל לסיפיה דהרא
דכתיב ורשעים עד אינם כון דלכף חמאים רשעים עד אינם -
אלא בעי רחמי עלקו דלהדרו בהרבא - עש רחמי נחקדרינהו -
בהרבא " עב " אפשר שזקו בעצמם קנא מה שכו פה נאמר קטר
רשעים כלמר השתל להפך אורם מדוד רעה לך מונה ולהחזים
לעומב נאל התפל עלקם שילתו וכשיחזרו בתשובה כבר נשתנו
ואינם על דרך שאמר ורשעים עד אינו ובה צדיקים יעלי יאמר
אמנם אם הזכה עד שיעמיד ביה מלא צדיקים כי הם יחזרו אה
בעים ובעים לבעים נמצא שהיק סיבה שבה צדיקים יתקיים
בעלם " לפי שכל יחול איש / כלומר ולי לפי מעשיו שאתעל -
ירבה במעשים טובים ולא עשק כפי רוחב הבחנה
לפי יחולתו כי אם יתעב בעבודה אמנם עשק יתר על מה -

היה מכה שימצא הרשע נחומא לפי שלח הוכיחם לכן הוסיף יתפס בשם
 נז"ש אפ"כ רשע נחומא ד"ל אפ"כ לטבת רבו הרשעים נחומא נז"ש
 וזה יורה קיומה הנא י"ל חסד מהצדיק שיקשה אחרים עמו להחיותם
 לעולם... **אורה** מוסר אורה דעה ק' יאמר אם רצק לעה
 באיש א' אם הוא בעל שכל נאורה דעה נחמה חלק
 בדברי מוסר אם יקבל המוסר הדע נדאי שהוא בעל דעה כ' אורה
 מוסר אורה דעה נדאי כ' מע שחן בו דעה יקוץ במוסר כ' אין
 בו קטלה לעה מעלה המוסר נז"ש ושוטא תכמה בער... **טוב**
 יפיק רצון מה ק' יאמר מי שהוא איש צדיק ונעב לע
 ישאל להפיק ולשאל מזה י"ל כ' אם מה שהוא רצונו י"ל נמה
 שיקה טוב בעטו י"ל ישאל מזה שיקיים בו אעפ"י שלמראה עטו
 יראה שהוא דע ולמה אעפ"י שיקרה מעד דע במעליו ולא ירשיע
 ולא יקוץ ויבטח בו י"ל כ' לנרובה ינפח נאיש מזמלה ק' יאמר
 אעפ"י מי שהוא איש מזמלה לא יחלה בחיבתו בחיבתו י"ל ולא
 ישאל ממנו י"ל רק מה שאזכר טוב למראית עטו ואם רצק עטו
 כרה יקוץ נירשיע בתכמה י"ל כ' להיות בעל מעלות יחשוב על
 המוב שהוא דע ועל קרע שהוא טוב... **לכ' יכו' אדם ברשע**
 ק' יאמר מי שהוא אדם המעלה נאיש קכס נראית

שער עבירה בלילה אל ההרהר אחריו ביום כ' לא יכון האדם
 הצדיק ברשע להחזיק ברשע נכדאי שעה השובה נשר צדיקים
 ק' יאמר נכ' מע שהוא משורש צדיקים אם יכשל באחיה **השונע**
 כל ימותו מעל נכל נמוט לשוב בהשובה זונה חונתה לתוידא
 מעקרה קאי... **אשר** חיל עמרת בעל יאמר קצרת חיל קיי
 לבעלה בעלה לראש שמפארת כל ופ"י של אדם אמנם
 האשה המבישה היא בהפר שהיא רהק כרקב בכל עמרתו אעפ"י
 שלם נבדקה כ' אם מעבס אחר נהיה אחרת מכלשהו צדף אפ"כ

אר איש לא יאמר אדם ברשע
 ש"א אומר הרשע וכל כפי רשע
 רשע עמך וכו' אפ"כ ודעה
 לא נחמה עמך רשע אעפ"י
 ק' אדם יאמר אדם רשע
 וע"י יאמר לא נאור לרשע
 אא"מ נכדאי רשע נאיש נכדאי
 לראש מעורר ק' יאמר חלל קצרת
 ה' יאמר אדם רשע אדם רשע
 אמנם אפ"כ אדם רשע נאיש
 יאמר חלל קצרת אעפ"י אדם
 רשע נכדאי רשע קצרת אדם רשע
 אפ"כ אדם רשע יאמר חלל קצרת

אדם רשע יאמר חלל קצרת אדם רשע יאמר חלל קצרת

בשאר העולות העשק נושם נירקבם " תחת שבות צדיקים
משפטן / יאמר כל מאשבותו של צדיק על הרשע
ותה שיחשבו לרעה הנא מחוק המשפט נישובו על זה שידיתו -
לכך חובה לפי שהחבולה רשעים כלם הם מרמה ותך נזקו על
דרך שאמר יהודה בן טובאי זכשיתו בעל העם שאלדים למשך יקו
בעשך ברשעים " דברי רשעים ארוב דם / יאמר אף כי
כל דבריהם של רשעים שיעדו על שקר -
כוונתם היא לחוב דם ויעדו שקר לשטך דם נקים עם כל זרה
כשחזמו ומאזאו שקדעם פ' הישנים שהם המהדרין יאילם וישתלו
להאילם על ידי רב קבדיקות וחקירות שהיו עשים כמות שהתפארו
ו' מרפתן וז' עקיבא שאמרו אלו קיינו במהדרין לך מהר אדם -
מעלם " ה' תוך רשעים נאום / ברכת פק' בריוט דקוון -
משבחה דר' מליר קוון מצעי ליה טובא קוה ק' בע
לעלות אמרה ליה ברוריא מצאו דעתך משום דכתב יתו חמאים
מ' קארן מע' כרוב חמאים חמאים כרוב ועד שפ' ל' יתה דררא
דכרוב ורשעים עד איום כו' דלכך חמאים רשעים עד איום -
אלך בע' רחמ' עלקו דלהדרו בהנבחה בע' רחמ' נהקדריהו -
בהנבחה " עב " אפשר שזקו בעצמ' הנא מה שכו' פה נאמר קפ' -
רשעים כעמ' השתל' להפך אורם מדרך רעה לדרך טובה ולהחיות
לעלמ' נאל' התפל' עליהם שימלתו וכשיחזרו בתשובה כבר נשתנו
נאום על דרך שאמר ורשעים עד איום וביה צדיקים יעלי יאמר
אמנם אם הזכר עד שהעלד ביה מלל צדיקים כ' הם יחזרו אה
בעה ובעה לבעה טמא שהקיק סיבה שביה צדיקים יתקיים
בעלם " לפי שכל יחולל איום / כלומר נלך לפי מעשיו שאפילו -
יבך במעשים טובים נלך עשק כפ' רחב קבחה
ישל' לך יחולל' וכ' אם ילענו בעבודה אמנם עשק ירר על מלך -

שיר שכל משנת יחולל כי כל אחד נהנה כפי הדרתו וז' ונענה לו
יהיה צדקו שאם השק ומעט ממנה ששכל מחייב אפילו פעל ושק
וקרבה בעבודה עם כל זה יהיה לבין קנאות ולא עשה כפי עיר
שכל "אן יאמר כפי מה שיטה הקדש אחר שכל כלומר אחר
בזרות נירמק מקחומר כן יהולל אמנם הנענה לו שהע
הצורה נכונה אחר הקומר יהיה לבין " טוב תלה ועוד לו
יאמר אחר שקומה אחר הצורה הוא המחולל אם כי טוב
ל לשם להיות תלה בעשיע הקומר ניהיה הקומר עבד לו ומשועבד
חמתו ממנו שיתכבד ויטה אחר חומרו ניהיה אחר לשם כלומר
חמר צדקה לעה נשיעה כי בזמנה אחר הקומר לא יכין צדקה
לדרכו " יודע צדיק נפש בהמנה ק' יאמר הקדש המכיר ^{למה} זכות
נפש • בהמנה ^{מלשון זכיות} עבד ענין כן יאמר שירע
נהיין המנה שלם היתה בהמנה לחכום לפי שלם קפוישו מעשה
^{האליהם איפיו} מעשה ^{למה} להלך שהיו יזון מנעלה בנתינים ^{המנה} המרדעת
לפי שירע המנה חם עליה שלם יכונה שהלך על ברחה כי דנוק לפי
זכורה ורחמי רשעים יאמר אמנם הרשעים הם פחותה מהבהמה
שאין לדונם לבס זכות ולרחם עליהם כי האכזריות להם קנה הוא
רחמים " עבד אדמתו ישבע לחם ^{מלשון} ^{למה} דעה קדעך
שיעבוד אדמתו לעמית ערב אחר שונע שכירות על
דרך שהמשיל קרב בעל חובה קלבודת בספרו הנכבד בשער
הבחיה פירק שלישי כי הוא ממשל נפלא להי"שיר הקדש לרבליה
קשנימות וממכרם מאד לפי הפסוק הזה עם שהוא זל פירש אור
על פסוק על שדק איש עבד עבדו ק' והנה עליה כל המשותטם ק'
יעיין אם ז' פה מי שיעבוד אדמתו לעמית ידועת ישבע לחם
אמנם הקפכו שיטח אדמתו ואם ישאר לו זמן במקום שכירות ישש
אור יום מלכותו נייניל ושעשע בו ומרדף רהים זהו נדאי חמר לב

קח
קע
כל
ט
ש
י
ש
וא
ע
ק'
פ
ק'
מ
ק'
ל
ש
א
ק'
ז

למה
למה
למה

חומר רשע מצור רשע ק/ מצור לשון מצודה נחמלם לכה וקם
 הנהיה למען אבות רעה זינפם שבב קאק קרעה ונשפה
 העלה שהרשע חומר מה שחינו על קנא להיות בעט מצור. רשע
 כלומר קושה מתעבבה און וכל יונק שיראה לו לכה יראה לו כאלו
 נוח מעיניו ותמיד כל היום במצודים רשע וחרמלם לכו אמנם מני
 שקנא משורש בדיקים לזן מבעא שלזן יחמור משל אחרים אלזן אחרת
 יתן משלן לחקרים בפשע שפרט מעקם רע ק/ יחמור אפ
 שהרשע תמיד כל היום מצודה נחמלם לבו להפיל עט
 ואכזר עם כל זה בפשע שפרט יתקם כלומר ^{מי שהוא קושה} שיבשל בפני
~~הוא חמור פני באופן שיבצר חמור כל אשר יזם לכה~~
 על בדיק עתק נזת ויכא מצור בדיק יתפרי פני איש ושבע מרב
 קו ידוע שהתורה היא מקדברים אדם קטנה אורה אכול
 פחותהם בעולם הזה נקרא קיימת לו לעולם קבא נזת מפני פני איש
 ק/ יכא מפניה פני קאים העסק בתורה קוה שיבצע קאים שקנא
 טוב כי ונתן ידי אדם שקנא הקקן ישיב לו לעולם קבא וסם קנא קשכר
 קאמור וימר ושבע מרב לפי שידוע קנא שהתורה נח ישבע לאדם
 לזן כי מפני פני ישבע קאים במרב יא יחמור מפני פני איש
 ישבע כלומר שהתורה משאבה לאדם שלפניו יטמם
 האדם וישבע בתק שעתו קהשילתה שנתקשה בו משאכל פניו
 וזת מפני פני איש יכא מפני שקארם מנכא מתי כשיעני וישאר
 בו ישבע שובע שמחור מנכא שקרו קיימת לו לעולם קבא ויחמור
 ידי אדם ישיב לו קרר אכול אשר בעטו לו יחמור מכלל
 קוילת קאכול קנא שרוב הששד בעטו ויחמור לעבה
 חסם יכא שנסם קיה שומע לעבה לזן קיה קרא אכול פני חסם
 יתן בנס ידוע כשאו קו יחמור קאכול קאמור קיה מן שלזן יכא
 מקמורו ובינס ידוע כשאו נכוסה קיה עבוס ק/ יחמור

או יחמור מרב איש
 פניו עקמומק עבוס
 שרוב דמיון אורח קבא
 פניו מרוב עני משל
 יחמור מרוב קיעות קיה
 שרוב מרוב עני קיה
 דמיון אורח קבא
 ויחמור מרוב קיעות קיה
 משעשע קו וזת פניו עקמומק
 אכל פניו עקמומק
 קיעות קיה אכל פניו עקמומק
 קיעות קיה אכל פניו עקמומק
 קיעות קיה אכל פניו עקמומק

אמנם מן שלם יוכל לבער כי אם בנה שובל לבעור כלל דקיינו
בלגה זה יקרא אולי ערוס הקול ויש בו דנה לבעור כלל ויהיה
מהימא אמנם חכם למ יקרא כי למ יקרא חכם כי אם מן שלם יבער
כלל למ ביום ולא בלילה יתיר אמרנו יניב צדק ק/ יאמר מן שיזהר
לדבר המעיד אמר ונאמר יניב צדק כלומר זה יורק שיש בו ז
מצדק ויושר המדות כי מהפעולה יודע הקמור וכן מן שהוא עד ז
שקדים יורק שהוא בעל מעלה ותחבולה יי ש הוטה כמדקרות
חרב ק/ באתק לשון ביטוי שפרנס יאמר יש אדם
שיבטא בשפתו לדבר על חבירו תועה נידמה חוזק דבריו כמדקרות
חרב השנויות שיכנסו בנפ קאדם ולשון חכמים מרפא יאמר ז
אמנם אם יקו אורח הדברות החזקות נאמרות מפ אדם חכם על
דרך הקפחה למ די שלם ידמו למדקרות חרב אבל מדרכא חס ז
מרפא לנפ קאדם כי שיקח של תח צריכה תלמוד ואין ראוי לקוץ
בחכמה נאם אם יראו לבאור דברים חזקים קם מרפא לעבם
שפר אמר רבון לעד ק/ אפשר שכין למע בבר ברם אורתות
של אמר בשנת חס רנלם ושל שק ברנל אחר כל שעה
אמר מקיים ושקר אינו מקיים עב נזע שפר אמר רבון לעד
כלומר רבון לפ שורתות אמר יש להם שרת רנלם שיתבונן
בהם אמנם השקר למ יתבונן לפ שאין לו אלא רנל אחד ועד ארוינע
לשון שר עד לשון דבור כמו קאנית עדי בנו אפיר נרוח הקדש אומ
ועל להרוינע העד שהוא הדבור ארוינעו מלמד לשון שקר שיתבונן
האמר בעולם שאין קאור טבר אלא מלמד קאשך ניתבון שפר אמר
טבר מלביעות קשפר שקר נער דלה בלב תורשי רע ק/ יאמר
מרמור ותך כביך שיקו המיד בלב קאורשים לעשות
רע כרי שלם ירוינע בהם קאמן נקם כריכים לנפ דער קבר
באנבורים ויכעער מלמד על זה לקיים מלשברם זמן לקם מלמד

אפי' עבד פול מנה קאבנע
לעצמ טור א' אשאל פועל
על מלשון קיש לפשתי
א' אין בזמן על ימנעו
מלך דג אלא שטוס קי
אם עליו לגמל מלמד
מלמד אמר ופאור ופאור ופאור
קדמכ למ נמש אורק לנפ
אמר קיש ואל ואל שק
מלמד אויפש אמר קאמר
על מלמד קיש טבר קיש
לע יתליע לנפ קעל עליו
קיש קיש קיש קיש קיש
למ ואל שק מלמד וקיש
מלמד טבר אמר וקיש
מלמד ללמד ללמד ופועל
אמר א' ופועל אמר וקיש
והנה ללמד ללמד ללמד

עבד יש קיש קיש וקיש
אמר אמר מלמד כן
לא ללמד וקיש קיש
עבד מלמד וקיש קיש
קיש קיש קיש קיש קיש

אמר
קיש
קיש
קיש

לאחרים וראוי לענה לפי דרכם מה יפרשו במנוח קטמון נדבר טוב
ישמחה .. ואולי יאמר לפי דרכם זה דאנן בלב איש ק' ירכה אע"פ ז'
שהתקון לעצמו שכלב האיש הוא שישיחה לאחרים עם כל זה יש התקון
אמר יורג טוב ממנו והוא שיעמוק בהנהגה שנתקראה טוב שגא' כי לקח
טוב שהיא ושמחה שגמול פקודי ה' ישירים משמחי לב והוא ע"י שאלמו
ז"ל חס ברצונו יעמוק בהנהגה .. יתר מרעשו צדיק ק' יאמר יתרון
לבן יקיר במשך לחדם מרעשו קצדיק בהתחברו עמו
נדיך רשעים תנעם יאמר וזה ^{במור} אונן מדרך הרשעים שהנהגה לבן
מע שיהתבר אלמם כי יוצאוקו לנבואה רעה נידיעה הקפטים אחרי ..
לא יחרוך רחוק בדו ק' יאמר כמו שקציד הרמאי והענום ישטרל
שלם לחרוך בדעת ירכה שאם יוכל לבד על ידי פחים ז'
ומצודים למ יכוד על יד הבערה קש בבן הקטורים שחוקה לבד וזה יעשה
כדי שלם חרוך ונכרות נאדם באופן שהיה כידת טהר ומתודרת כן
ראוי שילמד אדם הנבגל להון ולבד מעטן רב שיוקר שיהיה קודב ז'
והחרון שיכוד ויאסוף שיהיה נקי ויקר מכל על ורבות ולא יחרוך ז'
צוה וזהו שחמד והון אדם יקר חרון .. צלחה צדיקה חיים ודרך ק'
אל לשון על בחלפת שן בחלף כמו אל פשמה היום
ע"ל על מע פשמה ובא הקטובה על כוב יהודה ועל כוב הירקמאל ז'
יאמר בארץ צדיקה ימצא האדם חיים ואם האמר נהרי אנו רואים כמה ז'
אנשים בע"כ צדיקה ומנה בקוצר שנים לה אצל ודרך נהבה ק' ירכה
דרך נהבה של צדיקה הוא שנהגה חיים לעשיה לעולם הבא וז"ל אל ז'
מנה שהוא כמו על מנה ז"ל החיים הנבתיים הבאים אחר המנה ועל
אנשים החיים אמרה לק והוא ע"י שדרשו רז"ל על פסוק וצדיקה תציל
המנה שמבלה מדינה של ימים .. כן חכם מוסר אב ק' יאמר
כשקבן הוא חכם ובעל מעשה הנה מוסר לבנו שיוכחו
בו את אביו הקדונו למען מרוע למ תבטייט שהיוצא ממעוך ירחם

וישגה //

ויעלה עלך מעלה מעלה וזאת תרד ממה ממה ולן לא שמע וצדק יאמר
 ועבד בשקצב הוא לן לא שמע וצדק זו ולא יהבייש מזה " מצדרי פ
 אים יאכל טוב יאמר מדברי קלן שלם שמע וצדק הם אלו
 שיאמר מצדרי פ אים יאכל טוב רל שאם לא יזכה הוא לעצמו מצד שלם
 זכה למעלה החכמה עם כל זה מצדרי פ אים פרי בגנו שהוא בנו העוסק
 בהרה יאכל פ הוא טוב איתם בודים חמם יאמר אעפ"י שנתפשו זארה
 היא מבהר הבונים והחנמסים עם כל זה פרי בגנו יכפר בעד חממה -
 נתפשו " נוצר פני שומר נתפשו ק/ יאמר הרוצה לחכמה נתפשו ולשמרה
 מכל נזק כדק שיבאר פנו כ על פנו יקיר כל ריב וכל נפש
 וכל עמל וכעם שיבוא על האדם הוא לפשו וזה כי הלשון לקלה הנועמה
 היא מעצמה לחמון יותר משאר כל האיברים ולכן כדק לקצר במותרי
 הלשון ואמר פוסק שפנו ממה לו על דרך שכתב הרב בעל תורה
 הלבבות שהפה הוא שער המצפון ואם הלשון יהיה מופקד לא ייטיב -
 למעור מה שיש במצפון כי אם יהיה שער האוצר פתוח יבא מה שאיך
 חפץ יבאנה ולכן אמר פוסק שפנו ממה לו " מרעבאנה ואין נתפשו -
 עבד ק/ יאמר לנו שיחזוק ונתפשו שוקקה להשיג
 תשיג ודאי הוא שנתפשו עבד ומרוב עזותו הוא שאינו תשיג כי ינעב
 ולא מצאה אל האמן וכאמרים זל ואם רק הוא מכם נתפשו חרובים -
 הדוסן יאמר אמנם נתפס הקירוז והזריו לדורף אחריה הדוסן מלאי בהשנע
 כי ינעב ומצאה האמן " דרך שקר ישנן כדק ק/ יאמר לפי שדבר
 שקר ישנן הכדק לכן קראו ^{פלו} ^{פלו} ^{פלו} ישתדל הרשע להבאש ריחו של כדק
 בעט קהמון בכל מצאנו כחן כרי שיאמנו דבריו הקוצרות וקומכחיסור
 דברי הכדק " צדקה תצר רש דרך ק/ ינוע הוא כי האשק תמור
 תרע ענה בנטנה הכדקה והיא קצה באיברים למה אמר
 שמו הוא בעל כדקה ורובן במלנון הכדקה עצמה תעמוד לו ^{והחיות פלו}
 של רש ^{פלו} שאם אשט הרשע תמלל ותעבד בידו מנהר הכדקה

סי' ה' ה' חמאה נהקול תלע בזארה וכוונת תהיה רבויה לפיו י' כ' ז'
 ותחבה מורה הק"ה מצרפה למעשה " יש מלמעשה נחין כל מ'
 יאמר יש אדם שקנא משתדל להתעשר
 הקמתה נהכלות עד שיתעורר דון מלת צדקה והוא כובש על יד
 והוא שאמר מהעשר ר"ל שהוא לרב הכלות והקמתה נחין כל יראה חין
 כל השתדלות שנה לו להנעת חסדו מתבוסש נחין רב יאמר יש שקנא ז'
 בהפק שיתבוסש על ידי שיכזבו מלוננו בצדקה ובקנות המדות המלוכה
 ניהיה לו קון רב ונפי מלך שיתבוסש ויהן צדקה פן תרבה וכן תפרוץ ברבת
 ה' בכל אשר לו וכתמרים ז"ל אם ראה אדם שמתאוננו מעומצמלים
 יעשה מהן צדקה משל לשנת חמלה מ' " כתר נפש מ' יאמר הפע
 נפש שיהן האדם בכל שנה שהוא מחזיק
 ינפס לו שיהיה איש עשיר ורש למ שילע ועבד יאמר ורש ועבד יהיה נפס
 שלם ישמע ויחוס לעשרת י' שקנא מוריש למ שיעלם מן ה' צדקה ולמ
 יהן כופר כפשו בכל שנה " אור כדריקים ישמח מ' הנה בנפ'
 בתמנה סומק אמרו על פסוק
 ה' מנחם ב' ימי תלך הפתח את המצוה ב' ואת התרה באור לעור
 לק מה ר' אינה מצויה אלמ לפי שעה אף מצוה אינה מנפס אלמ לפי
 שעה ואת התרה באור מה אור מצויה לעלם אפ תרה מנפס לעלם "
 עב " ואפשר שזה בעצמו קנא מה שכיון פה נאמר אור כדריקים ישמח
 יראה אור הארת התרה שיעמקו בד כדריקים ישמח בו כל אחד ז'
 מה כדריקים לפי שהוא מנפס עליהם תמיד כמע האור שקנא מצויה תמיד
 ור' רשעים מ' יאמר הרשעים שאין בהם כוח תרה רק קצת מצוה ז'
 מעשיות שיעשו התעשלות לפי ידעך ר"ל למ ישמחו בו תמיד לפי שאין
 מנפס אלמ לשעה כמו הר' שערר שידעך נידעך רס באשן תשך "
 רק בזדון יהן מצה מ' יאמר רק בשצפ קצפ נזדון שיציד האדם על ז'
 חבירו יהן מצה נישכר מרשע כ' הא בהא תלפא ואת כונש'

או יאמר ורש לא יאמע נפש
 אדם קנא איש נחין לו
 נפס לך פנע נפשו כמל
 אש מלך יעשף איך לו
 בעקיה בוסר נפס קלל
 זין עקב אפול על גר
 ונפ איש יחפשו
 וינשקו יעשף עמלו
 נאלו לן אשע אדנע
 קנפף עבד זנת גיה
 קנת נשף

חכמה יראה אמתם יבא מנה מי שהוא נועץ תלמד בשכל הטוב ויתקדם
להלם כנה יבא לבלתי יזיד על כשהו את אם יקבלו "הן מלהכל ל'
יאלו במה קלה מלהסבור ימעה המעון ואת אם קורב

יהיה כי העץ קרע יספק לבדו להנמו לעברו אמתם הכובש על יד נהנח
המעלה מענת הקמון אופע קאלות ירבה לפע שלא ישלכו בו עץ ז'
קרע נאין קברכה שורה אלם בדבר הסמוי מן העץ "הנחלה ז'

מלעוטה מנהלה לז' / יאמר התקלה המלוטה ~~החלה~~
~~החלה~~ כשהחלה זאה היא להניע אל קשלמה קאמורה המלוטה

כשם עץ חיים ~~החלה~~ האנה באה יראה לא די שלא יחלה האדם ז'
מלמו אלם שאורבא בכל ער יאסוף קסך נהאנה באה נהאחדות

בו כי כשענו עק התעלה המקווא לא ידוש באורך משך זמן ז'
התעלה "כן לדבר יחבל ל' / הדרת תכס מקור / יאמר
שהוא בז ומלשע לדבר מדברי הטהה

יחבל ל' זל צרים נחבלם יבאו ל' עם כל זה ~~הקלה ילד על משה~~
דא מלכה שהוא חכם המלשע להדריך את קעם שה' ל' לעתה ושל מלה

ולכן הוא יאמר ~~החלה~~ וישעשהו נחם תורה חכם מקור חיים / יפה כי ז'
עקר הענה החכם היא להדריך ~~המען~~ קעם בדרך החיים לעקר מעורר מלה

והנחיל ולכן ~~החלה~~ הוא נהנה עליו ~~החלה~~ אל כל מי שיש ביה ז'
לחיות על אפי שער נחמה מלה הוא נחמה שלום "שכל טוב ז'

יהן חן / יאמר האדם שיש בו שכל טוב לבדו דברו
בחכמה השכל הוא יתנו לחן ולחמד בענת השומעם ודרך בודים ק'
יאמר אמתם אם השומעם קהם דרך בודים בודו חיות זל קשה הוא ז'
שימצא חן בעטתם נאם חכמה למ העמוד ל' כי כן דרך קבובים ז'
שיאמרו על טוב רע ועל רע טוב נאים מלדים על האמור "כל ז'
נרום יעשה בדעה / יאמר כל מי שהוא שריס ביראה

יעשה מעשה המצוה בדעה ובחכמה אל שיסדל ל' עה כיצת

אמתו קודם לראות
מקדשיו מעשם
דבלי לעולם ממשך
לבד קודם ל' לעגל ל'
יגיע למה חלוכו
נחמה אל אמן ל'
עם נחמה מען לעלה
ואם נחמה ל'
אמת

נחמה חרוכה

המזבוק ופורה וכסיו / יאמר אמנם קכסיו של יעקב המזבוק כי אם מלצת
אנשים מללמה יפרש אולה יראק ירש פרוש המזבוק כפי חולשת ולא יחוש
להבין פורה רק יפרשה כפשה כפי קוצר השנה " מלצת רשע יפול
ברע / מלצת רשע יקרא קטל המלצת בשורה רשע נלש
אמר שאיש כזה ראוי שיפול ברע (שעשוקו על הבשורה קרעה שקביו -
ואם האמר מה פשע ומה חטאת כי לא מלבו דבר כך נהם דבר -
המשלם למצ' נצר אמנם מרפא יראק שאל היה זה צד אמנם אעפ"י
שעל בשורה רעה הוא בא היה לו לטחור דבריו ר"ל למד ולתקן דברי
השליחות בתבונה ובחוכמה בשפה רפה ובבובד ראש של יראק כמלצת
בעינו ושלח ברעה כרופא היה שכשישאלו מלשם המלה אעפ"י שהוא
מסוכן לא יתן בשורה רעה שלם להבדיל לב האולם רק ישיב להם בדעת
בונה שעדין יש תקוה ושיבטחו בה (כיוצא בו " ריש וקלן פורע -
מומר / פורע לשון ביטול יאמר ריש וקלן ~~פ~~ ימלצת -
מי שהוא פורע ומבטל חיה מומר או המכנה שהטמנו טובה הער -
לעשות לפי שיהיה הוא סבה שפ' חבריו יבטלו אתריו וקולו תל עליו
כי המעלה לא ינשג ושומר תכחה / יאמר נכ' השומר התכחה יר
שאתל שאחרים יבטלו אותו עם כל זה הוא ישמור אותו ועל המשמרת
יעמוד יבובד וישנבח מאד " תאורה נהיה הערב לפש / -
אפשר כי נהיה הוא לשון שבר נחונ' באמרו נא -
דנאל נהיה ונהלה והענין הוא שחוק קטש והקונה הוא להרוץ -
במזמרים ולמנוע אותה מהאונש ההמלה והקון הונף הוא באפק שהוא
כדין לעני המלכלים המובים והמלם הערבים קראוים לענו ונרחיק
בניס השנים וכל כיוצא בה למצ' האוק נהיה / יראק לפי שכל -
השקקה הנפש נחשקה הצי להאוק נהיה ר"ל להיות נשכרה ומחוכקה
ולמסוס האונשה לעלה זחה יתעבו קכסילם למור מרע ולא יהו לשוב
נה חר אשר עת' ולרופ' אמרו השלמה שקשה ולקום לעמוד העבויים

שקם למודים בים .. הולך אחר חכמים יתבם / אמר לו שיהא בך
בעני רחוק חכמים נילך אחרי עקבותיהם וזמן אומרו
את חכמים לרבות הכנען יתבך שיראך להיות זנב לזיונה איש בזה
וראי יתבם ורועה כפילם יראך אמנם אם יראך להיות רועה וראש ז
לכפילם ר"ל ראש לשועלים ירוע שילמוד למעשיותם ויהמשך אחריהם ..
חמאיים הרדף רעה / חמאיים לא תאמר אלם חמאיים שקם ז
קחמאורה נקסונע יאמר קסונע שיעשה קארם נקדברים
הקלם שקנא דש בעקביו קם סבה שהרדף הרעה אחריו וכמו שכתב
הרמב"ם ז"ל בקלבור השובה כ להיות קלם לא יהן קארם לבו עלהם
לשוב מלן כמו קממתכל בערונה ונהנה למעודה שאינה תאמרת
לבעלה נכונא בזה נאה כדויקים ישלם טוב יאמר אמנם לכדויקים
ישלם קם יה טוב עלהם כאמנם ז"ל שקסונע נעשים קם בזכות ..
טוב ירחיל בט בטם / פסוק זה יובן במשנה בבבא ז
בהרא ז"ל הבורב נכסין לאחיים וקטח אה בטו ז
מה שעשה עשוי אלם שאין רוח חכמים נוחה קימנו רש"י אומר אם
לא קין בטו כוקנעם בו כשורה זכור לטוב .. ע"כ .. נאפשר שזה
במקלו כוון פה טוב ירחיל / יראך טוב וראוי קנען קנא שיחיל
קארם נכסין אה בטו נאה בטו נכסין לכדיק / יראך אמנם
אם יראך ארם שכנו אינו נהג כשורה שקנא חוטא אז קנא יתר
טוב שיחיל אורם למי שקנא כדיק ויקי כסן לכדיק קחיל נה .. שר ז
שקיק ראוי ירה בטו קחוטא וקנא כמבנת רש"י .. ר"ל אוכל נ
ראשם / יאמר ריבוי קאכילק נקחיליה ירה עבנה
למה וקנא זי נדך שעל ידו נעשה קארם רש ויש נספק בלם משפא
יאמר נקראיק שמנה קחוללה קיא מעונה עד נהד שקרי יש מי שמלוי
זילית עד שיקי מפה בלם משפא שקנא קחולל מוכח שקנא נהר
ל שם מוט כדי שלם ינה למה אה קבירה ונפ שאי ל משפא

מורה על המעשה קראו נעשה בלא תשפט " חושך שבטן ששם
בנו / יאמר מע שיחמול להכות את בנו
נעב ובטח על שקר שייסרו את שונאם זה ודאי שונא בנו שחם היה
אוקבו היה מוכח אנות בעת שמות נילדות כי אז יקבל מעמו כי אחרי
שינדל יבשבו ויקוץ בתכחת " **כדיק** אונל לשובע טפשו /
הנה חזל בפסיקתא דרשן על פסוק זה זל כדיק אונל /
לשובע טפשו זה הקצה כח את קבש אחר תעשה בבקר / ואיך /
באין אלם לבשר על ישאל המיד של שחר מכפר על העוה שטעשו
בלילה ותמיד של בן הערבים מכפר על העוה שטעשו ביום " עב "
ורצוני לדעה מה כוונו בדבריהם חלה ואיך רמזו כל זה בפסוק נפ /
מה שאמר ובטן רשעם תחמר מה קבנה וקשר יש ל- עם הקודם "
וקנה המעמד הזה אומר דורשט וקראק לעוה דעה קנא שקס זל
רצו במחמלר זה לכה טעם בעשן מעשה הקרבנות כי לבוה יראק
מכוח שאין לה טעם חטף שקרמלם זל קפלא לדבר בטרטה טעם
למכוח זו בעש המורה עם כל זה קס זל יארו הפסוק כטרטה /
טעם לזה ויפרשו הפסוק כך כדיק אונל בתעק יראק כלם כדיק
אל עלם אונל חז עב שיכוח על מעשה הקרבנות ואם כי למך
זה צונו לקבא שט המעידן בכל יום לזה יתבן הפסוק ויאמר לשובע

וידוע עמנו
לפי שקר

טפשו יראק אינם באים אלם לקטובע נפש עמו יראק שקר קבנה
על אשר לא שא לאו נפא וקדין טפשו
תרחק כפס קכבוד שקס כמעק ורעב ושוקק לעלה במעלה השכל
המלכות כי בעק שימטכו האטשים אחרי קרעיונים השמעים
ירעבו כי חירבא היא תקוץ באברים החמריים וכל ישע ומסכה
הוא לנאות אחרי בוררה ולב כדי להשביע בצמאנות טפשו זכר
המכונה תרחק כפס כבוד יכנס יר על מעשה הקרבנות ובעש
על שט קרעיון לרמזו למדס כי כעו שהמעידן למ קוה קבונת /
הקס לבר ושמע שקרי היו כלל נקשקר קנא אל קסוד והכוח קרמז

והוא
מורה
לפי
אמר
לפי
אמר
לפי

לפי
לפי
בקס //

בהם כן ראו לחדם בעה שיתעסק בעשיית החומר באכלה ושהיה נולד
 שלם יקרה בוונת לעלמה האות הבהמית רק להבדיל נפש כדי שיוכל
 לעבוד את בוראו ואדרבא יקצר עד מאוד בעשיית התענוגים כי כפי מה
 שיעשו חלבו ודמיו על ידי הסונפים וקצור המעורות כן ירבה וכן יפון
 חוזק ואומץ בנפשו כי לא יעברה נפש וחומר קונם מהנעשה אל השלמות
 האמיתית והשכר המתקווה באופן שמעשה הקדמות על בוונת זו הם
 סבה שהאדם יקרה במשך אחר בורג ואחרי המעשה הטוב באופן
 שישיבוע את נפשו שובע שמחור נעמורה וז"ל לפי דרכם זה ובתן
 רשעים תחסר ירכה אמנם הרשעים שלם יחוצו להתבונן בבוונת זו
 רק ירצו לעלמה במנם ולהשלים האותם הבהמית תחסר ירכה הנשמה
 שלהם תחסר מומט הקדושה ומהורה באופן שהם חושבים שבאכלה
 ישיבוע וישיבוע וישיבוע היא במעלה ורעה מכל טוב חכמות
 נשים בנה ביה מ/ יחמר כמו שהכדיק הווא משתל
 המיד להמשך אחר בורגו כן כל אחת מהחכמות שבנשים בנה
 ביה הרוקטת וז"ל ביה בכניו למנו עלק כי בנה הנפש הם
 הברים האמתיים ואולי האולת בודיק תחסנו ירכה לא די שאינה
 בונה לבחלה אלם שאטלו אם התחילה לבנה בעשורה קצה מצות
 השב ותרסנו במה שהיא תקצ על הרשעות ובהמשכה אחרי
 החומר קולק בישנו ירכה מ/ יחמר מי שילק בושה שלם
 יחמא אע"פ שלם ישנה מצוה תרצה ירכה וישכרוהו שלם
 היראה כי היראה היא אחת מעצמות ירכה שחמור אתה אע"פ תרצה
 ולפי דעת שזו האנש שאמנו ז"ל כל היושב ונח עבד שיהיה
 נורעם לו שבו בעשה מצוה שופ היראה היא מצוה וכלל דרכו
 בזוהו ירכה אמנם המעקש דרכו והוא הקולק בהקפסם ובהמצאות
 וחושב לעשות עבירה לא יקרא חוטא כי אם בזה הוא ילם עשה
 אן הקפסם ישיבוע למעשה כמו הקולק בשנו שיקרה ירכה אן אם

ויחמא אע"פ
 נפש ורעה
 נקמטתם

יד

ויחמא
 אע"פ
 נפש
 ורעה
 נקמטתם

השלמות
 לעבוד
 את
 בוראו
 ואדרבא
 יקצר
 עד
 מאוד
 בעשיית
 התענוגים
 כי
 כפי
 מה
 שיעשו
 חלבו
 ודמיו
 על
 ידי
 הסונפים
 וקצור
 המעורות
 כן
 ירבה
 וכן
 יפון
 חוזק
 ואומץ
 בנפשו
 כי
 לא
 יעברה
 נפש
 וחומר
 קונם
 מהנעשה
 אל
 השלמות
 האמיתית
 והשכר
 המתקווה
 באופן
 שמעשה
 הקדמות
 על
 בוונת
 זו
 הם
 סבה
 שהאדם
 יקרה
 במשך
 אחר
 בורג
 ואחרי
 המעשה
 הטוב
 באופן
 שישיבוע
 את
 נפשו
 שובע
 שמחור
 נעמורה
 וז"ל
 לפי
 דרכם
 זה
 ובתן
 רשעים
 תחסר
 ירכה
 אמנם
 הרשעים
 שלם
 יחוצו
 להתבונן
 בבוונת
 זו
 רק
 ירצו
 לעלמה
 במנם
 ולהשלים
 האותם
 הבהמית
 תחסר
 ירכה
 הנשמה
 שלהם
 תחסר
 מומט
 הקדושה
 ומהורה
 באופן
 שהם
 חושבים
 שבאכלה
 ישיבוע
 וישיבוע
 וישיבוע
 היא
 במעלה
 ורעה
 מכל
 טוב
 חכמות
 נשים
 בנה
 ביה
 מ/

אח יעשה מצוקה יקירא בזה ט דבר ק בזה ברדט כל תאנה ..
טפ אנוול חומר נאנה ק/ יאמר קנה האוול שתא בעל נאנה חפלה
ירצה להעלה נאנה ונאנו ולעבד דעה הבריות לא יוכל
ט מקדברים שיאכא בפנו בנאנה ובנול לבב יוכר שיש בו חומר
וטורט פרה נאנה ונאן וטפה חמלים ק/ יאמר נכן בשפה החמלים
וכר היותם נעדרים מענה ט דבר ידברו בשונה נאנה ובשפה ופה
נכון עבד באומרו השמורם לרמון ששפתהם שידברו בשפה רפה
קס בעמלם נאמרים אנה שלם ירום לבם להחזיק במורה הנאנה
וכמו שכתב בעל חובה הלבבות הנאנה שלם יכעם כלל ירנל
עמנו לבר בשפה רפה ובכבוד ראש .. קראן אלפים אבום
בר ק/ יאמר אפ שלבאורא יראה ט באין אלפים אל ז
טקעדר קאלפים קס קשורים ישאר קאבום מלח בר נאזון עם
כל זק מלכד אקר עאק שמבאורא קכרחי בעלם נקוא ט כוב
הבאורא בכח שור ירצה עקר ריבוי קהבואה תלש בכח קשורים
שחורשים נרשין קהבואה בהם ואפשר שקוא מלשל שילעוד האדם
מעמו האופן נקמדר שיהגן בעבודה נקוא ט הייסורין נקבע שיסבול
האדם להועיל קשלימור ידמו לבח קשור קסובל קעל קמתמור
עלנו בחזקה וכמ"ע יש שבר חמור יבס ק/ נירא מנחקה ט טוב ק/
ויט שכתו לשבול נאפ שלבאורא יראה ט העדר הייסורין קנת יגוב
לחדם שיאמר שקט ושאנן עם כל זק מציאורא קכרחי להועיל ז
השלימור נקס מערקין עבדותו של אדם נישאר המעם נקי לעולם
קבא .. עב אמונים לא יכב ק/ יאמר עב אמונים יקרא מע ז
שלא יכב ניאמלינו בו קקמלן ומקבלם עדות ..
וזק שמו אש יקראו לו עב אמונים נישח כזבים ק/ יאמר אמנה
מע שקוחז שכו ושקוא מפשח כזבים חפלה שלמעמלם אפשר
שידבר אמנה עם כל זק יקראו עב שגר ט זק נאנה של בנחי

עלעלם /

שלשלה למ ימ ימנו בו .. בקש לך חכמה ואין אלו קרמוני
מזכרים שהיו אמורים לעשה ז
שבע בבוא ארה מעלה ק / ודעה לבין נקל זה יוספ עז .. ושמעתי
שייח למאר זה כי קבוע היא שהקרמונים לא נעלם מקם מה ז
שפר יוספ כי נדאי שהשכלם טובות ודעה ולוה רעב ושוכע
אלא שגם אדרבא מה קין בורחים שלא לתפאר הקלם כפשוטו רק
מבררם היה שמשלם הקלם לא ירמוז כי אם על דבר אחר נעלם
ולזה לא ראו לפרט בשוכע ורעב שהוא משך קלם השכלם נחש
בקש לך חכמה ואין אלו קרמונים ידעה שהיו מבקשים שהקלם
ירמוז על ענין אחר כפי חכמתם ואין ידעה ולא לא היו נכספים
דבריהם באזכר פרעה שהיו אמורים שבע בבוא ארה מעלה ק / ז
אחנם ודעה לבין נקל ידעה דעה אלוהית הפתרון לוספ שנקרא
עבן דכה אין עבן וחכם כחוק נקל רל פרט הקלם בתקל על פ
פשוטו כי שכלם ודעה ומנובות יורו על רעב ושוכע .. לך ז
מענד לאיש כסיל ק / חכמה עווס ק / כסיל נקרא
היצר הרע וכאמרו מלק זקן וכסיל יאמר לשלם ילך ז
האדם נבד היצר לעשות הפך מעק שיצא ממנו כי הקפך הוא ז
הכרע ממנו יר וכל ידעה שפרט דעה יאמר וכלל זה שפרט ז
אינו אלא לעי שלא ידוע שפרט דעה רל שלא לעד עדיי דרכ ז
החסידות שאין בוד ידע חמא ולא עם הארץ חסיד ולא ידע חזקה
הנרע אלו יר ולחיים כזה ולחש כנעל ענה הכלל הזה כי לחכמה
היודעם דרך ה אינו צריך וזש אחר זה חכמה עווס קבין ז
דרכו ידעה חמם יע שהוא חכם ועווס ביראה הוא מלבין נודע
דרכו רל בחמה דרך יעבוד אה קונו נאולה כסילם ק ידעה
ולא ענה הכלל הקווא אלא לערוה כי אולה כסילם מעמה רל כי
ההתבטלה שיראו להתבטל כסילם כי לערוהם ישרים מהחכמה

ולקצר דעה מעשנו בעבודה למה זאת נאולת זו קטורה בלב
לבן יקדשה עמנה שקכל הוא מרמה נרשע שהם רוצים לפתור
עמלה במענה קלשה כזאת שחס לא ידע דרך ה בכלל הזה שחמ
ידע במה יכשל .. אנוניס ילן אשם ה/ ילן יהיה כמו אם
ללצים הוא ילן שהוא לשון לכבוד ואמר ילן לשון יחיד
שהוא חוזר על כל ה מהאונים יחמז קעלה שכל ה מהאונים ילן
מהאשם נקטשע שמשע נאין פחד אלהם לנב עטו הנה הוא לפי שהוא
יה בן ישנים רצון ירצה שיאריך להם בזכות קישורים שבדורם הששים
רצונו ומרצים אותו בתעללהם והוא יה חפץ ומשרה שטנה בן
אורם קישורים ובזכותם מנחיק מעל קער הקיא כל כער ונק
מהאונים חושבים כי הנה בצדקתם יכלו נפשו .. לב יודע ליה
נפשו ה/ ירצה אם ראיה שום אדם שישרנו על על
בוארו מרורוה נאמורה נאין מי שישרנו עמו בצרה ליד ל ולבחו
רק הוא לבדו יודע צרה ומרה נפשו דע שקעלה היא בשן שבמחנה
לא יתעב זר ירצה לא רצה שישרנו אחרים עמו בשמחה נאכל
מה לבדו ולא אכל יתם ומנה ולבן אנה הלב דאנו .. כיר
רשעם ישמר ה/ יחמז ביה הרשעם אעפ שהוא
בנו לתעלה ובטן חוק מאכב ענה עם כל זה ישמר אמנם
קצדיקים חפלו האקל שלהם שהיא דירה עראי יפיוח ולא די שלם
ישמר אלם שמרובא יפיוח ובאמרו צדיק במה יפיוח וכש קבנה
שלהם שבה בון לא יתנו שלם ועד .. אן יחמז ביה רשעם
ישמר ה/ העלה שנה קרשעם וביר
מדירה קשלה קזה דירה קבע נזהו שהזכר ביה ברשעם ולמה
ישמר למען ידע כי קבם בהמו לעל אמנם ירה קצדיקים
ששאו אותה דירה עראי פאקל יפיוח ואם ישמר יקרי במה רשעם
יש שיעמדו בהמו לעל משכנורם ליד יודע ליה

יש דרך ישר לפני איש / יראה אע"פ שהראה שקדרך לטקן
 וישר לפני האיש הרשע והשעה משחקת לו דע שאחרית
 דרכו משה " **נפ כשחוק יכאב לב** / יאמר ולכן צריך הקדים
 שפ בזמן השחוק והחלטה שיכאב לבו ויפחד מ
 שמה אחרית השלחה הקיץ רביה ענה ויהיה עשר שמור לבעלו לעת
 מלרכיו ושבע סוף לב / פרה יאמץ לכל דבר / יאמר מרכיו
 של רשע המוצלח שקורט ישבע וילמד למעשה
 הרעם מי שלבו נסון מאחריה ותעלה איש טוב יראה אע"פ מי מ
 שקוא איש טוב ימך עכמו מעלה ויהחוק מעמו ויהן סבה לשטתם והוא
 אומרו פה יאמץ לכל דבר יראה שקמו לב שילמוד מרכיו קנה הוא
 להיות איש בער ופה יאמץ לכל דבר ובראות שדרך השעם כלחה
 ינשך אחריתם ויאמץ לרביהם שאומרים שמבה קבלתם היא כ
 ימיכו מעללתם ודרכם בעינו יא וערום יבין לשורו יאמר אע"פ
 האיש טוב ימך מעלה לפי שקוא ערום ובעל שכל ויבין ענין הרשע
 לשורו דל לאמת וידע שהכלה הרשע לעת ויהי אחרית לקביות
קכס ירא וסר ולרע / יאמר מי שקוא חכם באותה מעלה
 לא יהיה באון מעברו הרע והעדר תפחד שלם ינבחהו
 ולכן הוא סר ולרע אל מרחק מכל מה שאפשר שיסלשל רע ולמען
 ובסיל מרעבר ובטח יאמר אע"פ קבסיל יוסיף לתמוך עד שקוא מ
 יא מרעבר ומקצות של קוץ ועל מעשיו הרעם לפי שקוא בוטח
 ביצרו ואינו נזקר להשוער מעמנו ולכן יוסיף לתמוך פעם אחר פעם
 נאין קץ לעבורו הכר אע"פ ישק אולה / יאמר לפעמים
 תבא שנה נאולה מרחק ידי הקדם להיות קצר אע"פ לא
 שיעשק בכונת תכונת ולמה אין ראוי שיהיה הקדם אדוק במלכה זו
 כולו שיש כלה חטאים שיהיה רבה מצור תפחדם שלם ולשון מקם
 וכאותרם אל ולא הביא למד יב אמרו הוי יש כמלך יהיה למחזיר ישע

ירצה שאם להוהך קצר אפיס העשה איזו אולת אול יחשדוך א
 שעשה בבונה מכונות כאיש מזמורה שיעשה ענינו אחרי המזמורה
 נקמת שבה בהם וישמך ופירוש הפסוק כך הקצור אפיס שיהיה א
 באדם יעשה ויניחם האולת ופאיש מזמורה העשה בכונת מכונות
 ישא להמן " נחל פראים אולת א ידוע כי ישראל נבחרו כל
 כהנים כהן וכהן כהונה נכרת מלכות אהרן וזרע
 אחריו זכו בכרת הכהונה דוד קמלק וזרע אחריו זכו בכרת המלכות
 אמנם כרת תרה הרי הוא מונח ועומד כל הרוצה לטול כונת א
 נזכר בו וכמו שכתב הרמב"ם ז"ל בחלבות הלמוד תהי יאמר
 הפרטים שלא רבו לעמוק בתרה לא די שלא נחל וזכו בשט הכרת
 לפי שהם ירושה נחלה לאהרן נדוד המלך ע"ה אלא שאפילו בכרת
 קהרה שקנא מונח לכל מי שירצה לא זכו בו רק נחל אולת אמנם
 העומדים באותה שחי אפשר לעמוד קשת כהנים הראשונים לכל
 הפחות השתל נקברו עצמם בכרת הדעה נקתרה " שחן
 רעם לפי מובים א נפ לרעהו ישא רש א יאמר
 מעלה לא תמצא שחן נכנע הרעם לפי המובים
 כי אם בעה שקם צריכים להם כשיורדין מנבסיהם והם מחזירים
 על הפרטים אז תראה רשעים מובים על שעי צדיק ונכנעם
 מלפניו ויהי סבה להק לפי שם לרעהו ישא הרש ולכן טון שיכארו
 שירד מנכסיו וישארו ולא ימצא מי שיכנס על זולת קאיש קצדיק
 שהוא חונן ונוהג ולא יקפד אם קמקבל יהיה צדיק או רשע ונאקב
 עשיר רבים יאמר אמנם הרשע בעה קצרת ירבו חוקביו ולכן לא
 יאח ויכנע מלפני הצדיק אלא יאקבחו כשאר אהר"ם
 לרעהו חונן א יאמר אהי אהי שיבון אהי רעהו
 יקרא חונן עם כלזה אם כוונת היא לחונן עניים דרך
 משל שיבוק אהי קעשיר ויתחנן עמו לפי שירפן יד מרה מלפני

לכל

לדל ומעשהו צדקה עם העניים אשריו נאשרו חלקו כי כוונתו היא
 לשמים וצדק המעשה יותר מן העשק "הלך יתע חורשי רע /
 יאמר מועת צדקה יתע חורשים וקחטבים
 וקרקוריס רעם קואיל נדרכו יר קוא כי תחטבה טובה מצרפה למעשק
 וזהו אומרו וחסד נאמרה חורשי טוב דל שיחשוב כאל עשו חסד
 נאמרה קחורשים טוב " ככל עשב יהיה מלוח /
~~יבד עבדו קאמרום ב~~
 ככל עשב יהיה מלוח ירע בכל מיע עבד ודאנן שיקיה לו
 לאדם אעפ שדק מבע אם לא שיחנה לאחרים יהיה מלוח דל
 יהיה לה מלוח ויתרון שתעבה קדאנן בקרבו עם כל זה יהיה
 מלוח ולא שיחנה לאחרים וזו דבר שפרט אך לעקסור נאפשר
 המעם הוא לפי שאם ינב צחה לאחרים טאה כמע שקוא קץ חו
 בהטחה יר אמנם מי שלם יודיע צערו לרבים יורה שקוא תקבל
 היסורים במכר פנים יפה " עכררת חכמים עשם / יאמר
 עמרק וצלה היא לחכמים
 כפט עלי קארן ומח נפ שחכמה המאמן בזויה ודבריו אינם נשמעים
 וזו חולה כמילם חולה דל לפי שאולה זו קשורה בלב קמילם
 שאינם מכבדים ומקטיבים כי אם לבעל הממון כי כפי האמרה
 מעלה קעשר כאיו וכאפס היא נחטבה כפט מעלה הקמתה "
 חזקת נפשוה עד אמרה / יאמר מי שקוא עד אמרה שפ
 ירע העד עדנה שקר על חבירו לקרנ בעבמה לא
 יחשוב שפס חמה בלבד הוא מעביל אלה נפשוה רבוח קוא מלח
 כמע שמתכו שהי מצאיימין על עדי נפשוה נאומרים להם קוו יודעם
 שלם כדיט מלונור דית נפשוה שדיט מלונור אדם נוק מלע
 ונעבבת לו וזהו דמיו ורם זרעונו הלוי בו עד סוף כל
 ההנהגה שבת וכו' דמע אחיר בושהם דם אחיר לא נאמר אלה

אמרנו בלא עבד
 לא ית מנעו ואל
 דורית ורשע מלך חושק
 תמ אמרן אש יואלע
 נשפוטן אר עבד
 לעמד ויחזק מלע
 וימלך מלע
 עד דזר טאב אש
 ישמע נאמר מל
 נשפוטן למנה א
 למעו עמורא נשפוטן
 נשפוטן דרך זינע

דונו אחיק דמו נדס זרעוהו תלויס בו עד סוף כל הדורות " נפיק
כזבים מרמק אמר ומק יעשה אדם ולא יכשל בעון וכול כזה להיורש
חמס יזר תמיד לבר תורה כ המנוול עצמו להיורש מפיק כזבים זה
יבאנו לעשות מרמות והחבולה ומן הקל ימשכנו אל החמור " 2
ברארת ה תבטח עזו ק/ יחמד בראת ה יש כמה מעלות כנבואה
מה שאין סן בראת מלק בשר עם כ מלק בשר ידם
אע"פ שיראנו אנשים לא יקבלו שכר על שיראה הקיא כ אס על חיות
מעשה או עבודה שיעשו לו ואפ"ל השכר הקוא ידיר לו לבדו ולא לבדו 2
אחיו אמנם בראת ית יש מבטח עזו והאדם נשכר עליה כאמרס זל
כל היושב נאינו עבד עביה נותנס לו שכר כעשה מצות והשכר
הקוא ידיר מעשך לבדו אחיו נז"ש ולבטח יקיר מקמס :: יראת ה 2
מקור חיים ק/ לפי שדרך הירא והחמד שירקבו ימיו

ברוב הדארה והפתח לזה אמר שבראית ה היא בהטך שאחריבא היא 2
מקור חיים ויארך ימיו האדם לאור ק/ אל בשערו כ על ידה הנאמר
ונמלג ממעקשי המור " כרב ע"ש הדרה מלק ק/ הנה רו"ל 2
הזדירונו על כמה עשבים משום ברת עם הדרה מלק

למה הוא שיל פיימיס מאוס כל עם קורו מלק ואלו
~~ויתבו הפסוק במלבו של יעלם~~
~~והוא שיהיה ליהודים~~
~~מלבו מושג~~
~~מלבו מושג~~

והשג על עקב למד שהנח יתקד וירעור ברבים העשנים מה קנסיה יפ"ל רבני האנשים
בן ירבה וכן יפרש שכר כל אחר יתקד מה שאין בו בניגון בן שכר יא
מה שבדיו על עבודה אחת לא יתוש אס כולם יעשוהו או מקצתם כ
אין כוונתו לה שרעיק המלכות ונבלש יה מעה חזק בשנה ובא
לפני ידבר ולא יחפץ מלק כ ברבני העם הן מפחדו שבאצ"ל לה 2

מחנה כזו
רב רבוע
יהיה קוטר
ק"ך בקומה
ג"ה גובה
הדירה ק
ס קרה
ל"ט יעני
אח"י כל ב
קמור כ
הרה שכל
הרה שרש
שיתו באה
אמנם קר
שיש שיה
ג"כ א
ז אמר
כ קוא מ
ברשב נ
יירדסקו
הנה
ז

מחנה

מחמת כזו יאמר משה ויהי מענו אנו יבאו כנבון " ארך אפים

רב רבוע ב/ יתעב מע שמא ארך אפים נסבל זה ודאי

יהיה אים הבנה ויטן רבב מתוך לבו כי בנבון סבלנה יהיה מתן בעובד ולא
קח בהטלה השון במנונית קטנה קטנה ולא יסקונו ולא ינח עד שכי לעומק
גם העבד " וקצר יוח יצה אמנם מע שמא בהתק כי לא די שזינו ארך אפים אלמ
מחמת קנא קצר רנח נאין מעבד לעמו לעבול על השון וההטלה על זה יעלה
ס קרם ביד נחש מרים אונטה כי נדאי שלא יעלה כי אם קוללה וסבלנה בידו

לע ינעב ומכאן אל האמת " ק"י כשרים לבי מרעם מ/ יאמר כמני

שחיי כל בשר הלוי ברעמיה לבי ובדריאונת כי הוא מקור

קחיות כי בשלמו יהיה כל הניח שלם ובריא אולם כמנו כן יעב דר זה יש הנה

הנה שכל בריאית הניח הלוי בעיבור המדה קחא נקחא קטנה כי אין בכל המדות

הדה שרמבד קדיחה הניח כמנו מע שמא בעל קטנה כי שתי המלות רעור

שיקיו באדם כמנו כלי אנו אכזר וכינכא בו לא יכע ולא ינחם של ברמיה

אמנם קרנה היא כקרב בעצמותה " ונשק דל קרא עשהו מ/ לפי מע

איש שמתן שקח מזה נעשוק דול ונבין באומרו כי

על כי אן קטנה ברובו מצאנו הרעה נאחזונה ימע עלה לה נהכחיש סבה

אונת זמנ שקח עשה קדל נסבה זו קנה קח קרא עשהו נבין סבורה

כי קוח ולבואר שהנוד שבעם על המ לרוע מלככה יע שקטנה מביה

ברעב וכאלח ובשנים נחמיה כי יע מרע זה יחפז ששאר קעם יבואו

יירדטקו ומרעב מעו שירחם יע ונחבלהו וישרה וירבה קטל בבדי

הנה יקח נשכר ונקמטו הכר ביע יע קטנה יע יע יע יע יע

ועל אביו ירבה קטנה סבלה שנחמיה יע יע יע יע יע יע

קטנה לביה שחמיה יע יע שחמיה קד יע קטנה על חמיה

הנה קח כדו רשעה קח דנה מרעב כעם יע יע יע יע יע

יע יע יע יע יע יע יע יע יע יע יע יע יע יע יע יע

יע יע יע יע יע יע יע יע יע יע יע יע יע יע יע יע

יע יע יע יע יע יע יע יע יע יע יע יע יע יע יע יע

יע יע יע יע יע יע יע יע יע יע יע יע יע יע יע יע

מזבח
זבוח

הנה הוא ~~על~~ ~~מזבח~~ ~~הזבח~~ ~~נתיב~~ ~~מעלה~~ ~~זר~~ ברעור דמה דשיע ירצה
ודי לו שברעור ששק נדקה הרשע חזק מלבו ויא' הוהו נודד ללחם חיה
ולחזור על הסתמים ולמה יעבשנו יורה יחס האומר שהוא רשע ודול ולא
הבזיון חזק לקחת חזק למה ומוסר במלות צדיק ירצה שהלילה מלתקה
ומבטח אשתו על חילת ה' שהוא דבר חמור באופן שאיך רשאי להענישו
כי במלכותו שילוח ירצפס עד שיספה באולאעור מיתבג דמח בנפשו יח
והנח טעם במלכותו נפנה לתפ' שיאמר צדיק נחן קמניע שהנח יח צדיק
במיתה לחלק ולרחס על העשים ולא חלק בין צדיק לרשע... כאן יאמר ברשע
ידקה רשע ה' בא נראה מה בין מלכות הרשע למלכות הצדיק כי הרשע
ברעור ששק ידקה וימלוח נקלח מיתבג דמח כפיה חמנים הצדיק במלכות
חוסה ותלך על דוכו כה קנח נחפס עליהם ובמלכותו נלכס על דוכו נזע

וקוסה במלות צדיק... **רלב** **רלג** חסוך חכמה ה' עבו יקרא חכמת
לכין מה שילמוד וליד לעומקו של עמך נזע בלב נבון חסוך
חכמה שהתקיים בו החכמה היא ולא יאסר אורה כי על יד החכמה יזכור
היבסוף ובקרב כמילת ה' חמנים הסמילת הלמליה בהוללה מלב הצדיק
הצדיק מלשו ויודע בהם מה אנשי סוכות שקנח לזון רשע רל חבונעט
החכמה מלחם ותשכח מלחם... זרהק רב מלחם לר' כי כהרצו יח
שנחמר יונ חסוד במח ולחמנים קם הקמלות יאמר

מורי אלהי ודבר נתיבי
אבנתי אורח כמי שילמד
אבנתי אורח כמי שילמד
אבנתי אורח כמי שילמד
אבנתי אורח כמי שילמד
אבנתי אורח כמי שילמד
אבנתי אורח כמי שילמד
אבנתי אורח כמי שילמד

חמורה... רכין מלחם קלעב מלשכיל קי יורה רכין קמלק ומקבת
רחה על קעבד שקם מלשכיל כבל דרכין מה בתע
שעבתה דקה מלשכיל ירצה חיקה סבל מלשכיל מעבתה קמלק שחם חסוך
יכנסת בבית שגף יבעט רי שעבתה של מלח דקה חכמת ייחנה

כזה וכו' וכו' וכו' קונ
זהו שגף מלשכיל
זהו שגף מלשכיל
זהו שגף מלשכיל
זהו שגף מלשכיל
זהו שגף מלשכיל
זהו שגף מלשכיל
זהו שגף מלשכיל
זהו שגף מלשכיל

אמר... רבין מלחם קלעב מלשכיל קי יורה רכין קמלק ומקבת
רחה על קעבד שקם מלשכיל כבל דרכין מה בתע
שעבתה דקה מלשכיל ירצה חיקה סבל מלשכיל מעבתה קמלק שחם חסוך
יכנסת בבית שגף יבעט רי שעבתה של מלח דקה חכמת ייחנה

אמר... רבין מלחם קלעב מלשכיל קי יורה רכין קמלק ומקבת
רחה על קעבד שקם מלשכיל כבל דרכין מה בתע
שעבתה דקה מלשכיל ירצה חיקה סבל מלשכיל מעבתה קמלק שחם חסוך
יכנסת בבית שגף יבעט רי שעבתה של מלח דקה חכמת ייחנה

נאם כן ארך יעב לך להשתמש בשמחה הקדושים לבוכך כוונתך וזרוש
בהם מה שאהיה בעצמך יודע שלם כוונתך קדמה אל העשן יהוא ויהואיה הפשיה
מעשין נאמרי שהם שמהנו ית' נהם עב ה' ארך לם רבוש נהם כי הלה יב
יאו בך וירעם כוונתך קדמה היא אם רעה נהוא אומרו כוונת רעם וי
מעשה לישן עץ חיים ל' ירכה קרטי הערות נחמו לעי' שחמם בלשנו
הנה הוא שיטתו וישקוד על דלתה הנה שהיא נקראת
עץ חיים ואלה בה ל' ירכה אמנם צריך לעקוק בקריאתה שלם יקרא בש
ט שפסחם כיון דעל על נוש' נאלם בה ל' קלעוה ונהע בה אין ל'
תקנה ויעשה שבר ונדל נחמין ברומן כי קלשין שלם השכל' אן יתמר
נאלם בה שבר ברומן שהקכס החוממא ונהע מדרך קדמה עש' כעל
מעט שאינו עסק בה לפי שהשבר והחממא קדמה הוא שבר ברומן ל' בדער
נרכון ויקיה רוח לשון רכון כמו אל אשר יהיה שלם קדוח ללבתי לבו ולב
אין כהק' לשברו אחר שהנא יודע חוממא קעבודות נבשל בהן מה שאין כן
בעם הקדוח כי לם ידע בלה יכשל' אנוול ינאץ ימוסר אביו ל' יתמר מלכוד
אנוול הוא שיטתן מלמך קדמ ויקון
בגבתי ושומר תבתי ל'
יתמר נאם בתקנה כחיה אנוול א' ששומר תבתי אביו אל תחמין בו רע ז'
שהנו יערים ל' שהנא ונע' דעה אביו בשמלרו קצה מהתבתי כעשו שהיק
מערים ונע' דעה יעקב אביו נהיק שואל ככד מעשרין אה התלם נאח
קרבן נכסל הוא ערמה לנע' דעה קבוי' " כרת כד' ק תומן נכס'
חם לשון אנוול כמו לם יאכר ולם יתמו יתמר
ש' כד' קנה הוא דומה לאוור חשוב רב מלם תמה כי בלעמ נקב שיטת
בו והוא קלעוה הקטון יתקב ויתמד כל וכו' הנא המשתחה המעוממ'
תקד' ברבואה רשע ושמה תמוט שימכא בה תבתי נעבור כלל כ'
הוא ית' מתקדק עם חמדין כמות השעה נחוממא אחר יאכר תרוב קדמה
ל' יתמר ביה כד' ל' לפעמים יתבא שקוח ית' שלם ברכה כבור'
קבוי' נחמן רב ולם שימכר עם הרשע ויעשה שותפות עמו

רביה

היה בית נעברה וזו וברבואה רשע אל מצד ששנף צדיק זה הבואה
יש הבואה קאים קרשע נעברה... שפרה קרמלס יזכו דעה ק/ דל ז
צדיק חכמים יזכו ויפכו קדעה נכישאלם בדבר

הכמה לא ימלל בה רק תכף ותד ישיבו ויטחו חכמה נדעה לבד ולב חכילים
לא כן ידבק אמנם הכמילים שלום דל שדעם קצרה ימללו בהשברה ז
ייאמרו לא כן ידבק בהמלה יאמרו לא ומפתחם שמה טעם בהשברה חזרים
יד ונאמרים כן וזו לא כן דל שקס פמשם על שנה קשעפים לפי שאיש
נדעם קעטם באמנות על בודיים לעור על לאו ועל קן זבר
שעם העבה ק/ אמר זכר רשעם על קעדיים ועבור

שנודדים קונים שהדין הוא שמתקבלים מקום כמנו שדראו במלוא ז
איש איש לבנה את קונים אין ל אלח עלה שלמים ממן דל לבד עדיק
ק/ שמתקבלים מקום נדדים ועבור עלה ושלמים ואפשר שדק לרג מרב טעם
נדעה בעלן שלבאורא ידאק דבר זר שקנא יח יקבל ממן זכר ולחא שאם
הוא יח יקבל זכר קרשעם אינו אלח לפי שקס מרעעבים לפינו יח ולקשלים
מעל פנו והוא משל לאיש ברוע ומרוב שמין שהביא דיוון לעלך נדוהק על
דלענתו ושמע המלך נאמר מהקו נקבל מלח ולא הפצירו בו כדי שילך וילח
ימקף הפלמין והפלח ישרים רכנו יאמרו אמנם לשנים הוא בהפך שיה
יח מאמר לעלאת שאלם כדי שיכבו בהפלה לפי שהוא מרמזה להפלה של
כדיקים והפלה ישרים קיא רכנו ה קיעברת ה דרך רשע ק/ בפסוק
זה דק להודיעו עמן דול והוא מלך שרבו קרמלס בהלבנה

השונה שאל ידעו קדם בעל השונה שהקו מלנחה מלמעלה קעדיים מלע
העיונה והתמאנות שעשה אלח שאכרובא הוא אקוב ונאמר נעם קבורח ז
כאלו לא קמא ק/ כמלו שמה ריד שם וזו העברה ה ידק לא יתעב יח
את קרשע מלד עכמו זה מצד קדרך קרע שהרשע דנוד אמנם למה לא
אמר מרעב ה את קרשע אלח דוד רשע אמנם אם ישנוב רשע דכבו
צדיק מרדף צדיק יאקב אליו יח ולא ער אלח שצבו קרוב שנישם טעם

חסד ופירש ממנו " מוסר רע לשזב אורח / יאמר המוסר והתורה
שיצאן לנו שחן
התורה רע נמר הוא ל נורה טוב הוא שלא יוכחוקו ולא יעשוקו יורה לנו שזה
עשו של שונא התורה שיתור באין מוסר ובכ השנה כעו שכתב הרמב"ם
שהשונא את התורה הוא א מאורש שאין ממשקים בידם לעשות תשובה
וז"ש ושוטף תורה ימנה אל ימנה בל השונה " שאור ואלהדון יוב
ה / יאמר אף כפ קצק נחיושר קאליות קיה
כ שאור ואלהדון אל עטש קרשעם קרשעם בשאור שיהיה טב ק אל כערד
בעבר יא וטעו שחן בלח בעל תבלה נאין עקד אלו כן עטש התורה -
יהיה בלח בעל תבלה עם כל זה קנא יא לא ישלם ליש כ אס כמעשהו
וכפ ערבו של חומנו נז"ש אף כ לבה בנ אדם יאך אף עם כל זה לא
יעדיק יא אלא כפ עקד לבה בנ האדם שיש להם שני לבבות יא כר טוב ז
יאכר רע קס מורכבוס מחומנו אשר בעצ יקודס והחומר והיא קס ז
מטרידים ומכרימים אונת לחמנו ובעק זה מאני להקל בעשם " לא יאקב
לא הנכח ל / יאמר לא די שקלן לא יאקב התורה והחומר
אלא שאחלה עם התפלות אטשי קשם לא יאך ללבה ולהתחב עמקם -
מפחדו שחן בהתחברו עמקם ילמדו מעשיות ומעשיות קטובים " אן
יאמר העלה שקלן לא יאקב התורה והחומר קנא לעונת שעם -
שקנא לעולם אלו חכמים לא יק עם כל זה קטבלים באים אצל ומשכיל
לפתחו ויקשוב שלח שלמות עליהם יבדוקו ויבאו אצל (לב) וסיף להלכה -
ולא יאקב שינחוקו בחשבו שאדם אין באין שיהיה מאני להחמנו " לב
שמלת ייטוב פשם / יאמר כשקלן קנא שחן ייטוב וייפך אורס
מראה קפסם לנו שיש לו השתעוה רב עם קפסם כעו שאין
רנאים שחן שיש לו טעם בריאה מדי יאכ ל אורס בריקא אילנס קנא קיוט
בבלח אעטף שים קנא יחל העלה בשמחה קלח לא מלפני זה יקח שום
השפת נירבו עד מלך שקיה וידיס בחבה קשמה קנא ובעצבת לב כוח

שכח

באזק יאמר אמנם כשהלך עבד לך די שכל ונפץ של אדם ואיבריו יהיו כבדים
עליו ויהפיעו הפעולות רב אלץ שאפילו קרנח המיוט שכלב ישאר נשבר ועכב
עד שגם יוכל לפעול שם פעולה על נכון לפי שהלך הוא המעט לכל שאר
הבתורה והוא המקום שמתנו יובעים כל הפעולות ואעפ"י שיש לשאר הפעולות
אברים מיוחדים מכל מקום קצת המעורר לכל התאעות הוא בלב **ל**
יבן יבקש דעה ק/ יאמר מני שהוא נכון באמת המעורר לבו בקשה
לבקש דעה ולדחוק אתרי התבונה ולא יפשיק לו במה שירדע נאם
כבר מצאנו ידו רק הוא נבמף להנפף חכמה על חכמה אמנם טו כמילת
ירעה אולה אל יהולל וישתבח במק שחנף ירדע נאול הוא קוללה וסכלה
וכל יתנו יראת האולה והקוללה הוא ולא יחוש להנפף ירעה על ידיעת
ולבקש החכמה נאזה מקום ביע **ל** יכל עט רעים ק/ יאמר העט
שאין לו שכל וסבלות כל הימים שיחיק על פני האדמה
הם רעים בעשנו בשענו ערב דחקו נאעפ"י שלם כל הימים הם רעים שא
אפשר שלם יעבור קצת ימים בתוכה עם כל זה בינם מנוב לט יקח במוב
ולא שמח בו בשענו כי לעורר לא יהיה כוזב ומוב לב משהג המעורר יאמר
אמנם העט שיש לו לב מנוב ושכל מנוב הוא בהפך כ כל יתנו הוא שמח
במקו כאלו היה בבית משה המעורר נאזן שממך מעורר מנוב מנוב בנחה
ק/ כל שמו שהכרת חזקה יהיה שמה במתן בשענו
מוב מעט באחר ק מעט שיש לו אנוב רב קונו ענה ולא יכנה ענה יאמר
ק שרפול המהומה בו **מנוב ארוחת** יקח נאקה שם ק/ יהן מנוב
מעט רדעה למע שאמר
הוא שמה המעורר אים מעט נאם קרוב יאכל מעט שיאכל פלומה להנה קונו
מוב ארוחת ירק ק/ יראת בקעט אעפ"י שדרכו לקסמק במעט יקח
דברים שאינם מבריאום ונפץ של אדם עם כל זה בהזרה שקעט מעט ק
יעב והוא המעורר למאכל כי יאכל ולא לשבעה לבו הירקוה קדם יבריא
נפץ נפץ שקם באור על קעבול קשם נאם מנוב הוא ארוחת קירה שיאכל

העב להברות נעץ לפי שיש לו מקור וחבר עם האבילה הקיץ לפי שחנא
רעב ותאב אלה משור אבוב שיאכל מע שיש לו אור רב שחכיר לעולם
ושמא בן לפי שהיא שבע משאר האבילה ופנה שאכל וקבאר עדכו -
בשינו נחש ושמא בן רץ שיש לו שמא באבילה הקיץ שהיא באה על קטב
ובמקום שקוף חושב להברות נעץ אדרבא הוא מכוון כי רב החולאים לו
יקרו אלה מהמאכל קבא על מאכל אחר קודם העכונל קשלה וכש כש
המאכלים הם נפיש "איש חמה יעב מדון / לפי שיש אדם שכל -
ימנו יכל בדברי ריבוא. ומעיד עבר ומתעבר על ריב לאל
ובכל עת מדינה ישלח נאנע שהיא משתדל בכל עת להרחיק מהמדה
הזאת לו יוכל כי זה דרכו נאנע לכות לזק שכל זה ינוס לו הינה בעל
חמה נאיש כעם ולכן הקיץ החמה להרחיק מהמדה זו הוא לעולם הקצה
האחר והוא להיות ארך אפים וללמד עצמו שאפילו יבזוקו ויכהו שלח -
יקטר וילמד עצמו בכך כי שיבא אל המעונע ואז לפי די שלח יעב מדון -
אלא שחדרכא ושקיט ריב "דרך עכל כמשוכה מדק / אפשר
שכיוון למה שחמרו רזל שהרשע יקשה עליו יבאנה
בדעת וידמה כמי שניכא הבער הממונה בין הקוצים נזע דרך עכל /
יאה הגבן שבעל מן המצות ומלדנא אחרי המצות דרכו נאנע הוא
שיקשה על יבאנה שמה וירוש בער ודול וידמה כבאנה קצמר הממונה
במשוכה מדק והוא ירב הקוצים והענין הוא שהרשע בודע כל המנה
(בהמשכו אחרי המענויים נפש מחזרה נמבבה עם הוופ ולבו יקשה -
נשה כשיפדנה מן הוופ שהיא משרבבה בו כמו קצמר הממונה -
הקוצים נדרדו ישרים סלנה יאמר צמנה קצניק כי דרכו בעולם הזה
הוא סלנה ומשקל בכל עת להרחיק מעשיט החומר והוא נמשך -
חצר צודת כמו כי יבאנה נפשו תהיה סלנה ובה כמשחל בישחא -
מנו חשבא " כי חכס ישמח אב / אחר ישמח אב לפי -
שחמרה קבו " משכח ל מצד אביו כמשחל זל החב

זוהי לך בחמשה דברים בני בכח בעיני בחכמה וכשנים ולבן ראוי
זה שמנה האמת והיה לך אמת כשקבן הנח כמיל לך יבנה כי אם
אמת לך שרוב קבעם דומים לחמי האם ולבן הוללת וסבלת יהייתם
אל רוע מעג האם " אולת שמחה לחמר לב / ירבה מעי שהאם
חמר לב בעת השמחה (והכלתה יהולל וישתעב יתר על
מה שקיה כי יחשוב שענה בו אדקת ולבן שש עליו ה' להגיבו וכל
חמר אולת והוללת הנפש השמחה לחמר לב ואיש הבונה ישר לבה ירבה
חמנם מעי שהאם איש הבונה בחכמה ה' המובה עליו אדרבא ישר בעיני
ויכן דרכו לשוב בהשובק ולם יתנה בשמחה או הקבלתה היא מפחדו
שלם והיה דרך תקלה מעמו ניהיה שאר שמור לעליו לרעה או שמא
יבנו לו מזכיותו ולבן האיש הנלבב יאמר על המובה כשם שהנח מלבש
על הרעה ולא בסור יראה ה' מעמו העיר " הפר מתחבורה באין
סוד / יאמר העלה שמחבורה אדם לך
לפעול והנח יח' מער מחבורה עומים קנה הנח בעיני שאין סוד ירבה
שהאיש הנח מעלה סוד ולבן ישלם לו מעד כנוד מעד הוא ולבן הנח והוא
לחן מה שצונה להמתח (להמתין בלבן לבן) נם מחבורה ומזמורה
שהנח בלבן להנחת והנח חפץ שיאמר לפעול ויהייתו ישר אולם יח' ויבטלם
באופן שיאמר מתמנה בלבן על כרחו נברך ינעצם הקום ירבה ואפילו
שיהיה לעל מחבורה הזה ינעצם רבים הקום ענת יח' ולבן עברם
נזקו שאמר הקום לשון יחיד שתוזר לענת יח' שאם היה חוזר למחבורה
שהזכר היה ראוי שיאמר יקומו לשון רבים " שמחה עכ"ל במעשה
פ"ו / יאמר מתכבד הקנשים הנח שכל
חושק לעבור נם הנח חלקו וענת בשבת עם זהו אף והנח שמח מעד
במעשה פ"ו ובפרט כשיחבר נבונה אמת השמחה האמתית ומי
הזיזורה השלם הנח שיהיה המעשה הנח מנסים לפי הטאות כשהיה
ביחוד וכפ"ו מה שהשנה צריכה "

אורה חיים / לעמך סור / יאמר המדרש העלונה רמה ונשא
שיש באורח החיים הנכונים והוא השבר המקנה הנה
לא יניח אלה ולא יזכה בה אלא המשכיל והוא העובד אה אלהיו מאהבה
וקרא אותו משכיל לפי שאי אפשר שיעבוד מאהבה אלא המשכיל היודע
ומכיר אה קונו באמתה וכלו שאמר דוד לשלמה בנו ועתה בנך דב אה
אלהי אביך ועבדו / לעמך סור משאול מטה ירכה אמתם העבד
מיראה העטש ולעמך סור משאול דל לנצל מהשאול מטה ירכה זה לא
יזכה לאורה מדרש העלונה שיש באורח החיים לעולם כי אם למטה
מעשה " כרת ונתיים יסח / יאמר הבטחון האמת שיש לנו והאמת
השלמה שהוא יהי יסח ויהרום ברת הנתיים נקם ברת העו
והפסילים ושלם לנצל ישכחנו הנה היא מצד שאנו יודעים שנראי יצב וצול
האלמנה והיא השכינה העמולה בנלה עמנו כי נראי שיחזיר אנו
לקדמותה ויכב וצלה ולכן אנו מקווים כי בשלמה יהיה לנו שלום
יהעברת ה מעשבור רעך לפי שדבר בעמך הנאולה לנא שחוק
יה יתעב המעשבור נקח שבונה שיקשוב האיש רע
בעמך הקץ נכאמר זל העם רוחם של תחשב קיפן נטהוניים אמרי
נעם ירכה וצלה באורח האמתה הנקודות נעמלות המעבורה בעמך
הקץ נקם השבונה דשאל שטמנו ברוח הקדש אין ראוי לשוכבים
כי ארעמים נחמלים הדברים והמתחשב בהם דעת המאריך עליו ויעלה
חרם ברו " ועבר כרת בוכע בכע עכר בית יקרא האיש
שהוא נכע עכמו נכע בית אם בעמך האכילה
ואם בעמך המלבוש ולא יחוש לבד אה אמת נאת בנו כחוי להם רק
יאכל מה שימצא וילבש מה שיזדמן ואדרבא בכל יום ויום הולך ומעבר
הזה מהחפצים שיש לו בבית ולמה אמר שאין זו מלה טובה והרי הוא
נחשב כבוכע בכע שהוא חומס ונעל אה בנ בית כי אדרבא ראוי
לאדם שירבה כבוד בית ולהוסיף בכבוד אשת נכחו יותר מלכדי

יכלה

כגות ושנא מלמנה יחיה ירכה אם אמנם העלה שהוא עבר ביה קורא
מבד שהוא שנא מלמנה ואינו רוצה להגות מעדום בעולם ולכן יאמר
בהכרחים יחיה כל הבא עליו ברכה און יהיה יחיה לשון מחיה ופרעה
ט בזכות זה מלבדן לו שמחית ופרעה תהיה מצויה לו בכבוד
לב צדיק / הבא יאמר על הניח קלב יאמר מן שהוא צדיק ותעלה
במדותו אינו טהור להשיב רק קורס שיבטל בשפתים
לעמוד אף הוא חלקו יהיה השוכה זאת בלבו ניסדר אונה בקרבו פעמים
שלש ואח"כ ישיב וז"ל יהיה לעמוד ופ' רשעים / ירכה ואל תפיקם כולם
כי הוא טהור להשיב ולכן אי אפשר שיביע פו כ' אם רעה " רחוק
ה' מרשעים / ירכה ולפי שמכלל מפתוח הרשע הוא
שאין מעביר לוחו ופ' יביע רעה זו היא סיבה שחוק ה' מרשעים
ולא ישמע תפלה לפ' שפ' בענין קהלה אין מעביר לבקום להמיר
תפלה בשוכה נחמה ולקחן אונה ולמלה באמרות טהורות ובכונה
נפנה רק יתחד להפלה אונה ופ' יביע רעה וישתבשו בלשונם
אמנם תפלה הצדיקים ישמע שהיא מסודרת על נכון ובכונה נבונה
מלאור עינים ישמח לה' / און שוליה תכחה חיים / יאמר
כמו שמאור העינים ישמח הלב ואע"פ
שיקיה עבד און חולש כשיבטל האדם אל קדושים המשמחים נאל התענו
המאור ישמח לבו ופ' הוא כן השמחה טובה רשע עמו ירכה
כשיזכרו דבר שמחה און הורה מפי חכם אחד בעולם הזה ויאמרו
דבר משמח רשען השמחה הקיא עבם מעצמנו ובשר ולבשרו ניקון
שפיהנו דובור בקרב אע"פ שקונפ' אפ"ל וקשוד בלד הקרב עם כל
זה הוא מרוב נשמת כל מק שיאמרו משמו נז"ל און שמחה
טכחה חיים / ירכה און קמה שומעה נידעה ברחבתה ותוסרים
שיזכרו בין קתים משמחו ואע"פ שהיא בקרב עם כל זה ברה
הקבלים המזכרים שמעשה הלב וזה מצויה אונה בפתח בזקן פ' רש'

פנחס כ' ימי החכר בין קבוץ חכמים פרום פרוק קטב יתן ל' אהר
בריה שלם משמו של ז' פנחס בן יאיר ניקי כחזכרו אהר הקוץ מולו
ויהיב ונשיק לה שמשו חר קלח דהוק אחר פנין אהר פנין אהר לבי ז'
פנחס בן יאיר דאיתו וצייכו דרשבין דכל אהר דכדיקא אהרדש ביה מלך
דאנריהא כד איתו בההוא עלמא פקיד לההוא אהר נאה לה לביה נכ"ז ז'
כד שראן בוייב בדקיא אחרטין לחדאן בההוא אהר מלך דאנריהא " עב"י
תורת מלומר שנת עשו ק' פירע מוסר עקרא המבטול אהר משה
שקמילו חכמי עמי על כד המוסר ולעשות סייג לטרה
או הקמולק ולזה יאמר שהערץ עב לערוע המוסר ההוא נדאי שנת עשו
לפי שישכנו נחש וימור מנהג משונה כמו שאמרו במסכת שבת על ז'
בר קשא שהיה ממנה מהמלק וישאל קיה שנשכו נחש על שעבר על ז'
וערה רב יצחק בר בוסא אהר שכל אונה שנה שמה רב בה שלח ז'
יבאו עתה קדם נדקלם שהיו יונקין להביא לשמות חתן וכלה נזה עבר
עלה ונשכו נחש לפי שהיה ממנה למלק בדקא בפומבדיתא ושחמו המוסר
חמרי חוריהא שאמרו על קרופאים שיתטא בעבירה של חמוריהא לביה
שלח רביה נדפה ושחמו אהר כלן ונמצאו נרפיה ונשאתה אהר בצד אהר
מקנהר ובעד שהיו הולכים לתפסה אכלה קאריה ולא נמצאה ופאה לעטע
נחה במערו שולרד ועבר על עברה רב יצחק " דרפיה ה' מוסר
חכמה ק' יאמר קטעם שחמוריה על המוסר הוא לפי
שיארה ה' הק' אובבה על שט קונבם אלו שהם המוסר והחכמה ט' ז'
בהכמדם והחכמה יעו קודם אל השלמה האמנה והמוסר קודם לחכמה
בזמן כמו שלפני כבוד עדיק יזכה שקענה קודמה לבכוד כמו שמכינו ז'
ברבן של טבאים מרשה ט' לפי שקדמה לו העדיק כאומרו נהאיש משה ז'
ענו מלאך זכה לכל הכבוד ההוא שקנא יח' חשם לבכודו ונבע עלבונו ז'
אם יקח טבאים ק' לא כן עבר משה פה אל פה ק' ואמרו רז"ל בזכור
ויסרה משה פהו זכה לקידון פנים " לקודם מעלה לבי ק' כל

דרכי ה' ואלה אלהיך / כל מעשה ה' למעשהו / יאמר החיוב
המוטל על האדם במה שהנא אדם הנה הוא שיעק
הנלמד בלבו כפי מה שישי' ידו ואף אם הוא עבד שפרט ולשנו' לא המהר
לדבר בחוק ולא ידע להוציא בוונת מהכח אל הפועל אין בבך כלום כי מלך
מעשה לשון ולמאן די יכבא יהענה וכל דרכי קאיש קודך מהור הרעונטם ונקי
ההשקופם כלם הם לנצ' שטנו יה' והבן רוחו ה' והוא יודע רעלענות לב' ז'
בוונת היא רכניק לפנו יה' וז' ואלה אלהיך / מהנא יה' לעד
מינע להוציא בוונת ומחשבונו מן הכח אל הפועל ויכנוו מחשבונו והוא
על זה שקדי כל מעשה ה' למעשהו / יאמר כל הפעולה שפעל ועשה יה'
משנה ימי בראשית לא פעל אורח אלא למעשהו של בדיק והוא קאיש קודך
שחכיר וכחמה ז' כל קעלם לא כבדא אלא בשביל זה נאמר שקכל כדא
לכבודו כ' נקל וחומר שלם יעזבו חסר קציה נאף אם יהיה ערל שפרט
הוא יה' יה' ל' לשון למודים לענה למדי ההפלה שעד בלבו במרד טאות
ובהבור נכחור נכחו שחמר נמק מעשה לשון ונס רשע לנס רעק ידא
נס מהרשע נמש' העלה לבדיק שחם חז' העלה מחמת יה' להביא ז'
דבר או חרב בעלם יכאל קצדיק בצדקת וביום רעה ימלסו ה' וישפד
חלמט על הרשעים אשר לא ידעו וכחמהו בדיק מצרה נאן ויבא רשע ז'
החטו' / אן יאמר כל מעשה ה' כל מה שפעל יה' משמים נאן נמק
שביטקם וכל המצאים לא מצאו אלא מחמרה. המצאו וז' למעשהו
ידא להיות הוא מצא באמה נאם החמר אחר שקנא ברא קכל נודע כל
מה שערש להיות קודם שיהיה אם כן אין ראוי שיענה את הרשע הנאיל
והוא יה' יודע קדבר על בוריו וידע שזה עבד להיות רשע שאני אפשר
שלם יקיק רשע לא' ונס רשע לנס רעק ידא ונס על כל זה הרשע הנא
מעשה לנס רעק שהוא יום קדין להקם מעמו וזה שאע"פ שהוא יה' יודע
כל מה שיהיה אין ידיעה ולבדקה והרי הוא כמנו שברב קראב ז'
כדיעה הקאטלונט'ם שידעם מכה אחר מה יה' דרכו של זה ה' יש'

שם במקומו בהשגתו על הרמבם בהלכות השוכה פ"ק ה' רע"ב ה' ז'
 כל נפש לב ק' לפי שיש אדם שיאמר בעצת הדמיון הינה
 עני נשטל כוח אמונה בקרבו ובמבטו ונפש לבו בקרבו לפי שהעצמה ה' קור'
 כל מי שהנא נפש אפילו יהיה בתודי לבו והוא שאמר כל נפש לב יד לד לא
 יתקן יראה אפילו שבמשאנו ומלבו מעד אל יד עם חבירו לא יתחזק עליו ז'
 וישא ניוק עמו שנה בשנה ויד לד עם כל זה לא יתקן מדינה של עינים הנא ל'
 ונפש לבו בקרבו " חסד נאמר יכופ עין ק' יאמר בא נראה ונדל
 חלמה נחמה החומה כלה הנא כי קלמי בחמד
 נאמר יכופ קשן נכרך השוכה נולה ולהחובת במעלה חסדים והוא אומרו
 בחמד נאמר הוא הטהר נולא בקיום שהיה יכופ קשן אמונה בראיה ה'
 סור מרע יראה כשיהיה האדם ירא ה' לד יסור מרע ולא יתלבך בשן אעפ'
 שלא ירבה במעלה חסדים רק שיהיה ירא חמא נוריו בראיה ה' הוא סור מרע
 מה שאין כן אחר שיקמא נכרך השוכה נולה והוא ע"י שאמר הנביא אם
 תבבמי בטה נתרב לך בנוריה נבטם עונך ק' " כרצות ה' דרכי ז'
 א"ש ק' יאמר כשהוא יכרך חפץ באיש האלם
 עם הרשעים הנעלמים שגם אנויה ה' שלם ה' עליהם בעבור הצדיק וז'
 שלם אנה שהנא י"י שלם עליהם בעבור הצדיק שיהפיל עליהם ולא יעשה
 להחריב האיש האלם " טוב מעט בצדקה ק' יאמר יור מוב ויור
 מקובל הוא המעט שיהן מי שהוא טון בצדקה והוא
 העט המהפריט מן הצדקה מרב ובאורה שיהן העשיר בלא משפט יראה
 של יין כפי הערך והמשפט " לב אדם יחשב דרכו ק' לב יאמר ז'
 על השכל יראה מי שיש לו שכל אנושי והוא האיש הלבב
 יחשוב קעלם הזה שהנא דרך לא יעשה עקר מעמו והוא שאמר יחשב ז'
 דרכו נכאל קוץ נמסע למחלת ובזכורה זה נה' יכן בעבו יראה שלם יבאנו ז'
 לדי חמא וימציא פרטת בריוח כדי שיכול להכין צדקה לדרך זו יתן "
 קסם יעל שפת מלך ק' יאמר קמלך שיאקב המשפט והינשר

אפי

אפלו שקמוס יקמוס הקוממנים אה פנו נאר שפנו כדי שימוק קדן עם כל
זה במשפט לא ימעל פנו נישפטו רבל בדרק " פלם ומאזזת משפט לה ק/
במדרש פלם זה מקרא מאזזת משפט אל
אל הקלבה מעשהו זה התלמוד וכל עשיין ערדין לטוול שכר לעהרד " עב "
יראנו לקדק במדר זה א למה לקח חלקות כל הדרכה וקדדים קדין והקלבה
לתלמוד " ב למה לא הזכיר המשנה כלל כמו שהיא דרך בכל התלמוד והיא
ראוי שיאמר פלם זו מקרא ומאזזת משפט זו משנה לה זו תלמוד מעשהו ז
אל הקלבה והדין כ זהו המדר הנכון והערב בכל התלמוד " ז שלבאורא
יראה שדין והקלבה הכל עין אחד ולמה יהיה כפל קענין במעלה שנינו ולא
זכיר המשנה " ד במה שאמר וכל עשייה ערדין לטוול שכר לעהרד לבא
אין ימוז כל זה בפסוק " ארעש קעאה לעיות דעת כי בעל המעלה
הזק ראה לתור אה בני יקונה
כל בר ישאל בלמוד התורה ומדר הפסוק הזה יוסח והוא שאין ראוי ז
לאדם לאכד זמנו ולהמירד שכל בתורתו הפלסול והחריטה בעניינים
שהוא בעבולו יודע שלם כיוון אלקים סווייה קומרא ולא עלה בדעה קאומרו
כמו שאנו רואים בדורינו זה שפשה המסתחה הזאת עד שנוי סיפלא
לעין באורם הזיות הרי זה משובח ולתים כזק אם ידרשונו בענייני קדין
וקאומרו והקיה יתאזונו ריק וקמר לנא שלא זו הדרך ולא זו קשר אומם
המדר הטורה קנא שאמר שקאדם הניע למדרנה התקרא מער ישאל ז
למה קדין הקריבן על בודין לעה איה יתערב בעבודה קונו כבי ז
שיאנו חקוקים על לבו מנפסא דיעונוא נזש אחר שהזכיר התקרא מעלות
משפט אל קדין נאמר שימלא בגנו מעם אז ילמד הקלבה הפסוקה ז
וקם קלשטורה נאפסד שקרא אומם הקלבה לפי שיש בהם ביאור יותר יתר
על קדין נזש לה אל הקלבה נאמר שידע קדין והקלבה על בגדין אז
למוד התלמוד שיש בו ביאור יותר רוב וימלא בטנו מענו כפי רוחב שכל
בגין ישר וקנן ועל ירו יחד שכל לעה לעמל מעלמא למלמא קש מעשהו

זה הלשון ומה שאמר נכל עשיקם עתידים לטוב שכן לעבוד לרא. אפשר
 דקדק אונת במה שאמר לעשקו כל אבט כים וזה כי החכמים טקאים בטאים
 ובאמרים ז"ל אל תקרי בטך אלם בוכך ופירוש הפסוק כך מעשקו כל אבט
 יראך נכל עשיקם שקם החכמים ידמו אל אבט קבנן כים יראך זכו לשלול
 שכן מביים ובה קא זכו וכלם יזכו אל השבר האמלע וזה כי כמו שאי
 אפשר לבטן שמי בל אבטם קצתם ודולס נקצתם קטנים ובאמרים ז
 נבאמרים ישלם קבנן כן קבנן קינאט נקיים העולם ישלם על ידי שזה
 למוד מקרא וזה משנה וזה הלשון וזהו קטעם שטקאים בטאים כי על דם
 יבנה ויתקיים העולם .. תעברת מלבים ששור רשע מ / .. רצון ז
 מלבים שפת צדק ק אמר יש מלבים
 שיתעבו ששור רשע וקמם לפי שינדעם כי לפי יכון כמא
 המלכות כי אם בצדק וביושר נלבן כדי שימשד מלכותם ובצדק יכון ז
 כמאם יתעבו קרשע אענף שמטבכעם לפי יהעבדו ויש מלבים אחרים כי
 בטבכעם נרכום אנוקבים קצדק נחיושר לפי לפעם אחרת וזהו שאמר רצון
 מלבים שפת צדק נלבן אמר שמשע כרע אלו לפי אהב מלכות יה' ומן
 הקמץ כי אם קרה קשעט שקם אנוקבים קצדק נחיושר מלבד טבכעם נזש
 נדובר ושרים יאקב לפי שיאקבר קיושר מלבד ישרו .. חמלה מלך ז
 מלכות מלך ק / קטן בפסוק זה יראה להודיענו עבד
 מעלה קצדק קחס על המלך וקנא שאנו כנאים שעם שקמה קמלך
 מלבד של עולם קא על ידי מלכות המלך שקם הנחיים עם כל זה אנו
 רנאים שאיש חכם עם היות איש מורכב מהימר להיות חכם נצדק
 יכפרה ועל ידי תפלה ובטול הנחיה קיא אפעל לאחר נלב דין שקרה ז
 טבה כבד ביד מלכות המלך עם כל זה איש חכם יכפרה נאפשר
 יפ שיחלצו למש' דז' אפעל חרב מונתה על צוואנו של אדם אל ימנע
 עבדו מן החמלים נזש אענף שיאק קרם שקמה קמלך מלכות מלך
 עם כל זה אל ימנע מן התפלה והחמלים כי הקחס בתפלה יבטל

ויכפרה... זכור פני מלך חיים ק' יתן מנעו למנעו שאפילו קרב מלכות
של אדם אצל ימנעו מן הקדמות והוא כי הייסורין
על האדם לקדם מלכות ית' איום דרך תקומה קללה כד' שיהיה האדם מלכות
לגם רחמים אמנם הם למען שכונתו נאעף שינע באפע חיים ברובו ו
וזע אעפ' שהמלך מלכות מלכות עב' ראוי לפי שהוא אדם קב' ו
ויכפרה בתפלה לפי שבאור פני המלך מלכותו של שלם חיים כל חפצו
ירצונו הוא להג' על חיים ואם האמר אם כן למה זה ישן אפי' נקטת
במים הקודש אחריו שחיים ברובו להז' ורצונו כעב' מלקוש כל רצונו ית'
ידמה לעב' מלקוש והוא המעור המעורר היורד אחריו כמלקוח קרבנות כ'
האמור הקודש הוא למעלה קרבנות שירטיב אותה כד' שלם השוא
עם חוס קשמת כן הוא ית' יבא ייסורן על האדם למען שכונתו ויניעו
לכדוכה של כפ' כד' שישוב בתשובה ומה נס' שהוא מלכותו לתפלה
הכדיק המעלה שלו ואח' המלך עליו רחמים ואם נרפח לו ולבן אן
ראוי להמנע מן היקמות... קנה חכמה מה טוב מחנך ק' ...
מלכות ישראל ישרים ק' כפ' סוקים אלו ייטיב להזקיר
למדם שלם ימשך כל ימיו אחרי השן וישח המעשה דין ו
שיאחזו מזה ונס' מזה נאדרתא יקדים קידתה וקמעשה קטוב לחכמה וז'
קנה חכמה ק' יראה אעפ' שקנה חכמה מה טוב מחנך ונבחר תוסף
עם כל זה מפילת הישרים והדרך שדורטם בה הקסידים הו' להקדים
הידקה והמעשה הטוב ולמור מעט קודם ואח' ועשה טוב שהוא העמך
בחכמה שומר דרכו כד' נכ' יראה ט' בהשתעשע שעה על קדי
אחמרכו ישמור כפ'ו שלם יתלבק בחמנו ואז יכלה בלערו
חז' הספר... לפי שבר ופ' ק' לפי שעה קצרה
הוא דבר רב בענין הקנה
ה יזקרו בו רב העם לזה הודיעו שהוא משה ופ' ט' ופ' הוא על פני
הוא שחזר לפי שבר ופ' יראה אם רצתה אדם שיסורין ביום ש'
...

ויאמר עלי ובאבול ותשמש ולא מצא בו עון אשר חטא ולא ידע על מה זה
ועל מה זה יתלב בעון הנפש כי אולי ובה לבו בקרבו ועל כן באה אלנו האה
היא כי יש לה לדעת כי לפי השבר הזה קדמה אלנו הנפש והנפש ולפי
כשליך ובה כוח יראה נמי יבס ומבב לה שיכשל בעון הנפש הוזה כוח
שהיה בו מתחלה שכך הנא דרכו של יצר הרע יטעו שיבה כוחו וליבו
בקרבו נמשך הקל ימשכנו אל החמור עד שיעבר נפש ונפש ודכך ידע
מורכ שחל כוח את עניים כל יאמר הנאיל ומעלה הנפש מעמד קור
לכל כזה וקנא הנפש כוח ל לעדם ומור הנא שיהיה שכל

כוח את עניים כל שיתקבם עם העניים השפלים ויתחבר עמם כי בהנהגה
שכונת עמם יהיה נס הנא ענוה כאשר מקם משיקיה הנא מכלל המאמרים
הבדקה והשאל לעניים את נפיש כל בהשתפחה העשירים הנאים המעלהים
משכיל על דבר ימצא מור כל בענין הלטמוד ימצאו שה מניע יש
למוד לשמה ולמוד שלא לשמה לפי שהלמוד שלא לשמה

ומשכיל על דבר שהנא משכיל ועסק בתורה על דבר תכונת כפי שיקראנה
חכם און להרויח ממון און לאיזו פנה אמרת ימצא מור יראה אעפ"י שאינו
מקלף מהנפש שלמד שלא לשמה עם כל זה ימצא מור ניש שכר לפעולתו
כי מורק שלא לשמה הוא לשמה אמנם הבונח בה ולמוד לשמה נאיון
רוצה להשתמש בחבה של יענה ולהנאה מלה רק בונח בה שמתקיים
אחר יזמין לו פנמת אחריו נאשרי חלקו לראכס לב יקרא נבון כל
לפי שדוד העלש הוא שבתורה למדו של אדם יקרא

אונת נבון ואחריו שינדיל ניאודי בתורה ובחכמה יקראוהו חכם לפי שהיה
החמיר הנא בתק שלפי שקוץ חכם לב כבר ובה ידו בחכמה ע
שיינע למדרוק שיבין דבר מעמד דבר קרא נבון לפי שקניע כבר למצא
המדרוק על יד החכמה שלמד לה כאו שיקרא נבון ולפי שכל אדם יקרא
נבון באומנות למי ומנה שפנים יוסף לקח יראה שמי שהנא חרדי
הבדור ונמר בכל הוצא מפי כשיזכיר את הנבון יוסף לו תאר אחר

העמל שעמל וינע בתורה אמנם עמלה לו דל לכבו ולהנחה שלם לשמה כד
להתגדל ולהתקדש בה כו ודאי עשו ודל במצומים זל כל העוסק בתורה שלם
לשמה נוח לו שלם נבדל ניהן טעם לה כו אכף עליו פתחו ירכה כו ה' למען
הקוץ. שלמד בפתו ובשפתו אכף עליו זל סבב ורפ ל קיזק ודל שיביה עתה
על ענותו כפי קברו נחמלת מה שאין כן בני שהוא בער ולא ידע בזה
יבטל באופן שאיש בזה נוח לו שלם ילמד כלל משילמד שלם לשמה ולא
יקיים מה שילמד וזהו קדרך שהוכר שבתורה יראה ישר לפני האיש לפי
שהוא עסק ועמל ולא ידע שאקריות ופועל דרכו מורה לעבור שהם כרפ
איש דלעבד כזה דעה ק' יאמר האיש שהוא בלעל ורוע מעללים
לח די שהוא כזה דעה ונרס כער ונוק להבדיל אלח
שכדי שלם ירושן בו יאסיפ ער ירו להרא ולרפ כינוי לעמל למען קסרת
בבך ועל זה ירחיב פה יאריך לשון ועל שפתו כחש כדברת א' ש
רבתות שלם מדון ק' כבד ביארנו לעולה בתורה
ביארנו שאיש תפסותה עקרא המכין המיד שינבנו בדבר
שהו קבבות קפבוה זו מנו כדי שלם יוכל המיד לעמוד על סוף דעת ולח
אחיש כזה נדאי כו בכל עה מד יים שלם לפי שכל דבר ועסק
שיהיה לו עם קבירו ויהפשו להשנה כך וכך אי אפשר שלם יבאו
לדי קמלה לפי שזה יאמר כך וכך אמרה לו זה יאמר לם בוונת אלח
כך וכך והעבד לם יוכל להפשו בדבריו ולהכניסו לפי שדבריו סובלת
שהו קבבות כמו שבארנו באופן שהרעיה הקטנה באהם ונרן מעדי
העם יאמר ויורה דע קול קצין. נחום הרביל שלם די שישלם מדון כו
ה' ש לעשו אלח שבבן רכילת יפיד ויחלק האלק נחום המלק דל
שיחל ויחכה מלכות כמו שמכינו בצבא העבר שאול שבש
הרשעה שהבן דוד מנחם נחלק מלכות כמו שאתנו זל שבשעה שאת
די אהרן וצבא חלקו את דעה יורה כה הול ואתנה רחבם וירבום
ה' את המלכה ה' א' חמם יפה רעה ק' וצדק עשו להשוב

מצולע

הוא זה שקראו אים חמם רות כשיצא לפרעה רעהו הכדיק להכזימו לבלתי
הוא ולבואו בדרך למנוח יצאנו בחמדות בקרא עשיתם כדי שלם
ריוש חבורו ברוע מעלנו ויהי חק מנחנו ועכס עינו בשעה שהיא מעלל
אלה קראו מרבנו בה מעמד כי ידוע הוא שעבדו העניס שזר ומר
בין בוקר העלה ויגוב דעה קבוצה שחושבים שעכס עינו להרבות
באונס ומרובא עבה אונס להסוב והחכות שחזר תאמר ואיך אפשר
זה נהרי קרא מעטעט שפירו כדרך המעללם בלקס לה אומר קנץ
שפירו כלל רעה יראה מה שהיא קנץ בשפירו ומעטעט אונס קנץ לע
שכלל רעה רל שההחכות שחשב בלבו ומה שחשב על רעהו רעה
יחידה יחה לשון ובשפירו מלא וכלל הרעה רל ועצ נחמס בדעה
ורכוסו לעשות רעהו רעה " עכררת הפארת שיבה ה/ יאמר
בדרך כדקה טבה
עמרה הפארת השיבה
לבו יהי טעם שאלו רל ער שלם בא חברים אביו למ קיק זקה נשיה
בעלם כיון שבא חברים אחר לעמו רבשע אדם ובכו נחמס למקום
אחר אין העלם ידעם לעי יכדו ומתך שאתך מעמנו בשיבה נזקה
אדם ידע לעי יכדו אחר ל הקצת חייך דבר טוב שאלה ומתך קנץ
מהחיל קנץ וימה אברקס בשיבה טובה " טורח ארד אפס
מנצור ה/ בחיה יומל אה הנולד ה/ אפשר
פסוקים אלו ידעו לעק שכתב בעל חובת הלבבות כי א מהפוסים
ראה בע אדם באים מהמלחמה בשמחה רבה על שבאו המלחמה
אחר להם באהם מהמלחמה הקטנה הרעבו למלחמה הגולה שהי
מלחמה היצר הרע נזש טוב קנץ על שקנץ ארד אפס וכובש
יצרו מנצור יורה משובח קנץ המושל ברנחו רל ביצרו מלכד
ער יורק טעם לשבח בחיק יומל אה הנולד יראה כי הלכד הע
אף כי למחמה ענו יראה כי כחו ועכס ידו עשה לא אה הטמו
הקנץ עם כל זה אס לה שהנזיה שינזיה על העיר קנץ שגרה

לשמה טו
טבה אלה
כ קלמ
שיהיה טבה
ידע פנה
מנה ולי
אויש לפי
החברים
מעללם
אלה
ה קסלה
אין ש
בנו בדבור
דעה לשון
נעמק
לם יבאו
ונת אלה
דיו סובל
דכן מעשי
לדון ב
רל
בע
שעה שחזר
ם וירבו
ענו לחשוב

היה אמר היה חריצוה הנצור שקר והא לעה זה דומה אל הנצול כי
אף שבחיק יומל זה הנצול מלך כל משפטו ולכן אין כאן שימלה
הנצור בנצורה לחמר כחי ועלם ידי עשה לו אה הקול הזק כי מלך
כל משפטו אמנם יהלל המתהלל כשקוצ מלשל בדנתו ונכאם אה
יכרו כי הכל בדי שמים חוץ מיראה שמים .. מנוכ פת תרבה
ושלך בה ק/ קנה הול אמרו במדרש על
זה מנוכה מנהג בלילה בשמן נחובה מבית מלש זבחי ריב שקריב
בלעם הרשע להכנס מריבה בין ישראל לזבוקם שבשמים .. וראוי
לרע על מה זה ועל מה זה הואו הפסוק מעמשמעט לרנש אוח
בעין בלעם ומה ראו על ככה .. ואפשר שקוקסק להם זעזים א
קוקסק להם לשון חריבה שהיה ראוי שיאמר מנוכ פת יבש .. עוד
קוקסק מלה זבחי שהיה ראוי שיאמר מבית מלש מריאים ושטא
בזה או כיוכא בזה ומי טח זבחים בבית הקמנות .. עוד הקוקסק
להם שאם פרוש הפסוק כמשמעו כבר הודיעו שלמה עה עין זה
למעלה באמרו מנוכ ארנות ירק נחובה שם משור אבום ושטא
בו .. לפי הוכחו לרנש הפסוק בעין המלחך כי באמרו חרבה ול
אמר יבש ירמון על המלחך שהעכר בה חרבה באומרו נכל מלחך
בלילה בשמן נחובה לכל בני אהין תהיה אים כחיון ובאמרו זבחי
ריב ירמון על הזבחים שקריב בלעם וזה הטאם לרנש מנוכ מנהג בלילה
בשמן נחובה מבית מלש זבחי ריב שקריב בלעם להכנס שימלה בין
ישראל לזבוקם שבשמים .. ועבר משכיל ימשול בבן מלביש
מאזרח לבסוף וכור להביל
אמר העבר שהח
משכיל וטאמן לדוננו לעלם תהיה ידו על העלונה
כי לא ימנעו אנו יהיה הבן מלביש אנו יהיה כהן כשורה שאם יקיה מלביש
ודחי שקוצ ימשול בבן מלביש כי בראות הארון שקוצ משכיל ישמלה
הבן לבית ומשול בכל אשר לו ואפלי יקיה הבן כהן כשורה לכל

י
י

הפסוק //

קטורה בתוך קתמים יחלק נחלק ויחולל נפ קוף חלק בראש שמש תחמל
יהי כלה עבדים יש שהם משכלים ולא יתשל בהן מלבד להם כי כמנו
יש מוצק לבמף וכור להב כן קוף יהי בוקן לבור וחולל העבד שיחמל
משכל קוף מביש נהבן שיחמל מביש קוף משכל " רון יחמל ובוקן ז
לבור ה קוף יהי יודע הנספורה וחולל הן הזה קורה האובק בלבו
יקעבד חמל על הנחשונות און אפאר שעתד קבן הזה לנולד בן צדיק
ובפן לכות צדיק תול חמונח הזה ולכן לא שלטנו אלהם על קבן המביש
מכרע מלקשיב על שפב און ק אפאר שלפן על קוף כמנו אול כמנו
נתחמל על ה שולל אלה ויהיה מלש מצד מלש מן
יחמל מכלל קרע הנמשך למע שיקשיב אל שפב און והיא השיחה הנחלה
הנה קוף שיחווים בהמה שיקה מעין ומלקשיב נפ כובים ושקרים שיקה
בוקה מלבו בעל קלפון הוות שכן דרך קרני בשיתה כולה נחמק בה
שידבר שקר כשלמ ימבא לבור חמלה לעל לרם חמק עשק ק /
יחמל בא נחמק כמה קוף יהי חושש
מכבודו שקרי העלע לבט הנה קוף כאל חון חמק עשק נחמק שענו ישא ז
עם כל זה יש לו חלק לעלם קבא חמוט השמח למד קוף חמלה כקל
חבריו ושמה ברעה בנים חידו חון לו חלק לעלם קבא נזש לו יקרה
עבירה זקנים בע בעש ק / יחמל עמרה חקש קוף שיחיו להם
בע בעש אל ולא בע בנות לפ שבט קבע
מתיחמים על שמש ובט קבנות על שם משפחה אבקים ורמזורה בעש
אבורם ירכה ורמזורה ודול חמל לבט שהם כל כך צדיקים שקאבור
מרבבדים בהם עד ששיחמו להחיר אה האבור לא יזכרום בשלם
יק יחמלו חביו של פלע עשק כך וכך נחמו שאחמל אבורם אל שיחמלו
אבורם של אל ולא יזכרום בשלם לעה שיחבדום יתר בחכיר שקס
אבורם " לא נחמה לעל שפב יתר ק / יחמל לא נחמה לעל שיחמל
ל יתר שקרי וית עין הדבורו כי כמנו אהוק ביל ונהל בתחווים

כל כ
חמל
ב מל
כמ אנה
חרכה
עמוק
שקריב
וראוי
א חות
בט א
עד
שטק ז
הנקשק
עין זה
שטק ז
בג ולא
וכל מנהק
זו זכתי
למה בלע
ישק בן
מביש ק
שקוף
העלונה
קיה מביש
ישמלו
ה לכל
שחור

כן נכל נבלה ידבר ולא נאמר לו שפה יתר אף כי לדיב שפה שרר ידבר
וכי שלם נאמר לדיב כי כמנו שהוא נדיב במלכותו כן נדיב נדיבות ישי
ועלם למ נמצא בשפתו " ראה חן השומר בעט בעליו ק' יאמר הנה
השומר ידמה אל אבן אחת מוכה שיש לה סוננה שנוגה חן -
לבוש איה כן השומר יחן חן בעט המקבל שאי אפשר שלם יתפרך בזכות
ואמר בעט בעליו לרמז שאפילו יסיה השומר קנא ממשל והוא בעליו יחן
חן כמנו שאמרו במצא על רבי ישמעאל ברא יומי שקיה אריסו מביא ל
משל ומשדקו ועם כל זה לא ראה לקבל כדי להיות לו דין לפי שאבן חן
הוא השומר אפילו בעט בעליו כי בהכרח המקבל ישמח להפך בזכות
וז' אל כל אשר יפה ישכיל " מרכסה חשע מלבקש אהב ק' יאמר
לע שיש לו חבה עם תבין ומבקש אהבתו יבסק פשע
שפשע בו ולא יודיעו לשום נבא בעולם ושנה בדבר מפניד אלפי יאמר
ואם הפשע הזה הוא שנה וחזר לפשע באונת דבר פשע אחר פשע עד -
שלם יוכל אהב זה לפנותו אזו ישמח לפנותו שלם ירוש בו קאלת והוא
שר הער ולא ילהבו בפשע וזון שאמר מפניד אלפי לל שמשחל בכל -
עו לפתיד בינו ובין קאלת דרך שלשה ימים ולקציל מלמנו " רחוק יעלה
במבין כ' יראה יתר רחוק והפעל היפה באיש הפני -
כשקועה קדיא הקיה מפי איש מלבין הלמה קבנות שיכה קבול נזק כי
כשהמלוח הוא איש חכם ומבין רחוק נערה בנענ כ' ירבייש מלמנו צמלם
כשקמלוח כמיל מקולע למ יתר ומתחמכו למ יענה " אך מלרי יבקש
דע ק' אף לשון מיעוט יראה מיעוט מלי ושכף קאף יבקש
מלי שקנא איש דע נתינו ולבקש ק' שיכעמנו ושימלו אה פנו אפ' בדבר
קל כדי להיות לו לתקנה לשאנה דע אנונם קנא יח' שלם לו מלה כנוד -
לנה כי כמנו שהקנא הרבה אשמה יעל מיעוט מלי כן ישלם מלשך אכזרי
שיפרע מלמנו כפלים בכל חמאנו " חוש דוב שכול באיש ק' יאמר
אחר שזק דרכו של איש דע וכמיל כולו שפירשנו אס כ

טח לו לאדם שיפגע בדב שכול נחל כסול באולת זאה"י משיב רעה
הוא מורה מ' ידוע כי הוא יא' משלם מעד כנוך מעד למד
שמו שהוא משיב רעה תחת מורה הכוכב והמחול ששמו רעה יהיה עליה
קראת להפיע מנמנו ולא המוש קרעה הקיא מלכות תעוד ונענע עליו תעוד
קסוד ויעוד וז"ל לא המוש רעה מבה"י תוכנר מלס האשה מדון מ' /
תולת דינו של קדושין ערקא קמח אמר רב המנוטא אין
אדם אלא על דברי ערב שצמד פטור מעם האשה מדון .. עב .. נכני
לקדק א' למח אמר בלשון שלילת אין תולת דינו של אדם .. כי למח אמר
על דברי תורה ולא אמר על קבועה עתה לעד כי כן היא השאלה
קבעה עתה לתורה שאלה נענה באמנה .. ועוד אין דמיון זה בפסוק
פטור מעם ומה יפגש בסוף הפסוק שאמר ולפת התולע הריב נמנש ..
אמר רב הירשאי לעד כי סברה רב המנוטא היא כולל ישאל לו לאדם
אם קבע עתה לעד אם לאו רק השאלה היא אם לעד
תורה או לא וז"ל בלשון שלילת אין תולת דינו של אדם אלא על דברי תורה
לשאל שהשאלה אינה אם קבע עתה אלא אם לעד תורה אם לא וקראת
חולק על משמרו האומר שהשאלה היא על הקביעה ולפי סברת חפ"ל
לא יהיה לו לאדם קבועה רק שיהיה לעד בכל מה שיכול קרי זה קיים
מלכות והנ"ב בו והוא ראיה לברית זאה"י מהפסוק שאומר פטור מעם
ראשה מדון ירבה ראשה קמלון ותולת קדן הוא על שפיר שבמו מן
התורה מכלל וכלל שמשנה לעם שאמר קוי כל צמח לבו לעם ועד
עם דרך זה יובן לפי סוף הפסוק והוא קבוע לעבר רב המנוטא שיהיה
ענה לאדם שאחר שהשאלה אינה אלא אם לעד או לא אפ"ל שלם קבע
שכל הפטור אם לא לעד תורה כבעדות ילמוד במקומה נז"ל ולפת התולע
הריב נמנש ירא קודם שילמד האדם ויתעבר ריבו ודינו לעולם ויבוקר
פסקו נמנש יראה ימנש ויעזב רשע דרכו ואיש און תחשבותו וישתדל
לעוד תורה הרבה בעד בחיים חייט כדי שיציל מהדין הזה ..

ר"ר ירבה
מורה יע
הנה
מורה
בכנות
עליו ית
מלכות
שאלת
בכנות
מ' / יאמ
פגע
לפת יאמ
עב
לפת וקרא
לכל
תורה יע
וזה כ
מנו אמש
די יבק
יבק
אפ"ל בדבר
הנה כנוך
אך אכזרי
מ' יאמ
עב אם כ
נת

ואזכירך רשע ומרשע צדיק / למה זה מחיר ביד כסיל / לפי
שלפניו יעלה בלב הדין להצדיק את הרשע

ולחייב את הצדיק מפחדו שאם יחייב את הרשע ויבעט ויכא לרבות -
רעה וקלל במלכו ופנה אל רחמים נשתי כזב אמנם הצדיק מרחיב ויח

לה אומר כי תעבור ה' עם שנים ויח סבה לה למה זה מחיר ביד כסיל
יראה למה זה יענות הדין לחייב הצדיק ולתת מחיר הצדיק ביד כסיל לקנות

חכמה אל כפי שלא יכא לרבות רעה ויקח חכמה להכיר את בוראו חזיל
ולב אין שאין לו שכל להכיר את קונו בלא כסף ובלא מחיר ואם תעצמו

לא שב ואחר עד עתה כש' שלא ישוב מלחמה למען ואם כן יקוב הדין
את הקר ולא מחייב את הצדיק להוציא ממנו מחיר להט ביד הרשע כי -

ישים דרכי ה' וטשטשם יכשלם בס' ואין אנו אחרתן למלאין ורשעים -
שקלקלו עבדים להן את הדין " בכל יעז אנוהם הרע / יראה ורעה

עד מלאה במשכה אם נהן מחיר ביד כסיל לקנות
תכונה לשונת ברשונה והוא כי ברבות כי להיות רשע יחכשו בכל עת

יקיה אנהם להרע וינסיף על חמאת פשע עד שיקוצו בו האנשים ויתעלו
נחח לצדיק יולד נחח עטנו כער וחבל במנו נרקע ברנך ונאמר ארר

ירצה שיקונו ויתעלו וי על כרתנו שנוע זה ולהוסיף יוף על יונתנו
אדרס חסר לה תקע כף / יאמר אדם חסר לה הוא מע שיקת -

קטן בהקיעה כף לצאת ערב על חבירו וערב ערובה
לפני רעהו יראה שהערבונה קווא יעשה אנות בפני רעהו שעלו יכא ערב

וזק כי הלה בראותו שזה יוצא עליו ערב לא יחוש ולא ישחל להקש -
מעמון לפצוע קובו כי יבטח בערב ולכן מע שהאז בעל שכל לא יעשה

הערבונה בפני רעהו אפילו אנוהו מעוד רק בלב ידיעת יאמר למלך
הלהו ואז אכא לק ערב עליו ואז קלה מעמדו שידחקנו קמלה יחבל
בכל עז לפצוע קובו " אנוהם חשע אנוהם תכא / יאמר אם רעה

לדעת סימנת מן שהוק בעל מדעם ואנוהם תכא -

דע לך כי מני ^{שקלא} אורב טשע דל מדקדק בדברים ומצוק ומצוק למצוא
 יגיד טשע בכל הדברים דע לך שזק נדאי אורב מצב והרסק ממנו
 כי הקדוק קמא בדברים יורב מצב יולד מצב ומריבה וכן מני שמוכר
 פשוט שקרא כנוי ומשל אל השכל כמו כי בחלק ביה ק' דל שזק
 לקעמיק ולהסקיא בדברים העלונים ובחופלא ממנו יורב מצב סיד
 שכל מצב זה ודאי מלבקם שבר כמו שמצוינו בבן עשאי שקאף ז'
 וטעם כי זה פצע ישבר לעין מרעם " עקש לב לא ימצא טובה /
 יאמר מני שקרא עקש נעקש הלב ^{אלו}
 עקש ופולחן ולא ימצא דבר שיראה בעינו טוב וישר כי כמו שקרא
 שק' כן יקו כל הענינים בעינו עקשים נהפק בלשון יפול ברעה נהפק
 בלשון יקרא ^{הענין} קמבבן תמיד שינוי בדברן שיהי הבנה קטנה ז'
 מנו ששם יהפך באור יאמר לא כונה אל לבנה שיהי נקרא כמו ז'
 שטארטו באיש הקפונה ולא אמר שיפול ברעה דל יכשל בדבריו ויפול
 בכונה הרעה קשטה שקשב להצל ממנה ואורבא בשואה יפול בה "
 יולד כמיל להפול לק' / יאמר מני שילד בו כמיל אעפ"י שיקרא ז'
 להפול לק' ורעה חולה קיא עם כל זה יש לו קבר נחמה
 במה שאינו נבל ורשע ואינו מהקאי אה קונו אמנם היותו האמיתי
 קיא למי שיוולד בו נבל נעין כי לא ישמח אב נבל לעולם ומנוכר ז'
 שילד כמיל (לא נבל) לב שמרן ייטיב ויהי יאמר כשהלב שמח ייטיב
 אודם מראק קטעם להשתפר שיש בלב ורצאק עם
 קטעם כמו שכתב / מיטא שהסימן שיש בו בריאק קלא קיא אודם
 קריק ופפונה קטעם נהיקה קיא היותו האמיתי פה אמנם קרוק
 נבאק רשע נפס נעם מעצמו " שורד מלחיה רשע יקרא ק' / יאמר
 אם ראיה דין שלקק שומד מהרשע בהמה ומרחה
 היה קרשע דע שכונה רעה להננה ארחוק משפט ששם קיה כונה
 נחמה שבר במנה לא קיה לקחו במה ובקעם כי אם בפהמיק כי ז'

טבר בתלה מלמד הוא אמנם ממה שלקחו מרבות חוק קרשע זה יורה דוע
כוונתו שהיא לקמנה ארמנה משפט " לך רכב מלבן חכמה קו יאמר מ
שקנה ארש מלבן בקלה ימאז החכמה
הרבנות יונע אלה ותלמד היא יוד פשו אמנם הבטיל ^{כשירכב} ~~כשירכב~~ להטיל
החכמה היו עשו תפגה בקצה הארץ למעט מע יתגב במקום פלעט שידעם
יבראים בחכמה פלגה בחשבו כ המקום הוא ורב נתי אפשר להשיב
כ אם באות מקום ולא ידע כ יוער ולא מצאה אל האמת כעם לקבו
בן כמיל ק במדרש כעם לחבו זה עשו שאמר יתה"ל מלוח
יוח לנחק ולבקה ולפי דרכם זה דאנו לעקדק לפה הזכר כעם באב ומע
באם אמנם בנה שאמנו דול באות פמוק יובן זה אמנו שם לפה לנחק
הלה נאחז לבקה אלם רבקה שהיה בת עבדי עז לא היה מקפדה
יבוק שקיה בן צדיקים היה מקפד דל דרכו של ארש להיות יבא לתוך
נאיו רוצה ברשעה בנו אמנם יבוק קיה יושב בבית כ סו עשו והיה
מקפד מעד ברשות ברשעה בנו ואפשר שבעבור שה סבור אל הזכר
פה כעם באב שקנה יבוק לפ שהיה מקפד מעד נכעם כעם ודול אמנם
ברבקה שלם היה מקפדה כל כך הזכר מעד שקנה פתוח יכעם " וס
נכנס לבדיק לא מנוב ק המומח נפ עבד לבדיק לא מנוב אמר
קרה אע"פ שעבדה אה אהרן נטלה שט בנו לא מנוב אלם
להכור עינים על ישר " עב " נאנו לעה מלך כונו בדבריהם אלם
ש לבאורא יראה שכן להם וזנך נהמאמר אומר דורשט " אמנם יש מרזק
סוברים שהמובה שמה בט אהרן היא לפ שטעם אהרן היו משה וקנה
הולכים חלה ^{היה על זאנרוא} הולכים אהרנים נאמרו ~~היה על זאנרוא~~ מלך יתור שט זקנים
הלך נאנו נהנים שרה על הכבוד " עבד " יבוק טבא אל ביאור
המאמר והוא כ הנה הוא יר רצה להדיעם שהוא מושג לבכור הקלוק
יור מכוורו והוא כ אע"פ שבע אהרן חמארו בחק שבטמו שטי " א
בנה שהקריבו אט זרה יאם נפ שלם שאן נשים עם כל זה לא יוער

עלמס //

עלהם מיתה עד שנועך בכבוד משה נחמק וז"ל קמלמר אמר הקדש אע"פ
 ש"באורא יראה דבר זר שעשה את אהרן במה שכלל שט בנו כלומר
 שהיה לו למוש שלם לצער לאהרן במיתה בטל לא מנוב יראה לא מנוב יחשוב
 הקושר בן ולא כן ידמה כי יש לו לדעת כי אל לא חמאן אלם כמנ"ה ה"ה
 את מלחל על כבודי אמנם את לא עשה אורש אלם על שנועך בכבוד
 אביהם בכבוד משה שהיו רוצים להכות ע"י ושר יראה שהיו ז'
 מלכונים ומלכונים מיתה שט הדיבוס על לא חמאן בכפרים שהיו הולכים
 עמקם בהמלחמה וב"ושר לבב נאפשר שירמז עוד במה שאמר להכות ע"יבם
 על מה שאמרו נאנו נאקפ שורה על הכבוד שהם הדיבוס המלכונים
 בעם נהיו רוצים להורג שורה עליהם ולרדוף ולהכות הדיבוס במקל נברכנה
 חושך חמרין יודע דעה ל' וס' חנויל מתחיש חכם יחשב ל' בפסוקים
 עלה יסבח ענין השתקה כמה וכתב
 מנוב נאמר שבשורה יתבאן בה שלשה מני דרורה הדרנה הראשונה
 נהיא המשאבחה היא המעשה בדיבור וזה תקרא חושך חמרין ל"ל שמהזכר
 במותו הרביר די האפשר ולא ידבר כי אם הקב"ה נאיש כזה אנו ז'
 יכולים לתקרי בשלשה תעריים שהם יודע דעה יקר נוח אים תבוע כי ז'
 להיות יודע דעה ידע למד דבריו על כפון ולהיות יקר נוח ניקרה נפשו ז'
 בעטו ועל כן היו דבריו מעשאים ולהיות אים תבוע לא ידבר כי אם
 אמרי ביה אמנם הדרנה השעה מני שאינו יודע למד דבריו במשפט
 ומשפחו שלם יכשל בדברו בחר בשתקה מכל נכל נאיש כזה שהיא חנויל
 מתחיש עם כל זה חכם יחשב הואיל נהיה בו דעה להכיר חסרונו וכמו
 שאמר איוב על כונאן בזה מני יתן התרש התחישין ונהי לבם לחכמה ז'
 אמנם העט הזה לא ימלא שהיא מעשה בכל עה שם בתקרה יצא ז'
 איה דבור מפני בל כונק שהלך חרפה בקהל ויכירו חסרונן אמנם
 החנויל המתחיש הזה אם יהיה אמנם שטבו ל"ל מורש שטבו בחוק באופ
 שהיה בטוח שלם יצא שם דבור שלם מרצונו אז יקרא נבון שהיא יורה

יח
יח

מתכם נהיית המדרגה השנייה... לבחור יבקש עפרו / לא יחפיו
כסיל בתבונה / עפר יקרא משומר לפי שהוא

נפרד מאמון הישראלים יאמר אם רצה אם הנפרד והוא המשומר לבחור
יבקש דל שלם יהיה משומר כי אם לטובתו ולא להכעם אהן לך סימך והוא
כי לא ישן מלעמק בתורה אלא אדרבא בכל תשיה יתלע נזה לך האור
כי המשומר להכעם זה נדאי יקוץ בתבונה יח נזה לא יתפץ כסיל
בתבונה כי אם בהתלעה לבו דל שפרסם רוע האוננות שיש לו בלבו

או יאמר לבחור יבקש עפר יקרא עפרו קלמך שלם לשמה לפי שהוא
נפרד ממדה זו משאר החכמים קלמדים לשמה ויאמר אעפ"י שלמדה
יבקש עפר ירצה שלמדה יבקש לעמוד הנפרד כד יקראוהו חכם או
לפני אחרת עם כל זה לא ישן מלמך בחסכו כי לא יהיה נשכר על
למודו אלא אדרבא בכל תשיה יתלע כי מתוך שלם לשמה בא לשמה
כי כסיל הוא מי שלם ימור כלל נזה לא יתפץ כסיל / .. כדבא
רשע בא נפ בו / הנה רז"ל בתחומת אמרו בבוא

רשע בא נפ בו זה עשו שכן שנכנס עשו נכנס והינם עמו
שעמו ויחד יאחז חרדה / אפשר שדקדקו זה מלבר בו כי הינם
עלה יח בממש קטן ובז נפ עלה יח עם נ אונותו ולזה אמרו
שנכנס עמו והינם " ועשו עלה בממש קטן ין וקלן עלה נפ ין עם
הרבה נזה ועם קלן חרפה כי כשנכנס עשו שעלה קלן נכנס עמו
והינם שהוא לבו ולדפה לרשעים .. רעים עמוקים דברי פ איש /
הנה לשמור המשל ימשיל החכמה שכל החכם

לבו העמוק ותוכו עבר נחל יובע כי מי שלם ידע סוד הנחל הנח
והנחלת יכבד עליו ללח מעים מעמו דרך פ הבאר לבי עמו וכן
מי שירצה להשיג החכמה שכל החכם באמצעה פ החכם יקשה
עליו כי מעים עמוקים דברי פ איש כלומר קשה הוא לעמוד אונות
פה אל פה שהוא כמי שיטח הנחל שהיה נקל ללח מעמו וידלך דרך

פ

ית הבור העמוק חמם הדרך הטוב הנח שיבקש האדם התחלה ויתקור ז
 החכמה הקיץ במשני החכמות ולעשר שדשיה והסעתיים המעמיעים
 ממנה בבאור רחב ואז יקל על המעשן להוציא לאור העלמה שאת
 חנה ישע לא טובה ק שפרה כסיל יבאו בריב ק פ כסיל ק
 דברי ירון ק ופ מרשה במלמכת ק כל
 אל הפסוקים הם מלקושרים זה בזה ויאמר שאת פני רשע
 לכרות בדין ולקמות כדיוק בדין לא טוב ~~הוא~~ ~~הוא~~ ~~הוא~~ סבורה הא שפרה
 הכסיל יננס זה שיבאו תמיד צריב בראות שהוא יבא תמיד ז
 ופני לעלה עלמה יקרא אל שישראל תמיד לקנות דברי ריבוח שבין אדם
 לחבירו ופני יקרא ויכיר כל ימי שיש לו ריב על חבירו שאי אפשר להוציא
 לאור אלא על ידי הכמות ומחלמות יסור העו ובבמך מלמך ימברנו ל
 כ את אצטקנו שאלה המלך פ כסיל מלמך ל יראת אין קשש מנה כ
 כשיחאק הדין מנה דרכו כסיל אן שפרה יבאו תמיד בריב אן יחייבו
 ויעשה באופן שפ הכסיל ישאר לעמדה ויבקש בשפרה למה אמר
 שהוא שקר שדברי הרשע והערבן קה הם כמחלמות אל חלקים
 שאין אדם מרניש בהם וחלקו למחממות ש באופן שהדין לא ירניש
 בהם והם ירדו חדרי במן ולא יוכל לחייבו וכל זה יננס הדין על ז
 שנשא לו פנים במחלה נהרמש ולא עמד כמנו ולכן יהיה הקול
 תלי בכוארו וזש ופ מרשה במלמכת חח קוא לבעל משפחה בזה
 ושניהם ישארו את עוים כ שקולם הם ויבאו שניהם מנכרל עז
 שם ק יש מנכרל העשני לבוי ולטף חמנם אין בו
 עז ואפילו יש בו עז המלמך ברכו אינו נשכב באמרה כ אעפ
 שהוא במקום מלמחויבים שלא יוכל לבטח שם להפסו עם כל זה אפשר
 שיעמדו שם ימים רבים ויסובבוהו עד שיכלה למנון המנון ויעלה בדעב
 ובכמלך ובחוסר כל לנא שהחוסר בשמנו יר קוא במקום במלמך
 שמתלבד שמתדל עז שהחוסר בו הוא שם ה בו ירון ק כדיוק להמלמך

יתפיה
 שזוק
 חיימ וקוא
 האורה
 כסיל ז
 בלבו
 לפי שקוא
 שלמחנה
 חכם אן
 שבר על
 לשמך
 נוא ז
 ננס עמו
 כ נניש
 אצמנו ז
 ק יז עז
 כמ עמו
 פ איש ק
 החכם
 אל הקוא
 קו וכן ז
 יקשה
 חוטה
 דלה דיוק

ויהי שכל בארץ ולא יקראו אחד לעמלקים האלה... קריה עזו ק יאמר ועד ראוב רבקה הירחן שיה לבדיק
 על אר קעם וקשמה מעלם של שקרי קעשיר שיש על מעלן וקו רב
 כרין על כרמו לזר בקריה חזקה אשם ידור בכתיים נביים יבאו ל
 ואודי ללה ויבאו זרים ינעש ואפלו שקנא דר בקריה חזקה כרין יתקיה
 הקריה קהיא קריה עזו דל שיהי קנא מקחשובים שבבער ומשדיק ויהי
 פחדו מוטל על אנשי הקריה כדי שלא ישודדוהו אנשי הקריה עבמה
 ועדין כרין שקדר נשכרת שקנא דר בה תהי חזקה ובכונה נכחומה
 נשכרת מה שאין כן בבדיק שקנא במקום מכלל אד כן יבמק בשם ה
 וישע באלהיו " למה שבר יופי לב חיש ק יאמר לא יבא
 שבר לעדם אלא אם כן קדמה לפניו קנא ופניו לפי
 בקרבו נכ לא ידור קכבוד אלא אחרי מן שקדמה אלנו קענה וכמקמם
 זל כל הברוך מן השורה שורה כדומה חקניו " כל שיה דבר
 בתום ישמע ק שמינה ראמר על קבנה כעו
 והם לא ידע כן שומע יאמר קמשיב ומליד השוכה בתום ישמע
 דל קודם שיען קמב אולה קיח ל וכלמה ירבה לא ימעד שהשוכה
 רהי אולה אן כלמה אשם לא ייב כראני ודמי שקיח כלמה ל אבר
 כל קבנה ומס יכר בברוכו לא יחול עלו ולאוילי יחשב ל ולא
 ימלא שומע מעבשה בנחה בשלם שיער קיע שחפשי שמשך
 במה שבהל להשיב " רוח איש יכלכל מעלנו ק ירבה בשקופ
 יחל קנפס נקרום שבתכו רבכל נרסכול מולי הוץ ויכחיהו
 ורשה הרפחה המרה בערו אמנם כשהחלה קנפס ורשיה קרום
 נחה מן שמה ומע יכלכל מעלה נקווה קיח לעמר שיות תקל הוץ
 לרפחה קל הוץ מנחש קנפס " (ב נבן) יקנה דיעה יאמר
 חמם קרקון לפול קנפס וקנפס יחד ולמע שריוח נכחה
 דל שפשו לא ממוקדה קיח לעמוק בתה וכלמו שחמנה רפחה רהי

ויהי שכל בארץ
 ולא יקראו אחד לעמלקים האלה

לשך

לשוק בעד קונפ וחס בעד קונפ אמרו ז"ל חס תעב בך מכלול זה
 יצאם לבור המדרש חס אכן קונפ עמלוח ל' זקנו שאמר חס קונפ חוס
 טבן המבין דבר מתוך דבר יקנה דעה ר"ל ישגל להעמיק עוד בפניו ז'
 עד שיוסיף להבין ולקטור חכמה על חכמה ואם קונפ חסם שאין לו זולת
 מה שישראל וילמד מאחרים וזקנו שקזכר און בחכם שז"ל שאין לו
 אלא מה שאזנו הנה לשמוע מאחרים רבה דעה ר"ל רבקה ותסיף
 לשמוע דעה נחכמה יתנה על מה שהיה לה מקודם ויהיה שיקוני ז'
 לעבמוכו " מלתא רדס יחסיב ל' יאמר אל יחשוב אדם ז'
 שמה שיק' לעניים יסור מענו כי אדרבה כתי' ז'
 מה שיק' כן יחסיב ל' ית' מלמעלה ויה' לו בשופע ולא די שקונפ נשכר
 בענין במה שמרקיבין לו אלא שלעולם רבא ית' יחסיב ית' לת' ועולם
 ויחסיבנו במחוצה ומעלה קדושים ומקודים ז' דיק קראשון ל'
 ידוע שקדן קונפ שאכניך קדן שיהדים לען קדן שבא לפני
 קודם אמנם חס קונפ ה"ו אפ"ל בא במקף צדיק להקדימו לתמידים
 ולקטור בדינו קודם כולם מופע כבודו אפ"ש שזה כון פה צדיק
 קראשון בדינו יראה וע שקונפ ה"ו נצדיק רעה קונפ לעולם קראשון
 בדינו ודינו מקודם לעולם אפ"ל בא לבסוף נאמר כך יבא רשון ז'
 ויתקדמו קדן אחריו שתקד דין קצדק אפ"ש שרשון קדמו " מרדכי
 ישבה העיר ל' יאמר קתמה קונפ שקונפל ישבה המדעם
 אפ"ש לה יאמרו לו אלא האנשים העבולים וקדעם קטורעם שטקם
 רגלך בחלק היטה ובין אשר כזה יאמר קונפל להטירי ביהקם לכל
 יתקדמו בעד חלק היטה כי השלמים לא יאמרו לו קונפל לפי שחדרה
 כל אחד מהם ית' שגט בחלק קונפל לפי שגם יודעם כי היותו שגט
 בחלק היטה אינו רנאק סימן ברכה לעולם כמו שהוזכר בפסוקים "
 אהרן נפשי ולקריה עז ל' אם עשינו צע ואכל ככל נאמר
 צדק יאמר חס ואיה כי אם ר"ל צע ואכל נקד

(מגילת אסתר)
 ויש
 רב
 ל'
 ית'
 ויהי
 עבמה
 מנוחה
 שם
 בא
 לה
 וכמאמר
 ז'
 שישמע
 שרשובת
 אדר
 ול'
 נשך
 כשקונפ
 ויכחיהו
 דוק ז'
 קל קונפ
 נ'
 נכח
 רה

ונפישע מקריה עזו וקס אלעס נשקנים על אמריקס דע. הקמה היא
לפי שקאמלה וקשלים יאקבו וימאסו במרעם ידברי ריבוי נזש ומדינה
כבריו ארמון דל שמאמנים באמונה שלמה שכל מועדו וקבלתו רג
במעטת קמלעם וקמטנות מביטקס כמעט ששלה נחוקה הארמון והוא ז
חמורל הלא בקינס הבדים החזק המכרים מן הקצה אל הקצה מעט ז
האויבים בן ישראל אנשי הקריה הזאת להשבת קמלעם מביטקס
ולכן נפקד ונפסע קאח וקצע מביטקס לפי שיש חמדות ביטקס
מפרי פי איש השבע במנון / ידוע כי הנהיה היא מכלל הדברים
שהעשק אונס אוכל פירותקס בעלש קזה נקקן קימלת ל
לעזי וזקן שאילע מפרי פי קאיש אילעזי ויענוק במרה קזא שיאכל
והשבע במנון וכל מנהג שהיה לו בעלזי קיא פירנה קתרה שלע
בפני אילעם הבואה שפנו דל קדי מה שלמד בשפרנו זק שמור קוא
ל לעקב נשם ישבע שובע שמחורת טעמור " מלרת נחיים בוד
לשון ק שולא מאמר אס בן נפ קצע וקמזי שיבא
עלי בעלזי יקיק נפ פירנה מעשיו קרעם שעשק וקקן יקיק שמור
לעזי למק אמר שלח כך קוא כי אף שקעשק וקשכר המכונעם בשם
מור נחיים קס בוד לשון דל כי באמצעיהם יהע קתדס חיים און מלח
עם כל זק לעשן קפירות איש שנים כי דוהאן מוקבוק דל העסקים
ברעה ובמלכות על ידה יאכל פיה בעלזי נקקן שמור ל לעקב ז
אמנם העבירה היא עקה ואיה עשק פירנה ובאמנו אנו לרשע ז
דע כי נמול ידיו לבי יעשק לו אמנם לעזי קשכר אמר אמנו כדוק
כי מרוב כי פני מעללים יאכלו " מרצא אשק מרצא מרוב ק יאמ
מ שקשרל למרצא אשק מרוב נהווע ונמאק נזקן אמת
מרצא אשק דל שמרצא מק שקיק מרצא אשק למ די שולמא ז
מרוב ורעעלר לעמנו שונל ידה ירברבו נפסין וכל ילוי יקיק במרוב עמק
אלח שיקבל שבר מלח ית על שהפיק רצון קבורא במה שקשרל

10

מרצא

Handwritten notes and signatures at the bottom of the page, including the word "מרצא" and other illegible text.

לנצח בת טובים וכשרה במעשה לעבודת יהוה וזו ניפק רצון מהו
 רחמים ידבר רש' ק/ ירצק לא ידבר קארס תמונה נדברו דיכוי ז
 לפי קוינו אלם כשקנא רש ומדנכא בייסורי נכאמרו ק בכר
 זדוך אמנם כשיחזור ויעשיר יענה עזרה נכאמרו וישמח יארוך ניכשני
 רעניס להרבעה ק/ יאמר יע שקנא בעל רעם רבם ירבעה
 מקם שקנא מן קטנע שימכאן רעם רבם טמנעם אמנם
 רמים כאוקבים בשער קמארן ואין עמליים ל אדרם בשער דמקן ניש
 אוקב דבך ק/ יאמר אמנם אפשי סימאן אוקב אקד לבד שיקי דבך
 נשמח לדרם מלח ואפלי זה בריך קסחלה טמך להשיע " טוב ז
 רש קולך ברעו ק/ לפי שקנא תמונה ידבר רש ק/ לזה
 אמר טמך ומוב קנא לדרם להיות רש ויהיה קולך ברעו לטעו יה
 מעקש שפרטו וקנא כפול רל משיקיה עשיר ויעקש שפרטו ויעשה עזרה
 ברוב קולות ומכלית " **פ** בלם דעה טבא לא טוב ק/ אוקב אדרם
 ראלפ דרכו ק/ לפי שאלפ טוב רש קולך ברעו ק/
 לזה שלם דבר אלם בני שקנא רש ועב מענמן אמנם חס כמו שקנא ז
 רש מקוממן קיך **פ** רש בלם דעה וזע **פ** בלם דעה רל שקנא ופ
 עב קדעה על כוכא בזק ודאי לא אמור טוב רש וזקו שאלפ לא טוב
 שארדבא איוש בזק מעשה למחא יורג לפי שאין בו דעה ושכל לטובל
 העשה ויתקר למחא וזע ואין ברנלפ חומא שיממח ויהלכן עלט יה
 על עשות כ און בו דעה למר כ על כ און אלהו בקדבו מעבאיהו
 הרעה ועמרתו חמו אלה וזע אוקב אדרם ראלפ דרכו כ לא ושב
 שאולט וקוללת וצמו כן יק על ק יזעב לבו ויהרהר אחר מדרטי יה
 קו/ וסיף רעם רבם ק/ " ע" שקרים לא ינלם ק/ רבים
 יחל פט נדיב ק/ " כל אחי רש שטנאו ק/
 בפוקים אל יבאר קעל נחמב שיקן קעב בעעות ועל
 זעב לבו נזק כ יקנא באוש עשיר ברעות היהובות שיש ל עלכו ז

דע

אוריאל נה כח דעו
 עמו לתת למוצק טאו
 אממוכ אלן שליו זע
 רלמח אדמו לט שימחן
 נזכר פחל דעש לא מלח
 מע יולמח מעעננא טפ
 אמע ירד עמן לו רעם עוב עט
 אדמו דעל דעמ עוק און קדק מלח
 דעלע על ידו ורופ כחלקם אלוי
 און נדע מלח ורעם יעש
 לממו נדעם יעש קדק
 און נדע מלח ורעם יעש קדק
 לממו נדעם יעש קדק

רעם טענע נחך כ ונלח
 קע דון אלהי מלמך חעש
 מועז ורע נחך אדעס

נבך קיך
 נעלדיט
 נחע רע
 נקנא ז
 מעפ ז
 לבועקס
 ביעקס
 נדבריים
 ייערע ל
 שיכל
 שלע
 שמור קון
 ס בד
 שיכא
 ק שמור
 טעש
 און מור
 עסקים
 נקב ז
 רשע ז
 נחך זדיק
 זח יאמר
 נזקן אקט
 שטכא ז
 טוב עמך
 קשעל

כמו שיזכר באשונה ב יאה כ הון יסיף רעם רבם ד ודל אפיל
מרעו קטמין לא יטרד ב שהעשיר מעשיל לא יפחד שאם אדם ז
יער סקר עליו כ מי שירצה להיות עם שקרים כנודו לא יתלש ולא יתקד
מרב התקירות והקדוות שיחידותו וז"ל עם שקרים לא יתקד ב' י
כ רבם יחל פני הדיב כ כלם צריכים אליו ויבדוקו וינשארוו קהמ
וכל קרע לאיש מהן יראה שכלם יעדו ויאמרו כ כדאי קנא שקבל יהיו
רעו להיות איש מהן דל שיש לו מעשה שאפילו לא יתן קנא מלמזק -
לאיש מהן י' ד שאפילו אמו קרש ינארוו ומלביזים מלמנו נאף כ מרעו
רחקו מלמנו יראה אפילו מרע קרש הולמלע עמו ירחקו קממן מלמנו ז
להיות רע קרש מרדף אמרים לא המה יראה ואפילו שלם בל ישפת ז
ל למר ל שלם עלך ולפי שינאה מל שקנא עם קדעה נחממן כל ז
היתרונות האלו בעשיר לבן יענה עזרה ויקוץ ביסודין ועל פי יזעפ כמו
שאמר קונה לב אנוכ נפשו ב' נב שקרים ב' יתמר אמנם מל
שקנא בעל שכל קונה לב אנוכ נפשו דל עסק עקר
משלמות נפשו ובנתח בו יא ניכפה לשועת כ ימלא מנשאלת לב
בכל אורח היתרונות שיש לעשיר יתן לו יתר שאת שאם קרש אונה ז
כ הקון יסיף רעם רבם קנה זה יקנה שכל ורבוה במתקנס רעם
ואוקבים ושומר רבוה הוא לשון המעג כמו נחמן שמר אה קדבר
דל מקוק נמכפה בטוב הבוטה למכא טוב מלאת ית' שיימים אחרית
מראשית ואם קשה שהעשיר יבול מעד שקרים למל' שופ' הוא ית'
יכילו מדיה של נתיב ומעדות שקר ולא יקנס עם תום כנודו נחם
יקנס לא יתקד ויפח כמבם יאבד נחם השלשית כ רבם יחל פני
טיב נחזיקו לאיש מהן עם שלא יתן מלמנו ליל למל' (כא נראה
לפני העמוד ב' יראה לא עמוק ולא יאור לפייל כזק
שיגשג בהענו כנה שישבמנו בדבר שאין בו ט לא מלמנה
יעסק כן נמדדא ונעל קוא ל אף כ לעבד משול ב' יראה כ קנה

ידע מלפני וידועה אל העבר שימשול בשמים כ' לא יכיר ערכו נאם
 קרביעה שאפלו אחי קרש ישאורו / לא' **שכל** אדם האריך אש /
 אל שכל האדם הוא שאריך אש והפארת
 על הפשע שישו עמו אחיו ומיודעו בהתקום ממנו ולא יתעל -
 ממקרי הזמן כהם " **קקס** ככפר איתנה מלק / ירא ונפלו שלבאור
 ירא שטקם ככפר איתנה מלבו אל שלם עלה ונערה קדי
 מעשה כנודו עם כל זה יש תקוה לאחריה וכלל על שש רכנו דל
 זה ידוע אל העשב כ' לא יבא ויזן כ' אם אחי שיגעש וכבד
 הזרע בארץ ונחיר ידו האל עלו ויבא כן האיש השלם ידכחו יר' -
 ויבאקו בכור התלמוד למטה נחירי של' כדוק יבין נאולה רביה ל'
 נכדיק כחמר ישרם בעלל ברבם שיטע עלו יר' וזהו שאמר וכלל
 על שש רכנו " **קוור** לחבו בן כסיל / יאמר קוור ושבר -
 וכל יניע לאב שיש ל' בן כסיל ופיץ נוק כ' הוא כעו
 דלק המורד ירא כ' שאר קרעה קבאור לעדם יש להם וכלל נאף אם
 יום או יומים יעמדו סוף סוף כאשר יחבו כן ישע אמנם דעה קבן
 חכמיל היא מעמדה בלע המורד בל' הפסק ונחיר שכן ידועה אל' -
 קילע המורד מדיט אשה שמי שישל אשה מדעם רעה נעשה כר'
 לפ שאין להם תבלת וקאבה " **כר** נקון נחלה אבנה / יאמר
 קוור נקון כן נאין קן לאשה רעה לא יבקש האדם מאת
 יר' ולא יחמן לעמו שיכלמו בבה נקון ושאר הקבלות קמדומורה
 כ' ברה נקון נחלה אבנה ירא אפשי שיבאו ל' לעדם במלה מאבנה
 אמנם מה שאריך לבקש ממנו יר' קנא שיזמין ל' אשה משכלה כ'
 זה אינו בוד האדם לקשינה רק בצאנו יר' ולעמן די יבא יבנה
 וכל האושר וקבלתה האמיתה המאכא בוע שיש ל' אשה חיל -
עבלה הפול הדרמה / ירא ולא יאמר אדם קוור יע' -
 אשק משכלה וכלל תלי בנחיר יר' אם כן לעה זה

מאמר

אל אפול
 אדם -
 ולא יבקה
 ק' -
 וזהו קרוע
 כל יר'
 מעומק -
 כ' מעשה
 מעמו -
 ישפיע -
 כל -
 ענף כעו
 מעמ
 עקר
 מלת רב
 אשונה -
 רעם
 הדבר
 אחריה
 קוור יר'
 ידע נאם
 אלו עב
 נאול
 כמנה
 כ' קר

הכל איננו נאם הנזכר אמרה הקריאה שקר נקאסה שחננו חכמה יא
אונה יוכיח לעבדו כמות לזא עבלה הפיל הרמה ירכה שאם יהיה לעדם
עבלה לשיבה זו שאמרנו העבלה הקיח הפיל הרמה ונתיה סבה של
ישן אונה וזה שאננו שחננו שזאה הקיח בה זונן אפשר שיקדמנו אחר
ברחמים כי זהו המעשה שהתברר רז"ל לכרוס ביום מוא שלמא יקדמנו
אחר ברחמים נז"ש ונפש רמיה רעב ירכה שלמא הקדמנו נפש רמיה
ובעלה החבול שירדעה לכורה ארה בוראה בנועם הפלטה נהיה רעב
למכור אשה חיל ויהנה לו לבן אין ראוי לעבל בבקשה האשה המורה
אונתר מלכוד שומר נפשו ב / שומר מלכוד תקרא מל שעשק ס"ג
ורב לעכוד ואוסה עבמו אפילו במורה לו כדי שלא יבא
לעב באיסור עבמו לה אחר שקעשה בן שומר נפשו ר"ל כי הוא
יא ירחיק למנו כל צע נזק וישמרנו שמירה מעלמא בזה דרכיו
ימורה ירכה אמנם קבוצ דרכיו של זה שהוא שומר מלכוד (מלכוד)
אונה ומלשג למנו על שהוא מקמיר על עבמו ואוסר עבמו בגנות
לו ימורה מעשה משנה " מעלה ה תוקן דל ב ירכה אף כי כפי
האמרה התוקן ארה קדל הוא כאלו מעלה אלה יא ואלו הפסיד
במה שהן כי בדרך הלואה נהן והוא יא ישיב לו הלואה עם כל זה
יהנו לו שכו כאלו נהן במעשה ונמול יאל לו יא על קרוב קרוב
יסר בק כי יש תקנה ב / אחר יסר בק כשראה שיש בו
עדין תקנה שאפשר שישוב מדרכו הרעם ואלו המורה אל
השא נפשי ירכה אמנם אם ראה שקרשיע קרבק שאו אפשר
שישוב רשע דרכו נאדרבא אם השרהו ימיה על תמורה פשע
וקא פקר מנפ באופן שארה מעעשו יורה וממורה בעולם הבא אל
השא נפשי ירכה אז אין ראוי שהשא ארה קשן הזה בעשך שהיה
ארה סבה שיבא להבוא רעה מכל וכל " נדל תמה נושא עכש
שרנו עבה ב / דברת מחשבות ב / ירכה מל שהוא

בעל
הכע
כי ק
ואין רנ
ועד ת
מחז
הקדם
למא יכ
נז"ש מע
ולמש
יחל לב
בין מר
כי כבו
יכע
ולמורה
ועבר
באמורה
כי מל
למורה
שיראה
כי הקמד
שיח
המק
הקיא ויורה
העכ משל
ואיכו משל

בעל חמה ונוח לבעש כל ימיו יקו מצאובים ויקו נושא עש
הכעב בנפשו ויהן מעש להק באמרו כי אם רצול ועד תסיף יר
כי קנה האדם תמיד הוא מעלה למקרים הרעים כמעט לא למן
ואין קנה בלא מעש כי אם רצול היום מן הכעב הזה שכעס עליו ז
ועד תסיף לבעש בעש אחר על כעב אחר שאפשר שיגלשלו ז
מחו בזונו אבל ימך יהו בצע לכן הדך הבן הוא שירחיק
האדם המלה הזאת מעליו הבלה הדתק וילמד עצמו שלם יכעש
ולא יכעב מעבר בעלש ואז יכל מצרה המקרים קבאים עליו ז
נזש מיד שמע עבה נקבל מוסר יראה שמע לעבה זכרה שלם רבעש
ולמשן תכס באחריות אלמדך להועיל דרך זו ולק כדי שלם תהיה
יוק לבעש והוא שהלמין באמונה שלמה כי כל מה שיבא עליך
בן טוב ובן רע אינו על כד הקרי והחדמן רק בנפשות יה נמך
כי רבוב מתשבור בלב איש לא תקום כי אם עבתה יר ולפעמים
יכעב האדם על כל קבא עליו בחשבו שהוא רע ואוכל הוא טוב
ולמובט נשכיה קנה פרה ומתשבור הרעה שקסב לכן תבקים ז
ועבת יר שקסבה למנוח היא תקום באופן שכשקאדם יקח זה
באמונה שלמה לעולם לא יכעש ולא יתפעל ויכעב מעלה שיקרהו
כי מה בצע בצע קהוא נחול האלקס קסבה למנוח ולענק ענובו
למכות בעלש קבא רעאור אדם חסדו ק יאמר קהבנה שרמו
שירמו מן שהוא אדם
המעלה וינרף בדקה נחמד הלשן הוא
כי חסד נקבדקה שיעשה עם קעשים שיהיה מעלה נזש חסדו זל ז
שיק מעלה ולא יתפאר במעון אחרים נמוכ רש ק יראה אמרש
המוק תשל אחרים ויכוב למד שהוא מעלה אין לו אום שכו בכהנה
ההיא ויורב טוב ויטה הוא מה שיק הרש לבדקה והפוננה שיק ז
העב מעלה מעל מה שיק זה שהוא איש כוב ואם הן רב יהיה קואיל
נאיבו מעלה יר אור ה לביים ק הנה חל דושן ושבע ילן ק

כל המשבע עצמו מדברי תורה אין מבשרים אותו בשורת רעה ולפי
דרכו זה אפשר לערש תולה השמוק באופן זה יראה ה' למי יצא יראה
ה' איתו כשאר מיט היראה והפחד שמתקברים ימיו של אדם אמש
אדרבא היא למי יסוד ונתנה חיים לעשיה בעולם הזה ובעולם הבא תע
שקרו איתו רואים כי שבע יתן בל יפקד רע כי המטביע עצמו שהי
עצמו מדברי תורה אין נפקד מדבר רע ולא יקרינו רע על שני
שינה מעטנו ותבונה מעטעטנו ואין מבשרים אותו בשורת רעה
ואם כדרך נכבד היה ראוי שיתנה מרוב צער השמור נבצרם במצומ
אל למה נקרא שמה תשיה שמהם כחן של אדם וזה נדאי אנות
ומותר שיראה ה' היא למי יסוד כחן עבד ידו בכלתה ק' אחר
ששיבם זריזות הקרוק ביאה ב' שבע יתן יצא עאלה
העבד ב' כשיטען ידו בצלחה נפ' אל פתן אל ישיבם וקרא משל
אל המעבד בעבודה בוראנו בודט כל תורה כי כשיטביע עצמו
ביום התעניינים והתחונות הנפטרות קשה מעור לערוש כי נפ' אל פתן
אל חשלה קחוב קמחל עלו לבורך פתן ולקיום שמהם באמצום
לפי יקיים כ"ג שלם ידוד שינה מעטנו לעמוק בתורה כמעשה הקרוק
לפי הרבה נפת יעיים ק' יחלר תה חק כשהנה אנוט על פתנ
מעשה הרעה שעה יעיים למר כ' בפתורה עשה
וזו נפת יעיים אל שיגבול למר כ' לפי בזדון עשה חק דרך פתינה
ולפי יראה להודות האמת אומנם והוכיח לבן ידן דעה יראה כשינוכחו
הבין לפי די כ' לפי יכמה פשעו אלפי שאתובא עם הועבד קהוא
יבן דעה ויוסיף שלמה על שלמות וישראל מפאן והלכה בקפירה
המדונה הקמורות ושלא יבא עד תקלה ממה ידו .. נלשדד אב
יביון אס ק' .. קרל בע לשמנע מעמר ק' יחלר קעלה
שישדד אב ויביון אס קהן שקנא מביא ולקשר בנעשיו
קדשם קנה היא על שלם למר קחב מתחלה ענתה קלומר מתקמלות

יק' השיחו עבד שינוח מלקרעם בנפש המוסר וחזיק בענון ובלחוד
 היתה נוס חן בן לשלוע מוסר ק' ידע שעתה זאת היתה
 לחמם חזק לק' בן מלקרעם כעב לשלוע מוסר לשונם
 לחמם דעה ידע כדי שיהיה פניו ומוסר לשונם לחמם דעה ניהיה
 לשונם מלשון באהבה השנה חמד רל לשונם בחמלי היתה שקם
 חמלי. מקוריה ולכן כיון שקבן הזה קדמה חכמה לראת חמלי
 לח די שחמלי לח פתקים רק שיבא מביש וחמלי עד שיבא
 זכרו במעשיו הרעם ויברית הקם יעד בלעל לחן משפט ק' ז
 חפשי שיהיה לחן מלשון קלע יחמם קעד הכלעל כדי
 שלח ייגש הדין בעדות הכוזב יחיל להלן ולפנה את דבר
 המשפט והיו יג יג לנגב דעה הדין ויחזיקו לעד עמו יגש ופ
 רשעם יבלע חן ידע שהדין יחמלינו כי לח ידע שפ הרשעם כזק
 וכוונה ל מלח חן ומחמה ותק חלח שהוא עבלע בתוכו וזכו ז
 חיים בו לפי שנגב דעה מרחלה בעלכו. מה דבר המשפט י
 וכזכו ללבים שפתים ק' חפשי שירמו ענה חל משחרב ז
 בה חעפ שבחל ארבע מיעה בדי דין ארבע מיעה לח
 כקל כ מל שעה עבירה שמיעה בשורה יכ שני עמם שקום ז
 שורה בארסיות נכן מל שהוא בחק יחם בנה וכן כל כוזם ז
 בזה ויש נכחו ללבים שפתים וקם הרשעם המרחללים במעשים
 חיים ומחלללים מקשעש לפי שבחל ארבע מיעה בדי לנה
 חמלי כי נכנסים הם ללבים חלה הדין משפתים ויש דומתם בשולם
 ימחללותה ללן כמילתם שישפטו חורם בחמה ויחור כל יקומו
 לח הדין קומה שבה ק' נהס ככש ק' לח אל ביחור
 קפסוקים האלה נזכר מעשה אחד נלכח ז
 בספרי הקדמונים אמרו שאדם אחד נשחב עד שקניע לשכחות
 שן ללא יהיה חלק ותחמם בשוקים ויברחו ביה לדי הונן כבא יוק

או יאמר גדל פניו וז
 שני שפתים זל שפת
 איש ימו וזכו וזכו
 וזכר שבתו וזכר
 מלך קומה שפת
 לחמה אש אוג
 ארבע מיעה וזכו על
 מלחם אש זכר
 ימחל לח חלל לו קדמו
 חל בשפתים וזכו
 חמלי כל קדמו
 וזכו שפתים חזק
 כח לשפתים מאוס
 חמלי אש קדמו
 מלחם אש זכר
 חמלי אש זכר
 חמלי אש זכר

מחזק נר הוא כבד הוא קמיל וכל אשר יפנה ירשע עד שפוע
בחדם אחד נהרנו קולטונו מעד לפע המלך על פרע מעשה
הרעה שעשה נאור המלך שיתל אורח אמרו לפנו קרוב השכור
הרובא ולמה יאור אדונת אור הדבר הזה מלך אדיר ואורב משפט
בעתו כי אין לאיש משפט מעד קמיל ולרוב שכרות עשה כן אין
עליו אשם השיב המלך כי הוא לא היה מעשה אורח על מעשה
הרעה שעשה כי נדאי שהיה חוק מעשה והוא כאכנס בדבר אמנם
הענין על שמרמה לא נהר בשורה רב היין בהנהג יודע כי
המשפך ושורה יין רב אי אפשר שלח רצון הקלה מעשה ידו
וזו הנאי וכשהיה בדעתו לא שיער זה קרי הוא מליד נטור ניסוב
עמלו בראשו .. אפשר שזה בעצמו רצה להודיענו שלמה המלך
על בשט פסוקים אלו ואמר לך היין לפי שיש לביס כי במבט
הם רשעים ולביס ולא מלין ולמה אמר שמו שיאם לרבוה רעה
והוא לך מאד רב היין ששה עד שירבה להרשיע אין להענין על
מעשה הרע שיעשה רק על שמרמה נמשך אחרי היין וזה
הוא שבר רל על שהיה קומה ואועק רבו ל שכר ולא שיע
כי כח השוקבו לא יחכם ואדרבא אפשר שרצו הקלה מעשה
ידו ולא היה איתר המלכות עליו כי נהם ככפף איתר מלך
על זה נדאי הוא נעש ומרעברו חומץ נפשו .. (כמלך ידו)
בוא וראה כמו ובורח של הקנה שמה שברח
בענין קבוע בכסא הכבוד ברא אדם נשכר וחריה נשכר ורבו
בכסא וכן הקנה להם כסא הכבוד מנדעו מעט שזמנה
אריה קבוע בו ולכן נאמר נהם ככפף איתר מלך קבוע
(קנה) המלך הזה אומר רשע וראוי לשים לב א מלך כוונתו
בדבריהם אלה או מאי נפקא לן מינה ב מלך כוונתו
בקביעה קבועה קבוע בכסא הכבוד ועד ראוי לעת מלך

יהי עמו קבוצה מלמדנו לפי שזורה ארבע קבוצה גם כל אחד
חופף כפי מה שקורא אדם שאם המלך ימנע שהוא נמשל למלך
הוא מלך שבחורה קבוצה מלמדנו לפי שפס באורה ארבע קבוצה
בבוא ולפי דרכם שיער הפסוק כך נהם ככפס / ירבה יתום
וזדענו כפי מלבו של עלם לפי שאורה ארבע קבוצה גם יזרו ככפס
כל כפי מה שהאדם פוס באורה ארבע קבוצה גם על הדרך שבאורה
ועשה זה יהי להדיע כי האדם המלמדנו ולקצת במעשה הדיע
חונק נפשו כל פוס באורה היומטה הקבוצה למעלה ולכן שוב נעלה
בראשו ועל קדקדו חממו יודי ככד לראש שבה מציב /
יאמר כבוד ודול הוא לפי שקורא
נפשו שיעמוד קריב ושבאר נישקט מהמעמק בדברי ריבוא וכל חנין
יהלל יאמר אמנם האויל אדרבא ימנע שהפסוד הוא להרעב ולהרעב
בדברי ריבוא וקורו כבודו להיות עובר ומעבד על ריב ל
מקורו עכל לה יחוש / הנה הוא ממשל למעמק בקשת
נפשו יחוש שיש אדם שישאנה על מה זה לא ידוף
אחרי השלמה ונחמו הרעלה המקויה האמית ושיב שקשה עליו
למבול על שקידה הכריסה לכן ולעוב הרעיוני שקורא בהם
ולאף עכמו במית הסופים אשר לא נמק בהם ויקח לפענה כי נמי
בהם אמר רחמנא ולא שילמה בהם ואדרבא הרי הוא כאנוה בהם
ויבטח על משענה קרה הרצון הבטחין הזה למא שהיא מענה
בזרה ואדרבא לפי הדבר דומה לקורא שעם היות שמהרף
עכל לה יחוש עם כל זה ושאל בקצת יאמר שהינך שמעונת
הקור שירוש הקורא העכל הוא שלם יחוש ולא שקור חפץ בחך
וקר הוא כמנוח עם כל זה ושאל בקצת יאמר לפי שלם הקור
ל להעכל בעבור מעט הקור הקור וקור ל למבול מניע
קבע הקור להיחל למנוחה ביע כל שנת נכן הוא המעכל

בקטנ /

בקנה נפשו אע"פ שהקרא כמעט אנוס למי מלפניו זה יפלוט עכ"ל במעשה
 זו כה"ק לל לשער הפחד מלפני כבוד שבת וכלל שאמרו ז"ל הרוב ז'
 לחיות ילול ומי שמתוך בעב שבת יחלל בשבת מל"ס ע"מ"ק"ס
 יעבד בלב איוש ואיש הבונה ק' יוסף ע"ד ליהן טוב
 מעש ודעה מלפני מה המעבולת המרעבול מלמה אנוס אינו המעבולת
 ואולי מל"ס ע"מ"ק"ס ק' ידעו הנה אנו רואים כי אף שהעבד יל הזכיה
 שבלב האיש החכם היא עמקה נקשה להשיג אותה כולם העמקיים בתוך
 הדור ועם כל השעה הקורא מי שהוא איוש הבונה ידעו על ידי שיתק
 חכ"ל בחכ"ל ומשיחה במשיחה ע"ד שדלה אורה וכן ידון המדור
 הקשובות והמעשה הטוב אף שלבאנרא יראה דבר קשה לע"ל של
 הור"ל בהם להשיג עם כל זה אם יתן לב האדם עליהם להשיג לע"ל
 למי היום מעש ומחש מעש יקל עליו עד מאוד וישו"פ נחם כן ע"ל
 שקר יבואו המושב שהקרא אנוס עליהם כי יע"ל ולא מצאנו ח"ל
 יחזיק ר"ב אדם יקרא איוש חסדו ק' יאמר למ כל מי שהנחזק
 שהקרא איוש רודף צדקה וחמד בחזיק אורה לאיש אמע"ס
 להפקיד ח"ל פקדנותו כי הרבה בני האדם ורוב האדם יקרא איוש
 חסדו ועם כל זה איוש אמע"ס שיהיה נחמן בפקדון על ימלא
 מל"ס"ק בתעמו צדיק ק' יאמר כשיהיה קאדם בתעמורה
 עם קונו לב יקרא צדיק ואף אם לא יעשה לפעם
 מן השורה כל ע"ד שיושב ולא עבר עברה נורטה לו שבר בע"ס
 מבוה בראותו במהדרין זה עלמד אורה מלפני שטאמר בן ע"ל איוש
 צדיק הע"ס היה ק' כי פרוש החסון למורה הדורשים אורה לע"ל
 אפשר שהקרא כך נח אם זכה שיקרא איוש צדיק הנה הקרא לע"ל
 שגמ"ס היה בדורותיו יל בעדן אנושי דורו שה"ל רשעים ויבאר
 מה היה המעלות שהיה בו כי אף האנוס המהולק יתן שפיה
 יתה"ק בתעמו ולא תלבין בעבודתו לזה קראו צדיק נח"ל

שהוא משהלך בתמו יקרא בדיק אשרי בניו אחריו ירצה ואל תהי
 מנה המעלות קלה בעיניך כי המצויק בה אשרי בניו אחריו נזהר
 לעמוד אורח מעט כי בזכות המעלות זכה לו ולבטו ולבט בניו אחריו
 עד סוף כל הדורות שכל מעט המבול והשאריר ברכה אחריו
 ואלך יושב על כסא דין כי מלך יאמר זכור לבי כי איפשר
 שירמוז למעט במלך אבות וכשיהיו בעל
 דין עומדן לפניך יהיו בעיניך כרשעים כי וזהו שאמר המלך היושב
 על כסא דין והאמנה נרובה לדין לאמנה צדיק שיהיה למורה בעל
 כל דע דל ששנו יראו זרות ודמה בעיניו שכל איש בעל דין שיבא
 לפניו שהוא דע ומצוייק ויהיה בעיניו כל איש דע עד שיהיה עליו
 אהר הדין ויהן סבה להק נהנה לפי שמי קנא זה שיטבם עצמו ויאמר
 זכור לבי שכל יקנא נאם האמר שאפשר ששם ברגיבה ונלקח
 מהמלכות ופ זה קנא דבר נמוק שיטבם לעמד מלכות ממלכות ולכן
 אין ראוי לעין שיחזיקנו לאדם כשר עד שיקבל עליו את הדין
 אכן ואלך איפה נאיפה כי אפשר שכן למה בכה על
 פסוק לא יהיה לך בביתך אכן ואלך איפה נאיפה
 אמר לו כי אמר הקב"ה את אמרת לא תעשה איפה נאיפה איך
 שאפילו הקב"ה אינו מתעסק ביד אורח האיש שהתא לה וזה אכן
 ואלך ירצה מע שיהיה לו אכן ודולה נקמה איפה נאיפה והעבר
 ה' פ' שיהיה לו מופת הוא שהוא ירא יתעבבו עד שפ' שיהיה לו
 ישאר לו אפילו הקמה ויהיה עד ומדולדל ופ' ברעעלה יעב
 ער כי יאמר ופ' ברעעלה יעבד הנע
 שכן וישר הקב"ה מעלה מערך הקמתן שלם יאמנו כי קפיעה הן וישר
 הקנא יצא למחר ידו ויתבכרוהו בפעולה הקיח למען שקר אמרה
 דובר וז"ש יתבכר שהנא קטן קפענה כמו ויתבכר חלקם ששאר
 עצמו סוף לך הקב"ה כי הנע המע יעבד בעיני הקמתן כי יראק

לקם דבר זר שרצח שום פעולה שלמה מרחיק ידו... לאין שומעיה
 נען רוצה ל' לפי שאמר שבמעלה יתגבר הנער לזה
 הזכיר שלמיתב ז' אע"פ שאין אחת שומעיה נען אחת רוצה כל
 השתתפות קצת עם כל זה ה' עשה נפ' שנים וברא באדם שיה
 חזתו ושה שנים להזדירו שלא יחזקן שום דבר עד שירצקו בשת
 עינו ובשה חזתו ישמע נאמר וירא יצ' ולא יתגבר הנער בעצמו
 כ' יין בשן יראה אם זך ואם ישר פעלה... **אל תראה שיה**
פן תרש ל' רע רע יאמר קונה ל' יחשיל המהעצל
 בקנה נפשו ואנכה אחרית ברדת כל האנה אל האיש
 הישן ונשקע בשינה נאמר אל תראה שיה פן תרש יראה אל ז'
 תראה להשתקע במבולת התחווה ולבך לא יאמר לקרבות קון ועשר
 פן תרש יראה לפי שהרבר הוא אשר אתה מבקש הוא דבר אין ל'
 תכלה כ' כל מה שהאמון קון ועשר יורה תהיה נבאף אלנו ישק
 לא השבע ונש' פן תרש ר' תמיד יראה לך שאתה רש בעיני מע
 שיש ל' יתן שלך אמנם אם תפקח עיניך ענת קסכל לראות ז'
 שאין זה עקר השלמה וכמה פעמים יהיה עשר שמוע לבעול ז'
 לעשה אז לא די שלא תהיה נבאל להון אלא שהשבע לקם ר' ז'
 שהיה שמו בחלק אפעל שלא תשין כ' אם הלחם ליד השבע
 ותשמו באות פת קריבה כע' שיאכל פמועלה ודמה זה אל ז'
 האיש קונה כ' רע רע יאמר קונה נישחור מקון כפע המונח
 יבזקו כדי שיהן ל' בזול וכשאזול נחולק ל' אז יתקל שלקח מקון
 ינוכ בשווי זול כן ידמה האדם בקטרה השלמה בעולם הזה כ'
 ידכה ישוק ויסבול ייסורין קשים ורע רע יאמר שיטבור קונה ז'
 שלמה נפשו בעולם הזה אמנם כשאזול נחולק ל' לעולם אז
 יתקל וישתק על שמכל ייסורין בעיני יהיו לבתור שיתרנו נע
 שנשאר עין לעולם קצת נישבע שובע שחור. נשועה...

יש זקב ורב פנים נק' יאמר יש לך אדם שיש לו זקב ורב פנים
 פנים ואם אין לו כלל לשמוך אורח בתוכו מה תעלה
 יש לו מהם לאף עכ"ל יקר נחשוב לשמוך אורח שפניה מועלת הם ז'
 הוא היה שפרט דעב ר"ל שהיו דברו יתעד מבוטאת אל האמרה במשאו
 ומהו נאל ישנה בדבורו ואז יקום בגלגל בקטנו והוא יעד שאמר ז'
 בפסוק יראת ה' היא אורכו שאמר החכמה היא היראה " לקח בידו
 כי עבד זק' ע"כ לזכר לזכר שקר' למה שאלו בלביעם
 ידעו שאמר על פסוק לא רבא אל בית לעבדו לעבדו
 לבית חי אהה ופניו אהל אהה נפשו לבית של עבד שאמר לקח
 בידו כי עבד זק' ואמר שהמעט הוא לפי שקלה לא לקח אלא מתוך
 דחוק ובעד למה נפשו כי ידעב אמנם קשר מרוב שפע והכלשה ז'
 יצא עבד ולכן הורה ענה למשך את העבד ולא את הלה עב' " ע
 ואמר ~~שמעך מיד ואמר עבד לזכר' לרמוז לנו קמנו הזק~~
 יאמר קמנו שאמרת לקח בידו' הנה הוא שעבד זה אם לא שעבד לזכר'
~~הוא לזכר שקר' לא היה יצא עבד עליו אמנם להיות משפיע ומזכר~~
 מלחם כזבים לבן לא ידעו לבאר עבד ולא יחוש אם יפסיד כי ז'
 הוא במנוח שלא יחסר לו ממון לפיכך אם בחזקת אם בקרב עבד
 הוא לזכר שקר' ולכן לא חסה הורה על מלחמו אמנם קבדקים שומעו
 חבב עליהם לפי שהם מרחיקים מן הוזה לא יצאו עבדים על שום
 עבד בעולם חזו שאמר ואמר ימלא פיהו' יצא יאמר שקראן
 יאזי שימלא פיהו חזק וינכס הלה בחזק שינו ויבא אל בית ז'
 לעבדו עבדו " מלת שבור בעצם רבין' הנה חזק דרשו
 בויקרא רבה ע"כ פסוק זה ל' עק' נז' אחא בשם
 ר' סימון אומר אם עשית חבילה קבילה של עבדות עשה כחזק
 חבילה של מכות כבוד עינים דמות והיו למחמה בין עשך כבוד
 לשון שקר ולמורה אהה' עב' " והאמרה של כאורא יראת שלו

ע
 עזרו אהב עליה כעו
 ז' יצא עבדו ז' ח'
 אהבין קב' ל' ובעד ניהו
 נה' ח' י' ובעד אה' נה'
 וקמנו לעבד לזכר'
 חבילה ויהו אה' ח'
 חזק

יש שום דבר מלדבריהם אלה בפסוק כלל ומה שנוכל לפי שהגז
 בדוק שאפשר שישו מעבד החבולה שחזק לשון חבולה ופירושו
 הפסוק לפי דבריהם כך למעשה בעצם רבן אל אם חמורה במה שבור
 יעלה בעצם רבן ידעו הרבה קח להחיות לכל אדם בעצם מורה
 ובמה שהיה העלה לו הולד הענין ובמה שבין החלום .. קח יחזק
 בעצם רבן בלמוד הענין שנקראת עצה וכמו שאמר לו עצה ונעשה
 לו רבן והרבה אחרים ובמה שנוכל אל אם עשית חבולה של עבדות
 ואל ידי החבולה קצר עשה כנגד חבולה של מצור ועל ידי החבולה
 העשה מלמדה עם ירך והעבד אומר .. וזה סוד קולך רבול לו
 אחר אם נאמר אדם שהיה מלמד לו סודו לא מלמד זה
 האדם כי נאמר כי לא יכלו להבין ענין לו היה מלמד לו סוד כזה
 שקר כי לא יכלו לק סודו כי אם שזה דבר להיות קולך רבול ולכן ינח
 לו סודו כדי שיש אחר מלמד לו סודך ולכן קוצר שלמים כזה לא
 חשב שיהיה ענין שיהיה ענין לפסוק .. מלמד לו סודו ואמר לו
 יבנה מלמדה במשנה לו לפי שיש אדם שיאמר ויקנה
 נעשה קוצר כדי שיית אחרים ויפלו לו נבחרים במלמדה ולזה
 יקלה קללה בערכו כדי שימנה לה אחר שאם כזה ימנה בלש
 עת ינה יחזק בענינם ודעו יבו באופן חשך מ רל שימנה לו
 כחשיית ופילו אם יקרה שימנה קם באסונה וישארו לו הנכס
 במלמדה היה קטלה הקיח מלמדה ולא יכלו בה וזהו בחמלה כי
 אחיהיה לו רבוב ויהיה עשר שמור לעצם לעשה .. קח רבאמר
 אשלמה רע לו העבד ה מלמד לו חזק מלמד
 ובר לו יאמר אל וזמר חשמה רע המעט שאם קטנה
 אזה דבר מהרבה בשקל נאמן מלמד היה קטנה אל האמר לו
 באשר עשה לו הן אעשה לו נפאם אשקול לו בחבן אשר היה לו
 חסדה והנאמר שיהיו זה ואלו כי באשר עשה לו עשית לו שיהיו לו

שקר שטעבט ד' קומ און וואן ד' שישל קאדס און חסרה יחזק
און חסרה ולא מבעיא זה אלא אפילו שהשקול באין שלמה יק
שהמחזיקים יהיה בהם קצרה ולמה ופ זה לא טוב בעשו יה' ומחזיק
ולמה לא טוב אמנם רבותו יה' קומ און און שלמה וברך יהיה לך ואל
האמר אשלמה רע קומ און ה' וישע לך ומעקום אחר ימלא חסותך
והתמיד קומ שהפסידך חפידך תקח אונת לבפרה ענין וזש מלא
מלכעדי ובר ד' כי כל מרש ומחזיקו של אדם הם כוונתו מלאה יה'
על פנים ידועים (בזמן ידוע ונקח בהחזקה שלמה כי שום נבוא
בעל און יכולה בידו לרוע ולחסיף על מרשך נוש ואדם יתקיים
דרכו עד שיכמע נידאן על הקוץ שיעשה לו חבית ואורב קומ יה'
לבר כן לבפרה עניו ולכן קאים הנלבב יקבל בסבר פנים יפה
כל מלא דעבדן מן שמיא לוא ואל יאמר אשלמה רע אלא ישק על
ה' יהבו מלקש אדם ילע קדש מ' ילע לשון בלעב כולו ומשקוין
יעלע דס יאמר קאדס שקום עקם ומלקש אדם יתע
מן הקדש יבלע ויקה מדבר שקום קדש ואחרי נדרים יבקר שידור
להבוא עבה ליה לבפרה חטאון יאמר מלקש אדם יתע
שמצד דות חטאון אקמא על יד עקשות לבו יבר לעשות
דבר ובאות דבר קומ יבלע ונשאר הקדש דרך מעל עד להרענות
מך ימים רבועים ואירע בהם ימי קדש כשבתה וימים אירע אש
כזה כאו לחפש ולבקר אחר נדון למצא לו פתח להרהר לו אה יבון
אשפת שבטא דברים און ראוי שיהיה אאדם נשאל עליהם
כל דבר ישעם מלק חכם מ' יאמר המלק שקום חכם ויבנה
להשקיטו מלבנות מחנשי רשע ולבער קוצים מה הימים
יפיר ויזק הרשעם במקומות רבים כי תמוז לרשעם קטנה ליה
והתאק לעליה ולא ימפק לו במה שפיר אונת פנים ויהיה לך ד' ז'
ישוב ויחזק ויחזק יתמיד במכוב באופן הזה מונב בכל עת

כ. ועסקו רגליהם למקום ומטה לפנה סביב לעלבות באוקן ז
שלח ישרי להם זמן לחשוב ומחשבות להרע. נכ ה נשמה אדם ק/
אחר ששיבח המלך הקים במנוב הקהלה
במנוי הרשעים
באר הקהלה שיעשה האדם לבער מעמו כל מדה רעה ומנוע שיעשה
להנציח השלמות ואמר שנשמה האדם היא ע ה שבו יוכל האדם לחפש
במנוי המלך היבריו כל כוונתו וכל מחלה כי לב יודע מדה נפש וכוונת האיש
הנשמה לחפש בכל דבר בכל קדרי במנוי אס יש אס שורש פורה
איש ולענה לדבר אונת ואס הקצף את בוכאן באיזה אבר המזכירי טוב
ויהן אונת וישב אל ה ויתחמון ואל אליהו כי ירבה לעלם
חכד ואמה יברו מלק ק/ יאמר אף שלבאונת יחא שהחמד
וקאמה שיעשה המלך יברו אעבי קונו ואלמדו במה שימד
ממנוי והנו לנעם עם כל זה מצד אחד ראוי שישמע נול ויהן ז
בשן יפה לת שעל ידי החמד שיעשה ימשך מלכות וזהו וסעד
בחד כמנו שבין יהיה כמנו לעל בזכות הצדקה שיעשה ז
הבארת במקוים כחם ק/ יאמר תפארת ועל הוא לבחורים ז
בשיהוצרו על יבם ברוב כחם ויתקוממו כנב
וינבחונו לת שרתחדם הבחורות מתגברת עליהם באוקן ולבן ז
יכולם להבאר בטוחם וכאמרו זל אשרי איש ירא את ה בעדו
איש יחד זקנם שיב יאמר אמנם לזקנם לת יחשב להפארת כי
אם יחד שקנא פחות מתפארת לת שכבר קצת עליהם השיב ז
והקנה יכבה אם היצר מהם ולבן אין ראוי שיפארו בטוחם
אך אמנה הדי הוא להם בעד קצת מכות פטיות אקשב מנה
לקנם לקיימם כמנו הבחורים שהם קנם בתנועתם כקאמת ז
בה הכנסת והתעשר ונתעלה חסדים ללה מנה וכנזכר בהם
שהם רבנים שהוקן מנוש ומבטע בהם יתר מהבחור
קבנר ורר פצע המוק ברע ק/ יאמר יחיש אקא נע ובלעל ז

אם יפגע יכשל באחת הפהים דרך מקרה עד שיקון בו חבונות
ופבעש אין כאן שיכמע ויקון בהם ואדרבא כאן שישמח בהם לפי
שאורם החבונות נחפבעש הם המעורר באיש קרע ויקון לו למען בהם
עכונתו נאם אינו בא על חמץ זה כדי הנא בא על חמץ אחר נאם
יקבל אורם במעט פנים יפיר יעלה לו לבטרה ולערוך עכונתו במכונת
קדרי במן הקאים מענה יח' בהשנע ושאר המולאים אשר להם ז'
שיאקבה יוכח וז' ומכונת קדרי במן .. **פלק מים** לב מלך ז'
בד ה' ק' יחמר כפלק מים באין וכמעט
המולאים
במורד ומעשכס הם המעורר בל קפסק בן יחוק ויחמץ לבו ורכונו
של מלך שהוא ביד ה' אל שהוא חפץ שיהיה מלכותו נמשך כפלק
מים הנמשכים והולכים בל קפסק לבד אשר יחמץ ק' יחמר וכן הוא
יח' ימלא האורו וקפכו ולכל מה שיחמץ לבו של מלך ימלא ויכח
יראיו יעשה כמו שאמרו במשן קריית אין מעשן אה המלכים אלה ז'
על קמעין כדי שימשך מלכותם כמעט המעין הנמשכים וכן דוד
כשהמלך אה שלמה אה נאמר והנדרהם אורו **נחון** ומעשה אורו
שם אדוק הכח הני שהוא היה מעלה רכ' חמלק שהיה חפץ ביקון
נאם האמר נהרי כמה מלכס כשנים שנמשחו על המעין ולא
נמשכה מלכותם למה אחר כל דרך איש ה' ירכ' אורו למ
היו אדוקים אלה שכל דרך
ישר בעטו ומחיה עצמו
ולשיר ותכן לבורה והוא יודע במה יכשל ומוע לבו וכול מעשיו ז'
המלך עה ולא נמשך מלכות אה שלבאורא היה עתה דרכו ישר
בעטו במה שלם השמיר אה קאן נהבקר של עמלק למכור לפי
ה' ומשכ ל' לען וכול שנאמר לו הקפץ לו בעולתו וחכמים
הנה שמיעו מזה טוב וז' אחר זה **עשה** אדוק ומעשן
ק' לרמוז למע שנאמר לשאול קפץ לה
ק' הנה שמיעו
ק' יזה נכס שלם נמשך מלכות שנאמר שם קרע ה' אה מעבור

כח

ושכאל

ישאל מעליך / הרי בפנינו שלם יפסק המלכות חלוק על ידי שון
 ואף שדרך האיש ישר בעינו ותוכן לבנה " ר'ים ענינו ויחב לבק
 אחר ואש' במקום שלם יפסק הכתב הקטן לא מלכ
 זה קשה אך לא עמשך מלכות כ' אול קיה בו מלך ואש' ויהי ר'ים ענינו
 ויהי לב שאי אפשר שימלאו נלמנו המלך וזה לבד יפסק שבו קרשעם
 כאלו יכבדו ויהי ה' אורו להיות מלכות עמשך ומעלה ענין י' ק' ענינו
 והנני הקום למלכות מלכות חרין אף לענין / אחר הואיל
 והמלכות המלכות והקבלות ר'ים בקיום המעשה ז

ובכיוון הפעולה מלכות חרון אך לענין יראה הקריכות שישימו ז
 המלכות וישימו בבני עין לקיים מלכותם אך לענין הוא וכל אף אף
 לענין זה שקרא אף להרבונן על מלכות בבני ידו אף לענין
 הוא והקריכות שקר כי קבל הולך אחרי כשרון הפעולה פועל
 אורכו בלשון שקר / יאמר פעולה האורכות העשויה
 בלשון שקר על ד' לשון שקר ר'ל האורכות המלכות ז
 מכל טוב שפעולה קשה הקרא עמשך בענין רע ומשך ענין ז
 ומתקנה אכיוונם על ידי שנשבע המלך לשקר על כל דבר פשע ז
 וזה האורכות קשה לא יתקיימו נחם חוקים וצדקים יהיו בענין השנודים
 יראה כהכל עקף וישודרוהו מבקשי מלך ר'ל השנודים הבאים על
 עסקי טענות כי כל אשר לאיש יהן בעד נפשו " שוד רשעם
 יונם / הפכתך דרך איש וזר / יאמר שוד ושבר
 וזול ראו שינוע לבשעם וראוי שינוע נלמנו לפי שמתנו
 לעשות משפט ר'ל אפילו קדברים שקם משפטים ואינם חוקים ז
 שהם כל מחייב אורם אפילו שקרא י' לא היה מבוק עמשך כביבוד אב
 ואם ויעבדו ר'כחך נכונא באל אפילו אומרה העולם נחייים ז
 באל עם כל זה יתמן קרשע לעשות אורו ואף אקום לעשות משפט
 וזו הפכתך דרך איש / שאיש כזה הוא הפכתך וזר ומעשנה יגבן

אדם בודדו חרע כי מע שהוא זך בשכלו ישר תהיה פעלו כה שכל
נוהג שכל אדם חזון לבדו אביו נאמנו שקבאנו לעולם ונמטלו בנינו ל
ושלא יעשוק אדם אחר חזון וכן כל כונאן באה סוף שבה על ז
פנה וכן אצל אשה מעיטם על יצר הרע לשלמות ז
המשל לפי שהוא נלמס תמיד עם האדם באשת מרעם שהיא מליבה
תמיד עם בעלה שנוח לו לזרם לשבת על פנה וכן וכן ידוע עמך
בבית שהיא מלכה כשפים שמשכה האשת מרעם על ידי החבר והוא
המחמק השדים ומחבר אורש וקבוע היא כי נוח לו לזרם שיתבודד ז
ויהיה בודד על וכן וירחיק עצמו מהתאוות הנפשיות מעלה שיהיה נטה
מחבר ומשך אחריו שהרי הוא כמעט שיתחבר עם החבר הממחם ז
השדים בחבריו כן הנטה מחבר הרע לא ישקוט מלפניו ויאמר פעם
אחר פעם על שברוב חמאין יסובבואו כמנה של שדים ותלמי חבלה
כי מכל חמאן שיעשה האדם נבא מזה אחד נקם בעולם נפרעם
מעמו כראיתו במשך הזמר בכמה דוכת " נקם רשע אונת רעק
יאמר נפש קרשע באונתו קלחה האיש יע יבלע
המאן ותאמר מי יכן והיית את בנפ הרע ההוא שהוא מוכלה ז
בכמה קלחות וזו אונת רע ולא אמר אונת רע שכל שהמש
והמאן לאיש הרע לא יחן בעטו רעו יאמר והעלה שתקם בו ז
לפי שהיה כונאן שלם יחן בעטו של אדם רע רעו הקדיק והוא ז
נבזה בעטו ונמאם ולא ימאן חן הקדיק בעט הרשע לכן יתקן
כי אם בקוללם לפי שאלם רשעים רחוק נזם בעטו אחר לאיש
הרע אדם היה אחר לנפש הרשע היה ראוי שיאמר בעטק כמנו ז
שאמר אונת רע " כענין לך יחכם פנה ק' הנה באנשים
ימאן להדיונה וקם לך ופנה נחם לך הוא ז
החומאן במרד נזדון שידע ל רבונו ומכון לעמוד בו והפנה קנא
החומאן בבלי דעה מכר פתוח לכו ואינו יודע חומר הען ולא ז

בשיטת לביה הרשע ולבבדו אלם חדרבא בשיטתה המשתה ולפיכך
זה חייב לה יטר חב נבל ולחיות מחמה לפעול און לשבר מהלכות
על אשר לא יראה לקבל עליו זה הד' ויקוב הדין זה הקד' אר-כ
העב' מדיק השכל ק' אפשר שירמזו למש' במקדוק
הקדוקא בפערים החכומים אין ל' חלק לעולם קבא נש' א'
האדם שהיה העב' מדיק השכל עזרת משה רבינו עה יקרא בחינתו
חכמות בהל' רפאים יכוח כל הנה הוא נענה בכלל הכל קרפיים א'
אין להם חלק לעולם קבא און אפשר שירמזו על המעלה שנים
בהנה שלם בהלכה שפ' הוא מצומצם שחנני שיש בידו
הנה ומעשים טובים אין ל' חלק לעולם קבא נש' האדם המועד
מקדוק הישר בהשכל קהלה בלה שילב פעם בהנה שלם בהלכה א'
בהל' רפאים יכוח על הדוק שבארנו ראים מלקחיה אוקב א'
שמחה ק' יחמר מע שקנא חוש מתפור ועב' אוקב
העור קמשה נקשמה כדי שישה נוסב רישו עם שהוא יודע שני
שאוקב יין שמת לא ישיר לא יחוש מזה שאין כוונה להעשיר זה לקשכח
דאיה העשרת מלבו און יחמר מע שקנא חוש מתפור יחזק
לבסות חסרנו מהקמון יחזיקהו לחוש עשיר העור אוקב א'
קשמה נקמשה ובכל יום יעשה חברים ומעט אכילה ומשתה
כדי שיחזיקהו לעשיר לפי שיחמרו הקמון כ' מתבנה העלם הוא שמת
שקנא אוקב יין ושמת שלם ישיר וזה אנו חמים שלם יחמו מבינת א'
משתה העור נדאי שמריב עשנו עשה כד' כוונה לבדוק א'
השע' ק' יחמר לבוט נפש ולבשרה עננה יק' העדיק
הרשע כ' בהשמות שיחמרוקן יחבטו ענותו נחמה יסוים א'
ביום יחמר ואימלה הוא לבשרה נפש כשהרשע יכעם זה הצדיק א'
באנס' ועל לא חמם בכע' כ' יחמר קינור נקצוק שירמזו הצדיק
שע' יחמלה הרעה והוא בוע באהבת נש' כנ' זה הצדיק מובל

אז הוא לבטח נשאו אמנם אם הקדיק נפ עשה עמו רעה אז
 היה זה רחוק זה " כן שבר בארן מדבר ק' לפ אמר
 אכוש הוא לבדיק ינה שיכעסו הרשע ושבח
 מכלית הקדיק בייסוריו להם שלם כל הייסורין שנים כי טוב הוא לשבת
 בארן מדבר לטוב הקור והצע משיםכול הקדם אשר מלישם ובעם
 אל כי לא די שקרא תחיל לעור המרעם והוא עלב ומנה אלם שאחכ
 הוא יתעייב וקרא עין בכעם נכדיד הוא לפימה נחן לק רעה ודולה
 מנו ועל כי אמר אל אן קן למשה רעה " ואזכר עתה ושמע
 בעק נחם כי אמר אזכר נחמד על הקלבה להשמעושה

נבנה החכם יאמר כשאזכר נחמד שהוא מלש חכמה הרי מלש שמו
 אל שיהי אחרים מעמו כשמן הזה המעור לארן לריים עלה כי שיהי
 בעל הארז הזה שיהנו אחרים מעברת אז ראוי שיקרא רכס באמת כי
 כפיט אדם נקרא כשיבלענו אל שיעלם חסלת ויבשנה ברוב שלם יתנו
 אחרים מעמו ואפשר שאם זה כונו קול שאמרו בתוספת דה ריש טק
 שם עט פסוק ארן במדבר ארן שינה יקדם ק' ארן יוחנן כל המלש
 טרה יאין מלעיה דומה לקדם במדבר אל כי כמו שהקדם הנבנל
 במדבר ארן אדם טעה מעמו כי לא יעבור בו רנל אדם כי זה לא
 יתנו אחרים מחכמת וכה שהקדם הקרא קרא קדם שונה כי כן
 דרך השמה להרבוד במדברות ולבוש מהשונב כן קלמד טרה
 ואינו מלעיה הארן שיהא שונה וכפיל אדם לפ שידעה לקדם במדבר
 הנבנה קדם שונה ולא יתנו אחרים מעמו " הודק בדיקה חסד ק'
 יאמר מן שיהיה לשאר בדיקה יחסד יחכך לריים לבדיקה
 ולבדיקה דם יקיים המע שחכמן בבית של ה עקובא שניצנה עלה
 מלה ממשית טה ובכוח שטעה בדיקה נבולה אף מלעיה עכמה
 כדמיה בשבת נח ימצא חיים יאמר שיהא יפ בדיקה אל שיהיה
 ל עיים הנעם שיהן להם בדיקה ימצא יפ גבו כדאיה בעורובן

של עקיבא היה מלמד את העשירים שהיה דורש רבה בך רב מר -
 ישב עלם לפני אלהים חסד וצמח מן יצחקו אי מר ישב עלם לפני
 אלהים בזמן שחסד וצמח מן יצחקו . . . אן אפשר שהיה פסוק זה
 ושלחוריו קטורים למעלה שאמר אומר חומר / עם מע שבא
 שזקיר לחם שהיה מעלה לחורים כשמן המצוי לכל יאמר ענה שם
 שידוח לעשה צדקה וחסד של אמר כזה לעד את בן חברו הנה
 ימצא חיים צדקה וכבוד לפי שהרבה היא עץ חיים למחזיקים בה
 ואין לה חוק יתר כעו שהיה דולה ומשקה מערבת לחורים שהיא
 סבה של הארבה וההשחית ולכן ימצא חיים יתר כנ"ל יעד
 וימצא ופ' צדקה דל שיזמן לו ית' הלמידים קו"ט וראויים לצדקה
 היא . . . אן יאמר שימצא ופ' הנה מהצדקה היא שייסיף בדעה
 יורג על מה שהיה לו מקורם וכלו שאלו קרוב תהי לעדת
 מרבית ויורג מלמדיו וימצא ופ' כבוד שלמדיו יכבדו וישתקו
 בפי הדמין שיקומו מתבנו בכנסת ובציאת ואמר ע"כ ובריים
 עלה חכם / למר שראו לכל חכם שילמד מרבן של
 נבאים משה אדוננו ע"ה שעלה השמים לקבל הורה ונתן נפשו
 להלחם עם המלכים הבריים כדי להודיע לעמם ולעדה לבע
 ישראל שיהיה בניהם וכו' דישו זל בבר ער וצורים עלה חכם
 זה משה שלחם עם המלכים הבריים לקח הורה ויורג ע"ה מלכות
 זו הורה שבמחנה ומה שצדקה בצדקה ע"כ " קרי שכונו לעד
 שביאנו אלהי הורה ומלמדו כמו שעשה מעשה זה כה ענה שבה
 בצדקה שימצא חיים צדקה וכבוד " אומר ע"ה ולשון / לפי
שזק"ל לשבח מעלה המלמד הורה לחם יתע
חומר פנ / לפי שיש דברים שכוין להעשה אחר מלמדו וכו' ז
ראו להזכירם ברבים (אין) מוסרים אולם לקודו שילב וכו'
אז שו דל על פסוק יבש נחלב תחת לשון דברים זק"ל

בבשנו של עלים יהיו רחוק לשונך וזה שמי שישמור פניו ולשונו של
 יגיע האזנה הנעלמים יקרי העד לכל אדם רק לעו שקרא חכם
 (מלבד) מדעת שומר מצוות נפשו ר"ל שיציל וישמור נפשו מהאזנה
 כי כמנו שיקרא סודותיה י"ל בענין שלם ללמוד כי תהיה נפשו לפני
 י"ל ולפי האזנה חלה רעה " זך יהיר לך שמו ל' יאמר אומנם
 הודי המעשה בחכמה ויורה סודות הורה להאזנה "

הוכיחה לרבים ולפי יהיה שומר פניו ולשונו לך שמו עשה בעבור
 זדון ר"ל אע"פ שלך שמו ר"ל שכונת להתקד ולהתמזר כנגד ה"ל "

שהנה מתמזר בחכמה עם כל זה יקשב עליו כאלו עשה בעבור
 זדון ויענישוהו כמי שעשה בזדון ולהכעם וזה כי כפי מעשה האזנה
 יקדושה כי יחיד עשה המעלה (שונת) עלה זדון " ר"ל י"ל ע"ל
 המעלה כי כל הימים האלה האזנה ל' ע"ל תרא הרשע
 המעבול בעבורה בוראו בדרך כל האזנה ואמר האזנה

ע"ל המעלה ל' אפסר שיכמו לעש ז"ל הדיקורי עבירה קשים מעבירה
 יאמר האזנה הע"ל וההקור שהוא חושב ומתאזר לקש"ה קעבירה "

ל' שיצט מעבירה והיא רעה להכחיש ע"פ יודע מע"פ של עבירה
 וזה כי האזנה י"ל לעשות ר"ל אע"פ שע"פ ל' עשה האזנה וההקור
 ל' המעלה ויהי טעם לזה כל הימים האזנה האזנה ר"ל כי קעבירה "

עכ"ל ל' רב"ש כל י"ל כל כך לפי שאינה אלא לשעה אומנם
 האזנה וההקור בה א"ל לה ק"ל כי כל הימים האזנה האזנה ובדרך
 אחי האזנה הק"ל עצמה נרע ל' והוא מבחיש את י"ל וז"ל
 הן ל' חשך יאמר אומנם האזנה כל האזנה נחפזו היא ל'

אדוקה ול' יחשך ע"מנו ל' חשך אחר טעם וכל הימים האזנה האזנה
 האזנה ל' חשך ולקבוצה אדוקה בשכ"ל " ל' חשך "

המעלה ל' יאמר ז"ל הרשעם הוא מע"פ לע"ל י"ל

ל' חשך חשך ל' בעל"ה וזכ"ס כי זה שמיש מידו ח"ל ח"ל

כי צדקה יבא יצדק וכי צדקה יבא יצדק
שחול תריב שחול שחול הזמק והעבורי שחול תריב שחול תריב
אלה ועד להבא קרבן ביום שיש יונק ויבא הקרבן הזה בעד הזמק הזה
שהש... הנח יעד שאמר בתחלה הספר שקאסה חזקה מעשה צדקה וצדקה
לפניא על כן יאמר להראות כל זכחי שלמים על כל רחל הזכחים
אשר נערה אשלמה כיון שזכה יוציא לה זכה (ואנצאד...)
עד כזב... יתברר קל אמר עד כזב... יתברר... יתברר... יתברר...
רוב שהיום לא יכון לנו ענת ואם שומע קל...

שראש קננתה אנו לשמור הזכבים הקם מקעד הכובד הקוא סופיה
הוא שלמנה דבר רח שעה הזמ יבר יפ הוא כזבם כמקום ששם
עבורי עבודה זרה סיבה לה רח... אש ושל... קל יצדקה
שכין שהם שם הרשע הקזק לשמור הזכבים הקם מעט
הכובד הקוא שעה ושעה ושעה ובמקום שהיה ל... אירובא קננת
שמו לשמור על לבן קל עליו וקל לבר ופ הוא כזבם ויש קוא יכ
דוכו יצק שאם היה השומע הזה אים שר בראות אים כזה היה
ל לבנים בדרכי חזר ורחב) איו היה דרך ישיה שיבר לו

אין חמלה כי אים מלך קל יצק אין שום תכבול: חמלה
מעולה למען שהיא כובד רכוננו יח והראיה על זה שקר
הרבה פעמים יורה כי בעד שקארם מכן סופו לעלמה יצדקה
כי ינה המעשה; לא בחכמה קסום יחכן... יחמל אשם שלה
קושאועה... קמו שקארם יחמל עכתי על
יח... עיניה קסום יחכן לנס ולעלמה חעב שלה קושאועה
שילכין כיערב שקכו עכמו לעורו ולעלמה ולחבלה... יחמל
שם מעשה ירב קל... יחמל עכתי קל יחמל נבד
ויקוב הוא הקם טוב... איה הקרם במעשהו הקטובים מעשהו

הוא... יחמל עכתי קל יחמל עכתי קל יחמל עכתי קל
יחמל עכתי קל יחמל עכתי קל יחמל עכתי קל

לנשר

כז

עקר השבר והעקב הנעלה העם למען שיש לו עמק ויראה ה' הנה הוא
למען שהוא בעל עשר וכבוד נחיים כל שכל ימי קיום מוצלח ועם
כל זה יש לו עמק ויראה ה' ולא יתעב בירואת אדם בזה ואינו שיהיה נשבר
שבגלגל כה מעו וכן ועב דונק חיו לשבחו על עוונותיהם לשבת סבור
הקורא כי מתקבץ העם לקיום נבוע ועשו נקב כי ירא הוא שאם לא
יהיה עמו וירא שמים לא יחמלה עליו להת' לו להם ושטלה וזכו כמות בקב
וזו צעם פחים בדרך עקש כל לפי שמתחד שבגם פחים ימצא אם
ממש הוא קרוב העקש שהם יצא ונאן ודיך כוח (לכ) שומר נפשו
ידיק מלשם אמנם האיש המוצלח בעשר וכבוד שאינו אביך לביוה ז
ועם כל זה יש לו עמק ויראה ה' ואינו שיהיה נשבר על אחת מהלך
מלת' אלפים מענין חכוד לעש על פ' דרכו ל' ונעם מוצלח
יעמק ואלו חכמי לעש על פ' דרכו ל' ונעם מוצלח בעש
העוה למח לאט כי הקורא נבוע שט ופס כי ירא ה' יסוד מוצלח
עשיר פרשים משולך יחלו מח' הוא למה שיקן בדיקה
מהעשר חעפ אשר אשר בדרש יחלו ולא יחלו
צדק יטה אנו יחד חקן מלנו מוצלח שיקן בקלותה מלשום אדם לפני
אעבור הוא קלע נעים מוצלח וחיו חנם קיים כי ירא בכל ועב שלח
ידחקנו קמלע וחס לא יהיה לו חל לאש יקן תשכבו יתחכו
אורע עמק יקבר און כי און לשון חן מלו וזאת אל היה לשון יד
לפון יחלו חורע חמים קמקום במענה יתח ממש צעם
למה אנו יחול לא יקבר כי חס כי יחלו זכות יתח לעבד לשון
מלת' יחול יחשוב חסד יחול לא מבקש אעבדו יקן יחלו לא
כחלו חלם שחלל חלל עבדו כל יקן אכילו חכמת יחלו ולא
כחלו שחם יקנה חפול חקור חלל חפול חקור חקור חקור חקור
שורך כ' חלוקה חלוקה חקור חקור חקור חקור חקור חקור
חוק על חרוב לזכר חוק על חרוב לזכר חקור חקור חקור חקור חקור חקור

קורא
למען
שבר
קמקום
למען
שבר
קמקום
למען
שבר
קמקום
למען
שבר
קמקום
למען
שבר
קמקום

שקצרי בחוק אל שקצר קלחצב על קצדם סארי קנה קוץ בחוק אל
שהוא משאל ונעב לפניה לקדם ובכל אשר יתק ירשיע אם כן תענה
קוץ שבתך רחובות ארצו נאקד כנה מענו כדי שלא תהיה ידיעת ית
חסרה חללה כי ידע שעתד קצרי קוץ היזר עתד לקחצב על
שוקה עמקקה פי זורה ק/ ידע על שיער קעבל הזק כי אונק
עמקקה מעצמה לקקס בתנה מלכ זורה כורה
קלחצרות על ק תענה נועם ק יפל אם על שדבר סרה כי על שקח
מכר קלחצרות יודע כי אין ידיעת ית מעצמה לקדם חללה נאק נקדשות
נענה בד כל קדם לקדע און להיניב נכעו שקאריך הרמבם זל בתק
שם מעלבות השובה וכן קאכר זל באונת פק באונת מקום כרב
שקח כריתת קאכצרות ק/ שן אם קאלה קשירה בלב נע
יאמר אמנם קרך קבון לע שאלת וקוללת כרה
קשורה בלבו מעצמות קנה קוץ להכות אונת מכה בלח סיה ע שמו
מענו קוץ אמרו שבא נאמר יחזיקה מענו עשק דל להכות
ק/ יאמר עשק דל קרצ מע שימשך ידו ילח עקק לב
באבל שרצה להכות ל מעט מערות והעיונים והאזיל קוץ מקצר בענה
קדקה מנחח שמו יחסרול קלחצרות מעצם שכל מע שיחכל ויבזבז
יור מעק כרמי עשק ונול אונת מעדל נוהק לעשיר ק/ יאמר וזה ידוע
לע שיטח מנה כדקה לעצם ויהן אונת לעשיה כי נדאי שיה קלחצרות
וכן זה יהן לעצמו שקח עשיר ולח יהן לל ולח אמר קטן קוץ
ושמע דברי קבונים ק/ וכל קפסוקים קבונים עב אל
קחצרות דל ק/ יאמר נאקד קלחצרות בבאחון שהעשוק קול להכות
קטן קוץ ושמע דברי קבונים זל ורצא כחק קלחצרות לבד בעת
קבאחון ולבך תשיר לענה אל ורצא שדבריקם מכוונם עם דברי
נאח לבך ימכם לענה כי נעם ונאוי קוץ שדבריקם השמרים בבאח
ויכוננו יחדו דבריקם ודברי על שפך ויבאר כי קיסוד שקכל חל

בא כל שיש ידע ענין באמון האביון הנה הוא להיות בה לבטח
להתאמן שהיא ית' יספק לך כל צרכך בשלמות הודיעך היום חף אהבה
יבך והבטחון הזה מיוס עליך להאמין בו בכל יום ויום כי האדם עדין
בכל יום וכל חזק הבה בנה שישלך על ה' קבו כן יספקו לו ממנו
בשלמות **האלך כדברך לך שלשים / להודיעך קושי**
אמרי אלה / יאמר העלה

לך ענין הבטחון פעמים שלש והארכה בו במעשה ודעה הנה הוא
להודיע כי אמרת אמרי העלה שהיא אמרי אלה הנה הבטחון
להשפיע ושהוא ית' משפיע על כל עמי העלם השפל והבטחון בא חסד
ישובבו שאלו ישוע שעשית האדם תפוסים אל כונני השמים וכמילתם
ומעל האדם שינתן בעל מעלה או חסרון תפול כל העת חז' והיה
השבר והעניש על במקו ית' חללה ולא שנית ושלמה להזקק בענין
הבטחון שהוא הקוטר שכל העתה **אנכי עליו זמנה ועד שהגיע**
להשיב לאתקדומו נהו להשיב אמרים אלה לשלוםך דל' שבע להשיב
אמרים לפי שירכה לשלך ולהדיחך מעל אלהיך **אל תזנו דל'**
כי דל' הוא מ' יאמר אל תזנו דל' במעשה **האמר** כי דל'
הוא אל קיה אים צדיק לא היה בא לדי עשה וקומו דל' הוא ודל' ז'
כי על שאין אלהיו בקרבן מבאורו קדשה נארכבא היה עתה שקחמול
על עשה הפך כונני ית' לעל אל האמר כן נאל תבא עני בשער
אפאר שיהי שבע מלשן יקר קשע דל' אל תבא אה קשע בשער
אחורית ואם שמורתיך ושמורתה מעין אחר אל תבא אנה בשמורת
שמורתך כד' שיהיו הכל קופצים עליה ויכחז אה שמורתה כי אהה תכל
לעבוד ואם תזנו מעש' איו מעלה ויערוד לך כי יש לך נעמן זולת
יב והעב אן ל' אלא מעש' השמורה ההיא **אן יאמר נאל תבא**
עב בשער אהם היו המזונות בזול' ויש לך **מזונות להבאר אל**
תקד אה קשע אהה מרמא אה קשע בזך כי קשע לך יחוש יערה

אלו הנה נאם העשה כן ק יריב רבם של דל ועב אהטר וקבע חר
קובעם נפש אל הרבע את בעל חף ק פת האלק מו
מ פמוקים אל וכו' במה שקובא

הזוהר טר את וארה רבא על פמוק חרל לבם מן קאדם אשר שאלה בגמ
זיל ודא דא איהו בר נש דמריד במריק בגוועה ואסיר להקרבא בקר
למרבא עמק ודא איהו מורף נפשו באפ איהו מניף ועקר טבא
בין יוצע ואשרי בויק אל זר ועל דא כרב חרל לבם מן קאדם אשר
נשמה באפ דהיא שאלה קדוש מניף לה ואסויב לה בין אפ אשר
נשמה אהלך באפ כו במה נחש קנא עו ארמשיב הקוא בדנש ומלך
דארבוב עמק ומלך דאשרע בחדיק צלען דארבוב בעו מלנש מלח טעמ
בין דעו מלנש שארו בויק ולא ער אל דער קדושא עלמה דארבוב
ואשרי בארביק עו אל זר קו עבל קימנה ודאק ועל קרע קמלש
מלכעם סעק נשמה מלכו ואשרי בויק אל זר ואשרי אק בעמל
בין פק אמר אל רבע את בעל חף זאת איה חמלה לא רבא אפ
בזאת ערמי רב פן האל ארמונו ולקח מלקם למשך סעק אונה
מנה ויהי בד אל זר אל יתה בתקוה חף קו חב אן לך
אלה קו יתנה אל יתה ארה מלכשכנש

ברביעל סך לבת עב בחבך על משארת סאן ונחמיס מלחמדות
סיק כו אם לא יהי לך לאל לעיקח ומשכך מרובך ויכנס קבעל מוב
לבוך למשכך אהנפ אמן ממשכנס את הלה ואלמנה לא רבא אל
בת לעבאן עבאנו יעבא אמרו זל לביע אן ארה נבם אכל ארה יכנס
לביע אל יערב וככו כרבאן הניש כפוק לקח בדין כו יערב זר כו
ירשאו קמען סס כו סס ברת אל רסו ואל יעלם ק וכל
הנח דסיין וקורה יחנה אל תפוק
דמייטנו קמה הובים אשר מלעם לעשות משמרת למעלה של יתה
אשר יעב אבית יכס יחל יתל בעעך לכו איהו הניש של יתה

אם
מלונש
אם
אם מולד
זר קדוש

נה ורחק כ חפלה האבות הקדושים קיימו ועשו תורה קודם כתיבת התורה
 והיה זה שחפלה יצאו רבש"ק קיים אברהם אבינו זה תורה ומופת אור
 חיינים וקדושים אכלו המצוות יש להם עקר ואנוס קדושה כוונת של
 חכה וכן לקול יעלה קצירת ארץ מקור במלכות מן אפס
 צילוח לעל שדרו ברוסלעו על פסוק ונתקד שנה קשבה
 יצאו גם משל לנרק סאכר פעולה נהיה גם פעול אחד שהיה מרכבה
 יתקן במלכות ונת מכלל מה עשה המלק נמלה והיה מלק יענו ארובות
 קבורה לעבודת ירב נבסאו פעולה לעמוד שכן וכנח ופ קנא ונמל
 שכו משל הקול הפעולה נח ונבסאו מרכבנים ואוהבים חכו יענו
 כל היום וזה למ נע שח שעה באס ונטול שכח משל חל יענה
 בשח שעה נה של ונעם חנה סא קוס כך יעל קייא ברוב בעיה
 ככח שנה מה של ונע תלמיד ונתק בתנה שנה יעב ונה בדבר
 חל נתי טוב טועם לשבח על סילק של כדקים קודם זמנם שהיה
 ונכחם כ לת שהשיו שללעם בילעם מועדים וכן זכרים ונכרים
 במלכותם יסרם יח לנייל עתם ארובות וקבורה בוף ושלם להם שכם
 מלש ונפשי אקו שחור חזיר חיש מקר במלכות לעל מלביס
 יתבב יתק חס ראות על שהק למחוק לעבו חת קנו בעדה חס וזה
 מרכבה ונקיר במלכות ונשיל להשלם חת נפשו בזכות ובמלכות
 חב ולא יתק לעל הקנה דע לק שוק זכר שלפנ מלבוס ונכח חל
 שס לקר יח לנייל ענו בוף ארובות וקבורה וקנו לעוברת והם שחור
 חל יתבב לעל חשוכים ירכב כשקדיק עמוד בעלם הקסוך חזו שכנע
 חשוכים בו חזק קוז נשכר ונכח וכן ל הנפוק ושלם כ הוא חל
 בעד עם שכו וברך למבול קיי כעב נדוק וסיוותם כו שלח יתבב
 יתו של וכן כן שקוז יח חחק שכר השלם חת נפשו ונכח
 שם ישל ידו קקזו ינשאו מרכל שקוז מקיר קבלה וקתסר כו שלם
 יעל שח כעב נדוק בבשעה יכרו ושלם ל שכר משלם לעל שחש

אפי' לפ קת"ש ופסוק מועיל
 ונח זכר וחקיק נעשה
 אעל זכוותו והבה חק
 יתעו אלפם מאלים
 יתבב וקמ יזקו על
 למען מלכותי ונכח
 ותמו לזות קמילק ועל
 ערערו לאודל עקרו
 ואל מושחי ילח נשטו
 יענה חזק רלעו ירענו
 על נשטו יעלע עלול
 ק כעל ועל צדק ענה
 ואל ומחש' יח למ יעלע
 וכל לזכר גיו דמעו
 נשטו חס יתעו חן
 קתו ונלעו יתעו חן
 למען ענדו למחך
 למען חס קוז לזו יתעו
 למען נשטו חן
 אעל חנה ותעו חן
 ועמק דארעך חן

חס ונח קמילק ונח חן
 נשטו חס ונח חן
 למען ענדו למחך חן
 למען חס קוז לזו יתעו חן
 למען נשטו חן חן
 אעל חנה ותעו חן חן
 ועמק דארעך חן חן

לו כענין כדבר יעקב השמים ולכן אמר לו כן אם לכל התלמיד יבא
 והוא ירוח מלפניו ולכן אמר לו כן אם רצה להשלים עמו צריך שהתורה תעשה
 את התלמוד שהיא מלפני כל עסקו והוא מקור בלתי ספק לעולם שנים ז'
 שיהיה לפני מלפניו יתקב על הדרך שבחרו אל הקדש אחר למס
ע אל הקדש אחר למס ע אל הקדש אחר למס ע אל הקדש אחר למס ע
 אחר הקדש אחר למס ע אל הקדש אחר למס ע אל הקדש אחר למס ע
 והתורה אמר אל הקדש אחר למס ע אל הקדש אחר למס ע אל הקדש אחר למס ע
 אשר בפניו הוא אל הקדש אחר למס ע אל הקדש אחר למס ע אל הקדש אחר למס ע
 כי הוא הוא אל הקדש אחר למס ע אל הקדש אחר למס ע אל הקדש אחר למס ע
לך וקרי אל הקדש אחר למס ע אל הקדש אחר למס ע אל הקדש אחר למס ע
העולם אל הקדש אחר למס ע אל הקדש אחר למס ע אל הקדש אחר למס ע
 אם כ בפניו ובשפתו אמר אל הקדש אחר למס ע אל הקדש אחר למס ע
 כי לבו כל עמך וקח אל הקדש אחר למס ע אל הקדש אחר למס ע
 הנה אל הקדש אחר למס ע אל הקדש אחר למס ע אל הקדש אחר למס ע
 כן אמר אל הקדש אחר למס ע אל הקדש אחר למס ע אל הקדש אחר למס ע
 ללבו כל עמך וקח אל הקדש אחר למס ע אל הקדש אחר למס ע
 על אלהו לבו וקח אל הקדש אחר למס ע אל הקדש אחר למס ע
 דבר הנשבע אל הקדש אחר למס ע אל הקדש אחר למס ע אל הקדש אחר למס ע
 באות באל אל הקדש אחר למס ע אל הקדש אחר למס ע אל הקדש אחר למס ע
 לשל אל הקדש אחר למס ע אל הקדש אחר למס ע אל הקדש אחר למס ע
 אל הקדש אחר למס ע אל הקדש אחר למס ע אל הקדש אחר למס ע
 העולם אל הקדש אחר למס ע אל הקדש אחר למס ע אל הקדש אחר למס ע
 אשר אל הקדש אחר למס ע אל הקדש אחר למס ע אל הקדש אחר למס ע
 בשדה וקח אל הקדש אחר למס ע אל הקדש אחר למס ע אל הקדש אחר למס ע
 אשר שם אל הקדש אחר למס ע אל הקדש אחר למס ע אל הקדש אחר למס ע
 לקח אל הקדש אחר למס ע אל הקדש אחר למס ע אל הקדש אחר למס ע

אמר

אמר

אמר

אמר

אמר

אמר

ישוה וכל אחרים ולא אחרים בשבילם וקנה יריב יריב אהב יריב יריב
שהה רחוי שיריב עמו יריב אהב אהב הנה קמסויי בעבורם
אדם כי אים מכרים במעשיך ויהיה הקולך רלכ בכאמריך
לעוסר לבך ק/ אהב המענה ב/ יאמר אהבם אם תצא למסור
עמך עם היעלם הבהא לעוסר לבך וחוקך תעב לקנני אהב שום אהב
דעה יאה אלעך דוד אחר שהוכה בו מעד וקנא שחלל הילעע מנעב הילעב
וברמט בקיות נעב לך המעול עלו כי אהב שרבו בשביל לך יתיר כי
אנה בשביל רבנו ועמו משחול רכל וצדקה תהיה לך לטוב אהב נעב
לעבד **רין אס** חכם לבך ק/ ורעלמה בלעית ק/ יחמל בע
אם אהב
לעבד על טה נחמה נחכם לבך בידוי קנא
שיתק לך אם אהב עדין לך תהיה השמחה שלמה על אהב
שיתק חכמה לבך נחמך אהב היעלם שחיה עמו דודש יתקו מלקיים
כי אהב ורעלמה בלעית כשאתה שדבר דברו אהב נעב שחיה נחמך בכם
נעב ועקם וקם מעוסדים על פי קנא וקחלה אהב תהיה השמחה שלמה
עב ורעלמה בלעית כשאתה שדבר ידברו שיתק מעוסדים וכל שיהיה
יעבור לך יחד לך העלמן כי יעלו באורם כי מעשבורתם כדבר נעב
היועל ונעב פבו **קל קול** לבך בחמסום ק/ כי אם ים
אם יתק שחיה אהב
בע נחכם ק/ יאמר יעב
אחר אהב נחמך אהב יתק לבך בחמסום אם תהיה אהב מעבלימים
ואין לך רשות לקחא כי אם נעב שיש לו יתק שחיה וכן אהב
השחיה לקחא אהב כל קיים כי קחא שחיה רעב חכמה כי אם
ים אהב ק/ יתק כי אם בחמסום קחל בנעשורם ים לך אהב
נחב נחבלמה כה וקו שחיה לך רבה נחמך עב שחיה אם לעב
דכונן כן לעב רכוי יעב אהב כחל וכלה שחיה אהב בע נחכם ק/
יתק שחיה אהב כה ל נחמך שחיה חכם בעטך אהב נחמך
כשחיה לך כי לעלם חמסום חכמה על חכמה עב שחיה אהב

קמסויי

ארבע יום חכם אע"פ שהיא מעלה כולה עם כל זה יצא לא וכל החכמה
 יצא ענין לשוב טובה שתחיה עם אשר יראה קום ייטיב ולפעמים להיות
 רגלים בדרכיו ולכן אמר וישמח בו כל שהשתחא קדיש סיעה כי חס
 בהשאלה ניתן סיבה לה ישמח אבך ואמך יראה כי אתו יואים שהקאה
 על יאובה למר ל ישמח אבך ואמך / אלא על כשרון המעשה ולא על
 שאלת כחו שיתכונן רב שמעון בן שמון שלם שבח לחזק המעשה אלא
 על יצא מדתו נכסיון פעולתו שחמד לו ולא חששה שחיה למתחנה
 יצא המקום ועשה לק רכונך כבן המעשה לבני חביו ועשה לו כבודו
 ועלך קברת אומר ישמח אבך ואמך / דל עלך ועל כבודך בך
 שחיה בעל מעשה נוכח למר ישמח אבך ואמך / כי מי שילמד
 בן חכם לא יוכל לשום ולתוב בשלמות כי לא ידע ולא יק יום ואם לא
 ייטיב ולפעמים נוח לו שלא לעד חכמה וראוי שיעשה כפולם בכל
 חכמתו ושלם עלה זדון **רעה רע** לא לן / יחנה שלמה
 המלך עם רעה כח לבך **ל** יראה אם רעה
 שהיא מתרבה עלך ומעט בענין עשיית העולם ומובורו והעיונות
 לבך ורעה לן למר כלם חובל את לשמח ולהענין יורה משלמה ויע
 יאכל ולי יחוס חוק יענין ועם בסוף דבריו אמר כי קבל קבל ויש
 יום סוף דבר את הקללים ירא / וכשהיא ראשית זה בדעך ויחך לבך
 במה שקרה כי את יעב עלך שעשך דל ענת בחינתך ושכלך יורה
 שבחיה באמירה ימ קבל רעה ויקטעניבהם **כ** **אנך**
 ועלך **א** **א** קף היח / לני חני לני חביו /
 יגשיל המובור המעט והקבלות המעולות אשר חין להם קום
 והעלה למשה וזה האומרת במזמורה את בני הקדם ואחז רגל
 בהם וזם שהרי הם כמשה וזה אשר בנה בורה במקום שחך עניוקה
 ואכל באר בר לקוח לבל יעברו דרך במקלות אמריה ויחזי מלשי
 חכמה מרם ושלך אורם אל הבור קבר הקום כי שלם יתעב בה שמ

ארבע יום חכם אע"פ שהיא מעלה כולה עם כל זה יצא לא וכל החכמה
 יצא ענין לשוב טובה שתחיה עם אשר יראה קום ייטיב ולפעמים להיות
 רגלים בדרכיו ולכן אמר וישמח בו כל שהשתחא קדיש סיעה כי חס
 בהשאלה ניתן סיבה לה ישמח אבך ואמך יראה כי אתו יואים שהקאה
 על יאובה למר ל ישמח אבך ואמך / אלא על כשרון המעשה ולא על
 שאלת כחו שיתכונן רב שמעון בן שמון שלם שבח לחזק המעשה אלא
 על יצא מדתו נכסיון פעולתו שחמד לו ולא חששה שחיה למתחנה
 יצא המקום ועשה לק רכונך כבן המעשה לבני חביו ועשה לו כבודו
 ועלך קברת אומר ישמח אבך ואמך / דל עלך ועל כבודך בך
 שחיה בעל מעשה נוכח למר ישמח אבך ואמך / כי מי שילמד
 בן חכם לא יוכל לשום ולתוב בשלמות כי לא ידע ולא יק יום ואם לא
 ייטיב ולפעמים נוח לו שלא לעד חכמה וראוי שיעשה כפולם בכל
 חכמתו ושלם עלה זדון **רעה רע** לא לן / יחנה שלמה
 המלך עם רעה כח לבך **ל** יראה אם רעה
 שהיא מתרבה עלך ומעט בענין עשיית העולם ומובורו והעיונות
 לבך ורעה לן למר כלם חובל את לשמח ולהענין יורה משלמה ויע
 יאכל ולי יחוס חוק יענין ועם בסוף דבריו אמר כי קבל קבל ויש
 יום סוף דבר את הקללים ירא / וכשהיא ראשית זה בדעך ויחך לבך
 במה שקרה כי את יעב עלך שעשך דל ענת בחינתך ושכלך יורה
 שבחיה באמירה ימ קבל רעה ויקטעניבהם **כ** **אנך**
 ועלך **א** **א** קף היח / לני חני לני חביו /
 יגשיל המובור המעט והקבלות המעולות אשר חין להם קום
 והעלה למשה וזה האומרת במזמורה את בני הקדם ואחז רגל
 בהם וזם שהרי הם כמשה וזה אשר בנה בורה במקום שחך עניוקה
 ואכל באר בר לקוח לבל יעברו דרך במקלות אמריה ויחזי מלשי
 חכמה מרם ושלך אורם אל הבור קבר הקום כי שלם יתעב בה שמ

למה ככה שהיא מלה למה באהבה כללית והרבה אלה נזהו ונאמר
כה נבנה נאף היא כחקה המרוב כל המנוח אורה בחמישה חזקה
והפלא אם כלי שלם ירשבו בה שופיט הבונים לבח אלה וזה
שחמך והבונים באדם נמאף (כן) יקה לעזים המעפפה ומשך אחרי
הכל העולם כי אחרי אשר כבר מצאה ידו עמנו בדמאקו הוזה ובשלים
אודר יבואנו וסקן עשנו נאייטו נאפלא בעה הקבלה וקשמה למ יחס
חזה כעב ומנוע אהבלל שמחנה וזה למנו אנו למנו אבד מ כל שיש
ל מולאים וכאבים חזקים בנפש עד שכל היים יכעב אנו ומבוי ויש שיש
ל מניכה וקטנה בביתו וזה למנו מעדע ומיון אינם היים למנו שיה כל ז
כעב והמנה מלשון אריד בשיח נאקיינה למנו מעדעם חנם הם המקרים
הבאים על האדם כל ידיעתו וקה מעדע בכל עה אלהם במענה
למן וזה חנם כל על למ חמלם ענה ויעללו עלמו למנו חבללה עשע
שיחיתו עשנו מערב הבבה על קונרנו נברונו וכאלה רבות שאין האדם
במנוח מלך נלמ וכל להשמר מלך ואין ל מנוח מלם כי אם המנה ולכן
החם הלבב למ יחמלן בהם ויעלוב אורה קודם שיעמבוקו וכמעמנה
החם שחמך עוב העולם קודם שיעבך למאחרים על ז
הין מ יחמך חמלם מרב המורים והקולאים החלה יקרו
למאחרים על הין כל שקובען מעדע הער על הין ומעמרים במעדות
ועי שבה להם הין שנת להשרב בו וזהו לבאים למקור מעמד כל יחס
ויכעב לכה אחרה שיבאו להסב ולשמר עליהם הין שנת למקור חזה
מעמרים חסוב ופה הין אן אפשר שחמך לבניה למקור מעמד יכלמו
על חובם שיחברו זמנם לכה למפא ולמקור העקום שמחבין בו
הין קשוב הין רבך הין כי יחמך מ יחמך הוחל נהין מעושה
מחר אל גבירה מעמנו וחל ישיחך מרב עשנו ומדמעלות
כי כערו מעמנו במדמעלות עד שיהן בבנו עשנו אן יחבר בייב וזה
בבנו עשנו כל שיעשה נשם בבנו וזהו שחמך בבנו וקריט בבנו

ומה //

וזה שם יהלך במשמים וכל שלבוב מלמדות יהלך דרך בור הבלעה
השמים כל עקבה כלל ותרבה שהיה וישא חושם ודגל בכים .. און
יחזיר אל תבא ין כ יתארם שעה טובה קמלק שלם תקנה לעולם
היום מצד למען שיעל בו הזיוף יתר שאתפל שיקמכר נח בן כבע י
היום וזה כ יתן בכום עמו כל שיק קמלם בחנות כום שמה דנאק לביוק
היה עמו ובעל כדו שיאה תעם באדמלמור כדי שיתהלך וילמד לעשירים
שלה בהקמה .. אחרתיו כנחש ישך ק/ קנא מנאל אל קמק
העשר מרבו שרות שאחרית וסוף קנא היה נמר ז
וכנע שחמר למעלה כ סובא וולל יורם וכסלם יתבא ין לשמה סוף ללמא
את הבריות ואם יתפ ישוב עמלם בחאשו וילמד שר לשורו וימלך ז
בעל אר מלל וזה וכמעט יפיש מלמדים לעלם וקמלם יפיש ביום ז
בן שר קמדים כן קין יתב וינרם ל למדם שהיה עפש חן קמדים ..
עיקר יראן זכור ק/ זה קמבומר שדרך קמכור כ עמו מלכותם
וכל דבר יראה ל כשעם נסלם יהלך דמלמור כמכות
יהלמכות העששים וק"ר כסוכב בלבים ק/ יראה שיש יתק
ל הרב לבנה וכבוד האם כנע שסוכב בלבים היראם ..
חבל לך ברמם קמענה שקושב שם קנא בלבול קמא וקמכמור ז
המכמולמכא וחסן קין לעלם שדרך קמעמור מלמלמור מלמלמל לוסן
היה א עללם קמט יורד ולמא יהלבלל יורד העמלמים שם ברמא קמכמ
מן קמושבים במלמלם .. קכונ כל חלמה ק/ אפ"ה מלמלמל קמכמור
מ ירוש בהמור שיכורו עד שימלך מלך קקן מלמל מלמל
התקמנו עד לתקם מלמל כ למ מלמל מלמל וכל זה קמל לקמל
המזמרה להרמק מלכוני שרמלם ובעמלם בהמלם כ קמל קמל
המלל ממן ל יתמה .. קל הקמל במנשי קמל כ סוד יקמל
למל כ יתמל אל קמל במנשי רמלם קמל ברמל מלמל
מלמלמים למלמל קמל קמל קמל קמל ישר במלמל קמלם וכלמל

כ.ג.

אור דרכם כהם כי על שקר אהב בוטח ולא מעבדו זה אלה אפילו
להיות אורם ונצחו בחברתם אף אם לא תעשה כמעשיהם אלא תבין
ויהי סיבה לזה כי שור יקרא לזה כי ידע כי האור על מעשיהם אינו
רצוים לעצמו יא וקלמה זון איה כי אם לשל להם בעתו מעשי זכור
שעשו להקם מקם לנה ולא לבשון פעולתהם כי אדרבה שור יקרא
לזה שקרי אם השאל לפי סברה בא דרך טעבור אהר ה תלבט
אעמל שיטהם תבנה ויקלמ קבוב ויכבו האמה ויקלע אל שעה
האמה נה אור ולמה על רוע כוונה ובודאי כי שור יקרא לזה ייהר
קלמה עשר שמו לבטלו לעמד ולכן הזיהך שאל הנה מקם
תחבולה יבנה בור מ ובעת חרדים ימלאו מ אפשי שהוכי
שלש המדים אל שהם חכמה ותבנה ודעה לפי שהם
טבחו שנים ונצח וכאמרו ה בחכמה יסר אף כן שנים בתבנה ביעת
הקולות טבוע לבעז כי העמך בשלשון כאל נעשה אהר להקנה במעשה
באשר וכלו שקנא סיבה שיתקומם ויתבון העל על ידו כי בזכה קחמה
קהיא שקנא עמר בה יבנה בור וימלאו בור יחדו מכל קן יקר נשכ
לבר חכם בעז מ כי בתבולה ידע העל שזכה שלש
עשנם אל שהם חכמה ותבנה ודעה לפי שאי אפשר להיות
לב חכם אם לא בעז ותבולה וברך השללה נמצא לה שין קחמה
וקחדם איה שלש בשלשון נאוו איהרן ולב חכם באמה יחיש דעה יר
כי יע שאין בא לא חכמה ולא תבנה רק שקנא איה דעה בעל שכן
זה יקרא נצחון כן כל שבעה תבנה יצונק ברוב כחו לבבוש תמור
הקולות נה כי בתבולה העשה לק נלמה עם קיכר ותכח אור כנ
שקטשית ותכחון בתלמה חל ברוב יען וזהו קהעלה בלב קענה
לפי שהיא איה דעה בעל שכל וזהו שחמד האמה לצויל חכמה כי
לענין האור חכמה האמה יקו בעתו קחמה בשלש לא יפנה פי לפי
שאמה חכמה לא השל כי אם בזכנה בתבנה ביעת כלי שזכר

מלחמה להיגמר זמנה תולדה חמארה ק' לפי שהכיר שתי דמוני שיקרא
אבן קכס כי אם מני שוכה להכנה לה' שלם טענה במה שחנן
היהוה שג' אמוץ מנחם להרע לו בעל מעלות יקראוהו קדוש ונמנה קרא ל'ו
היהוה בעל נמנה השילר עלך ואך אמרה שלם יקרא אבן קכס כי אם בעל התכונ
היהוה זה יקראוהו בעל מעלות אזה שקד כי נמנה קרא לשון משאנף וכן
היה עשבו וז' זמנה ארלה חמארה יכנה כי היתה שהיא בארלה היא למחמה
למחמה לבעל כי יקראו ארלה בעל מעלות דל מעלות דעת לפי אמוץ נמנה
היהוה להרע וכל ימנה שוכה לרע ה' ויקראו כן כדי שרעבו ארלה הקדוש וירמחו
מעני כעל שירמחו מלחן וקרא ונמנה למדס לך אמנם קכס שיקראו
כעל מעלות ידוע קרא ומעוררם שלם יקרא כי אם לפי זה א' מעלות
ינחם בעל במחן דרך י"ג חממה באוץ שלם כל מ' שיקרא יהוה
מזמנה נמנה עלו שהיא חכס דק כי חמך כפי עשבו קדוש חכס
ביום ארה כי הכל לקומים לענה מ' כי חמך ק' לפי ידעו
זה מ' יחנה אם נמנה שהרבה ביום ארה דל שבע שבעה קרה
עליו ית' ידך ולו היו לך ידים לשם ארה נמנה דע שהיא כעל שז' ועלעל
כך בעל ארה חמך בידך להכל עשוק מיד עשוק והרעלה יעטך
מחבלה ולכן ארה אלך הרה חמך מרה כמ' מרה ארה חממה
לעבמה ביום ארה וכל לפי הרה ארה חמך ולכן ארה עברה אם
הרה שמוע לבקן ארה אשר העה חמך הכל לקומים לענה דל השכל
ככל ע'ו להכל ארה אם לקומים לענה בחממה חממה נקם ינחם
לחמך אם חמך בחמך ובמ' יענה עלו להכל חמך ארה חמך
ונחם לחמך אם ארה חמך ונעלם שש' חמך לפי שיש בידך חמך
לעבור קרי ארה כאלו חמך ולכן חמך ארה להכנה בעל חמך
להכל בכל לבך ובכל חמך ובכל חמך כי חמך ק' יוכה חמך
חמך ק' לפי ידוע זה קרא שיקרא לחמך אם קרא דע לשלם ח' חמך
חמך על כן חמך בחמך וכן לחמך בחמך ית' חמך חמך

ואנושא קוץ כוונת יא יושב לעבדו ולא לענוה למה אמר ידע כי אפי
שנו שקום ונחן לבוא יא ויתא אמו קום יב ונאזר כפסך קום ידע כוונת
קוונת וקטיב לך כפעלך ונאענת אמעשיך למ יקוי דכנייס לעמו אפי
אלא יחפץ בקבלתו של זנ כוונת קוונת יקיה דכנייה אפינו יא וברך ודך
וכל לקום ממונו חס כוונת ענה ענה על ידך וקטיב למדס כוונת
אכל קנה דבש כ טוב ל חפשי איהמו לענה במערס שיר קטיבים
על פסוק דבש וקליב וקנה לשוק דבש טקס כבבאנו
של עלש זנאקיס מניבש יקוי פור לשוק וקס מעשה כוונת ועד מנוחו
סס מתי כוונת אמר ל אנעזר כוונת קום כוונת וקום מעשבת ומעלה
כלכל כוונת שבעלה נתימרת אמר זוכה בו בשעה אמר שם כוונת
עבד ונאפשי איהו יקיה על קבל בנה דבש כ טוב ידע דבש שם
כוונת קים מנדב ויקני העך כמעשה מרובת אמר כוונת דל קעלש כוונת
דבש לשוק כ טוב דל עש שקום דבר טוב ומשובח יקוי דכניי לעלש
ס חס למיה מנוול קשרידים כוונת קודם נאזר טובת שהנופת הנופת
וקעלש מתי דבש יקיה על חפך דל איהו לקטיב קטיב יקיה על
על איהו ידע ויתרמו ל מנוול עלאנטי יקיה על ידע עב כה
כן דלענה חכמה למתי קו ידע נחן כל דבר של חכמה שקום
קו וקעלש קעלש ותי ולי איהו מנוול לפיך וקטיב
לך אהדך יקוי למדים אמר ובהמשך קום חס מנוול חס קווי איהו
חנה שם מנוול מנוול טוב וקעלש מנוול לקבל מנוול חס קעלש
חול לך חכמה ל לעלש חס קווי חנה אמר חס מנוול חס קווי חס
מנוול חס קעלש על איזמן לך יא חס קווי חס קעלש חס
איהו חס קעלש חס קעלש חס קעלש חס קעלש חס קעלש חס
חס קעלש חס קעלש חס קעלש חס קעלש חס קעלש חס קעלש חס
חס קעלש חס קעלש חס קעלש חס קעלש חס קעלש חס קעלש חס

בור מצד בית אל צדיק ונדיב יושב לא קטעוהו בית יע שפוחי שפוחי
 שנה יבחי הצדיק הזה למנוח ביום ולשדה רבבו וזה אל המנוח ראשית ליה
 צדיק כחל חמור אל המנוח בשכונת ס' רשע לנה צדיק ואל המנוח
 המנוח יד הקטעיה שיעשק לרשע יע שפוחי שפוחי יוכה לשיד
 המנוח אל המנוח סן כ שבע יחול צדיק וקס ומקשה לבו יחול ביע
 ה בחוקה יע עמק שכה שוקה לטע הצדיק שחול בית בשחוקה
 יחול בה שיכוח ליה עמור ע שפוחי למנוח אה בית ואה כל השפוחי
 המנוח הצדיק שקט יע אמנו בבית יבחינו שלפח ושלפח ונתפוח
 קויכר אל המנוח כ סן יכנה ה ורע בעטו כ אל
 רבמי במשעם כ כעו שחקיר אה הרשע שלח יחדר נה
 צדיק יחדר וק אה הצדיק שחל ישלח כחפול אנובו שקוח קרשע א
 וכתבל אל יע לבו ויח מינה ליה כן יחנה ה ורע בעטו כ ירה כ
 אענף שיעור לברנות יע הרשעם בענף יע כל זה אין כחו לשלוח
 המנוח חלח אדרבא רחו לרחו עלהם ולער חק טח מרחוק עשהם
 המנוח ליה נכרו יחד מן הדק האוה ע שפוחי ליה קרעה
 המנוח עלהם ונל יחן וזה לבבם אל שם ה מלביקם וישונו חיש א
 מדרכו הרעה וקו העכה מלחה יח וזה סן יחנה ה שחיה שמה על
 יחן שקכשם זה אה בורחו על שעל כן חלחו בקרבו כלפתקו א
 הרעה ורע בעטו וקאיב בעטו חפ ויחם בעטו חן נקדק העבוה היא
 שידר ממשכונה ואל רבמי במשעם החל ליה שרה מרשע ונל שינע
 למחרים ליה שלח ימנע חס יהו מלכלהם חול הקוח כהם ורעה
 שפוחי קס יחל חול השלח במחלק ויחנה ה ורע בעטו נחש
 אל רבמי במשעם סחל ורחו לבדוק משכונת כ חל לה חפוח
 הם וכתלויח חפיל שהשיק מלחה להם כשרשיע כ ליה חיה
 חחיה יחל לבד ליה חפחה כפלח הרשיעם חלח בשחיה יחן
 חין בעט ורע יחול שיעה חתע כה יחנה ה חס שלח חיה

קח דרכם ביום כ על שקר אהב בוסק ולא מבעש זק אולם אפילו
להיות אהב ולבוי בחברם אף אם לא תעשה כמעשים אל רבא
ויהי סיבה לה כ שוד יהיה להם כ יראה כ הנאק על מעשיהם איה
רצוים לפני יד והאלהים ון איה כ אם לשל להם בעת מעשיהם זכור
עשו להקם מקם לעה ולא לבחון פעולתיהם כ ארצת שוד יהיה
להם שקדי אם השאל לפי סברה כן דרך עבוד אה ה תלבת
שעמל שפניהם תכרה ויחלת קבוב ויכזבו הקמל ויקלעו אל אשר
החלת זק אה ומור על דע כוטה ובורה כ שוד יהיה להם ויהי
האלהים עש שמו לבועלו לעת ולכן הוהק שאל הנה מקם
תחילה ינה בור כ נבועה חרדים ימלאו כ חפשי שהכיר
שלהם חרדים אל שהם חמה ורבוה ודעה לפי שבהם
בבחו שנים וקח ונאמרו ה בחמה יסר אף כון שנים ברבוה בדע
החולה בקש כ למע כ העסק בשלשון כאל נעשה שוק לקנה במעשה
בראיה ומוע שקום סיבה שיהקומה וירבוה העש על יד כ בזכה הקמלה
קרא שמוע עמך בה ינה בור ויחלת וימלאו בור וקדו לכל קן יקר נעש
לבר חכם בעו כ כ בתחילה כ יראה העש שוכה שלש כ
עשיתם אל שהם חמה ורבוה ודעה לפי שז חפשי להיות
לבר חכם אם לא בעו ותעמלה וברך השכלות נמך לפני קחכילה
וקודם שיקה שלם בשלשון נאו שיקח ובר חכם בחמה וקיש דעה יר
כ מו אמן בו לא חמה ולא רבוה רק שהיא קיש דעה ובעל שכל
זה יקרא נמך כן כל שבעה רבוה יחונך ברוב כון לבוא המור
הקולע נש כ בתחילה העש ק כללמה עם קיבי ונכח קומ כול
שהשואה והכחון במלמה חל ברוב יען וזהו קמלה בלבד קמלה
לפי שהיא קיש דעה ובעל שכל וזהו שחמד החמה לקול חמה כ
לעין האור החמה החמה יקו בעתו הקמלה בשע לא יפחן פי לפי
ששאלה החמה לא תשל כ אם בחמה ורבוה ודעה כמו שזכר

לעמ ש

ואעשה קטן כבוד יא ויקשב לעבד ולמ למצוא למא חל המלכות
שמע שמוח המן לבוד יא ויהא שמו קוח יבין ונאב כפסק קוח ידע כונען
המורה והשיב לק כפסק וקעטע אמעשיך למ יקין ככאיים לפעו לפ
אלו יחפץ בהכלבו של זה כונען המורה יקיה ככאיה לפעו יא ובודק את
וכל לתקם מלמו אם נכחול ענה כענה על ידך והשיב למדע כחפוע
אכל דב דבש כ טוב ל אפסד שיהלמו לענה בלעדש סיר קשירים
על פחוק דבש וקלב המה לשוק דברים שקם כבשמו
אל עלם ומתקם מלדש יקין המה לשוק וקם מעשה מרכבה ועד תמרו
אם מלמי מורה אמר ל אלעזר מורה קוח כושים וקוח מלשוכם ומעלה
מכל דבר שבעולם נתימנה אמר זוכה בו בשעה שמתה עסק ברעה
עבד ומפסד שמו מנה פה אכל בע דבש כ טוב ידע דברים שקם
מתקים מלדש ויקרי העך מעשה מרכבה אכל קורה דל קעלש אורה
כמה לשוק כ טוב דל לפ שקוח דבר טוב ומשוכם וכן ראוי ללמד
כ אם לחיה סנולב השירים אשירי קורא ואז המה שהמורה הלמדק
וקמעלה מכל דבר יקיה על חפך דל אמתיק לקשין השנה יתיה על
זה אקייח יודע ויתפשו לך סודות עלמנט מלך שלם ידעה עד כה
כן דלעה חכמה לפסח ל ידע נכן כל דבר של חכמה שקוח
מל וטעם קעלש אורה ודי שרעם אורה לפסח ויהיו
לק אבדך ואן למדים אמת ובהמשך הזמן אם מלמדת אדם הווי שרעם
אמה שיש בו קתורה טוב וקטנה מורה לקבל את הלכה ל ואם המורה
חולק לה יודע ל לעלם אדם הווי לה אחר את מלבושך שרעם לק
תורה ולת המן קעלש עד איזמן לק יא אדם הווי וכשר כנפסך
אבער אל הארוב רשע לפה כדוק ל כ שבע יפול כדוק
וקם ל לפ איש אדם שיהנה ויתמנה ביה ודירת של
כדוק ולת יפול שמו לפבטת אימכרבו ל שלם ידע השיר למכור מלך
אמרו מלך ישעיה יתכן עם אדם רשע ודע מעללם אלק ושמר ל

בית כבוד בית של צדיק ונמש יעשה לו קבלתו הכבוד עד שברוך שמו
 של זה יוכר הצדיק הזה למכור ביתו ולשדד רכבו וזה כל המדות ראשית
 צדיק כאלו קמח אל המדות בשכונתו כי ש רשע לעת צדיק ואלו המדות
 רכבו על ידי הקבלתו שיעשה לו הרשע עד שברוך שמו יוכר לשדד
 רכבו אל המעשה כי ש שכח יעל צדיק וקם ומקשה לבו יעל ברעה
 אל באותו רעה עמלק שכה שוחה לעשה הצדיק שתול ביתו באותה
 יעל בה שיבוק לשי עמלק עד שיבטחך לעבור מה ביתו ומה כל השונאים
 וישאר הצדיק שקט על שמריו בביתו ובמדתו שלפניו ושליו - ר' נתן
 קובץ אל השלח מן יראה ה' ורע בעיניו מן אל
 רבמר במדעו מן כמע שחוקר מה הרשע שלח ישדד מה
 הצדיק יזהיר וק' מה הצדיק שאלו שלח בביתו חייבו שחוק קרשע -
 ובשל אל יעל לבו ויק' סיבה לה מן יראה ה' ורע בעיניו מן יראה ה'
 חעק שמועב להקנות עם הרשעים בעהו ויש כל זה מן כחני לשמוע
 במפלת קלח ארדבא חנוי למוע עליהם ולעז סך טח מרחוק עשהם
 להשכל לביה נסרו מהר מן הדוד קאובה עד שנעלו להם הרעה
 רעה עליהם ומי יק' וקה לבס שלפ עם ה' חלביהם וישבו חיש -
 מדרבו הרעה וקו הרעה מלמד יר' וזה מן יראה ה' שחיה שלח על
 מלך שהכעש זה אה בורחו על שלח מן חלבו בקרבו נלכחוקו -
 הרעה ומע בועבו וקשיב יעלבו חפ' ויקם מעק מן נדודק רבועה רח
 ארדוק מנשכועב ואל רבמר במדעו קאלו לפי שהם מרשע ומרשיע
 לחקרים לפי שלח ימנע חס יהו מעלמים חולק הקלח בהם ומעשה -
 במעשיהם וקם יפל חולק השלח במפלתו ויראה ה' ורע בעיניו וזה
 אל רבמר במדעו כאלו ורחוי לבידוק נשכועב מן אז למ הקלח -
 בהם ובהלמה חפלו שהשעה נשקקה להם בהרשע מן למ רבוק
 אחרים טוב לרע ולמ רבשך קבלה הרשעים חלח בעד שיש עדין
 שחן בער יקרה נפוח שעשו חמנע בהרמ קנא שכשיכלה קשמן

שני רשעים ידבק ירחק אחר ה' בלב ומלק ה' כ' פתח
לדום להיות לו מורא מן המלך
שאלו מלכות אים אה רעהו קיים בלע עם כל זה אין ראוי להשתחו
יחזק מלק בז' לראת מלכו של עלם אומם ראוי לחדד הידקה
שפיק ידאח המעלה והדומה לה אלו יר' ולעבוד למענה עקר נחמד בהשק
היה ירח מלוק ידאח קענש חזקו שמשק במלך ב' ולא ירחק
ידא אה ה' ומלק לעמו שאין ידאח שמה קללה נחם ועם שמשק של
העבר ידאח ועם המשמש מדרך זה נמשוים ידאח המלק לראת קום
קללה אל העבר כ' פתחום יקום אדם ועד שמה יחזק לראת ה' ה'
שמה בראת ומלק עצמו נחזק כי כמל שפני עם מן העבדים כך
מלשם מן העבדים וכמל שיעש לה שמשק ויבד לקונו מן פלוג
מהמלק עצמו שקסם עמו ולא מלכה בדרו **אם אלה למעלה**
אומר לרשע צדיק אה ה' יחזק אפ' אלה
והתבחר שזכר קה קום ביחוד למעלה העולמים על כמל
ואלפים ימות נחזק קה פש במשפט כל טוב ידאח המעבר פשם במשפט
כל טוב אל במשפט אחד שמשק וכן אומר במחזק מהדייק כל טוב
אל שלם כשוק שעה אה קדן קמבר פשם באור המשפט שמינו אה
למח שקונו טוב (שיפה דן קדן קונו ואומר לרשע צדיק אה נחזק
מזכיק אה הרשע אים כה קבוקו עלים יזעמקו למעלה כ' אלה
לא אלה במשפט בפרם קפיה רק בשוק שקונו סמוך לראת מלה שבכרמ
אל שחזר פשם במשפט שמינו טוב למח שקונו טוב ואומר לרשע
צדיק אה **אמרו כחיים** יעם ה' יחזק אומם המלכותיים אה
קדן הזה על מה שעה קדן והצדיק אה הרשע ה'
יעם ועלם רבוק ברה טוב אל יושפע להם שפע מלהאזר קטוב
במחזק דול במחבר ברה אומם כשישחזק שחיים באומם אן קטוב
מלהאזר קטוב וזה יהיה שמה מלה כמל מלה כ' ידוע

הענין הזה קודם לזה יאמר משה אדמוני וזה
שלישית וזה משה דבר המאמר והן הכינוי חכם במאמר כל סוד לה
ישלם להם ית' ולזה כבוד מלך כ עליהם והן ברכה טובה " אפרים
אין ק' יאמר ועוד זאת זכה ששטרם יאמר המלכות על שהם

השם רבים נבונים ויש בחונון המלך על שלם קביר פנים להודות לרבי
הדין אכל מדבריו קוטנו והשיבו דברים נבונים על שלם ק' דין סמל
לחיות " הקן כרמון מלמדיק ועגדה באה לק' ק' קנה כפסוק
אמר וקיר למדס שלם יעשה עקר מעשיט העולם הק

וכל חסדו נכבדו לה יהיה חלק לבין אלה לנס נמי עבד ולכן יתכן כי אם
במנינים שילך עמו חקר מעור שלם יאלמ ויעלה זולתו והוא על הדק אכר
בעל חובת הלבבות זל בשע העבודה פני בחוכמה הנפש לנס שלם יעשה

עקר וקבוצ מלדירר העולם הק' כי אם עבדו וימאול זה למעשה אהיה שומנו
ילמד האדם ארך יתגן בעולם הזה ולהיות יקר העדן אעבדנו פה ס לעבד
שהוא מוכון והמנסו מלמד עם הפסוק חמור אבקרה חיי קודו יש מלדייה

אחר המכונס יושבה למדור עליהם חיש נביי בכל שנה לעלך וכמאר
השלם ל השנה יוכחוןו ילביעם נחזור על קושך קשר ילנו היה קודם
שעמלה עליהם וקיר בכל המלעטם אביעם חיש חמד סכל לה ידע

קודם בו ובחשבו שהמלני הקוף היה לעלם קבץ נלענור ובה ארמלונות
וחוקים ולכן הוכח מלדייטם דבר נמדורם קשורל להביא כל מה שהיה
ל חנן למדינה מלמן נחמה ובעם הפסוקו לבין המדינה וכמאר שלענה

ל השנה הוכחוןו אשבי המדינה היה נקודיוקו מלדולטו כמלענסו בער
עבד וניק מן סכל והפידו במו וכן כל מה שבה וקנה חקלה ואקף ולכן
מבוא כמאר מלמולה מכל מה שקיר לע מלדייה חונה וקיר מלמדיט
ומלמכל יעל מרמו והשכלותו במה שבה וקבץ אנשאר עבה לאלות
ומחפ המכונס למדור חיש נביי מלבד וכן וכמאר נעמלה עליהם בחו
מקם חיש חמד והמדיב אלנו ושאל ל שודיעהו על מלמדיי העש לרמקס

עם זה שנתעורר עליהם קודם ואלה לא זה קסוד וכאשר ידע זה מלפניו לא
עסק בתפילה מלה שנתעורר בו הנאמן אדרבה מרוב והשתדל להוציא כל
דבר יקר שהיה לו להגדירה חוץ למדנה דרך עשה ימים לעתה אחר וכל
יום היה שולח על ידי שמתו כל מכלתו ומאודיו ולא בעם הדרושה וכבוד
לזה בין קצת והשמה כל ימנו עליו מהחבל על מניעת יבירת מחרש
על שניעם בענין מה שקוצק מן המעורר כי אם היה שמה יורב היה
מפוזר יורב וכשהוכחו היה שמה בכמה מקרה לקרשט בלקום אשר
ישלח שם המעורר ולא דאן כל על יבירת מחרש והלק בשמה כהן
שמה על מה שהוצא ממש וכן ידמה הקדם בענין כי מל שחוק סכל יקשוב
עליו בענין שחוק קבע ומשך אחרי הענינים השליש וישבם
אחרית ובהיות בהשקט ובשלה פגע הבאחו הוה בשלם שוד יבואו
ועבו פקח ואיטנו וצא מן העל הזה בעד וריק ואחר מן המלצר חמש
קחיש הלבב לא יעשה כי אם לעחידה וכן היה לזכר נשיעה וכשימור
אדרבה הוא שמה לפי שחוק לעמוד אל המקום אשר עמו שם חקל
בהיות בענין והוציא כל מכלתו ומחמלדוהו חוץ מן העל החמרי
ובה בשלם עליו ויש פה קין בחוץ מלמכך יחמד אזה קאיש
הלבב קין מלמכך חוץ מן העל הזה החמרי וענה בשדה לק
ואחר שרצח מן העל הזה אז השמה והנה כי בעד בירך הרומן
בהורק בעל השנה ולא עשיר שקר כי אם מלצר הנפש שקם
קברם החמרים והנבחים כל רבה עד חנם ברעך קי אל
תאמר כאשר יעשה לך על שדה חיש עבד עבדתי
וקנה עלה יכל קמאנים קי ואחר חמרי מניע שסור קי ובן
במהלך רישך קי עד פסוק ופ אלה מנשע שלמה קי בכל אלה הפסוק
יפלא להזכיר עבד החיוב המונח על הקדם לקשט עבדו ואחרים עמו
ולחצק יקר מאלו כי לא דבר רק הוא והנה שבת חיה ופעלתי
לפני הקדש ואמר אל הנה עד חנם ברעך וידוע הוא כי סל יסכמ

ערכים זה בזה וזה שלם יחוס לכבוד אה חביבו בהצדקה והמצות נלמד
שלמים יחד עוב ועד שיהי עליה קומתו ולח קשרתו לכבוד ולקשלותו
אל תהי עי חנם ברעך והפירה בשפתך יחד ואל ישיך יכרך והפירה
בשפתך למען למה זה אמרים אה עבדו בעשן זה וכלו שקוץ למי יחוס
למנוח ביום שלמה כאשר עשה לו כן קשה לו וקשיב למי בטרעו
אל תמנע כן שקוץ טענה מלה והי זה דומה למה שאמרו קומתו ופלט
חביו למי ישיך חפץ אעשה כן נפשט כי ודמי שקוץ טענה שקר ז
זולת למי שכל ח מעשה קומתו עליו חוב קיום המצות וכל ח חייב לעד
בשכל עבדו העולם והוא חייב לדקק אחרי חביבו לכבוד וכלו שכתב
במשך חוקה דכרך לעדקת ברב חייבם כולן דרדף ברב מי ויחמר
שמלמד שקוץ חוב קומתו עליו נאמי להשכל על זה מצד הרעלה ז
המשך לו למדס מעמו למי שכל יד הלמדו שאדם מלמדו אהבן חביבו
הנה יחד שכל על יד השכלו ויהי הלמדו מלקיים בידו כי ידק שוב
כפש על יד רב המעלה שיחזור לו קורבן וכלו שחור ה מיין הרבה
למדת מלכות ויהי למחברי ויהי להלמדו וזהו שאמר על שדה מי
על עבדו מ שהבנה קשה נכסם הם יחוס למען שילמד קחם לעצמו
והכונה שמה והקבל במכה העל הרעלה מקוה דולה ומשקד
העבדו למקום ודמי אחיה סבבן טובה למי שעלה כל קמאוס ח
שעלה חבולו חלקו ושכל למנע וקולק וכלו שמלמדו חרב על ח
קבדים ומתל כן זה למי ילמד חמלתי עם אחר בסו טבו חמולס
ואוכן הלמדו למתנה אמרו ורב חבטו נקמה למי שהלמדו חמלים
נקדחו בבאים ובחולמו אל הקמי כסד אלה בטך כי כמע שקבחו
טובן חבן על נפש חבן עם שי שלם חכמה כן חכסם למד חוס קלוב
חמה ומתח הלבו חמה עם שקוץ כולל כל חמה בלה וזה חמה
שה מענה למי יקדח בחי למי שמדכחו ורב חבטו נקמה על יד
שאוכן הלמדו מנעו מעט ומן חן שיכרימו וזהו יחוס שלמה חמלק

על מצות אבי הדין המעשה לעשות כזה אשה ליה נאמר לקחת מוציא להר
חבר המעשה הזה בכלל שאר ספרים שאמר שיהיה מוציא להר ואלהי אר
בני יודק שמועטו יראו וכן יעשו ולפי שיחברו פועל ופוך אמרת את למע
למקרים ואין לך זמן ללמוד לעצמך נהיום קצר והמלאכה מרובה לך מעט שמועט
מכללך כשאתה עשה אשה בעצמך קוצר ואלו המעלה בשניה מן יאמר לך זמן
ללמוד וללמד ואפשר שאל זה מלאו זל שחמנו בגמרה במסכת סנהדרין ין
אשה לבריות בית להם ורוב לעולם לפי שבעד אדם ישנים לך יוכל להושיל
לעולם וזה מוציא חבוק ידים לשבת סבך לעשה די אפשר בעצמם מ
הקצרים וחס המעלה עשרה לך העם מה מורה לשחול וחס מן קמח אין
היה וכריך את להמרים אחר הומנות זלם אובל לסבור למקרים לך את
מבחינה אחס העשה מן שלם יבא לך קדוש והעשרה כי חס בהדרגה
שככל למבוא וזה וזה כמלה רש"י זל שלם יהיה במלמד וכן יבא לך
העשה ובכל עת יראה כחל מלהק ופולק קדוש ומוק והוא על דרך שחל
דוד ולא נאמר צדיק נעבד וזרע מלכא לשם נחיש מלחמות שיהיה אדם
מלכותו ועשיר לפי שארצות חס קמח שמועטן יהיה לך כחוש מלך זל
אין עלך בעה כדמך כרבים כפי קשרעיה וחס מלחמות כן שהקשר
לך יחסר עלך שלם יהיה מודד להם חיה להחבול בעלשעל וה אלה
מלשן שלמה מ יבאר אפ אלו המעלה שיכיד מלכא והלמה
הם מלשן שלמה שקערתן חנשי חזקיה מלך יהודה שהיו פועלים
ומצעים קדברים ובאו הם וקערתום להושיל להמון ולפי דרכם זה אפשר
למד שקמאלם מלכותם ומפואק קוצר מיום מן ואת הפסוקים שלפניהם
שקם חבור חלקים מן שלום להם מן הם כמנועבה לדחא והרעבה
שיתבול חנשי חזקיה על אלה וקערתן מה שחמש מורה הולכה וזה
כבוד חלקים קשר מן יראה אע"פ שבהל שינוע בבבוא חלקים מלכא
עליו לקשר דבר כמלכותם זל על פסוק דבש נחלב חמך לשוק דבש
שקם כבשונן של עולם היו חמך לשוק ואין נאמר לעולם יש כל זה

כה

כבוד מלכים חקור דבר אל כבוד הוא לעולם חקור דברים כשם שחוקר
 הפרשם ולבאדם הי טוב להחיות העולם והשמים כי אעפ"י שאנו לבוס
 שחן ופני מלך ופני לעולם שחן דבר יעניק ולפני עם כל זה לב מלכים
 אין חקר להבונה כי רבים חקרו לב אשר אנה וכבוד ודול הוא לעולם
 אשר כאלה להעניק ולחקור מחקר כללית קודמת להם ולבאזו מן רבם אל
 הפועל והבולל נחמד הוא סיוע מלפניו כי הוא רשע לבני מלך כי אל
 חקור לפי מלך כי כי טוב אמר לק עליה קנה כי וכל הפסוקים הנמשכים
 חקרים עד הפסוק זה במשכונת כסף כי בכל אל הפסוקים אפשר
 אשר שלמה להודיע סבה בדורש יקר הערך אשר לא סבו הקשונים
 והחכונות מלפניו כי והוא ליער אם חשע האדם מלפניו נבחר העולם
 הדברים שלם מעשה טעם חסדו לא כי יש מלך סודים מעולם הבעל
 האדם לעולם מלך וכחמרים אל מקום שבעל האדם יעמידו מן הדברים
 ודברים יכולים לעמוד ובאזו החומר כפשוטו שאל שחן בדברים ופועלים
 יכולים לעמוד בו לרוב מעלה ויהי טוב טעם לדברים לפי שקבעו
 האדם יש הוא כי טעמו להחיות העולם יקנה עליהם רשעים העולם
 ועם כל זה יתחיל להחיות יח באזו אדם מעלה ופועל מעולם הדבר
 שלם טעם טעם חסדו העולם שחן בדרך כל כך גם להחיות מן החומר
 ופועל דעת אזה כון אוב שמנו נחמד דרכו כי ירכב כי הדבר שלם
 טעם ולא ידע להחיות העולם יקל עליו עיבה חסדו כי יחמד בדבר דרכו
 שחן לעוד בו וכן בדרך חזק וכן להפועל יבנו אמנם חקר ידים שחן
 הפועל האדם שחן ידיו וכלבוק בעבודתו ורובו ערב לעשר ידיו זה
 בדרך שחן חזק וכן וכל לעמוד חזק יבנו ויש מקום סודים בדרך
 כי מעלה הדבר לעולם מעלה ומה שמנו מן הדברים ופועלים יכולים
 לעמוד אל אי אפשר לשרת כבוד אל לעמוד במקום אחד ובמקום
 שבעל האדם עומדים אי אפשר שיעמדו אם הדברים הנחמדים יק
 לעולם מלך ולעבר סודו אפשר שפועל שלמה קולק עק הין שרצון

עבר זיקה מעל השנה ויגב בכל אלו הפסוקים הנראים הסברה האחרת
ויחול נחמך הווי סיוע תפסק ב הווי קוץ לאן קמה סגולת קוץ ברומי ז
קשה באם קדים ונחמך דרך תגאל חף כי סע הקמה כשיסירו סיועם נלמד
הספק ונחמך חוץ מסייע ישאר הספק קוץ סף וזך עד שיצא לבוקף כל
ויקל לבוקף לעשר נחמך כל סגולת לא נפל בו סגולת מועיל וכן ידמה קבעל
האובת שגלבלק בחמקים רבים כשיחזור בהאובת ויחזק נלמה שגלבלק
ישאר סף ונחמך עד שיצא לבוקף כל הווי אדונוה טעאר ל בזכור ויבחר
בחזק חוס טעשים ל הדונוה כזכור ונחמך קוץ רשון לפי ז
מלך ונחמך הענין אדונוה עברה אחר קנה ל קטועב
אחד ומכל עין שהאדם עשה עבדו ממנו מלשמה אחד שיענה רביע
לקטור לפי ענין לפי מלכו אל עלם וכשיחזור בהאובת מועברים חוס
הקטור מלפני ית אלם יקטור עד וזהו אמר סף קטור לבד וספ
העבר חמקן לא הולך הווי אדונוה חוץ הקטור סהו מקטור ז
לפי על חוץ עין מלפני כחיהו במע חוץ וכהאובת הווי כהקנה
סן וכהלכה לא די אלם יוכל לקטור יעלו יע קלם אדונוה קטועב
עשה סטור ומלך יעלו מוכה וזהו אסוה כלה אדונוה זכור טעאר
ל בזכור שהכונה הווי אדונוה סהו מקטור יעלו סדונוה
טעשים ל סטועב ומלמדים יעלו זכור וזה קוץ רשע לפי מלך ה יבחר
בחזק דרך אפסר שיצא לבוקף כל הווי אדונוה טעשים ל בזכור יעל
יד שיסרו ויעברו חוץ קרשע והקטור קוץ מלפני מלכו אל עלם
ויסן כבדק כחמו הווי שילכו יעלו זכור ויחן כבדק שילכו יעלו כחמו
אל טעל האובת חוץ וזהו יחמך שילכה חילק עת אקף אבמור יחמך
מכלל סמפיר חוץ חוץ מועיל קבעל האובת וזלה מועיל סדיק עם
זה לפי כח חיעבך אלם החיק במבוק חוץ עד אדונוה חוץ ז
זו סך אדונוה נחמך כדו אדונוה מועיל קבעל האובת וזהו אדונוה ז
תהדר לפי חילק סקוה מדברי עם קבעל האובת סמן חוברים ז

כבודך אלם לבי שגלגלך כבוד אמר אל הנעם לומר אחמנו ואשוב ז
 לברכה ופני המלך מלבו אל עליו כבי שחוסה לעקום שבעל האבה עולה
 בו נח ובהקום גדלים אל הנעם אל אעפ שבהקום שועמרים בו גדלים
 הבעל האבה למ העמוד אל הנשוא למר נורב טוב הוא שלם החמס ז
 והנעם בבלי הכדיקים נחף שבהקום חופם גדלים למ הנעם ויהן סיבה למ
 כי טוב אמר לך עלה הנע מה שפלק לפי עיב ל ידע כי הנעם הקום ז
 שיחמרו לך עלה הנע אל בהקום שבעל האבה שועמרים נחסר הקום על
 מה הנע בו ארה הבעל האבה הנע הוא מה שפלק לפי עיב ל אל שיעמ
 מנעם ונעמקור העבירה ולתורה הברוך הנעם אורה ונחסר א שהשלה עבמק
 לפי יא אהום העיב הקמנע אסר הוא עעק אל עם שחמו עעק ונדל מנחמק
 העבירה נחיה לקום אחרי העבירה והעבירים לכן יחמרו לך עלה הנע נחם
 הנעם נחסיבה היא ארה הנע מה טוב ומה נעם ואלם שיעם אלם סקוקים
 כה שכל מה שיהיה לך חוזה ייב עם יעב הפמד לביב עעם שלם יחמור לך
 זכור מעשיך הראשונים נחם **אל הלבן** לביב מלך אל שלם יעב ז
 לפיך לפיך לביב מלך עם
 ייך מן ינה עעם באחריות
 אל כי החמו למעג מה אעשה באחריות הנעם הנעם בהכלם אורב רעך ז
 למעג לך זכור מעשיך הראשונים נחם הוא כדוק נחמה בעל האבה למ הנע
 מה השיבהו אהם השיבהו **ריבך** ריב ארה רעך ופוד אחר אל היל
 עלמח שחנה מעמלך רבני יורב לפי שיחמק שונע שקיה
 שונע רבני וחולק היה מנסתק בהם ולם היה למחמן בהם ובראובך זו יחמק
 נחמור יעברים הדברים אהם אמה בחוף אדמך למ השוכ לעלה לפי
 שהודחה בעל דין כנעה ערים דמע בחוף שמוע שקום בעל השיבה הוא
 מעשר לבל הנקדים קאלה שלם יוכל להנעל מרם אמנם הכדיק טכול
 מכל זה והוא ארה לעלה היה ולעלה הבא **השיבה זהב**
 בהשבור כמך ל נחם זהב ואל כרם ל
 יחמור נעור האבה הנעם יחמן נחול שיש לכדיק עלה הבעל האבה שקום

ס דנה בעל השבת אם יראה לכוון להציל את יצאו להצלה את לב
מבטח נאף אם יראו לשלוח קנה קם לא יפיעל מלכחמה ולא יעשה חסם
בלבם בחינת קופה על שרצים שלילי לא מחזירו מלפועל קמכערים
שעשה בחינות ואם יחמר להם מול קיסם מלך שינך ישיבו מול קנה מלך
עניך וידמו דבריו לפרמי זקב שהם מרוקמולת במלכות סמך אנדק
שמלכות קס ינף לעורם הפתי זקב שהנחה אורם מרחוק יסוב שפ
קפומים קם של סמך נכן בעל האבה מעשו קמאסום מלכס אנת ולך
מאחרים ישא דע למחוק למה שהק כמאנה לא יפיעל מדבר מלכות אנת
שעב קנא צדיק ומור וכל מה שידבר קנא דבר דבר על אפני אמנם
הצדיק שלם חסא למיו דמ קנא דומה לבס זקב מל כרס אמן בא אורם
מלכות של סמך שומן שכל הנחה אורם יעדי יניד שחוק של זקב ולכן
כשלאה קחם הצדיק הזה לבוטח דבריו יהיו מקוה לה יושא חסם בלב
קמנשים ונש מלכס קס על אן שאלע רל שלכות זך וכן מלבד
מיל ולבלק ועבה כום קנא שאל קנא מלכב מהנה כולו בלב סוס
ערוכ מל לא זכר שידבר על אן שומע ויכלת במלכות ויקון
קכל מרים אל משמעט **כצורה שלל** כיום קצב ציר שמלך
משימים ופוק ונשם אן ק
קציר קנא יום שקצרים קמח שקום במלכב קקין שמדס קן ברוב
קחוס וכפרי בניעע קקבה יהנה קמס כשיצמק מו ישרה קמלס
קקרים המלכותי ככנת קמל ונשאב נפשו מלכו מן קנא קציר הממין
לשולמו במקדון קמח קמך קמח ישיב נפשו חזוה כשיאלס חפבו
בשלתורב דק מלשל אם שלם עמל במיך לעלמס לבדק מל שקום
שלם ממין חלקם למעו באופן קוור מננה וודיע לכל שמורה קמפס
קפי מלשל חזוהו ומו קמלכות החלפת למחוק מלע שיהלל במלכב
קק ונש משימים נרוח ונשם אן קיש מלכב למלך שקר רל
שמלכב למלכב ידן שיח לעשים מלשל וקיש מלכב שקר שקס

עבד קמטלם ויהלל בליל שמינו של זך מלכות מלמד נדמה לנוס המעקה
בעבד ויעלה שמינים ורוח שקדנותו מושב שירדו נשמעם ונשם חן כן
המלכות הזה יראה להטען שהיא כוח מושלל וכפי האמה הוא מלמד שקר
כי הוא מלמד אמרים והוא מלמד במעלה אמרים וכנכחו זולתו "דוקדוק
אחרי יפנה קצת מן יסבם מלה המלכות והמעבור על
מלכותו שהרי הרבה פעמים אמר חמים שיקה אדם אקד
אדם נאובל דברי חרופ המלך אם יבעם עליו יפנה ויהפיש הקצת
ההוא מה שלא יתפנה ויהפיש על ידי מלמן זה ולשון זה תשבר
וכי ומה נמלכו מלמד דברי ה"ל שמלכו נדרשו זה על שמלכו בשפתו
אלמה המלך ישובא לו קמליר נכסיה מלכו בשוק בכל מקום ז
שהיה נמלך בו היה מותבו וכשניע אכל ביה של אלמה חמה
שהיה דרה בו חמה פנו שלם ימנוק עצמו עליו שלם ירסנו וכי
למלכות שאלה ספק קולמו ונשבה חמה מלכותו חן קרי עלה ז
ולשון זה תשבר נכס "דוקדוק מלכות אכול דייך מן הוקד
ילך מלכות יעק מן זה ה"ל כנו מלכות מלכות
בלשון דבש כנו שמלכו על פסוק דבש וקלט חמה לשונך דברים
שקם למקום מרוב ידיו ימה לשונך וחפשי שיזקיר למעין שלם ז
יעליק מלח במכמה הזאת ח"ש חמה המעין המעמק במכמה זו חס
זכרה ומלכות מעם הדבש הזה אכול דייך ולח העמק מלמד מן השכענו
למקומו כן זולתו שקצת ונפנה "דוקדוק מן יחמיר ומהדברים
המבנים הכל לעלד זה שהרי אמר חמים שהמלך לכנס המיד
בבה חוקבו ורע שיקוז בו ולמה ביד שחס חמה כעל שבעק
ילך מלכות יעק מן שבעק ושמוך מן המעמד להעמק ולשון במכמה
זו אופו הוא שיקוז בה "חן ומלך דבש מלכות מן למלון למדס
שבנעית המסירה למילן למחרת הקבוצה רק שילך המיד
ביד המלכות על הדרך שכתב בעל חובה המלכות כי הרבוי שין

בעד קום סבב להכבד אורו נשם אס מצאנו וזכר לעולם ולעולמות
 קמסידור והמעשים המרובים שהם מצדדים מרבה ונפרד אופים אשיקך עצה
 שלם מרבה מעמנו רק אכול דייך כן אס מרבה לשבע ולחמו הקבול
 הקימנו ולא תהיה מעמנו בלל מלפניך נחב וזן שזן מלפניך
 הוא מן כוונת ומפאר שלקן מלפניך אס מלפניך וזכר
 נחן שזן לפי שהענה ברעו לפי הרע ועבור שקר ארץ שלשה כמו
 שאלנו זל האולמו והמקבל ועל כל שטח עליו ולפי ידה עין בשלשה
 מעט זין של " **שן רועה** וזל מענה מ יחמד כמו שהבדלה
 שברוב זוללה
 בכל מקום שיזדמן נחן **סמך** ארלע מענה ומענה לפיכך באמת קפחתי
 אפשר יש בתך המענה קחח שהם למ אר לבו להם לפי שהם מנסים
 בצדק השדה כן בלל סמך ימענו חשוכי הקדם שיש לו מלחמו ובחמו
 במיש קבולת ביום ארע ומלך יסור לבו **מלועה** בלל ביום קרן
 אפשר שיענה הוא מלפניך נחב עדים כל בקורבני יחמד
 כמו שהבדלים הכליים ויענה הדדים למ יועל ביום קרן אקולמו
 מעמ ולא יכל ביום קרן זכר אלא יועל המונח קטן על זכר קטן
 ומדכחן יזיק שהם מלדי לבד לפי שהמונח מרין ומלפניך הבש
 והטב מלפניך ומעמן הבש כן למ יועל ולא יכל השר באיירים על
 זל שלב דע ומר למ יועל השירים הם להצל אורח מרעם ולהמיר
 הדחוק מלבו ומדכחן יקח בהם כן קינה מלפניך **חכה רעב**
 שנחך האכלו להם מ אפשר שקח ממשל על קרעו
 מעשאל שלם פעל ועשה אום מלפניך ברדף כל האנה ניקרין אורח שונח
 שמעוק לכל ישאל לשמחה יחמד אס מרבה שלפעלים שונך זכר
 הוא רעב ונפשו אקקק לקיים קרה מלפניך ונפשו אקקק לקיים קרה
 מלפניך ופעם ביוכל טעמך לעשות איון מלפניך אס מלפניך ילמדו לעמ
 מה זל היה לפעל וחיו למד בכך רק האכלו להם המצות נחל

טעם בידו ואריבא מנהג למחוק בידו וחס כחם קוח לשלוע זה דבר
 ה' ונתפא שוקק ליל הרבה קשקשו מעם " כ' ונתפא חנה מופק על
 חסן ק' ירה שעל יד הרעה שאלמנה
 גשוקף והבוע
 למנו קמלונא דיעה שחפשי שיש לו ברמא ואפשר אלן קרבה ז'
 חמלה עד עתה שיש לו חמלות רעה ברמא ובשכל ונתפא חנה
 חובה על ראש והוא על דרך שחמרו בוונן בן עזיאל שבעה שיהי
 דורא כל עוף שהיה פרוח על ראש היה נשוקף ושמעה שקבונה היה
 שכל קמלונא רעה שהיה עוברים ברמא ובשכל היו נשרפן עליו
 חמלונא הרעה שהיה דורא היו מהבולנס מלמנו ולכן היה להם קוים והעמה
 ולכן הזהיר הרבא ואמר הני שקוד ללמד מה שרשיב לקמלונא ונתפא
 הוא בעל מלמנהק שישלם לך שבר פעלך וזמן אחר לך שעל יד
 הרעה שאלמנה חנה מופק ונתפא על ראש לשוקף מלמנו כל קמלונא
 מבריתו הרעה לכן נאמן הוא בעל מלמנהק שישלם לך שבר
 פעלך והוא נה ישלם לך " ירח כפן רבול נפש ב' נפיק דה
 על פסוק מצפן תפסו הרעה חמרו ארבעה ימות נבראו
 בעולם ורוח פנה כפן נבראו ולכן נלכו שכל מי שיחמרו חלה אוביבא ז'
 וינלו קרעה הארי קהר בונה כפן על פניו ומשם מתיקים ורעה העלם
 באור שחמרו מצפן תפסו הרעה ק' עבד " ואפשר שזה כון פה
 באומרו הוא כפן רבול נפש כל שמה שחמו נוחים שרוב קמלונא יתקדו
 חמלונא בעבים ולכן ירדו נשלים כלל דע שקרע הזה נמשך לזיוח כפן ז'
 שחמולל הנפש הזה שחמו ירה כמאן זו שחמולל ללבר וברים וחדלים
 יחמולל ובחוק חיה יולה וכוונ שחמרו מצפן תפסו הרעה ומשם באור
 רעה לשלם ותפסו נשלים לשון סרב ירה ונפ' הוא כפן ונפ' והוא ז'
 סרב שיחמרו בתפסו נשלים בעל קלפון סרב והוא הקוש שסס במר
 לחמרו שחמו חלה הוא כפן שברמא יא' ולכן נלכו מלמוללו שיחמרו לו
 אם חנה חלה בנה לך פנה כפן וזו נשלים פנה כפן קרעה נישאר

במשך השנים .. טוב שאת על פניו / מדרך קדשה /
מדתם לבר המע
למה הקב"ה והמכשפים לשוא
כשפ"ה לצעלה זלמן אמר שמוכ נמס לו למדע לשבת על פניו שפ"ה
עם שמוח מעשה שיפול משה וימלא משיעלוד וידור עם אשר מלאם
הרואה למצא המעוד בבית קבר כ מלמטבו בלח שרע על יד כשפ"ה
מ"ס קר"י יעל טעם שפ"ה מ יחמל כמלע שיודע ק"שלים ויחלם
הקרי"ס טובים להשיב טעם השפ"ס כן השמלעלה טובות
להבאודות טובות ושיבו טעם השומען .. וחסד שחסי"ר ש"ט ע"פ
לפי שכל ש"ט חלם חייב אדם להודות ולבדק עלתם כמלע שחמרו במשנה
בבבואה פ"ק ה"א על ק"שלים ועל בבואות טובות אומר ב"ק ק"ט
וקמ"ב " מלען ב"חש ולקור משנה / אכל דבש הרבות /
ע"פ פ"ה / כמלע ב"ק / חפשי שכלה הפסוקים
ירצה להרע קצת מהמקן שמתקן ונתחבמו בו הרמזים בע"פ /
ב"ק ורע לו רשע וטוב לו וחמל מלען טעם מ ירצה ח"י של כאודא
ירצה דבר זה וקשה ע"י מחד שיהיה הכדיק מלען לטעם הרשע ושיהיה
הרשע מכתב את הכדיק וזה ידמה למען הכובע במלחם טעמו שהמלען
מחמקים מלמנו וחסד יהיה ירצה ב"פ נמסן שייעברו מלמנו כ ורצה
שכל השלם ידאון עליו וכתקור חזק שקושרה ופתקן מלמנו כן על ד"ק
זה כשכדיק שמוח טחל טובע מקור חכמה יהיה מלען ונרדף מהרשע
יקשה לטעם הקמון ע"י מחד לחמל מדוע ד"ק רשעם כלמה למה חל
יקשה בע"פ כן אכל דבש הרבות למ טוב ירצה שמוח י"ל למ ירצה
שהכדיק יאכל דבש מרמקור זכורת בעולם הזה ולח יאכל כ חס
הפירות שחכל דבש הרבה ושיהיה מלמנו הרבה למ טוב הוא לכדיק
יק שהקין יחיה סמוך לע"ב ויבדק לו מלעמ עבירות שעשה בע"ה
במלע שמוח מלען לטעם הרשע כ"י שישאר עק לעולם רבא וכן ישלם /
לרשע קצת זכורת שעשה בע"ה שחמל מקור הכלה והרשע שכל טובות

כ"ו

הכל

קהל שכן להם קיום והעמידה לעקם ולמנו לעת ובראיה על זה שקרי
 כשהקור על קירבן שיש לו לרשע על הצדיק אינו אלא כבוד גדולה
 שדרך העולם הוא שיכבדו את הרשע העשיר ומוקד עשיר רבם וזו נקרא
 כבודם כבוד אדם המקור בכבוד שנקם לה המלאך יתרון לרשע על
 הצדיק כי אם בעצט הקבוד המדולה והאיש הולבב לה יקטן בהצלחה
 ובכבודם שהכל הכל ורעה הוא ועוד מעט וזמן רשע ולא יקשה זה
 אלא לפנות העשיר וחלשי הקהלה וזו עב פרוכה כי ירבה שמו שדעת
 חלשה יטין דברים כלפי מעלה כעב פרוכה שאין לה חולה להקן שלם
 יטמו הקנינים כי זה אלא ייטיב פיו ומלאך אפרו לשמור ולגבר דברים
 אשר לא כי רבין לשון משולח ונעברה אמתו מי שקברת מוקד
 יבלה פיו ולשון והסברה הזרה הזאת יכודתה רמה לשון אלא יט
 לזון לפי שהנח יודע כי כשל בקין שהנח בלב טוב ובמנו בקבר
 שהנח רע ונטיק להבאזה כי אדרבא צריכה להבאזה כי לא טאה לבטול
 הרשע העשיר לרוע מעליו אמנם יחעט ויבטל בשהו להקם ולמנו
 יר כמו שבארכו וכן המשכל חק ישע שרעה הצדיק קיח לטובת
 שאינה אלא לשעור ולא תמער כי ככער לעד כדור לעף כי קלה קום
 לא הבוא ירצה כי רעה הצדיק שלבארוח ייחך דבר זה וקלה שקלליה
 חם שיהיה צדיק ורע לו לא הבוא כל לא תתקיים והבטור רק באיע
 מעשה בהמעשה הצער הנודדה מקנה וכדור לעף כי יהיה כבוד
 ומלכות הצדיק והוא יר ייטיב אחרים ומצאיהם שוב לסוס מלח
 למעור כי יח ישד סיבך חקרה להצלחה הרשע
 שוב לסוס להדיכו דק ישדק ומלח למעור להשיר מלהבו כי הוא יר
 כשידק קדור חייב יקום להם שכן יצאנו וידועם את הרשע ויח לו
 ממשלה ויחמעה להכצע ולהוכח בו את קסמילם מבע ישדק על
 פנים מעשה קרע כדי ששובו בהוכח ויהיה קוץ שבט לון קסמילם
 ולפי דעה שחך בעצמו כון כן קבא שאמר לבוד משמו יר אשר

השעה נאכחזת בשבט אנשים ונחנע בת אדם כל שלם יוכחט על יד
רשע אומלת קעלם שהם אכזבנים למד אלהם אוכחטו בשבט אנשים שהם
רשע ישראל שהם נקראים אנשים ובנעש בת אדם אדם נאמן אומלת
קעלם קדוים אדם נאמן ולבנו שלם קדים ד במלך שלמה לעבוד בו כ אס
יחנע שהיא לבט ישראל אף העץ כסול סולתה ק ענה כסולתה
כאלה ק הנה שט טעוקים אף סודים זה אה זה ומה ז
שקרא במלך זה לשונו אף העץ כסול סולתה ק במקום שלטנים אה
ואורק למה קן השנה ל וס אה שיחמכו הוא נאמן ומה קן קפולתם ז
ענה כסול סולתה במקום אהן מלכיים אהן נאמן שלם יחמכו אילת
שהוא חסוד על קדבר שהם מלכר עלו לם היה שורק נדבריהם כפנה
אפיק אלם איה קבר דקדוק במה אהמה שהלעם שהקני לעשות
כסול סולתה במקום אהים מלכיים אהם זה הוא לפ שיחמכו אילת
שהוא חסוד ק וק אה שהי קפסוק אהן שהעם הוא קן יהיה חכס
בענו ואך יפשו קם שלם יחמכו ק ואול אפשי אהם יפשו קפסוק
קן קן יחכס זה עלק בענו וקם ענה הסכל במה שהוא מנקה ז
אורק במקום אהם אהה השתק ל יחסק אומע נאמן אילת שהוא
חסוד על קדבר שהוא מלכר עלו לם היה שורק ז
הלם חלם אהה קן דלו שוקים מפסח קן ירה ז
אף שמו שרלע קבוצים חלם אהה נאמן אהה המלך מל המלכים
לפ שלם יוכל ללכת לעשות חפצו ונחא מונה ששלם דבריו ועשייתו ז
בד כסול חס לא ידמן ל אחר לם מלכר זה נשכח מל שהוא פסח ז
ואלע על ידכו למלך שהוא ירה טוב מענו לפ שיכל הוא בעצמו ז
ללכת לעמקו לפ אהרמא כפולתם ישקו מענו באהרם אהה אולע
על ידכו ויהי למשל ולשנה כפ כפולתם שיחמכו לם עלק פסח עלה
אלע ולק אהה דלו שוקים מפסח כל קרילע מענו שוקו ונח
ל שיהי מנקה קלם יוכבד וישב בבית משיהי פסח וישאר למשל

בשם גבולות שיותה טוב הוא העשר לעצמאות רע ואפשר שכל זה הוא
 יחול לדום ועל מנהג קדשנות לך שנים יחזיק לעשות מלכה אחרת לך
 שקומו ולא ינוח עד שישלם חובתו ולא יעשה חסד שנוח לו שיכבוד
 ויש בבורה ולא יעשה לעשיעה חובה והוא כאלו בעשייה ולא ישלם
 חובתו כדאנו כי ינוח -- לבסוף הרשעים שיסקו מעלנו כי יחולו כחו
 עליו שהחול חמורה ולא יעשה --

כבוד

אכן במלכותו
 במלכותו ילמדנו ארץ חמדה בר
 חסדך כל העשה מנהג

לפי שאינו מוכיח בזרק אכן לעקובים שחמור ככבוד אכן במלכותו
 כן הוא לעמול כבוד " עבד " וראו להם משה לדבירם אלה שלבאונם
 יראה דבר קשה וזר מעד שיקה עשה קשה כד עד שיקה בזרק
 אכן לעקובים " לפי ראו להבין מה בונה באומרים כל קעשה מנהג
 לפי שאינו מוכיח ולא חמור לפי שהוא כפי מנהג אזה שמו חסד
 יקראו לו לפי שלם יכיר בתוכו חבדו " לפי ראו לעת אכן היא מלה
 כבוד מלה " והבאה לעמול דעת אהם לפי דבדו מה חבול בעשה
 מוכה לפי שהוא כפי מנהג רק באיש הרשע שנתן לו קסיה עשה
 נכסים בעתו לשלם לו מעשה זכורו. שיעשה לעוררו להשדה והוא
 ברוע הבונה לה יכיר סבת הקבלה הדין שהיא ליעט אלה אדרבא
 יקראו כן פתו ועשה ידו עשה לו אזה החיל והוא נוכח בהשקפה
 בדאורו כי יורה כבוד בית בידע כל המה נאמן יחזיק לבדוק עליו
 קרשע ואדרבא יראה לו שעמול בדעת ובחכמה מודד הוא ללמס איה
 ולמה אמרו שהעשה מנהג עם איה כמה שאינו מוכיח קנה הוא בזרק
 אכן לעקובים שחמור שהוא מרבוץ לבונה עם כל זה הוא אסור
 הגאון ועבודה בכך וכן ידמה לו שיעשה מנהג לפי שאינו חלפה
 ולא יאמר אדם לרעה אכן מרבוץ כד שיאכל מעשה זכורו בעת
 כי אדרבא לעבודה חמדה לפי שהוא סבה שהרשע הזה יחזיק
 במבול קטנה ויש אחר זה קנות עליה ביד שבוך לו רב

הוא כלל כל אצל המעוררים הנמשכים ידע כי כולו שקמוק שישלם
הסבור וישאר גם מקום לתפ שברוב שכרות למ ירוש בפעמרת ולק יקשה
הפירט כן יקשה להסיר המשל המקוע בפר כמילם האלה השנוי בטהם שיחמרו
שמוק יתברך רב ומחולל כל משכר אה הקשע וזש ושוכר כמיל ושוכר
עבדים דל שמוק משכר ומקלם לשעשם העעברים מצדנו וזו היא קסבה
כי סבל שב על קיחו כמיל שנה באולת דל שעדנו מחזיק במחמרת
שיחמרו כלם לחיות ולעמך איה שמוק חכם בעמך שיהר יורב מעלם מקרשע
עב שיהר תקוה לבסל ממנו דל שיהר הרשע קבסל להגיר ממנו מעש
למ העק זה אלה אדרבא החכמים צריכים העיר לעשירים הרשעים
וקם משכרם לערסם וממי יקחום של צדיקים וקרי ק עבדים ושפלים
וכן עב זק יתקחו דברים בלע מעלה ולכן צדק ר קמל בר חטמא -
במלמרו שחמיר שהעשק מורה עם איה כזה שאינו סלפיה כאל זורק
אכן לערקולם אומר עכל שאל בדרך ק גדלה רמוב על -
צדק ק יחמרו על שמוק עכל נראה לשכ כל קים
במנה לעעלים יכוב ויחמרו כי שאל בדרך ארי בין הרמובות וצוע
סמנו גדלה שלם יכמ וזש גדלה רמוב על צדק אהם דברי העכל
שיחמרו למשי בור שרמוב גדלה על צדק שלם יכמ קארי ועכל על
ממרו ידע וכוונה איה אלה לבקש תמנה לשכב על ממרו וכל זה
קוח מנאל לעמעל בקשית נפשו כי סבה קל שחמבור תמרידהו מעש
השלימור וכל עבוב קל שיקרה לו יקח לעמנה לבלי עשות המומל על
לעשות וזש מור סמך עכל ידו בכלמה ק שמוק משל לעי שטוב
בין ומכורה העמוות הונפחה שיקשה עליו הסרה מרם נחום מלח
לשכיה אל פה דל לשוב לבק לעמור הקבחים לצורך פה וכש שלם
יעדף עליו וכמו שביחמרו לעעלה קחם מ עכל בעטו ק
יחמרו ומכלל הוללה העכל קחם שיחזיק עצמו בחזקת
חכם וצדק יחמרו חכם קוח העכל בעטו ומחזיק עצמו לכולל וכן -

בכל השבע חכמה וזן שאמר משבע משיב מעש שהחכמה משיבת
 טוב מעש ונעשה לכל דרשיקם ובקטבו שהוא חכם בהם למ יתה און לשלוע
 משום אדם ולכן ישאר העד נער ודק מכל שלעור ולדק מרוב
 מחזיק באות כלל ה' יבאר הרהפכות העכל כי עכלת זאר אינה
 אלא בעשן בקשה השלעור והלדור המרובות אמנם למרמק ריב
 ולדון הע הוז זריז ומרוב כי הוא מחזיק באות כלל וריב למ ידעיתקהו
 ועבר ומעבר על ריב למ ל' כמלהלה הורה זיקים ה'
 כן איש רעה את רעו ה' יאמר כי בעל שלע

שארונק חכם זיקים כמלהלה ודק כמון ונשלשל העשן שנתפכו למז
 מות והלעור אדם למ יפטר בעשן בעשה שחיה שולל יק תקדש כותב
 וצדק שילת לבפה נפשו כן ועל דרך זה הוא המעלה את רעו דרך
 כחוק למ יחשוב שיפטר עשמו בשיחמל הלח מלכמק את יק צדק לפי
 בדברים מלמד שיחזור ל' מה שהמעו ולבקש מלמנו מחילה כ' האדם
 עשים רבבה את ה' פחם לעולם ה' יאמר כמל שהאש חעש

שהמעס מלכבוס אורת בתקלה עם כלל זה כשלח יודמנו מעס לה שקייט האש
 לכל הפחור באשם עשם ובהערים סוף של אש הוא שיכבה ואם יאמר
 מעשן כן ישחק המעון באן עמך אעפ שלח ימכא שם אלקי און שר
 שיפידם וישקייטם לכל הפחור בהעדר העמך סוף הוא שישרק המעון
 הקוץ וכמו שהעשם הוא סיבה לעולם והעשם למש כן הוא איש מלעש
 להרחיק רב והוא כפל העשן במללה שונת ולכן דאון לבמור ברע במעשמו
 ובמחלל הקוקר שאמר הרע המעשן קוץ מרוב בעשן קדוץ

ד' כ' כמלהמעס ה' לפי שהעשן בתורה העמך והיה
 אפסור לפעור ולמור שכתב העצק דבוי קעמך קם מרובים
 ונבואים להם שרבי העמך לפי שלח יסר בהם נראים כמלהמעס
 רל חלקים ומעשקים ומלכבוס בלבו של אדם אמנם כפי האמלה קם
 יורדים קדרי בתן כמכוס השמעש שלח ירנש בהם האדם כי אש

מלואו כל פ' וכל הפסוקים קצתם כפי כחו שקמוה שישלח הו
השכיר נשאר אם רחוק לתי שחוב שכירות לו יתעב בבשורת ילב יתע
הסודות כן ידע לקסיר קנשל קרוע בפי כלם קחל קשור בתרס' שית
שקח ירבה רב ונרמול כל משכיר את קרוע וזה ושיכר כסול בש
עבדים הן שקוח משהם יתעלה לשעם העבדים מלכותו יו קיר קש
כ סבל שם על קחו כמל שנה באלת הן שעדינ' למזכר באיחור
שיקח כלם חיות ונעלה קוח חכם בעל שיקה יורב מלכלה מקדש
על שיקה ידוק לבס' ונעל הן שיקה קרוע כמל ליקיר מלתי יתע
לע רחוק זק' אלם חידוש קמלם בני כוס תעל לעשירים קרוע
וקם מלש כמלם לערס ונחמי ירום של כמלם יקרי ק' עבדים ושקלם
וכ' על זק' יתחיו דברים כלת מועל ולב' זק' ר' קמל בר חסד
כמלמרו שקוע שקוע עם חוש סוף שקיט כלת כול זור
אב' נעקלום ר' וק' שחל בדר' ק' קולת רסוד על
צדק ק' יאמר יע שקוח יעל ונאק לשכר כל קוח
כמלם ליעלם יכזב יאמר כן שחל בדר' חרי כן היחובות וקוע
שמינ' קולת שלם יכנס ימ קולת רסוד על צדק שקם דברי קעל
שיאמר למשי בית שרסוד קולת על צדק שלם יכנס קארי יעל על
מלך ידע וכו' אינו קלם לבקש תענה לשכר על מלך יכל זק'
קוח קנשל למעלל בהשג' נשי כן חק קל חבובות הנרידה מלש
השעלם וכל עבוב קל שיקה לו יקח למענה לבלי עשור קמלום על
לשאר ימ' מ' מ' יעל יד' ככלת ק' שקוח יעל למ' שטוב
בין מצורה קרועות א' קועטות שיקה על קסרי מלם וקוח על
לשכר קל ח' אל לשכר ל' לפתח קמלום לבקש על וכש של
יעל על וכו' שביקמו לעל ק' יעל בעל ק'
יאמר ומכלל קולת העל ק'
חכם וכו' קמל חכם קוח קעל בעל ומחזיק עכמו לכל וכו' ז

ככל קצבת חכמה ויהי אומר משה משה משה משה משה משה
 טוב משה ידעתי לבל דרשתי ובקשתי שהיה חכם בכם לך יתן ה' לך
 משה אדם ולך ישאר המעד ועל ידך תוכלו לשלוח ולקחת כלב
 ויהי עמו ביום כלב לך יבאר הנהגות העולם כי עבדתי את אלהי
 אלהי בענין בקשה השלמה והמורה הנכונה אמנם לרוב רוב
 מעדו הנה הנה ידעתי ויבין כי הוא מחזיק במצות כלב ידעתי ויקחו
 יעצבו ומחשבו על רוב לך **כמלה** הנה זקנים לך
 כי יבא יתן את רשון לך אומר כי בעל שמו
 איננו חכם זקנים אמרנו לך ודבר צדוק ונשלל הענין שכתבתי לך
 מלך המעלה אדם לך יפטר בעל בעל בעל בעל שאלו ידעתי ויקחו
 שילך לבפני נפשו כי ועל דרך זה קום המעלה את רשון דברי
 שיתן לך יחשוב שיפטר עבדו בשיחור קלם ויבין את דך אבי לבי
 הדברים מלפני שיחור לך מלך שהמעלה ויבין מלפני המעלה **לראש**
 עבדים רבבה אש לך פה לראש לך יתן את שראש חלתי
 שקמנו מלפני אור בנהל עם כל זה כשלם ידענו מלם לה שרית קאש
 לבל קטורה בארץ עבדים ובהעדרם מוט של אש הוא שיבדק וחס יאמר
 מעט כי ישוק המעלה באן עמך אעפ שיש ימצא שם חלש או שר
 שיפידם וישקוים לבל קטורה בהעדר קטנה מוט הוא שישרה קוש
 קהוא וכלו שהתחם הוא סיבה לראש והעבדים לראש כי קום אש מדיע
 להרחק רב והוא כפל הענין במללה שונת וכן דברו יבאר ברע במעשהו
 ובמחשבו הקדוש האוני קרע המעלה קום טוב בענין קדוש
דברי נדון במלפני מלם לך אתה שחלתי במעלה הענין והיה
 ארשר למעלה ולמור שכפ העבד דברי קדוש קום מרובים
 נבחים לך שרובי קדוש לנו שלם יבד בכם נבחים כמלה למלם
 יל חלשים ומלפני ומה שבים בלבו של אדם אמנם בפי קאמר קום
 יודים קדוש בנן בחכם השמש שלם ירוש בכם האדם כי אש

אמר שידרו מדרי בהן וידעו לפי סוים מלכות על הרוב שהיא אורח
מרחוק יהאב שקכל כמח מזוקק וחינו כי אם קפסו בלבד יתפלל קפסו
הקום אינו כמח מזוקק כי אם כמח סוים שפרט דילקיס אחשד איהר
מלשן העבקה כמל כי דלקר אחרי דל כן ידעו קשפרט קשפרט קשפרט
לען ונמשע למשע כלי אלמ ירוש כהם קשולעם ולב רע כי בקרוב ישי
קרבו **שפתיה** יתבר שונח ל כי יחסי קול ק רבמה שמה -
אפשר שיבר קום מלשן מליה כמו עבר אור אלהם
בדי שחם היה מלשן קכה היה האוי שיחלר יתבר שונח ופרושן כי קשונח
אינו כמל קטרן שהזכיר שדבריו קם כמלמלמלם שחן אדם מלמש כהם -
אמנם בשפתו יתבר ויבר קשונח וכל קשולע אורם יכיר כי בקרבו
שיח מליה יזה כי איעבד שיחלר רבמיר קיבר ושמת בלבו למ יוכל לב
שטו ושפרט יכשילתו כי דבר ידברו בואקו וכוונל לבד דברו ריבור וכל
זה היה בדרך שהשונח למ יוכל לבשר שמת ולב כשרמק שיחן קל
אל האמן בו למשד אור ולעג כי שבע ריבור בלבו אלמ שהקום יח
קול של ירושו בו זה אל האמלעו ורמשהו שהקום מלבר כי כלי שרמק
השמה שש בלבו במשחן אל במה שהקום נושא ומוכל כעשו וכופר
אח יברו לעבר במה דרך המושם לפי שהיא מלמל דשביח לרלי -
ול יחפץ שהיום או למח קלע קרמל בקהל שיחלרן האורם פלע -
שחשבוטקו מהור קדשעם איר חלקו לממלמלמל וקום הקרבו ישי -
ארכו ועברו שמה טמ ולמיה זן יחלר קשונח לפי ש כוונל מלמל
כדי של קלע קרמל מהר בקהל ויהי מלמל כמל קלע קום כמח -
קשמה ולב קלע קרמל בקהל וקו שחלר כרה שמת בה יפל -
יוולל אב חלל יהוב **שן** שדר ישע דכו ק דכו כמל דכ
וכא קלמ המרה האל למ קשולע יחמיר יש מל שהקום
דכא שפל דח שהי קשע שמשו נעוסק ושמה ועל יודל ועורח -
ישע וינעם לעבר יש מל שהקום בעל לשן שר איעבד שהקום יודל -

בכח אש קיה יתבר עני יתחמך לטעם בפה קיה ישנה מלתה כל קיה
מלתה מנכסיו יע איה מלתה ודומה נלמנו קיה דתקו נעבדו על יד מלת
מלתה נעם כל זק יתבר יורה לעבד ח"י בעי ודומה משידבר וישא יורה
יש יע שקום בעל לשון שקר ראי יתמר בדרך אחרת לשון שקר מ
הוא קדמו עם פשוט אל תרבה לל ביום מחר מ/ נעש קום כי קיה
במנשים יתאמרו שני מלשים יש מל שקום דשע יתמר מ
שני יתג לשלם טוב בשום חוק ויתקם השנה למחר ית וישב מ יתמר
בפניו נכונה וזה יקרא בעל לשון שקר שקום מכוון בכונה מכוונת לכבוד
שקר חינו מקיים דבור לעולם כי לקח השקר חן בנפשו ועל איש כזה
חמר שראוי לשמוח אורח רבולה השנה מל שקום איש דנה ושלל כוח
יתגל מדות טובות וטוב בגשוע עם חן יש חמר שדני חפץ לעשה
חמר חבוך וירבה לשלם כי משלם אלם שדחיקה ליה אעבד ומה לא יוכל
לשמש דבורו ובלתה שפתי נכפה חלה ישנה מלתה כל שקום טוב חיות
יתקו אורח מעם אל יום אומם בחוף ימים מוצא שפתי ומה אמר שליש
כזה אידתה למחר מחר איה מ/ וכדומה למה תאמר ל אל תרבה לל ביום
מחר יל אל תרבה לל בעה שאתה דוחה אורח ליום מחר יספיק לך בעה
שאין משקר כבעל לשון שקר כי למ רבע מה יע יום ומקול מלתה יע
יום יקו סיבה שלא תוכל להשלים דבורך וישנה אלם לפי איה ח
שמש פמולו ולא תוכל להשלים חפץ יום תאמר יש עני אורח היורדים
למ יק לך זי ולא חק מ כל נמצא איהלך זי ולא ית יורה איה
היה שאתה בנצמך בחיים חייך תרבה לל שאתה פרע חובך
למי שנתחייבת ל ולא אמרה ל לך ישוב ומחר חק יה כי חיימת
ביועו הנה שבו ובאין רבא דמל כרוב ועבד יהו איה לנכסיו
כרוב יהלך זי ולא חק למ קשא הא בארעה דידע ליה הא בארעה
דלמ ידע ליה ודאוי לעיל קיבא רמזא חייבא דה בעפוק ואפשר שקום
דקדקו בכל חפץ שחור ודאמר נכחי חל שפיק שטאויק יורה כח

כז

מבין לשמך לה מלכות כ להשליך כלבבו ולהכרית נוסח למ מלכות וכוונת
 היה לקבל חלק שחם ית היה למסך הקללה לברכה כענין זה המוסך
 כדבוחה נוסח ונעצבות היו כשקיות זאת השמח אהום ית היה למסך
 אהום כתיב על ברכו לברכות וחפלה הכ כן לקבעם בהם פני הירע
 לנגח שבעה רבם מופת כי יחולר כח ורחק ונדל היתרן שיש
 לעו שהוא מסרפך בהכרחו על מי שהוא יושך אחרי
 גלגלות אהרי הנפש שהיה שבעה מרוב התענוים הנשמים הנה לנו
 המסך לה חלק של עולם למלאך המורה כי כל מה שרשיב בהם
 נמסך עדי לחסוק אחריהם והוא יבר חן לה רבולה ולק ^{הרע} ויהעולם
 וחז המורה בידה כי מרוב שבעה רבם חפלה הנפרג שהוא היורג
 יבדו שכלאכלים חלום קעפף שהיא רעה מכל התענוים והמסרפך
 בהכרחו יעדי היה שלה ואקאה כי כל למכלל שחכל רעבה לה נאחיה
 יהיה רע ומר ית למה כדכש למעק כי היא לעלמה כבך ומה יפ
 כשעיה כי מוכרה קעליה חק קם קבל כי הם מוכרה מלטה שחן להם
 קיום והעלמה וזהו שמולר **כח חן** מורה חן קנה כי ירבה כי
 אחרי שהחום קינו כסווח חפלה כחיי שעה חקר לעה

אפי
 צדי
 מלכות
 קוונ
 אצק
 למשל
 דבר
 אלה
 נשמ
 אפי

יהיה נמשך אחרי העצבות והוא כח ונתח בקרב והחומר הנפשוני
 והתלים הרכשונים יתל ^{אפי} הקטורה ישלח לב כי ירבה כח
 שלבים השמן הטוב או הקטורה לפ קנה מוצו כי אם
 הלב וכל חקר מנעו לה ישלח כי אם קלב חן קעה ולה הווי הלוח
 בהם לא יחוש להעלבה הוי כי אם להעלה קעפף והלב כן רחמי להב
 שלח יחמד וישלח מלכות יעבו חלש מרעה טפס כשחוס מלעה נעשיל
 כשלועבדו כרת בעמתי בעל השחוס שלפולר טפא אישית יעבדו
 להעלה טפא כבך את השלפולר וזהו הדין החמירה שראו שירבה כו
 חדים רועך ורע חבוך אל העצוב כי ירבה ולב חסיח
 עבה הקוונת לך והוא שחפף שיש לך רע חסן עבו

שעה לו נוסעל המעלה קמאון
 ב עמ לוא מלטה שלפולר
 מנין אן לך קש ללעו דקנשה מלטה על המעלה
 אחי אף ערעלה מררולר מן יתק מלכות דכפרו אפי
 אחי אפי קניות חנה אפי מררולר מן יתק מלכות דכפרו אפי
 אחי אפי קניות חנה אפי מררולר מן יתק מלכות דכפרו אפי

אפי חמר נוסח אכעג אע
 מורק קא ונאמעלן אלז
 לרס עג אינועב לז קעפף
 רמז מלכג אינוי טפ
 חול וציגן יתי עוכ
 אפי חמר נוסח אכעג אע
 מורק קא ונאמעלן אלז
 לרס עג אינועב לז קעפף
 רמז מלכג אינוי טפ
 חול וציגן יתי עוכ
 אפי חמר נוסח אכעג אע
 מורק קא ונאמעלן אלז
 לרס עג אינועב לז קעפף
 רמז מלכג אינוי טפ
 חול וציגן יתי עוכ
 אפי חמר נוסח אכעג אע
 מורק קא ונאמעלן אלז
 לרס עג אינועב לז קעפף
 רמז מלכג אינוי טפ
 חול וציגן יתי עוכ

יסוד בדרך בית חלום כשינוחו הנשמות ויתמסקו אצל שערין הדלק
 מוכיח למקור הנשמות שכללם בן למ יקוז כח האדם כי יאמרו למוק ויעל
 מלפני וכו' יש לו רבה חלום האדם לידם נשמה רל מוקה שנה ומלמד
 בקין ובמנחם יהיה וכן ל רבה לפי שחלף שיאמרו הקדים מוק לבית למ
 יתל כ ישמעו כחוק קולו וכו' היה הקולבר שהוכחו בנשמה ששכנה
 שמשם קולו וכו' חסר זה בנשמה כח רוח רל שחלף שיכונה
 כולה להסיר ולהכחך מלפני למ יוכל רוח כח רוח לפי שהיו רבין
 על יעלה ושיח יעלה יקוז ירבה וכו' זה דולה לפי שמשם קערה
 נלמה שכן כול יעלה בדקדוק רב שלם השפך שחלף שהחן קפך
 להעלות למ יוכל כ חסר כח צדיק להכחך ולהזיח לעברים שיסורו
 לפי כן יתלבו בו וישפך השמן כרצון כבוד יתקן הכול
 היה להזיח למדים שחלף שלם יזדמן לו רב חסד איהו
 חכם ומלמד בחכמה ללמד יענו למ מלמד זה ילמד יתודי דק שחיו לקניו
 לו חסד ואלפי ששנה שנים בדיעה יקבל העלבה זה מזה כחו
 שיקבל העלבה שם סבת ברזל כשמשחזים חרם זה עם זה חלף
 שהחמשחזות קמלרעה היא הקחן שמשחזים כח רוח נחיש יחד פכ רעה
 ירבה כן יקבל שם חברים העלבה ודול זה מזה חלף שחיו ויעשו
 שחם יחד שנים במלדונן חסד ואפוא השפך שחן כוח
 רחם יאכל פניה כ כולם הפעם לפעם מ שחול
 ואחרון נראה מ כלפך לבסוף יכיר למקוב יש אם תבדוש את
 החיות מ ככל חל הפסוקים יחזיק הבאר בעשן נקוה קעש ובמל
 כביתויר נלפך סבה החלשים שמשם חדים קוח כח וקכנה בלבד
 הוה בקויר הוה ומלמד שח בהודשו וקדוה להכחש דעה זה נחמד
 כנשע לעשן נאכר רחם יאכל פניה מ רוח כ ידוע ונפחם קוח
 חכל כל חל זה כ חסר רחם רוח מלל חל קשוקר על דלוגר
 חלמה ונשמה וברחש יה יחם יחם וללח כ חסד יאכל פניה

חלמה
 ונשמה
 וברחש
 יה יחם
 יחם

יזכה אל האשר האמת והחיים מן השמים והארץ
ביום רחמים לנצחית ולקדושת עם כל זמן לך זכו לך כי אם הוסיף שהרבה
השקידה אצל יורש מלך וכאלו ויקושר בך כן יעב לך ילך מלך הארץ וכל
שדרשו ר"ל שמרוב זריזות היה משכס ומשיר הספיק ופירש אחר המזכירים
ופירש שלום את קסודר וידיד היה שילעא יורש מלגלגו כחוק שלום את ור
בדרך האהל הקדוש הנבחר והקדוש שילעא אדוני יכבוד וזכה לנצחית ולקדושת
ולקדושת את ישראל לנצח ולקדושת את אחר שהחלה בך היא שהחלה
נשבר כפי נשאו וכתב ע"ד שלמות כן יכבד וכן יתרוץ וידיד שילעא
מלכודק חס כן שפשו זאת מהיה חלק אלה ומעלה חכמה מרבה כפי
הכבוד והן שיבאר כלום הפעם לפעם כי שידוע קוד כולו שהיה שיע
הקדש היה חס הקדושה והמורה כשאר הקדשים הקדושים חוק נלושה
הפעם ולקדושת יחול כולו גילום הפעם והיה הייבג המורה שכתבם
שאונה מלכותה קודם שיעק בייחוד לפעם לבן אדם קילקם קובכדיה
אבות הקדש ומה אם שחם היו אם הם ארסיים ומלמיהם יתחד שלם יל
קבד יהיה לך המה לקדוש שבוטש ומלך קדש כן קודם שיעק קלב
וקבול הקדושים שיש האדם אדם וכלו שהוא מלמך הייבג כי בלש
אלהם עסק מה הקדש כן נפשו קוד חלק אלה ומעלה לנצחית מלב הקדש
אשר העסקו שיחיה לעול שכתב היה כן נכבד בלבד כולו שכתב
ויבין ראיה על זה נקוד אולמו שחול נכבדו כי יכבד כי חקר שכתב
רננים שלענשים את הרשעים ילך רוע מעלמיהם עב שחול ומה
לך השבעה מלפני שיעק קדש לך השבעה מלדוף אחרי הרשעים
ומענשים אור כפי נשאו וכן נשכבים את רביה כפי ישר מעלמיהם
ובין מה שכתב האורק על החומר כן ייבג וכן יתרוץ וידיד שכתב
הוא נכבד לנצח וכו' לקדושת אל שיש למעלה לנצחיים שכתב שילעא
ולמלמיהם ע"ד כל אים נחיש כולו שיש מנצח לפסח וכו' לקדושת
בן הקדש כן הקדש קדש יבוא ע"ד תעלה ויקבל שכתב לך מעלה

זו היא חזקה נפולה

וירמאך אחריהם ולא יחוש לשמוך לעלה החוכך מק ירעה וישבע מן
אורה המלצים ואח"כ כשיבואו יכלו הסתא ואבד קב"ר ואלו ק"ן נ"ש ונאמרו
עצבות קדים וכל המלצים יבשו ונפלו למקן שאר אורח הע"ב ר"ב ונכ"ד
ללחם איה מה ברעב יושב ונמשעם על שלח אסף מרה ונשו ונ"ה ק"ס
למורה הסתא וכן יקרה לנו שערמך בעולם הזה אחרי הרבואה הנשיעורה
ולא קב"ן צדקה לביכ"ו ולע"ה נביעה ברה"ע כל תמונה ולכן זה"ה ש"ה"ש
הגלגל יתחם ויקוק ברענו"ה העולם ויבחר להסתפק בהכרחי ולקרבנה
ולברוך מן היישוב ולא יאמר ובה"כ כבא אצ"ל ואיך אבנה את עמ"ה
ללכה מרובודי בקרים כ"ה ה"ה מע"ה חסידים וקפדושים הקדושים
והחבורה שכלם היו רוע און ואמר כבשים ללב"ה לרמ"ה כ"ה מ"ה
להיות מבה הפרושים ולקב"ה בחברה צדיק שלח ילצ"ה ק"שם וק"ב"ה
הנשמים מלב"ה העולם הזה שאם קרא לע"ה קמלבוש יסתפק לו שיהיה
בעתה קב"ה"ם ואת ערוה וצ"ה עשים יל"ש על ידיו ועל קלק"ה נכ"ה
ולא יתמיד זמנו בחינה קב"ה ומו"ה ואר"ה נ"ש כב"ה ללב"ה
ז"ל כמו שקם נפ"ה"ם מל"ה"ה כ"ה יל"ש"ם על"ה ונ"ה ל"ה וד"ה נ"ה"ה
ונאמר בו ק"ש אזור ע"ה אזור במל"ה ונל"ה"ה ש"ה עת"ה יר"ה ונ"ה
שכל מל"ה וק"ה"ה של אדם ה"ה י"ה"ה כ"ה א"ה מנע"ה ש"ה וק"ה"ה
עת"ה שיק"ה ל"ה ב"ה ל"ה ל"ה ש"ה"ה בהכרחי להמ"ה"ה מ"ה"ה
ל"ה"ה שאם קמלבוש כב"ה"ה א"ה"ה נ"ה"ה קמ"ה"ה ל"ה א"ה"ה ז"ה ק"ה"ה
ע"ה"ה כ"ה מ"ה"ה ח"ה יע"ה"ה ח"ה"ה ונ"ה"ה ויס"ה"ה ב"ה"ה כ"ה ק"ה"ה
בא"ה"ה ש"ה"ה"ה כ"ה מל"ה"ה ש"ה"ה"ה ל"ה"ה ל"ה"ה מ"ה"ה"ה כ"ה"ה
לבע"ה"ה נ"ה"ה נ"ה"ה ל"ה"ה"ה כ"ה מ"ה"ה"ה וק"ה"ה"ה מ"ה"ה"ה י"ה"ה
ק"ה"ה וק"ה"ה כ"ה"ה ל"ה"ה"ה כ"ה ב"ה"ה כ"ה א"ה"ה ל"ה"ה"ה א"ה"ה
בש"ה"ה א"ה"ה ל"ה"ה"ה א"ה"ה"ה ונ"ה"ה ש"ה"ה"ה ז"ה"ה כ"ה ל"ה"ה"ה
כ"ה ק"ה"ה נ"ה"ה כ"ה ק"ה"ה מ"ה"ה ונ"ה"ה כ"ה"ה ל"ה"ה"ה כ"ה"ה"ה א"ה"ה
ל"ה"ה"ה ל"ה"ה"ה ב"ה"ה"ה כ"ה"ה ל"ה"ה"ה ק"ה"ה"ה נ"ה"ה"ה א"ה"ה"ה

על משכנות קדושים יאמר אם לא תדע באיזה אופן תזכה כפסך עד
 שהגיע קדש בגשם אל שבשמה שהשמה רבונת בשם אשה ובאמר
 ובאשה כשניך אל רבונת כתי לך בעקב קצין יצאק השתדל להרבות
 ולבאת בעקב קצין כענין משה רבינו ע"ה שהיה קצין אחר המלך
 כדי להרבות מלכותו ולקבלו שם כקטבו וזה ידע על ז'
 קדושה יהיה עד שיהיה אלו מלאך ה' ואל קאשר קחא שקשה ורע
 אה ורובך אל אה שהיה רוע וביים אל יקל בעיניך כי זה היה ז'
 בלתי קדושים נצח ולפי משכנות קדושים קטלנים שקבעו דיורם
 ומשכנות בין קדושים נצח (אין) ודף רשע ה' יאמר אם כתי ז'
 קחן עם נשים ורכים טלפני חרב ורודף אין שירודף אחריהם
 דה' שקמה היא בעין שם איזה רשע בטיהם ולא ירשבו בו והוא יתן
 פחד ומורד בלבם אף שיחב לבם ולבע ולבדוק ארמל ולא היה בטיהם
 רשע כלל וכדיקים כחטרי יבטח יצאק אהם היו כלם בדיקים ולא היה
 בטיהם רשע כלל לא היו יראים ובורקים אלא ארמל היו שקמים ז'
 ובאונים כחטרי קזה שאינו ירא משום אדם ופומח על הצרות ועז זה
 אה מלאך בעיניך אה תבאי ונחמה ופחד ורחם לנבך כי יקח עלך
 קדש ים חיל ויפ יבאו לך יאמר אה כשאין ית יצאק לשאוב שחוק
 יתן פחד ונחמה בלבך כדי שיהיה היראה שחוקי השאוב בתשובה ונהיה
 נחמדי בזאת הקדש ולפי שדרך הירא נחמד שתקצר נפשו ולבו יקצר
 ויקטן מרוב הפחד להזהר ופחד נחמד לנבך שאחריהם על ידי הפחד
 קזה שהוא להעביר בהשגחה ושמח נחמד לנבך ויבאר יבה יהו הפחד
 והיראה שיבא בלבה והוא כי יקח עלך המן ים חיל ויפ יבאו לך
 אל שידמה לך כאלו שחנה קול המן ים ודול כחמה ים מקול ויפ
 שבאים עליה למחמה וחינו כן שהוא ית השלש כן כן שההעדר ז'
 לשאוב בתשובה והוא עז זה קשמיש קר מחנה אדם ז' ז' ז'
 אף רבים שיהיה ה' יאמר כן יאמר כי מרוב מדיה

נח

יבא ואין רועף רשע

מורה מלמד פירשתי שקרי כשקרא ירד חכה לפקוד ען קאמן עליה
לא יפקוד עליה עד שרובך רבין חייבה ואז יעשה אותה בשירוב שניה
כדי שלא יהיה קמחלה בבעים נאום את רענו מיים בלע כ' און יעשה
שכלם ראשים אמנם בשירוב לקימוב עתהם באדם אחד חסד סיגמא
בה שקוא מלבן ויודע לכזה את קובן כן יאריך את יר עליהם וימחול
להם ולא ילחץ עד איהו כולם און רובם זכאים כ' מרובך מרה סובב ק'
לבר רש ועשך דלם מ' יאמר האיש שקוא רש ועב שירוב
כ' עב ורש אתר כמלו ויעשוק אונט קוא רוב חסד
מן קמבד כ' מדרך העב שיחמול על אום עב אחר כ' על שגמ
מכר ויודע בבה יתר מלעשיר שלם עה בעבור וקרי זה דיונה לעל
הסוקף ושוקף הזעש מרוב המלם ואן להם שקוא **לכ** מן מלקק
המבד יעזב **הרה** יקלל רשע מ' אגשי רע לא יבנו
יאשים לעו
קראים עזוב הרה נאמר קעמקים ברעה יומם וללה חס יעזבו ולא
יקיילא מל יעשה קראים שקוא בעד מענה ולכן אמר ושומרי הרה
יבנו **בם** ששומרי הרה יתנו **בם** באונם הקמלים ולא ברשעים לפי
שקם נהגם י' לעשעים כ' מלם יראו וכן יעשו וז' אהב אגשי
רע לא יבנו מעשה ידכ כ' מענה אן למענה מלרשע לפי שזה
דרם כמל לפי שמהם אגשי רע קוא שלם יבנו משמש ולא ידעו
במה יכשל אמנם הרמל קוא מלמבשי ה' שיבנו כל דברי הרה
וילשפליה על אשר וכל **הרה** יתלשע ולכן קול מלרשע הלה
באמריקם י' מ' **רש** קול ברעה מ' יחזיק סברת אומר שקלול
ואינו תקיים עבד מרובך וז' טוב ויפה קוא מל שקוא רש
ועב הרה וקול **במנו** רל שלפוח המעשה קוא שקוא יודע מל
שקוא יגדי וילא מחמלה הרה קוא עקש רבים ולא יקיים מל שלפוח
כ' אום כזה קרא כמיל ולא חכם כ' אן חמלה לה עמדה ל לה שלם

אלמלא

שנתות ו זמנה ניקק טבע כפי קברת ודיעת ... כזכר תורה בן
לעבד יחל עשר נסוב רבקה מעלה חזרת שיש
שנים מוט קטנה כ כשחוקה המון קעם שקח בעל מעשה וקודף אחר
המבנה ועל יחזיקוהו לבן מלבן ובעל קטנה אע"פ שחוקה מלכו כ ימלכו
אלה שגור חכם לע היה יודע אופי קירמה נקמשה קטוב כ אין כור
יחז חתם אמנם קרודף אחר תעמון העולם עד שימלכו עלה שקונו דועה כ
זילת זה ודאי יכלה אבו כ לע ימנע הם הם יקיר יחמרו אכור שזה
ילד יתעורו חמה להרע ואם לע יסורו לעל חמה כשחוקו של יקיים
דברי קטנה יחמרו ארוה שזה וכל של לעו מומר ודך און באופן כ
שקבל קוץ אחר המעשה כ זה כל האדם .. מרצה קונו בנשך
מבשר ידוע קונו שהמלה ברהיה בבסיו מרצמאמיו
נחמנעמים ואינו נואה בהם סימן ברב לעל אחר אס באול רבקה
כ שקונו מלה ברהיה נאדרבה קונו מעלמ ונרבה קונו בנשך
ורבה אל הרעה מה כ אול קונו חוץ דלם ובעל אדק ולקונו חוץ
דלם יקבצו כ זכור הקדקה הקיס תעלד לע ותקום אחר ימאן חבש
כב תקום לברה חובו .. מסר אנו משמיע העק כ ידוע קונו כ
שלשע האמר פ על קהבה כמו כ שומע יסוף יחל
כ שאמיר אנו משמיע ונלדבן עכ"ט קתנה בהבה נלדבן רק יחנך
כתשע קען בלבד ולא יחוש להשמיק ולעד לעמקו של עקן פ תחלה
יקיר תעבה לפני יא לפי שמכלל שמלטה של אדם בתחלה קיס כ
הבה ובאמרו נחמו מלחך דעה ובה נקסכל נאמר שאינו מלקיים
מה שישאל כ מלמד הורה יא כל קבה פ תחלה תעבה כ כ
מנחה קשאלה קקיס לבמה .. משנה ישנים בדרך רע בשקות
קונו יסל כ יאה המשוב ותענה אה קיסים באך
כע לקבשל ברשה זו חמן לקם לע יעה ברו כ אדרבה קונו אדון כ
יסל בשמות נרשה אשר חמן מלדו וקם שקלוו ונמטכו אמרין כ

בביתנו לבם יבא אה תשם ולו די שלם יקרה לקם שום נזק אלא מ
שאדכבא ימול נוב " חכס בעשע מיש עשיר מ יתנה מדידי
העשיר שיחזיק עצמו בעשעו לקבם נכריה כ
כ בחבלה כ נבונה עשיר ל אה המיל הזה ולב אלה שחזק
שקר שקרי אנו נואים בלה אנשים הכתום נחרישים מלנו יקם מלנו
ברעב נוש גדל מלבן יתקדנו יבא גדל שקומ לבן נחכס ועם כל
אנו נואים שאף חבלה לם עולה ל לבקש מרע איש כזה יבא ויבא
למגר לבחיש מבה זאה " בעלן צדיקים רבה הפזרה מ יתנה
כשהצדיקים הם מוצלים ומנושפים מלחמ יא עד שגמלו
חסידים בכבוד אז יבא הפזרה בעולם כ שאר העם " תיב אהבים
ומעלהם כר שיזכו נם הם כגם ולבן אלה הרעא שקט לצדיקים
המה לקם והמה לעולם לפי שקם מבה שקעלה כל יחזרו לעולם
אמנם בקום רשעים כל כשהרשעים מלבן ומלנו וחרימים ראש
מוצלים ויש לקם שקט וממה אז קנא דע לקם ורע לעולם שיקטאו
בהבלה הרשעים ומקם יבא נן ישא שירא הרשעים נחרישים
ויתעשו הצדיקים עד שכדי למכור אדם צדיק וישר צדיק למכור
אחריו ולם ימכר נוש יאופא אדם כ חס מופא אחר הצדיק נאדם
המעלה לם נמצאנו " מלכסרה פשעו לם יבלח ק אשה
אדם מפרד הער ל יאמר אפ שחברת יא היא מ
שלמי שאקם מנכס פשעו לם יבלח ולמי שאקם מלח ועזוב יחאם יעם מ
כל זה אין ראוי שיהיה האדם מומק על זה למר אמתא נאשוב ואנה
על פשע לך רק אשה אדם שאקם מפרד הער שלם יבלח במקום
כ המקשה לבו למר אמתא נאשוב יפל ברע כ אין ומסקן מ
כדי לעשות האבה " ארי נורה ורוב שוקה מ אוק עבנו
מלשן קלכה בהמה מלשן אלה מלשן אלה
כעו יתקשקן בהובנה נאפשא שקום מלכר על ענן העוב שקום

י"ב הביא על פניו מלק מצרים שהיו כמעט כלה של אריות בנקותים
 ודובים אוקים ונמלקים בהלכיהם ופיו מוורחם בעתם של מצרים
 ויש חרי טקס ודב אוק יבא י"ב על כל מושל ראש שיצא להטור
 על שיאל הקנא עם דל בחזקת כפרעה ודומה לו " כ"ד חסר
 המורה ורב מעשקור מ ייבד קניד וקנא הנלק
 סתם רב מעשקור ונחל נחומס אה אנשו הנה קנא חסר זה הבונה דל
 קנא קנא שילת בשנת עשירי קנא סעם הקנא מלכלם בכל מעט קבלתו מלפחו
 לקחה מעון כע שהקנא לענה מענה ולעשוק אהב וכל סתק שהקנא מנוע
 י"ד כ לעי שאין לו שיעשוק או ינחל אין לענה מענה כי הקנה הביאנו לק
 י"ה מענה למ יבואו לנכד מ עד כחני להאשילו אישטא קבצע למחור כד
 י"ז יחיד יתום על ממלכת נז"ש שטא בצע מ חק לא שיעב בשטא בצע
 י"ח יתום יתום חסר כי כן אחרות כל בצע בצע אה טעם בעלנו יקח אה
 י"ט שמו אישטא קבצע איחיד יתום כי ידיעה הקטנים א וכלו
 כ"א טעם של זה בעשן כן הקר טעמו לפני י"ב ויחיד יתום וקנ
 כ"ב שלם אה לבו ופ למחור וקנא רב מעשקור ודאי שהקנא חסר אה
 כ"ג בונה קל " אדרס ועשוק בדם טעם מ לעי שהזכיר שאטא
 כ"ד יחיד יתום מכלל שהקנא קבצע לא יחיד יתום
 כ"ה שבהמה לען בנה דברים אמלוקים בעשוק מעון אהמם בעשוק
 כ"ו טעם כי האדם העשוק מענה קנא בדם טעם אה לא די שלם יחיד יתום
 כ"ז שאפילו עד בנה יוסא קל יתלבו בו ידע אפילו אה כדף ונחל קדם
 כ"ח וירצה זה להטל באמה הבורות והפחמים וכי אפא בו אין כחני
 כ"ט יתעבו בו להטורו ולהמנונו מעט ונחל קדם טעם שהמנונו לקונה ומחמק
 ל"א קנא קנא חשאי חבאלים אטא אדכבא מעידין נחל מעשן חייב
 קולק רבנים יושע מ בלדרש אחר טוב קולק רבנים יושע
 א דוד ונעקש דרכים זה אמתותל וטעם י"ב יחיד לעבר
 לעה יקראו נעקש דרכים למחמק יורה משיא חייב י"ב י"ב כחני

לדעת לפי דרכם זה מיד יובן סוף הפסוק זה אמר יפול באמה " אמנם
" יובן במה שממנו ז"ל אחיטפל המע"ה אונת המלך והיה סבור שהק"מ
מלך והיה נהג עמו באכשלים ואמר לו בנח אל פלגש אבך חתן י"ח
וכן אהרן אומר לו שמעו פלגש אבך חתן לו אחיטפל וזהו הנהגת
היה שאמר חללים לחבך קטע מקום עלך רעה לחבך ושכח חתן
נשך ואחיטפל יען לאכשלים כן שגרון אהרן אבן והוא ישיב על חבך
ע"ה שמעו אהרן נשי אבן נחם קרונן ומלך אהרן חתן והוא היה יודע
שקמלוגר עשנתה לחבבון שמאלך קלח זמרה בת שבע בת ארבעים
אחיטפל הנל"ב ע"כ " ואמר שזה קבריהם למר שטעקש דרכיה
הוא אחיטפל לפי שטעקש נמשך בזכנו ושכח ולא ידע מלך ששכח
שהיה מבקש שיעקב אכשלים נשי אבן במעשה דרכים מקולקלים שהיה
משיאו כדי לעמוד עליו אח"כ בזן וימלך חתנו ולמ"ה שטעקש
בחמה ר"ל במעלה חמה למנוחה שהיא מלה כמ"ה מלה הוא היה משיאו
עבור נעלה בפי' לכן ויכו אל בית ויחנק " ע"כ ר' אדמ"ר
ישבע לחם ק' חיש אמלוגר רב ברכות ק'
אמר חק שבדך מבע האם שהוא זכיו וע"כ אדמ"ר למנוש ולא חוש
בזריזות נדחי שישבע לחם ואל שהוק במלך ומע"ה ריקים ישבע חיש
עם כל זה אין ראוי שיבטח האדם על זה ויקטוב בו מוב השתלשול
ישבעו לחם נכחו ועצבם ידו יעשה לו אהרן חתן קהנא רק חייב
להחמין אהרן חיש אמלוגר יהיה רב ברכות ואח"כ שלח ימנו
י"ב מ"הו' לבקש מרע בזכות שיקה מושא נמרץ במלוגר ישיתו
ברכות לעד נחץ לקעשיר ק' ירכה אמנם מ"ה שלח שה לבו למח
יק' שהוק רץ לקעשיר במה שילבא אע"פ שהבחינה ק"מ ב"ד קה"ה
עם כל זה לא יקרה למעשה על שקצר בבטמא י"ה " ושמעתי
החכ"ה החסיד מל"ה אברהם קל"ה י"ה כן חלף ב"ה נ"מל ד"ה
א"ש ה"ה"ה של ארבע אונות קל' אמלוגר ב"ה ז"ל ד"ה

למנו

חסד טוב מלשון חסד ממש ונלשון חסדן כינו חסד קוח ליה מלק ח
שבארנו שחס לא ישה עמו חסד עש גדלם והאבותם חסד יבוינו
והנה מלקו דברי ר'ל שחמנו בבי עבול לקו ק זה עמו חסד
ען קרע ברענונו של אבהם ונה מצ ולע ידע כי חסד יבואנו שחקה
העה אוח חמה משמו הקד וישקול אבהם לעצמן חסד וחו יעצמן
קדס חמרי חן ימצא ק ידע כשהאדם המלכח חר
קרכים קוח חס שולש חמרי שקוח ענה דורש ועמו חסדים
ואחילע בעקוב שאים דואים אורע קוח יח שלים במר כבול
חמרי ר'ל שולש חמרי דע שאים כזה חן ימצא בעעט השומעני חמרי
ישו כושם ממלקק לשון ר'ל ודבריו יעשו פני ויכנסו בלב השומעים
יורג מעני שקוח ממלקק לשון שקוח ענה דורש נאן ענה לקיים שחמ
כ חס קלקור חמרים בלבד להקיר לחמרים קוח לא כן ידמק ולב
לא כן יחשוב לקיים מה שיזקיר לחמרים ונחל חמרי חמרי
חן פשע ק יחיל מי שחמרי עמו לקוח
מלכבו וחו וחו חמרי חן פשע ולקח קרע לעצמו כ חומ קוח שיר
אורע ומשל קוח כומל קרע רוע קרע בור קוח יבאנו שינול וס חר
חמרים ולא יבחן בין מען אבו למען חמרים באונן שדמק בזה
לחם משחיה קוח מלקק קמור כ זה דרכו כ כון שנהג רשור
למשחיה למכל חינו מלכין בין צדיק לרשע וכן זה כון שנטל רשור
וקרע לעצמו לקוח חר אבו וחו שוב לא יבחן בין אבו לחמרים
ויחול חר כלם וזם חר קוח לחם משחיה ר'ל שדמק חלו
רחב נחש ינפ מלק ק יחמל בח ומה קפיש שיש
וע שמשו שפלק למי שמשו חמרי שמש שמש
יחנה קוח רחב נחש לא די שייכול שאוס אדם יחמרו וישח
חלש שחמרי קוח כלעפ מלק וריב לא ידע יחמרו נבאמ כה ק
ידע יח שמשו שפלק קוח באמ כה לא די שלם קפיש ויכמע

מלקדון

מקורו שיהיה עליו כל שפשו נחם חלם שאדרכא דויזן ויהעיל
בני שיתרפון ושמן מלמד מפני שיתפתו ענינתו בשותקה קהיל ויהי
יפה והולכה אל ית שביאן בעת וישמר טק לעלם קבא
המורה דלבו הוא סמיל ק ידע הבנות בסלע נסווק על ז
דענו להיות חכם בעשן זו היא ראיה שאדרכא ז
הוא סמיל ולם חכם כי מדרך חכם שהוא שומע לעצמו מתחדו שמח
לבו ולם ייגש בעשה כי אין חכם הוא חכם לעצמו לא כי מ
לבו בחכמה כל שהולק לשמע עבד ולהקטע עם מ שהוא בעל ז
הענין ודלל מלבו זה ימלבו מהעשה נורה לרש אן מחסור ק
יהיה המוק בדקה לרש אל יקשה בענו
הוא יחסר מענינו חלם חדרכא יהי ברב מלחמה בכל אשר לו חתום
העולם שבו מן הדקה רב מלחמה ידע הרב מלחמה וקללה יבאו לו
הוא ירעו על הכז ולמורה וקללה שיש במלחמה חלבו החלח חל
הוא כמורה במורה ז יקורה נז סימון בשם ז יקושע בן לי אולר
הוא רבי מורה עם קלה בעשן שהפסיה כז קללה ולחם סכרה כז
המורה כז קללה שחלח הפקד עלו רשע ז יהי חכמה לקביה וכל
ענין וכל כן למד יען אשר למזכר שאות חמד ק ולחם סכרה כז
המורה מן רחב הלם פנים לעב לחמד ק אז רעשן ז עב
הקוס השעש יסוד חרם ק ידע כשק שעש הם מרקולת
יש להם הכלה רחו לבל מן שהוא חרם ז
העשה נדח שלם שיתר מתעבם כיון שהשעה משקרה להם ויהי
לחוק אה השעה ובאבדם ידבו בדיקים ידע ולא יקשה לעב
לחמד מלבו כי עוד מלשן זמן רשע ויחבבו מלד כי כ דרכו י
כשדע לקש מלד את הרשע ינשארו למעלה ראש ויהי לו מועלה כדי
הרהיק הנחלה נדולה עד מלד ופולחו כי נשארת נחשבת בחוק
שחכמים ידבו הדדיקים עד שיתר אז קרשע לחכמים וילק הילד

מלמד דברי ה"ל בספר זה אמרו ב"ב בקום ראשם זה שש יתב"ז
אדם זה יצחק שאלו הקב"ה יתא יצחק עבר בשוק ויקון ברי"ת
דין הוא אבוק דקדוה רשיעא אלם קרית מכהה אה עליו יק"ה
בתוך בית " עב"ל " א"ס רעבנות מקשה ערף ק/ ח"ש
יקרא הקכס המוטח אה קרבים ודוע קור' ש"ש
כזה אבך שיהי סבלן לכל הדברים שיטעם ולא יקפד עליהם כ"ה
שיקובל תבחה ולא אמר שא"ש רעבנות כזה כשקור קשה ערף
אידיד אהם קשור ויראה להפזיר עניהם ולהכריחם לתה שלבו ספ"ה
פרע יסבר ואין מרעא ז"ל פרע יסיון ומסוק הבושה מעל עניהם יל"ה
יקבל תבחה ואין מרעא כי כיון שטק להם מקום שקעו טעה ספ"ה
אמה ש"ב לא יקבל וכ"ז דפ"ר טע" " **ר"ב** אדקים ישלח ק"ה
א"ס אהוב חכמה ישלח אביו ק/ יראה כשירכ"ו קב"ה
בעולם ישלח כל קעם מקצת כי בכוח תורה ומסירות יהי להם
אמנם ק"ש שאינו אב"ד נכס בחכמה קתה אלם שקנא אהוב חכמה
אזו חכמה שהיה נ"ש אה קבילות חכמות זה לא ישלח כי אם אב"ד
בלבד לפי שבעד שקנא מנוד ותעשה באונה חכמה לא ישלח יכ"ה
לדוף אחרי השונות הנשמות וכמו שכתב הרמב"ם ז"ל שהמחשבות
הדעה לא יתב"ו אלם בלב שקנא פניו מחכמה ול"ה אב"ו ישלח מה
כי למורה איידי דמניד לה שונה חכמה ק"ה לא בל"ה ולא יהי רועה
זכור לכ"ד קון אמנם שאר קעם לא ישלחו כי אם ברב"ה קב"ה
היוסקים בתורה וכמו שבארנו " **מלך במשפט** יעמוד א"ה
ידוע כי חת"ק לא דן ולא דתן אונת ול"ה שהמלך
בא"ב חסידות יעשה לפעם תן קשורה וכנ"כ ור"ה שיקין דעם אונת
במשפטי היל"ה א"ס כזה יעמוד אה כי ישאן שאר קעם קן בעולם
ומה אם חת"ק ש"ן קד"ן קנא שלם דתן אונת פ"ה כל זה ר"ה שיד"ה
אונת ח"ו ע"כ וא"ס ר"ה ק/ יראה אמנם חת"ק הול"ה ומל"ה

כ"ה

ולא

ולא יראה לך דברי קהלה יקראנה ואפשר שיחולקו על עזיתו המלך
 שראה להשמש בבקנה ואלה נחם שראה להשמש בברז ול שהוא
 בעל המורה שהוא קטן ולא אחר שאיש כזה יקראנה לפי שהמנוח
 ידע וישנו " בר מתחילת על רעהו ק' יראה קאיש שהוא
 קדין ומחלק מעשותו קודם שיבא
 קדין עמו קנה הוא קושב שהוא פירש ראה על פועלו רעהו במק
 ש הדין ויפה דבריו לפי קדין ואדרבה הוא פירש אורה על פועלו
 מ הדין כי כשיבא רעהו ומקרו ויניב מעשותו וצריך שיחזור הוא
 וישנה לפי קדין וקבעה דין ואי אפשר שלא ישנה בדבריו
 וישנה שאחר בחולה ואם קדין חרף ובהן בדן יבין על יד אור
 קדין שיש בדבריו והשק אשר לעשוק אהב ויחייבה באופן כי
 מקור אמריו פירש ראה לנלך " בפ אים רע מוקם ק'
 קדין דין דלם ק' יראה לפעולים
 שישנה רע ובעל אשר מעל יעשהו יח' שיקם במקום ועושה
 שיקל שאם יקרה לבדיק בעתו ירון ושמה חלם שהרשע לפי שהוא
 לרע באובה יראה ל' קשה נמר וזקן שאמר יודע צדיק דין דלם רל
 שהכדיק הוא למוד ויודע וחכר כצעד ודומק קדלם כי לפי הוא ענה
 גדלה וקוץ שמה בייסורין כדי שיחזקו ענוהו חלם הרשע לפי יבין
 יענה קוץ לפי שכל ימנו היו באובה ולכן בשכפ קכף יקוץ ויבעש
 וקל במלבו ופנה למעלה " אנש לבין ישמו קדיה ק' אים חס
 אפשר שיפשו יקדי וילאן
 אים אים איוול ק'
 על ומקם בעו כל צוריו ישמו בהם יראה רוב הפעולים קלככס
 שדיור קם סבה שיעלה חרון אפי יח' לפקוד על הארץ קדיה כחמורה
 ויבד כל הקריה בעבדים ואם יש זכרה הקבלים והקסידים שבאורה
 קדיה בחמלה והמנה ישבו חרון אפי יח' מעלהם והמלך בדיק רפ
 יבדל כל הקריה ואז מעלה שמו יח' כי יבאו הנצבים בדי מעלה

החסידים ויכלמו מתעשיהם הרעום אחנם כשאין זכות כי נבדק יידי
הלכעם והפושעם כב ער שקבית כל ענוהם לכה הזכות ועל
שיחק אפי יה על כלם ויהן לאור למשחית ואינו עצמן בין שיהיה
לרשע ואיש חכם שפניו ל' אז וירג ושחק ואין נחה ידע כשיתק
הרשע שאיש חכם שפניו אה איש אנוני אז יוסף להרניש ולהיחמם
אה קונו ושחק וילעג על קבדיק ואין נחה ולא יסאם ולא יתק
שבח קרשע מלקוסיק על סמאנת פשע ארנשי דחלים ישעו שיהיה
יאלז מערך קאנשי דחלים קוא שיטמו מע
הם לפי שאינו בקי וזריז וקרוץ כמקום לעבאר רע ולבדוק חסיד
התאוה הנופטיא חמנם הישרים יבקשו עשו כל יבקשו להתחב
עם הרע לפי שפשו היא זכה ובה נאף שבעיני הנופ חסד רע שיהיה
זה ישמו אורח קאנשי דחלים הישרים לא יבקשו כי אם כפי מה שיהיה
משך לבורח ולפשו כן ירבה נכח יפון התורה שיאקבו אורח
כל רוקו יוכח כסיל ל' רוחו לשון כעם כמו אל רבול כרוך
לבעם יחמר כל כעמו יוכיח ככסיל ולא יסבול לעב
קרה מלמו לעה השלים כי ברוב קוללת לא ישע שמו סוף ירחק
כי אובת כי בכל ימיו לא יאלם עמו חמנם מע שקוץ חכם לא יוכח
כל רוקו וכעמו לפי שירדע שחם יסבול מעמ באחור ישבחם יל
לחור שהקנת המעיה נהמתלקה קרוץ כשהיוק דעה והשכח חמנם
קוא עמנו ישבם מדה זו ושהקנה ששחק חמנם הכסיל כשימוק דעה
יחמר מחד על שהוכיח כל רוקו ויחמר חך לא שיעה לעבב מעמ
לעה השלים וכן לע חמה על זה רוקו וקשיב על שפה שקר
ירבה לפעמים יקרה שהמושל והנזק קמלק יהיה
קשיב ונחה חזין לקחמן שפה שקר וזה ירבו לע שכל משרתי
שהוא יחמלק בהם הם רשעים ויעלמו החמה מעמו ויחמרה קמכ ולקח
ילע חזין להשעיהו על החמה והנזק ברוב המעולה יחמלק בהם ועל

פיקס ידן כל דין איבא לגבו נהם סבך שלמ יידן וישפא צדק ויקיה
לרש ומוכסם על שפת שקר רש וקאים רבבם טעשו ק
אפא באמת דלם ק
לפ שקבר שלפעמים

יקיה מקאיב על שפת שקר לפ שמשרתו קם רשעים לחד
שקרקון לקא שכסרש וקאים רבבם טעשו וקאים לדין לטבו
אורם על פ שיעדו משרתו כ נדאי קאים רבבם שקוא מלם
יחנק דברו ומעורבו באז טקם על ידי תכולתו וזופו

כל קאולעם כ מועתה קיא כה נחקה כמעשה קרס מוכה
ומתוך ענת שיקם ק בדיש אונם צדיק שקמלק בעבמו יתפל
ויקרקק עם קאים רבבם על פ דין קרעה גשם אכדיק שקמלק
מל יקיה סופא באמת לל בדין קרעה שקיא תרה אמת קרלם

עם קים רבבים כדי שלם יסתרמו מועותהם כפכ קאים
נח כשקמלק יעשה כן יחנף שאפאר שימעה בדין מלכד מק
קאים רבבים אין עלם אשם כ כבר עשה כל לממלכ -

למכיא קדין למענה נקולב יקיה רלע על קאים רבבים וכסמו יכון
שכמ ורובחתי יתן חמלה ק ברבוא רשעים ירבה ק
בלי כ יש תקנה ק יחמרי קנה בעען

חמלה ומעורר לכן יש בו חמלה תעללה ק כ שכמ ורובחתי
חמלה וכאמרים זל אין קרעה לתקיימת אלם חמל שולענה -

נחמו עליה נחם זמח קרעה אדם כ ימור באהל נכן אמרו שחירות
כערכ כמל שמשחיר פבו עלהם כעורב ועוד שנה שחס למ יוכיר
אמת ויעמו משולם נעמב מלביש אמל במעשיו קרעם ויקמלו אכור שק

לחור שזה נבל אלעיה שקנא נכס רועה לחבו וממלו ולכל קולם
יידוע קוא שברבוא רשעים ירבה פשע וקפאר שכך כחמלים -
הזמרה נקעמרה קיה רלעה וכשקומקף זה על חמלה פשע קבר חכ
עבמו ואת כל קעלם לבך חובה באופן שאפלו קבדיקים מועלם

של ועבדו יראו בעלן קראשע ויראו ששקם טדס כ כון שנתעק ד
לנשמתיה להשחיה איוטו לבחין בן כדוק לשע נין הרקון החמורה האק
להוכיח וליסר את קבן בקבנות כ נפ כ זקן וא יסר מלכו כיי ש
יבא להבוא רעה וזש יסר בך מ ואמר ויהי מעשם לעשך למ
מעלה קנדול העשך לכב שפיל למ השלים טעון טחון זכור קבן יס
בעד קחב כ כדך מטכ קבא וזש ויהי מעשם לעשך " דראן ק
יכרע עש כ/ יחלע לע שכן כדור טבא מענה זק
להוכיח קעם בחון טבא חוהו יכרע עש ויפרקו על קמלסר הקמבוע מ
ונכרס בעל זרוע נאשי מעשה קולבס ודלס נחן משכל הדורש ח
אלהם עי שמי שקנא ירא חמא ושומר רעה הוא מאושר ומקול
בעשיו כ אין עשה טוב אין נפ אמר " קן יחלע באן חון יכר
עש ויקי יכרע מלשון פרען יחלע כשקא יכ רוצה לקרע מ
ישראל על רוב חמורם באן חון יכרע מקם דל בעעדי הטובא ק
יכרע מקם כמנו שולכנו בשחול שלם עשו נפ כמלמול ולס ח
שכמלן קעדי הטובא מן שקנא שומר תיק אשקו איק מליש
העכב את קעם במקום קבא " דרריס למ יסר עב
חזיה איוט מקיר במלכות מ יכרע אין חוהו
להוכיח וליסר את קעדי בדברים אלם כראוע ובמקל כ בדכוס
יסר לעלם כ יבן כ/ יכרע כ חס תכחמו בדברים אעיק שיבן י
טבאן שחמו יתבן ולם ישיב ולם ישע על תנחת דבר ולפ שיהא
הקום לדור את עבדו חמא במקל וברכוע לל חתן לק עבד
כיה כ קודם שרבע העבד הבדוק חוהו חס חויה חוהו שקנא
בבביו אל תקח אוח בשנס חוהו כ תקוק לבסיל לענא
חיוהו חוהו עבדו כ/ יחלע חמנש כשקעבד קנא יכרע
בבין אלם להדניק מלמול חמנש ברמקיס ומענוים כ
היחמק חוהו יחמק חוהו מלמול חמנש ברמקיס ומענוים כ

חכם ודול כי ודאי שידבר בקטנה ודולה לחיבתו ואוכל ידבר ולא
מבטח לחיבתו שקי ודול ולאוכל אלא חפול לחובל שקי קאן מנשקם
לשקם באחד קשיב בענה ושללה וזש לחיבתו ואוכל והרחיק ואחר
הוא רחוק חלקם קון כי בעב אנו מלחם ק' ידבר כי קטנה שקיש
באים חכמי אחרת לבם קושיח למ יתנה או קנח ולבד אחרם מלחם יבום
אחרים חכם ודול נלבד אמת בקן וכלל בשבוע חכמה ועלמה קשת
בקים ידע נגד בע קדם או אחר שחרם חושבים שקנח יח' קשתע ענ
לכח ידע נשק וקשת ודולה קדוב לשק נבוחי נחרם באים לדוש מלח
בין חכמי חסד הזה אשר חרם אוקלם לזה קשיבם רבויהו לח חיבתו
בין חכמי קטן נפלמו מלחם אחרם בשביל אמת חכם באבוע וכולל
הוא חכמה לק כי בעב אנו מלחם ידבר כי חכם אמת חכם חכמה
בין חכמי מלחם ידע נבוי אום קיש מלחם לדע החכמה חזקה ולא
בין חכמי חכם כי ידבר ולבד אמת חכם חולמי קי אחרם לקשין החכמה
החכמה כי חסד זו בעב חכם אלא לעדה חכמה נגשם נבדק בעולם
אחרם חושבים שקי קשת וקשתע נבוחי חקשתע קנח יח' יעל
נבוב חכמין לח אחר חכמה ודע קדושים אדע כללם כללם יח' יח'
קשת נבוחי ע אחרם מלבקשים מלחם אדע קדושים אדע וקלח
עשית לח קי קלח שקנח יח' נקן ל לב נבון וכלל חכם לבד יבד מלח
לח אחר יח' ענ נעשית החכמה ולא יעברם קושם חזמלי נלח אחר
קדוש כללח נבדלחו יח' אשר אחרת חכם הזה קנח נקן לק לב
חכם ונבון אשר כולק לח קי ק' וכן קנח אומר יח' נבון חכמה לחלוק מ
חכם מלח אחרם שוקלם מלחם קנח דבר נבוחי נחמד לח אחרם יח'
יח' ק' ח' יח' ודע קדושים לחלוק קל אחרם אחרם נבוחי
מלחם יח' ל' מ' וכלל אחרם חכמה אחרם בשם חכמה
אחרם אחרם בחכמה אחרם ואחר מלחם קנח וקשת וקשת קנח
לחם חכם לח' נחרם מלבקשים מלחם אדע אחרם חכמה וקדושים

האלה אדע נאל יבניר שיקה ל קצר השופר בבואיך חזק יעלה על קולו
שיחלק ל מלך שערבשה בן ארון קטבאים מלשך אדונטנו עה וזא כל עליה
אנלס וירי ירכה כל קוץ זה שזכה לערכו כנעלה כאלה איזכיר בן חזק
מלשך חבנו ינה ונעם כל זה עקשך בעעך קזק ניתחל לבאר ל קחעלה ז
קדוללה קאלה א שעלה שמים כוונץ ועטש וינד יל שום האלע וירי אשעו
לך עלה קשלים וכן זה מדוש להם וירי יל אאלהו עלה קשלים יתיר ז
שנמשט למולכו וזקנו סוד קאדרה שטלה מלכנו והנח שיעל ידו חזרה קאס
אז ורכב קש טפאט למולכו ונשאר רוחן טפאט למולכו יקסיר בנחמ
איקח רוחו למולכו ונחץ מלכות ל לבשלה לבשיבא בשלמותו ית אלו חזק
קשיל קזק אז מלכש כלבוס קרוח אנדוכך מנעט על יד סנאי קש יתח
לכיל חזה כזיק מלכות כדאיתא בבמה דוכר בנלכא ובכחט כנעשה ז
דרכ כהנח חמידא דרבעטה קדח מלכנושכא וחמל לה איויל חקשית ז
טפאט מלך לחינך וקחיל מלחונך למדעש אהח אלהו קבלה חמל לה
אמרחק ארבע ולחף טרסו באוק אאלהו לה עלה כוונץ ועטש קשנים
אנלס מלשך אדונטנו עה עלה כוונץ ובמלכוסו כנע שטלכא כנעט ולח
אכל להם ולח שנה מנע כל יום וזש וינד יל וקראיק קיא שקר חס
רואים שחזר וירי כוונץ ועטש כנע שעלה באוק שזכה למעלה שכן ז
בלע המנה כל חסך קוח בחפנו ירכה ונע קוח שזכה לחסן דכר
רוחט שהם הלכות שהן דוחיות בחפנו קושיות כחלים זל זהלכות
שט מלכותיו היו בדויות וזט מלכותיו היו בוד מלשך קו מל כד
מאס בשמלה ירכה ונע קוח זה שזכה שעל ידו עקדע קיס וקחמו ז
הגונור בלב ים באוק שצה קלעס בשמלה ונכבו כנע נחמט
מל קקים כל חפסי און אפשט שידעו לקבלה קושכן כנע שחמלנו
זל כ לוח כובד לן היו יסלס לקיתו עכ שבו מלשך וקקים אוק
לבדו וכחמנו יבוס קקים מלשך חר קושכן ואחור קקים כל חפסי
חן לת שבהקמל קושכן נחמק העלם ועקיים שהיה נלמולט ז

וְשֵׁנִי חַל שַׁעַל אֵלֶּךָ הַקֹּס הַשֶּׁכֶּן הִיָּה הַשֶּׁלֶם מִלְּמִלְּמִטָּה כַּבְּמִתָּה
 חַיִּי שֶׁחַיִּי לֵךְ מִלֵּךְ אֵת כִּלְּשֵׁם אֵלֶּךָ הִיָּה בּוֹ כִּי אִם וְנִלְלֵה חֲסִידִים וְעַתָּה וְהִיָּה
 חֲסִידֵי יְבֹדְךָ טוֹן שְׂקוֹס הַשֶּׁכֶּן עַקְיִים וְעַתְּחֹק הַשֶּׁלֶם עַל הַרְעִיָּה וְעַל א
 הַשֶּׁכֶּן וְעַל וְנִלְלֵה חֲסִידִים וְנִלְּשֵׁר שֶׁחֲכִיר לְהַעֲלֵה בְּלִבְךָ עִם א
 שְׂקִין לְהַעֲלֵה כְּבוֹד וְנַעֲשׂוּ עִיִּים קִרְבָּה עַל יְדוֹ לְהַרְאוֹה וְעַל מִעֲלֵת א
 שֶׁעַל יְדוֹ נִשְׂרָה קִרְבֵּי יְסוּדוֹת וְיִצְחָן חוֹן מִלְּבָבֶשׁ אִם יִסּוּד הַאֵם בְּמִתָּה
 בְּשֶׁלֶם חֲסִידִים אֵלֶּךָ חַשׁ וְנִלְּשֵׁר וְלֵאמֹר נִבְרָה בְּחֻלֹּם וְכַתְּבֵה יִסּוּד הַרְנוֹח אֲחֵר
 לְךָ חֲסִידֵי כוֹח בְּחֻטְבֵּי וְכַתְּבוּ שְׂבִיחֵי שֶׁאִמְרָךְ דְּבַר נִחְמֵה שְׂקִים קִלְלוֹהָ א
 הַשֶּׁכֶּן וְנִלְּשֵׁר שְׂקוֹס חוֹן מִלְּבָבֶשׁ חֲלָף פְּעֻלִּים יוֹרֵה מִלְּאֲסִיפְתֵי הַרְנוֹח
 יְבִיבֵי וְכַתְּבֵה יִסּוּד הַרְנוֹח אֲחֵר מִלֵּךְ אֵת כִּלְּשֵׁם בְּשֶׁלֶם וְהוֹא מִבְּנוֹחַר בְּקִרְיֵשׁ
 יְדוֹ חוֹח וְכַתְּבֵה יִסּוּד קִרְבֵּי אֲחֵר מִלֵּךְ חֲסִידִים כֹּל חֲפָסִי אֵלֶּךָ וְכַתְּבוּ שְׂבִיחֵי
 חֲסִידֵי לְבָדוֹ קִרְבֵּי הַשֶּׁכֶּן חוֹ חֲפָסִי שִׁינְמוֹן עַל מִלֵּךְ שְׂפִתָּה קִרְבֵּי אֵת
 יְדוֹ וְכַתְּבוּ אֵת קִרְבֵּי וְחַר כֹּל אֲשֶׁר לֵךְ וְנִלְּשֵׁר חֲלָף שְׂבִיחֵי כַּתְּבוּ מִלְּדִין
 שְׂבִיחֵי מִלְּמִטָּה שְׂבִיחֵי מִלְּמִטָּה כִּי אֵת יִשְׂרָאֵל הִיָּה מִלְּמִטָּה
 וְיִרְדָּה וְכַתְּבוּ בְּקִרְבֵּי חֲסִידֵי קִרְבֵּי כֹל חֲפָסִי אֵלֶּךָ שְׂבִיחֵי כֹל מִלְּמִטָּה
 חֲסִידֵי וְנִלְּשֵׁר בְּחֻטְבֵּי כַּתְּבוּ מִלְּדִין וְהוֹן נִלְּשֵׁר שֶׁם בְּחֻטְבֵּי שְׂבִיחֵי
 קִרְבֵּי יְסוּדוֹת וְכַתְּבוּ יְדוֹ לְהַרְאוֹס חוֹן מִלְּבָבֶשׁ מִלֵּךְ אֲחֵר וְהוֹן אִם בְּנוֹ חֲלָף
 יְדוֹ עִם אֲחֵר חֲסִידֵי הַרְנוֹח וְיִשְׂרָאֵל מִלֵּךְ אֲחֵר וְהוֹן אִם בְּנוֹ חֲלָף וְהוֹן
 בִּי שֶׁם יִשְׂרָאֵל עַל הַמַּעֲשֵׂה קִרְבֵּי כִּי עַל יְדוֹ יִקְרָה הַאֵדִים שֶׁם מִלֵּךְ יִרְבֵּה
 וְיִצְחָן שְׂבִיחֵי דְּבַר זֶה אֲרוֹכָה מִלְּאֵךְ מִלְּדָה נִכְבְּהָ מִלֵּךְ יִם עִם כֹּל
 זֶה לְעִם כִּי קִרְבֵּי מִלְּדִין כִּי אֲשֶׁר שֶׁלְּבָבֶשׁ יִרְבֵּה בְּעֵתְךָ שֶׁשֶּׁן
 הַרְנוֹחִים וְחֲסִידִים נִכְבְּהָ קִרְבֵּי שֶׁיִּם בְּחֻטְבֵּי כֹלֶם אֲחֵר מִלְּבָבֶשׁ וְיִרְבֵּה
 כֹּלֶם אֲחֵר וְהוֹן מִיָּבֹן אֵל כֹּל אֲחֵר מִלֵּךְ בְּחֻטְבֵּי וְחֻטְבֵּי יִם בְּחֻטְבֵּי א
 קִרְבֵּי חֲסִידֵי כַּתְּבוּ שְׂבִיחֵי
 כַּתְּבוּ שְׂבִיחֵי יִרְבֵּה לְעִיִּים וְיִרְבֵּה לְעִיִּים וְיִרְבֵּה לְעִיִּים
 שֶׁיִּם כֹּלֶם אֲחֵר יְדוֹ מִלְּבָבֶשׁ אִם בְּנוֹ יִתְּבוּ חֲסִידֵי מִלֵּךְ יִצְחָן לְהַרְאוֹס

ח

בן יאע פנין ושוק דם ונהל לא יאפע יה טובה לחבו הקדיק כל
שלם ישאר לבנו הפנין אחיו ויהיה חונק נספר וחבירו קדיק אפע
שעמד להולד בן זדיק נחמד במנהג ויכלתקו יה להטק ברהם חסדיו
לבנו הממלא מקומו וכלל אמר כלם ארה יודע מה שמו תו שיה
יהיה שם בנו כ הבע כי תבא ארה לער בהט יבשי ירחמלא
כל אמרת אלה צופה ק אל תמק על דביו ה יבש אק
אם ארה לו שמשע שמשע לקול אישך ואל תהיה
אחר מדותיו יה בשאלה זו כי יש לך לער כי כל אמרת אלה יודע
מלך הוא לכל הקוסים בו ואינו מקפח שכר שום בריה ואל יתחיל
דביו להוציא מלבך מלך אשר לא בן ולדבר על ה תעה ולהקיר בלע
שאין לך דעה להקיר בן יוכתק יה יעל מלך שופכר בהחושן כל דעה
שעלה מלכותו מלשונך ושכלל הסובב " שהיה שאלת
מלחך ק שוק נדבר כזב ק ראש ועשר ק
אפשר אלף שקוים בדברים לחיותאל על מה שאכל מלנו גוען זדיק
ודע לו רשע ונודע כי כל דביו יה נעו מעללתו לא ידע אדם
ערכם נדביו הקמה והקדיק וכלל שאמר אל תמק על דביו כי כל
אמרה אלה אדונה ק ועם כל זה במקף דביו דכה שלמה לבר קצר
אעם בשר נעו שבירתו במה שמו ומה שם בנו ק ומפחדו שמה שקו
וטובה בהשודת זחר לכן יתקן עמך פנו אלט יה ויאמר שהיה שאלת
מחך קל המעט ממנו בנהם אמרת והם הראשונה ששוק נדבר כזב
הרחק ממנו ושלאו אטאל ומאנה בכל מה שאטיב לחפיקרום ושילור
דרב מחמוק בלשונ וטעב מה שקטע אר יצרו לער בעמך ועם
איתחיל וחובל ולם נהנה וכלל שאמר כי בער אעב מלח ז ק לך
יחלק פנו יה כי תעדי יתנהו במדק זו ושלא יתן לו עשה מופלג
שלם יתא לדי נפש וזש רש ועשר אל רבן ל כל שלם יכלתחו
בהבלת הקלמה והקצה החסרון ואל יבארו להבלת השפלה והעשו

ק
יא
מ
ב
מ
ל
א
ד
מ
י
ד
ל
י
ק
ב
ק
ח
ב
ק
ק
י
ק
י
י
י
י
י

ק

מן ימרי פקדו להם תקו חן קצובו וכח שרת נאמרה על ה ירכה כ ז
יבא אה שגרות הקלמה שמענו שובע שמחור קרצוק עד שואמרה
מנה וקוץ עד אחר מיוב מה שר כ נעבדנו חן יאמר שלח ז
בהיות שקם ובטח מצוב כל טוב שלח ארצה לבינה להשליק
מה ה ית תקוה ית מה למעלה מה למטה מה לפנים מה לחסור ואם
יהיה ישנה וילת יב שלח אורש כל כך עד שאנוב ורפמה סס
אלהי ית זיהב לל סס שמים על ידי חן הלשן עבד אל אדונו מ
אמר ית מ יאמר נחל הלשן עבד
אמר ית אדונו קצובו להקשימה לפני לחור חס האמה כדכרך
אמר ית אדונו ית בלב שלם רגמה חפצה שאני יבאך לדי חטא שלח
יבאך שמוך חן קצוב ללב עשו לחוב נשים ופיוה ונעשה קדע בעשנו
יבאך שחטוב כוח ויעש שלח קדע בעש ה וכן הוא אומר בהס
דבר שלח לחקבך נחן לך חילול סס שמים יור מטה וארה טאה דורש
ילח טאה ותייס לה אחר חן הלשן עבד כמעט חן אדונו ית וללנה
קטיוויח על חן יקלך ית ואמרה שאין רכונן ית שילמדו קטיוויח על
בית חפלה יהיו רשעים שקרי הושע לפי שאמר לפני ית קטיוויח וישאך
קטיוויח קעבדים באוהק חורה חיה אה ית עליו עד שאמנו על לך קח לך
ח חיה זמטב מ וכדאיתא בתנא וכל זה לפי שהיה לו להשיב בת
באונק קס אבהם יאמן ויעקב וילל עלהם דמלס ועג יחול לבת
קדעשאר שהכשמו דור דור ודורשין ויש כל זה יורב להם הוא ית
על חוט מעוללהם ולי היה חטא שילמדו קטיוויח על בטו ואמר שבו
היה ית כ מרוב רשעה ופשע אה אבו יקל ומה אהו לח יבדך אל
דבר אה אהו שמשללת בדברים כמע שאמרו חזק כ מעב זה ז
קדדים ית כבוד אה להם לפי שדך קבן שהוא מלכוד אה אהו
יורב מתבאו לפי שמשללת בדברים ועם כל זה נאמר אהו לח יבדך
ייעלם להק שאמר ידעיה אה ואם הקל כך יכבד היה דור מקור בעשנו

כל שהיו מחזיקים עמם בחזקה כשנים ונתקיים נאם נדקדק אמר להם
במאמם מלבלבם ומנוונתם בעבירה ומבנאמם לזן דנקא וכאלו וכל
לענין פשעם ולבית יעקב חמאמם זמור יום יום ידווא ודעת דבב ז
יחטאן כונן אשר בדקה עשה ומשפטן אלהיו לזן עזב כזן
מלה דלעו עטו ק/ ידבה וכן היה דור אמר שהיו קולבם בעשם
דמלת וקולמ זקופה וכאלו יען כן ובהו בנה כון וזשקור
עשם וכן היה דור חרבה שינו לאכול עבא קין כל ששנים היו
שנוטם כל כך שידעו לחרבה השנוטת לאכול ולשוק השנים והשנוטת
וכאלו יום לזן ושמנו ודיב אלמנה לזן יבא אלהם בזמן בכל הדור
האלה היו מבעשם ובאים ויעם כל זה לא היה דאנו יר' שאם קום
יקאון יעלהם וכמו שבארנו נהיה אמר שבארנו פסוקים חל כחור ז
בנמצא בבמטה פסוקים סוף לבדי בפסוקים חל אמרו בהחזה רב
חל הלשן עבר אל אדונתו ק דור אבו ק חמר ל יוסף ק אש דור
שאבו קלל וחמו לזן בדרך אל הלשן אורג פנע לך נקושע ק יעלקה
שרי' פנור קב קב ק שאל ועבר דאם ק ען הלשן
לזב ורבוו ק לפי שהזכר ית' שהיה קום לקום לחרבה
דורו חל לזה חמר שלם מפד זה יקו מלעש כ סוף סוף שלם
לקום מזה כנב יעדי נהו שאמר לעלקה שר' בגור שהוא כינוי אל
העשש שעשש ואיעשש לקום וכן שישנו זל אמרו בפסחים לעלקה
שר' בגור אמר רב אמר חמר מר עקבא קול שר' בגור כושקור
מאני' ק/ אפאר שהם מעששים בגור מלשון בת קול וכן על ז
פ דרכו יחמר שקוללה האל כושקור ואומלנה קב קב הארכש
דורו האל שהזכיר לדון שם בנתיב על פתח מעשה הירע ז
שישאו ושלש קנה חזר אל ה' דורו האמרוטם שהם דור חרבות
דור מלך דמנו דור יתור בעטו וכושקור ואומלנה קבו פה לדון ה' ז
אל שלם קנה לזן השבעה מערמזק במלכותם המלכות וארכע

די אהרעב ונטאכזר אלקים ולא כבודם כאיל לא קולנדוהו אלא אהרעב
 הלשנה יתקם לה יקדוק ערכי נאלי יקדוק הערכים שהם אכזריים על א
 בנהם ויקבלה בנ נשר שהנח קמלע על כבודו **שאלה קבלה** מלאו
 מונח מ דרך הנשר בשמים מ יתאר ל ענינים
 קם שפלאו מונח וכל יתע בקסיה בהם יתחד ולא נלכחתי ית שירוק
 במחונת במחונת נהם דרך הנשר מ דרך נחש מ דרך חיה מ נחש מ
 עין אחר רביע הדולה להם לא ידענהם ולא הייה ירדע יתען ואודוק
 והעין הוא ישיב לאומי שיחזיר מופש יתה לא המביע הבונה ית ליתן מ
 האדם שיהיה תריח באורי בעל שהנח דרך הנשר שהנח שרם בהנחם
 ולמה לא ישיב האדם אל קבעל חי שיהיה נפ הוא פנים באורי כדי שיהיה
 יענין עליו ובהנה מופי קלם לקסינפ על כבודו ולא שיעל פת לחם יתע
 ונח ולא ישיב מופי כי אם כבעד וכבעד אפי נחם באיל טאמני שהנח
 הייה לקדוק האדם כבוד בטבעו ~~העשרה~~ **שאלה** מקדוקה להח
 לכל הפתור היה ראוי לקדוק שם על פני המעם בעל אדוק קסיה מ
 בלב קים ועם ונדל כל קטוב קדוק היא שמה על פני המעם ולמה
 לא יהיה האדם כך כי אלא יפסקד לרכוב אטור ולדוק בבביר יתם
 טאלר שאם נפ זמה ~~היה~~ קשה לפעו להכריח המביע אל יתן זה
 לכל הפתור לפה לא המביע בטבע חזק ומחץ עד שיהיה נלכל יתל
 קדריס מקפח על קובעור בל יעלה וקת הרמג בעל אדוק יתען הוא
 טילול ויקפח על ופ קטריס והמלעם המזקים ולא יעק ולא יוש ונה
 האדם בניע מועמה יקלע מ כמו ונעל סלה עד שיפסקד לרכוב
 האומים והבולט לכה **שאלה** לכה לכה נחם פתח שאלה קרבוע
 יתקם דרך ופ בעלמח לא ידענהם כל לא ידענהם כבודם **שאלה**
 ודיק ופ באון למלאו שאלה יד השוכה זמה נעשבו ית קסיה חחור
 והיא היא חמה יתקרא שוכה שוכה בעל חוכה קרבוע לשאלה א
 בשע הבאחן זל והעלך אשר בעבורה קטב הבורא על האדם

אהרעב
 קולנדוהו
 נחש

אהרעב אהרעב
 קולנדוהו
 נחש

אהרעב אהרעב
 קולנדוהו
 נחש

לחזור

אהרעב אהרעב
 קולנדוהו
 נחש

תבונה

קם קמנו אמן כר העולם עם לא עם ר יאמר אכסלג אלו
 הם קמנו בנפס מכל העולם שבדמים והיה חכמים מלכותם
 בנפס ויאמר לכל אדם שילמד מהם העולם עם לא עם ר כל קם קמנו
 יתקן למוח להם כח המכל נעם כל זה ויכינו בקיץ לתמוס כלתר כל יתור
 קיץ יתור ולח יאקונו מלמסמוס מנה ונמון לעלות הקורן יחמרו אכל יתכלק
 אדם חס חס ונמנה וכן כביך שילמד האדם לקח בזה לשם נסיעה ולק רכור
 מלכות ונפס בכל יום ויום וימקד אמן קמ קמנו בעבודה ויאמר
 לבני ישראל נבנו אמן כינו כי אם מה אקרא למחם באמנה אק מלחיקות
 עמנו קול ונמנו אשם המבא חסר חסר והיה מלכה ביה מלכה
 ביה ביה של חברה שכלה מענה העמו ותק לבקא חסרה וכן
 כי אק כל יתור קיץ ונלחן כי ברוב הימים המבא חסר
 עמנו עמנו ר בלודש שפסם זה מלדי כי חסר אש
 לבני ישראל מנמנה ונמנה כד ילדי אקסורואש ערל והסר יתוריה עכל
 ויהי ליער מה כונו בדבריהם אלה יקד יפשו סוף הפסוק בקדמיה זו
 חסר זה יובן במה שכר רש זל עול כפיק וידא אר קהים מ
 כח היה מלשכך נשים במלע כי כשנאק בלעם אר קהים ורס כע
 יתור במלעה נלכה המה ונמנו במה זכור להק נהל אר קהים ונע
 בעבר קהי נמנה לו ונע נח שבת באיק ונעמס של ישראל ושים
 במל קק עכל ונה אפסר ארס ילכו לער כן על מלכה יתור
 אר קהים עם ישראל נקו מלכמים ויבאנו הפסוק כן אר קהים
 יתור עם עמנו במכעם ונעמס שהיה לקם סיון מנה אר קהים
 אר קהים נעמס אר קהים לקן זכו וישילו במלע כרס ונעמס
 ונעמס באיק ונעמס של ישראל כע אר קהים יתור אר קהים
 עם ישראל נמנה עליהם ושים במלע קק כן יתור אר קהים
 חלקן אן למנה כדו שיערם דרך זילכו נכח חסר כל יתור
 מאוסק ויאקונו יתור סאל כועב יתור וכן בקס חסר כל יתור

אדם שראוי שהחיותה היא אלהים יתן להם יחוד ואהבה ואמונה
ולא יתבטל בהם פניו כלל " שראוי להם בידים תתפא מ ידעו קנה
העבד עם שהיא יושבת בקיבוץ הולכים המעשים
ולחוקמים מזהב עם כל זה חן לה פסן בהם והבון קורט בלתי
יעשה לה תקורי יעבדו והיא שואה וחפצה בבית היא מכלל הילול המלך
ואין כחיו לעדם שילמדו מלכה לעמוד ברעיון הזמן ומעט יתקן על
עשר רב לא ינשך אחרי החומר ונפשו לא שבה במלכותה שחכמה
ובמלכותה ילבטאים רק שדור דלה עמי כחל הוא נוסע ליקרנו וכן
צדק לוס נעשה " **שלשה המה מלכות** כעבד מ
שלשה הנה מלכות
הוא צדק החכם שהם מלכות לכה לש נביר בבקשה והוא החי שהם
נביר שבתן בקהלה והיות חזק ולכן ייטיב בעדו כי הוא בנאם בבנו
שלם ישוב מפני כל ולא יתעל ומשום בעל חי חס אס נבול וחזק יהיה
ולכן יתעלה בהשבת זרזיר מרגש נהנה מן מעט קלבים שהם רק
במחנה ולכן הוא מלך במלכות אכדים בו השנים החיות הקטנות
והרבה הוא קולק לפי העיר שקורין אורט כולל משכונת ולפי שייטיב
בעדו ויודע לער הדך השם והמנוב למולק מהמכשולת יולכחו
לרוב האם כדי שיהיה כל העיר נמשך אחריו ומלך אלקים עמו
יחמיר וכן המלך שמוח מלך בכל הכיפה ויקרא זה לעם שהנח במוח
שלם יקום מלך אחר להלום בו ופרושן לה קום כי לא יקום אחר
במלך נחום נבולת ייטיב בעדו וקלכר בשונה נמה נאפשר שכל
זה הוא רינה לעדם שצדיק שילמד מלךם וכאשר מלכמו נלבקלה אכן
אצדיק להיות נביר בארי נביר יכרו קדע והוונק נחם באך לעד יעשה
שיקלל יכרו ולא יעבור ולא ישוב מפני כל ויעל זה אמר לכה נביר מ
נחום זרזיר מרגש לעמו שצדיק שיהיה האדם כי ככה נכחה לעשות
רובן חבנו שבשלים ובאמרו חס מש חזיר שצדיק כל אדם לעולם

הנה... הוא... הקנה...
אחר... עמו...
מלך...
האדונים...
כל...
שה...
הנה...
ולחזיק...
שכל...
ניה...
לפי...
מני...
יחזק...
לעוף...
אשר...
יבא...
חל...
כ...
א...
יר...
שה...
ב...
א...
א...

ל

ונכלל שכן שלם ישיב בזה אום אלמנה ומורה מורה וכו' שאלתו של כל
 הכותב אום שיש הוא עומד ומתקן לעליו ואם חכם הוא תורתו וכו' וכו'
 וכן אם יחזיק בזה החזרה לרעה ברבנות ולבדוק אתו קטנה וכו' וכו'
 לפי היותו של המלך כי נבנה רבנות שמתקנה את המלך באופן שיש לו מלכות
 אלו הם שנת קומבים שקומרי את כל האמנות מרובות עליו
דברי רבינו רבינו מלך כי הנה לעומת זה הנה שניה יתראה שיקרא
 כי לפי שכל השנים היו לשם ה' ולמעשה יהי
 וזה למען את כל אשר עליו של כל ולפי שקממלם הקהל איזכר גם דברי
 הרבה אמרו חזק סבבה דברי לעומת כי להם להם יתראה כי וכו'
 משוב בהם ויש להם קדושה סוף נחמה ברוב הקדש ועבודת הפסוק כך
 דברי רבינו לעומת כי ידבר מלך לעומת המלך וילעזרית הוא שיהיו המלכים המלך
 איזכר חכמים לעומת הואל והם נשא ונביאית הרבה חזק אשר יסודת
 והוכחה חזקת כן ונהה חזק קבל במעמדיו אמרו ונלמד שבתורה אמרו
 על העלוי ויחלה לו וזה ברי הכל יודעם שחביב ירח שנים הוא וכו'
 יחזרו אמרו נכונה כי סוף כי באנו כל שנים של אברהם אביך כן היו
 יודוה ויחזקוה יתה ל' בן ה' וכו' לנבואה נחם עדינה ואמרה יתה ל' בן
 מלך ויחזקוה וכו' לנבואה חל לנבואה כי יתה שקובחיה בשם
 ועליוס חל שאל ית לנשים חיל ולא יתה בשבתה הן ונה קשה ל'
 וזהו למה בענין הנשים נחה שבתחנה סקרי החזק ביום וכו'
 שלמה חקב נשים ובריות בהם יתה שלמה לקחה חתנה כריבו שנה
 הן קשה ל' שלם מלכנו בשום מקום ששלמה היה לקוח אתר הן ובחנה
 רבילעבורה חל מלכות בויקרא כח אתר ל' יודן כל חזק שכינה שנים
 שבעה שלמה את ברת המלך ל' אתר ין וכו' שבעה את ברת המלך
 ונשא את ברת פועה חזקה חלל שנה ין ויהי שם שנת וכו'
 שיתקן לבת ית חזקה לבר פועה חזקת חזקה של וכו' וכו'
 חלל חל חל חזקה שנה עלה על דעת של חזקה לקחה

כ"י ישיבה שנתה בחמה דלים ומה נפ שצריך להנה פתחן סוף פתח
 סקוק קלם וחיינו יודע לפדרי מועדנו וז"ל פתח פתח להלם דל דל לה
 מען מעעטן לה בצאוק אדן אחד ומשפתן אחד יהיה לבולם נלם סוף
 ודול וז"ל חל דין כל בני קלם נקרח בני העולם בני קלם ארמוה כי באמת
 יקן אל לבו כי כל בני העולם חולפים ועוברים ואין נפ אחד שימלא
 מן העולם מן בצדק ישתנה אה יעלה ומהר תפס פתח שנתו צדק
 שלם המעלה הואיל ומהר מחיר חות ילד העצ שחשילה ענת עליו מעולם
 למן אחייב אורח ומהר הדן בעבורו לטובת לה"ה תפס פתח שנתו בזה
 דל מעטן שהקרהך שחס הוא קלם וחיינו יודע לפדרי מועדנו שגפס
 חרה פתח י"ה למן מעטן לה קיינו בעצמי שהשפטו בזה ודן
 ומהר אורח על פי הדן והמשפט מעטן שהוא עב ואביון חס ודן עב
 ואביון גדל למן הקדד בריבו **אשרת קול ית ילכו מן הנה האל**
הזה לשעור שהוא קרוב לשמע **שמענו אסק כסק**
 ושלמה במדורנה בהבאת השלמות וכלו שאמר ואסק בכל חלה לה
 חכמה להק אחר אשה הוא ית ילכו דל שלמה בכל השלמות
 הוא זה שיתמר שילכא טובה ורחוק העשבים חכה ירבה ואל יבויר
 שהמלכא קפה שום חרם למן יזכה נה כי אם כל שהוא חקוק מעשבים
 דל שלם ישא אשה לשם למען שהבשב לו עשר ופגעים רק כל
 חפצו והחוק להפיש אשה בעלה שכל ועודו טובה נחם עשה הנה
 הוא יקן לקבץ מלכה דל שווה חלו נחם למען כשה אט ולקט
 ונרבה מלכה וחייש כזה איפשה שיזכה לה אחרי הקטש הרב כי
 שיהן יענו בעמון חוק הוא שיזכה לה כי ברוב המען יענו יעב
 שכל ער שיחמל שהיא ישה בעענו **כמח דה לב בעלה**
יתחיל לבאר שבה הקשה חיל ויחמל
 בעלה באום שבער בחיים חייבה שאלו וכלו רב למן יחם
 יהיה בריב ה בכל אשר יש לו יורב מעט שישא אורח לשם

לחמה
המעט
אשר

הוא כדוע קורא שקחשה שדוברה מרובה ורבים יבסיכ רבים
מכאן חזק הרגון ברבנות ושרה זכריק המושחה לקנות לה שפחות
שיעוריה נלה ממנו בזמן מועט שזריך לפרשה כפי כבודו ורפי מלך
שקטטה ל ואכר העשר ההוא בעין רע וכש שלח השלח ידק בכפשו
כ לא לתדה בכך חתם המושח לשם שלום ולא יחוש רק שהגון אשר
חיל זה ידאי יהיה למחשך כל יתנו לפי שישתקו בהכרחי והיה תרום
כמר ופשה ולא היה במלה חפלה קוצ אחד וברוב זמורה היא ז
הפנים אוח סאשר יחור נבואה טוב ולח רע ק יחור ולא ז
תפס וכל זמורה המורה
באקרה יקטטה באחד מהמחשם השלם לו כפעול לוח שארית המע
נעלה טוב ולא רע בין ההוא בכעם יעמו בין כשהגון בשלום כל ית
חיה מעד המעשה ושאר לבשה דרשה אמר ופשה ק
יחור והנה היא לה תרום מבעל שיכח לה חפצים
ורבשימי זהב וכסף כדך שאר הנשים להבול בהם רק תרום מעני
שיכח לה כנל ומשנים לאוה אוח עגש בחמן כעך זכר ועל ז
זמורה שתרוב הכבה להרבות בקשית בועל לה השפיק לה שהמנה
אוח כדך מוית על יד כלכ מיוחדים שיש לקח המנה מעלה
רק המנה אוח בכעיה מעט שיקשק יעלה יורב לא תחוש ובדיה
הפגש כדי לאוה אוח דקה מן הדקה לחיון מעטו הברזים הדקים
להרבות במחיריהם לקרב העולה הבה בכל קבא ולדה ומפשי שהו
מנה שקעוהפסוק על כולא בזו במעשה המשכן וכל אשה חברה לה
כדיה כל ל על יד כלם לרוב זמון במלמכה שנים ז
היה ל סוחר ק ירבה נהנה רבויק באמורה זו יזר
מהמוחדים יורדי יתום הפרשים לם הנול לפי שפעש
המלכה לקבו חקן לפי שקם דקים וילקודים מכל בבור עניה
ומעשה הולך בכל המדינות ולכן יקפצו עליה המוחדים מלרוב ז

מכאן חזק
שיעוריה נלה
שקטטה ל
כ לא לתדה
חיל זה ידאי
כמר ופשה
הפנים אוח
תפס וכל
באקרה יקטטה
נעלה טוב
חיה מעד
יחור והנה
ורבשימי זהב
שיכח לה
זמורה שתרוב
אוח כדך
רק המנה
הפגש כדי
להרבות
מנה שקעוהפסוק
כדיה כל
היה
מהמוחדים
המלכה לקבו
ומעשה הולך

Fragment of handwritten text from an adjacent page, visible along the right edge. The text is written in a cursive script, likely Hebrew, and includes several lines of characters, some of which are partially obscured by the binding and the high contrast of the scan.

AUTHOR _____

NO. 1166

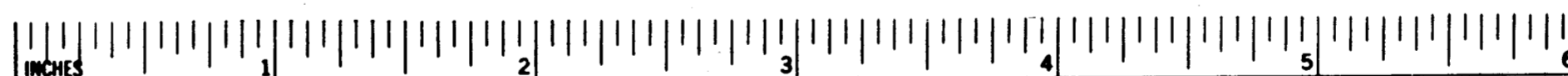
TITLE COMMENTARY ON PROVERBS

RR _____

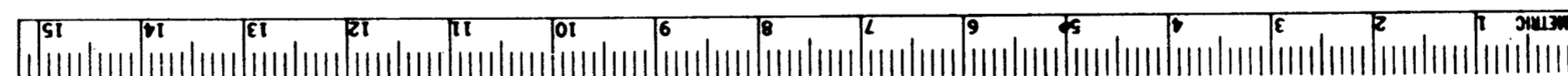
IMPRINT _____

CALL NO. LUT2KI 1046 ; ENA 541

DATE MICROFILMED _____

C 2399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.
A SUBSIDIARY OF XEROX CORPORATION